

การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์
ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาสาธาณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาสาธาณสุขศาสตร์

มกราคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรม
การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา”

ของ นายปัญญากรินทร์ หอยรัตน์

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี รอดจากภักย์)

.....ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไกรศักดิ์ เกษร)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาจินต์ สงทับ)

อนุมัติ

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล มุณีสว่าง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๔ มิ.ค ๒๕๖๔

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความเมตตาของ รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการจัดทำวิทยานิพนธ์ในทุกด้าน ให้คำแนะนำและข้อควรคิดที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนตรวจทานแก้ไขเล่มวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่จนสำเร็จลุล่วง และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี รอดจากภัย ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไกรศักดิ์ เกษร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาจินต์ สงทับ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน ที่กรุณาให้คำแนะนำตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์และทรงคุณค่า ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางศาสตร์สาธารณสุข ศาสตร์การวิจัย และวิชาความรู้แนวคิดทักษะชีวิตสำหรับการเป็นนิสิตปริญญาเอก เพื่อให้ผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถในการบูรณาการวิชาสาธารณสุขศาสตร์ร่วมกับการวิจัยตลอดจนทักษะชีวิตวิถีคิดการแก้ปัญหาในการวิจัยได้ลุล่วงเป็นอย่างดี และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย อาจารย์และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ผู้เชี่ยวชาญตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้เอื้อนามทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ร่วมอภิปรายกลุ่ม พัฒนาโปรแกรม ทดลองใช้โปรแกรมและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประกอบเป็นรูปเป็นร่างจนเสร็จสมบูรณ์ และขอขอบคุณเพื่อนรหัส 58 ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อย่างมีความสุขรวมทั้งคอยเป็นแรงกระตุ้นให้มีพลังใจในการทำวิทยานิพนธ์และขอขอบคุณพี่น้องชาวสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เจ้าหน้าที่คณะ ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นมิตรภาพที่ดีเสมอมา

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาและทุกคนในครอบครัว อาจารย์ผดุงศิลป์ เพ็งชะอุม และอาจารย์มัจฉา ศิริพงษ์ ที่คอยให้ความช่วยเหลือในทุกด้านและคอยเป็นพลังผลักดันในการศึกษาเล่าเรียนตลอดหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิตและการจัดทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรม
การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัย บัญญัติกรินทร์ หอยรัตน์

สถานที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์

ประเภทสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ ส.ค. สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์,
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2563

คำสำคัญ โปรแกรมสำเร็จรูป เพศสัมพันธ์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาให้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสาน แบ่งการวิจัยออกเป็น 5 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 จำนวน 990 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการถดถอยโลจิสติกแบบทวิ ระยะที่ 2 เป็นการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า Adj.OR และกำหนดระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรด้วยการรวมคะแนน (ร้อยละ) ที่ตอบได้ไปเทียบเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ระยะที่ 3 สร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรด้วยวิธีกลุ่มสมมติฐานจากผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่านในการอภิปรายกลุ่มและหาฉันทามติจากการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ระยะที่ 4 เป็นการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้วยการนำผลการวิจัยระยะที่ 2 ซึ่งได้แก่ ค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยง และผลการวิจัยระยะที่ 3 ได้แก่ แนวทางการเฝ้าระวังมาใช้เป็นข้อมูลในการเขียนโปรแกรมสำเร็จรูปโดยผู้วิจัยและนักเขียนโปรแกรม และสุดท้ายระยะที่ 5 ทำการทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 จำนวน 137 คน และครู จำนวน 18 คน ด้วยวิธีการสุ่มคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินการใช้โปรแกรมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยระยะที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีดังนี้ คือ อายุ 17 ปีขึ้นไป เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดน้อยกว่า 3.00 ความอยากรู้ อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ ความดีในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ความดีในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การเคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว การมีแฟนในปัจจุบัน และการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยสามารถทำนายโอกาสเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ได้ร้อยละ 62.20 ผลการวิจัยระยะที่ 2 พบว่า ค่าน้ำหนักของตัวแปรอายุ 17 ปีขึ้นไป เท่ากับ 10.99 เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดน้อยกว่า 3.00 เท่ากับ 7.28 ความอยากรู้ อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ เท่ากับ 5.17 ความดีในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เท่ากับ 4.88 ความดีในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 5.18 การสูบบุหรี่ เท่ากับ 12.01 การเคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว เท่ากับ 16.41 การมีแฟนในปัจจุบัน เท่ากับ 24.34 และการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง เท่ากับ 30.15 ซึ่งมีการกำหนดระดับความเสี่ยง ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ความเสี่ยงต่ำ ปานกลาง และสูง โดยเกณฑ์ที่กำหนด คือ คะแนนร้อยละ 0 - 30.00 เท่ากับ ความเสี่ยงต่ำ คะแนนร้อยละ 30.01 - 69.99 เท่ากับ ความเสี่ยงปานกลาง และคะแนนร้อยละ 70.00 - 100 เท่ากับ ความเสี่ยงสูง

ผลการวิจัยระยะที่ 3 พบว่า แนวทางการเฝ้าระวังแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนสำหรับครู และแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรสำหรับนักเรียน ผลการวิจัยระยะที่ 4 พบว่า โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรแบ่งการใช้งานออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 หน้าต่างการใช้งานสำหรับครู ดังนี้ 1) หน้าต่างการเข้าสู่ระบบสำหรับครู 2) หน้าต่างรายงานผล 2.1) สถิติการเข้าใช้โปรแกรมของนักเรียน และหน้าต่างรายงานผล 2.2) ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและแนวทางการเฝ้าระวังสำหรับครู และ 3) หน้าต่างรายงานผล คำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายสำหรับครู และส่วนที่ 2 หน้าต่างการใช้งานสำหรับนักเรียน ดังนี้ 1) หน้าต่างการเข้าสู่ระบบสำหรับนักเรียน 2) หน้าต่างคำอธิบายสำหรับโปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 3) หน้าต่างข้อมูลคัดกรองเพื่อคัดเลือกนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย 4) หน้าต่างส่วนที่ 4.1) ข้อมูลทั่วไป 4.2) ความอยากรู้ อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ 4.3) ความดีในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ 4.4) ความดีในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 4.5) การสูบบุหรี่ 4.6) การมีแฟนหรือคูรัก 4.7) การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง 4.8) หน้าต่างการรายงานผลระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและแนวทางการปฏิบัติตนสำหรับนักเรียน และ 4.9) หน้าต่าง

คำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย และผลการวิจัยระยะที่ 5 พบว่า ภาพรวมผล ประเมินการใช้โปรแกรม โดยครูอยู่ในระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 72.2 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.8 และภาพรวมผลประเมินการใช้โปรแกรมโดยนักเรียนอยู่ในระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 54.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 45.3 และอยู่ในระดับพอใช้น้อยที่สุด ร้อยละ 0.7

โปรแกรมสำเร็จรูปที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถนำไปใช้ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยเป็น เครื่องมือสำหรับครูในการคัดกรองและให้คำแนะนำในการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน และเป็นเครื่องมือสำหรับนักเรียนเพื่อให้ประเมินตนเอง และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตน เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อันจะนำไปสู่การ ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อไป

Title THE DEVELOPMENT OF AN APPLICATION FOR SCREENING
THE RISK OF PREMARITAL SEXUAL BEHAVIORS AMONG
SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Author Pankarin Hoyrat

Advisor Associate Professor Pramote Wongsawat, Ph.D.

Academic Paper Thesis Dr.P.H. in Public Health, Naresuan University, 2020

Keywords Premarital sexual behaviors, Screening, Application, Sexuality,
Secondary school students

ABSTRACT

The objective of this research was to develop an application for screening the risk of premarital sexual behaviors among secondary school students. Mixed methods research was performed. The study was divided into 5 phases. Phase 1 aimed to investigate factors influencing premarital sexual behaviors among secondary school students (grades 9-12). A multistage stage sampling technique was used to obtain the participants, and 990 students were recruited in this phase. A set of questionnaires was utilized to collect data. Descriptive statistics and binary logistic regression were undertaken to analyze the data. Phase 2 was set up for weighting levels of factors influencing premarital sexual behaviors presenting the significance by adjusted odds ratio (Adj.OR). The risk levels of premarital sexual behaviors were calculated by summing up scores (percentage) from the answer of participants and compared with the criterion of premarital sexual behaviors. Phase 3 was planned to create the guideline for risk behavior surveillance of premarital sex by nominal group technique. This guideline was developed by 9 experts on group discussion and consensus on priority setting of needs from each expert. Phase 4 proposed to develop the application for screening the risk of premarital sexual behaviors by using the results of phase 2 such as weighted levels of factors and the criterion, and phase 3 such as the guideline of risk behavior surveillance of premarital sex. The final phase was an experiment to evaluate the application for screening the risk of premarital sexual behaviors. A total

of 137 secondary school students from grades 9 and 12, and 18 teachers were recruited by purposive sampling. Data was analyzed by using the descriptive statistics.

Results in phase 1 revealed that factors influencing premarital sexual behaviors statistically significant ($p < 0.05$) included age 17 years and over, grade point average of the latest semester less than 3.00, experiencing sexual curiosity, frequency of erotic media consumption, frequency of alcohol use, smoking status, having lover in the past, having a current lover, and living with a lover or a partner. These factors predicted premarital sexual behaviors at 62.20%. Phase 2 showed the weighted factor values of age 17 years and above was 10.99, grade point average of the latest semester less than 3.00 was 7.28, experiencing sexual curiosity was 5.17, frequency of erotic media consumption was 4.88, frequency of alcohol use was 5.18, smoking status was 12.01, having lover in the past was 16.41, having a current lover was 24.34, and living with a lover or a partner was 30.15. The levels of risk were categorized into 3 groups (low, moderate, and high) using the cut-point of mean scores as 0 - 30.00% for low risk, 30.01 - 69.99% for moderate risk, and 70.00 - 100% for high risk. Phase 3, there were 2 guidelines of risk behavior surveillance including the guideline for risk behavior surveillance of premarital sex in secondary school students for teachers and the guideline for self - prevention of premarital sexual behaviors for students. Phase 4 was the results from the development of the application for screening the risk of premarital sexual behaviors. The application contained two parts. Part I was a screen used for teachers including; 1) login page, 2) result page; 2.1) the information of students who logged into the application, 2.2) risk level of premarital sexual behaviors and surveillance guideline for teachers, and 3) suggestion for untargeted students for teachers page. Part II was the screen used for teachers including; 1) login page, 2) description of application page, 3) screening information of targeted students page, 4) questionnaires and reports page; personal data page (section 4.1), sexual curiosity page (section 4.2), erotic media consumption page (section 4.3), alcohol use page (section 4.4), smoking status page (section 4.5), having a boyfriend or girlfriend page (section 4.6), living with lover or preference person individually page (section 4.7), result page for risk level of premarital sexual behaviors and guidelines for students (section 4.8), and suggestion page for

untargeted students (section 4.9). Finally, the results of the application evaluation in overview for teachers showed at good level of 72.2% and medium level of 27.8%. The evaluation of students was at good level of 54.0%, moderate level of 45.3%, and fare level of 0.7%.

In conclusion, the developed application can be used in secondary schools for teachers to screen and advise students who have risk of premarital sexual behaviors. The students also can use the application for self - assessment and guideline for self - prevention of premarital sexual behaviors that help to prevent of premarital sexual behaviors for students in the future.

สารบัญ

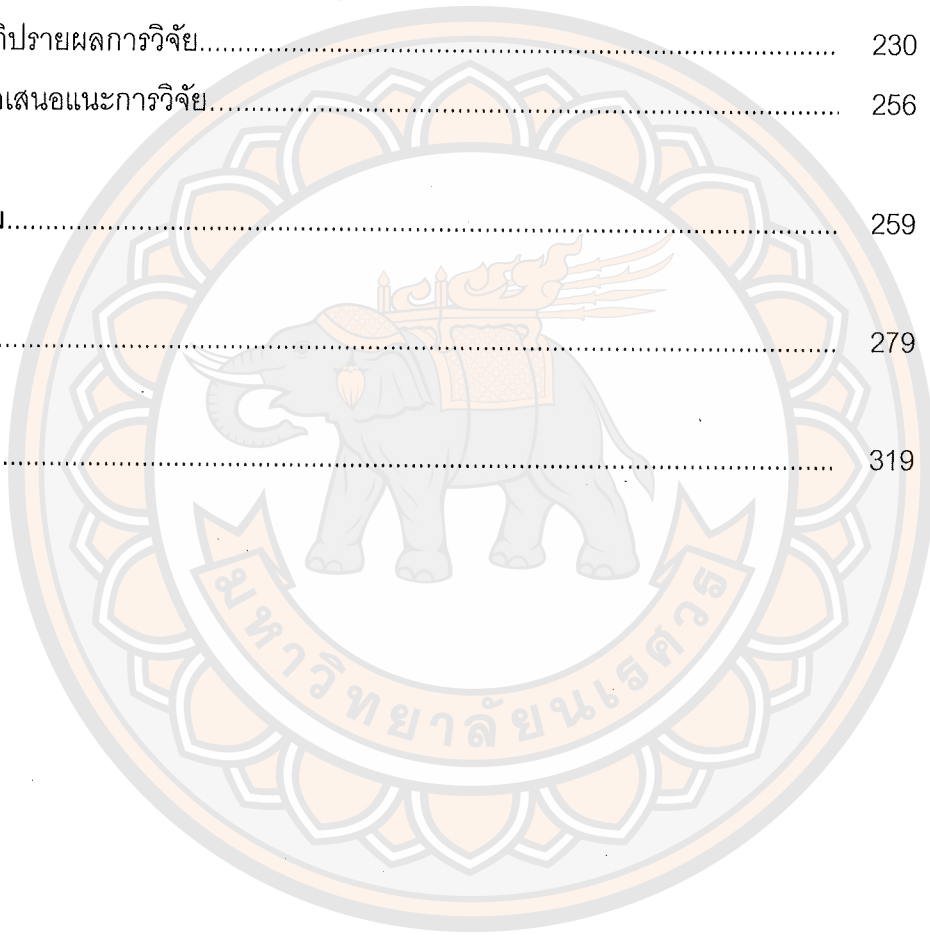
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น.....	11
การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น.....	24
การคัดกรองทางพฤติกรรมสุขภาพ.....	33
การเฝ้าระวังทางพฤติกรรมสุขภาพ.....	40
แนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูป.....	48
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางพฤติกรรมสุขภาพ.....	59
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	78
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	95
ขั้นตอนการวิจัย.....	96
การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.....	99
การวิจัยระยะที่ 2 กำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยง ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา.....	115

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิจัยระยะที่ 3 สร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	118
การวิจัยระยะที่ 4 พัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	121
การวิจัยระยะที่ 5 ทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	123
การพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย.....	130
4 ผลการวิจัย.....	131
ผลการวิจัยระยะที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.....	132
ผลการวิจัยระยะที่ 2 ผลการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	173
ผลการวิจัยระยะที่ 3 ผลการสร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	181
ผลการวิจัยระยะที่ 4 ผลการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	190
ผลการวิจัยระยะที่ 5 ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	211

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทสรุป.....	218
สรุปผลการวิจัย.....	219
อภิปรายผลการวิจัย.....	230
ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	256
บรรณานุกรม.....	259
ภาคผนวก.....	279
ประวัติผู้วิจัย.....	319

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น.....	13
2 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนการดื่มสุรา จำแนกตามระดับความเสี่ยง.....	38
3 แสดงองค์ประกอบที่ใช้ในการวินิจฉัยตาม PRECEDE-PROCEED Model.....	64
4 แสดงคะแนนความเสี่ยงเบาหวาน (Diabetes risk score) ของแต่ละปัจจัยใน Simple model.....	79
5 แสดงการกำหนดค่าคะแนนความเสี่ยงการเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ ในผู้ป่วยเบาหวาน.....	80
6 แสดงตัวแปรที่มีผลต่อการเกิดภาวะไมโครอัลบูมินในปัสสาวะในผู้ป่วยเบาหวาน ชนิดที่ 2 และคะแนนความเสี่ยง.....	81
7 แสดงร้อยละ และเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.....	118
8 แสดงกิจกรรมการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับครู.....	125
9 แสดงกิจกรรมการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับนักเรียน.....	128
10 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล.....	132
11 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความรู้เรื่องเพศศึกษา.....	134
12 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีความรู้ถูกต้องในเรื่องเพศศึกษา จำแนกตามรายข้อ.....	134
13 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน.....	135
14 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำแนกตามรายข้อ.....	136
15 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับค่านิยมทางเพศในวัยเรียน.....	137

สารบัญญัตินำ (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยม ทางเพศในวัยเรียน จำแนกตามรายชื่อ.....	138
17	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการรับรู้ผลกระทบ จากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน.....	139
18	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำแนกตามรายชื่อ.....	140
19	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการรับรู้ความสามารถ ตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์.....	141
20	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตามรายชื่อ...	142
21	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการรับรู้ต่ออุปลักษณะณ์ ภายนอกของตน.....	143
22	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ต่อ อุปลักษณะณ์ภายนอกของตน จำแนกตามรายชื่อ.....	144
23	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความอยากรู้หรืออยากลอง ในการมีเพศสัมพันธ์.....	145
24	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความอยากรู้ อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตามรายชื่อ.....	145
25	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการเห็นคุณค่า ในตนเอง.....	147
26	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการเห็นคุณค่า ในตนเอง จำแนกตามรายชื่อ.....	147

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
27	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความถี่ในการบริโภค สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ.....	149
28	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความถี่ในการ บริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จำแนกตามรายชื่อ.....	149
29	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความถี่ในการใช้โทรศัพท์ และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร.....	150
30	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความถี่ ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร จำแนกตามรายชื่อ.....	151
31	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความถี่ในการไปเที่ยว สถานเริงรมย์และเทศกาล.....	152
32	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความถี่ ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล จำแนกตามรายชื่อ.....	152
33	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความถี่ในการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	153
34	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความถี่ ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามรายชื่อ.....	154
35	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการสูบบุหรี่.....	154
36	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับพฤติกรรมกาเลียงดู.....	155
37	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม การเลียงดู จำแนกตามรายชื่อ.....	155
38	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับสัมพันธภาพ ในครอบครัว.....	157
39	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสัมพันธภาพ ในครอบครัว จำแนกตามรายชื่อ.....	157

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตาราง		หน้า
40	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการได้รับการอบรม สั่งสอนเรื่องเพศ.....	159
41	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการได้รับการ อบรมสั่งสอนเรื่องเพศ จำแนกตามรายชื่อ.....	160
42	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการได้รับอิทธิพล จากเพื่อน.....	161
43	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการได้รับ อิทธิพลจากเพื่อน จำแนกตามรายชื่อ.....	162
44	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการมีแฟนหรือคู่รัก.....	163
45	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการอยู่กับแฟนหรือ คนที่ชอบตามลำพัง.....	163
46	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา.....	164
47	แสดงตัวแปรและการวัดระดับตัวแปร.....	165
48	แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาด้วยสถิติการถดถอยโลจิสติก.....	170
49	แสดงค่า Adj.OR, 95%CI และ p - value จำแนกตามตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.....	173
50	แสดงค่าน้ำหนักของตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.....	174
51	แสดงค่า Adj.OR, 95%CI และ p - value จำแนกตามตัวแปรรายชื่อที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา....	176
52	แสดงค่าน้ำหนักของตัวแปรรายชื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.....	177

สารบัญตาราง (ต่อ)

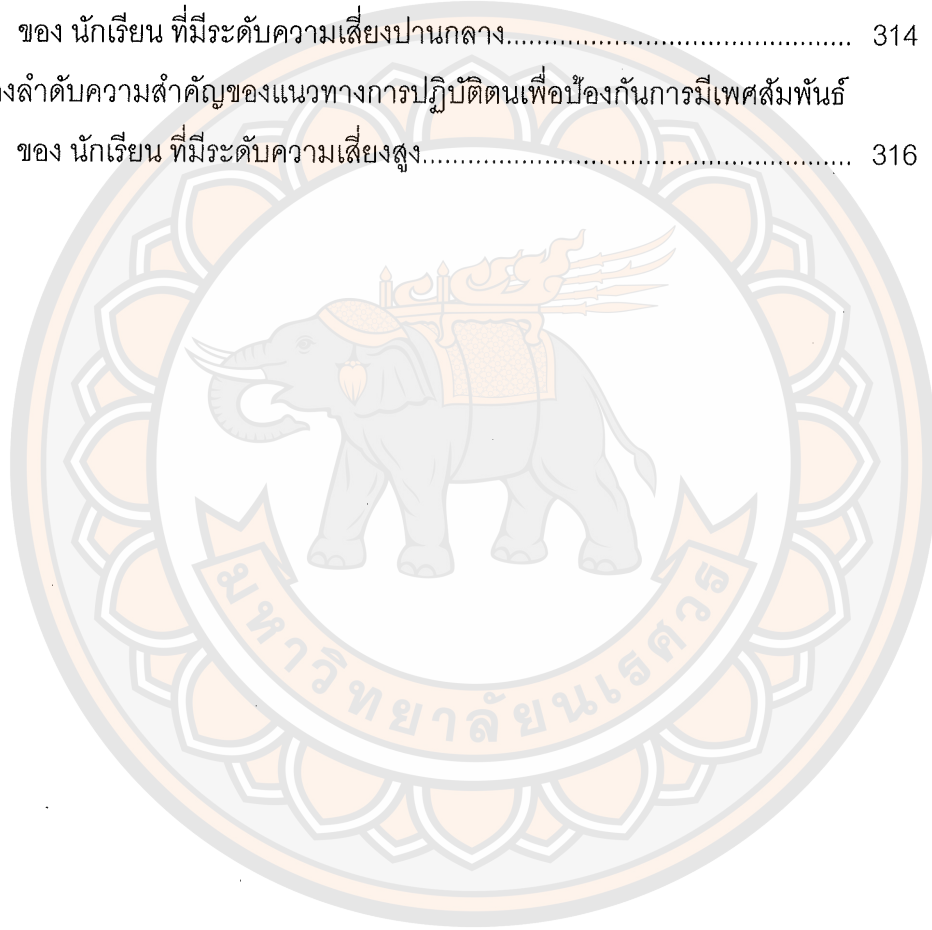
ตาราง		หน้า
53	แสดงค่าน้ำหนักของสเกลการวัดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.....	179
54	แสดงร้อยละและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.....	180
55	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล.....	181
56	แสดงปัจจัยนำเข้าในการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างแนวทางเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อ พฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร.....	183
57	แสดงจำนวนและร้อยละของครู จำแนกตามผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยครู.....	211
58	แสดงผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยครู จำแนกรายข้อ.....	212
59	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามผลประเมินการใช้โปรแกรม สำเร็จรูปโดยนักเรียน.....	215
60	แสดงผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยนักเรียน จำแนกรายข้อ.....	215
61	แสดงลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อ พฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่มีระดับ ความเสี่ยงต่ำ สำหรับครู.....	304
62	แสดงลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อ พฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่มีระดับ ความเสี่ยงปานกลาง สำหรับครู.....	309
63	แสดงลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อ พฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่มีระดับ ความเสี่ยงสูง สำหรับครู.....	311
64	แสดงลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ของ นักเรียน ที่มีระดับความเสี่ยงต่ำ.....	313

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 65 แสดงลำดับความสำคัญของแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ของ นักเรียน ที่มีระดับความเสี่ยงปานกลาง..... 314
- 66 แสดงลำดับความสำคัญของแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ของ นักเรียน ที่มีระดับความเสี่ยงสูง..... 316

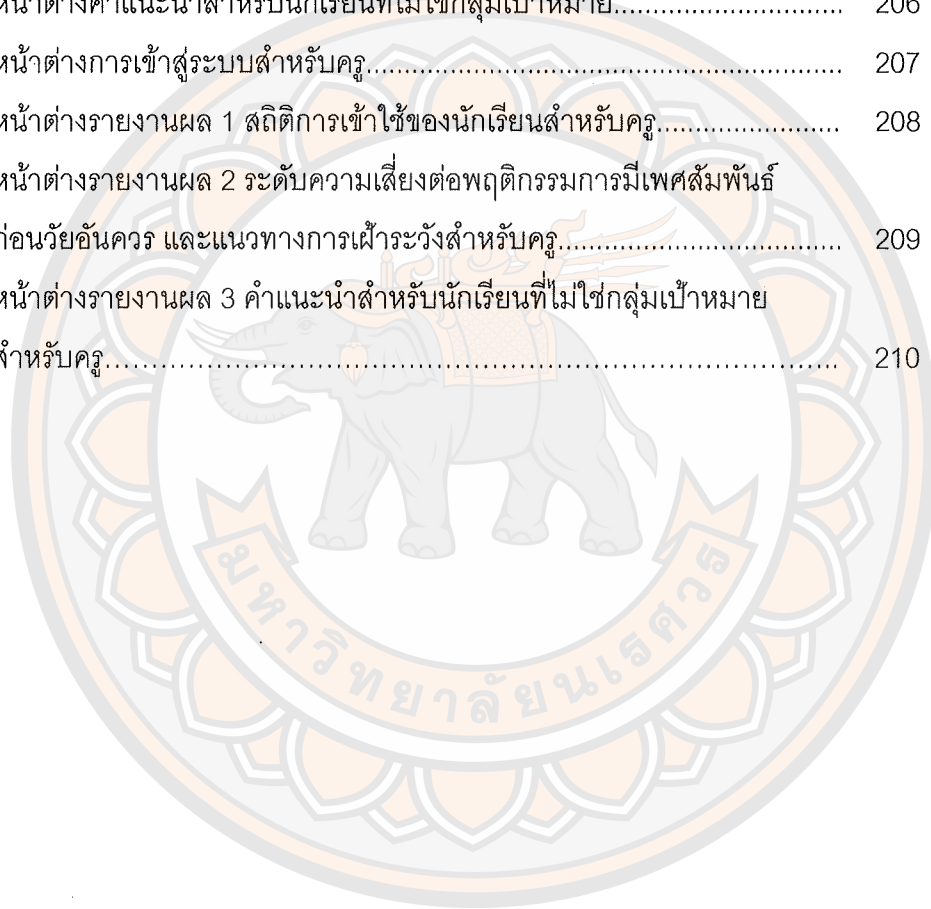

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดของการเฝ้าระวังเพื่อแสดงระดับของตัวชี้วัดทางสุขภาพที่สามารถพิจารณาดำเนินการเฝ้าระวังได้.....	41
2 แสดง PRECEDE - PROCEED Planning Model.....	60
3 แสดง Health Belief Model Components and Linkages.....	68
4 แสดง The Theory of Triadic Influence.....	73
5 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	93
6 แสดงขั้นตอนการวิจัยโดยภาพรวม.....	94
7 แสดงขั้นตอนการวิจัย.....	96
8 แสดงกรอบแนวคิดในการพัฒนาระบบโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรอง ความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา.....	123
9 แสดงผลการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร.....	190
10 แสดงหน้าต่างการเข้าสู่ระบบสำหรับนักเรียน.....	195
11 แสดงคำอธิบายสำหรับโปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร.....	196
12 แสดงข้อมูลคัดกรองเพื่อคัดเลือกนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย.....	197
13 แสดงส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป.....	198
14 แสดงส่วนที่ 2 ความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์.....	199
15 แสดงส่วนที่ 3 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ.....	200
16 แสดงส่วนที่ 4 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	201
17 แสดงส่วนที่ 5 การสูบบุหรี่.....	202
18 แสดงส่วนที่ 6 การมีแฟนหรือคู่อีก.....	203
19 แสดงส่วนที่ 7 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง.....	204

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
20 แสดงหน้าต่างการรายงานผลระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรและแนวทางการปฏิบัติตนสำหรับนักเรียน.....	205
21 แสดงหน้าต่างคำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย.....	206
22 แสดงหน้าต่างการเข้าสู่ระบบสำหรับครู.....	207
23 แสดงหน้าต่างรายงานผล 1 สถิติการเข้าใช้ของนักเรียนสำหรับครู.....	208
24 แสดงหน้าต่างรายงานผล 2 ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร และแนวทางการเฝ้าระวังสำหรับครู.....	209
25 แสดงหน้าต่างรายงานผล 3 คำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย สำหรับครู.....	210

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่จะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์เพื่อเข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว วัยนี้เริ่มให้ความสนใจในเรื่องเพศเนื่องจากเป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการทางเพศที่สมบูรณ์จากอิทธิพลการทำงานของต่อมไฮโปทาลามัส (Hypothalamus) ต่อมพิทูอิทารี (Pituitary) และต่อมเพศ (Gonad) ทำให้เพศหญิงมีลักษณะของความเป็นเพศหญิง และเพศชายมีลักษณะของความเป็นเพศชาย โดยต่อมเพศ (Gonad) จะมีหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศ เอสโตรเจน (Estrogen) และเทสโทสเตอโรน (Testosterone) ซึ่งฮอร์โมนเหล่านี้ทำให้ร่างกายเข้าสู่ วัยหนุ่มสาวและมีอิทธิพลเป็นแรงขับทางเพศ (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2558, น. 10) วัยนี้เริ่มให้ความสนใจในเพศตรงข้ามและมีอารมณ์ความต้องการทางเพศแต่การตัดสินใจหรือการยับยั้งอารมณ์ความรู้สึกยังไม่สมบูรณ์ร่วมกับในปัจจุบันวัยรุ่นสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้ง่าย และสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างกว้างขวาง เช่น การเข้าถึงสื่อ ภาพโป๊เปลือย ผ่านอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ การพูดคุยนัดเจอเพื่อไปเที่ยวตามสถานบันเทิง ผับ บาร์ และชวนกันดื่มแอลกอฮอล์ เจอเพศตรงข้ามที่น่าสนใจยิ่งก่อกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ปล่อยตัวปล่อยใจไปตามสถานการณ์ สุดท้ายจึงมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้โดยง่าย (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2557ก, น. 5-6)

การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันหลายประเทศให้ความสนใจเนื่องจากเป็นการกระทำที่ยังไม่ควรเกิดขึ้นเพราะอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนหากเกิดผลกระทบตามมาจากพฤติกรรมดังกล่าว เช่น การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ขณะเรียน การทำแท้งหรือแม้กระทั่งการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ส่งผลให้เกิดปัญหาสุขภาพกระทบต่อผลการเรียนซึ่งจากสถานการณ์ต่างประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2002 วัยรุ่นที่ยังไม่ได้แต่งงานอายุ 15 - 19 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วทั้งเพศชายและหญิง พบร้อยละ 46 และมีจำนวนลดลงเหลือเพียงร้อยละ 38 ในเพศชาย ร้อยละ 42 ในเพศหญิงในช่วงปี ค.ศ. 2015-2017 (National Center for Health Statistics, 2020) ส่วนแถบเอเชีย เช่น ฟิลิปปินส์ ในปี 1994 พบว่า วัยรุ่นอายุ 15 - 24 ปี ในเพศชาย ร้อยละ 26.1 เพศหญิง ร้อยละ 10.2 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วและจากการสำรวจในปี 2013 มีแนวโน้มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 35.5 ในเพศชาย และร้อยละ 28.7 ในเพศหญิง (Tricia Aquino, 2014)

สำหรับประเทศไทยจากการสำรวจพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น กลุ่มนักเรียนประเทศไทย ปี พ.ศ. 2559 2560 และ 2561 พบว่า นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 23.6 25.9 และ 24.1 ตามลำดับ ค่าอนเซียงคองที่ ส่วนนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 18.7 17.7 และ 16.9 ตามลำดับ ซึ่งมีลักษณะลดลงเล็กน้อย (สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2562, น. 20,21) ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมีหลายสาเหตุปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

เหตุปัจจัยหลักของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นสามารถแบ่งตามแนวคิดแบบจำลองการวางแผนและประเมินผลการดำเนินงานด้านสาธารณสุข (PRECEDE-PROCEED Model) ได้โดยแบ่งเป็นปัจจัยนำอันเป็นคุณสมบัติภายในตัวบุคคลของวัยรุ่น ปัจจัยเอื้อเป็นนโยบายมาตรการสภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมที่เกื้อกูลให้วัยรุ่นประพฤติปฏิบัติในทางเพศ และปัจจัยเสริม ได้แก่ แรงสนับสนุนหรืออิทธิพลของผู้ปกครอง ครู เพื่อน บุคคลรอบข้างที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกนึกคิดในเรื่องเพศต่อวัยรุ่น โดยพบว่า ความพึงพอใจรูปร่างหน้าตาที่หล่อสวยของเพศตรงข้าม (ธนิษฐ์รัตน์โอฬาร, 2556, น. 63) ความอยากรู้ อยากลองในกิจกรรมทางเพศ (ยุพา เสงี่ยมรัมย์ และคณะ, 2556, น. 1) การรับรู้ว่าเป็นส่วนใหญ่อยู่มากแล้ว (รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์, และพรนภา หอมสินธุ์, 2557, น. 33) การมองไม่เห็นคุณค่าในตน (สมบุญ ศิลป์รุ่งธรรม, 2559, น. 113) สามารถทำให้วัยรุ่นคิดตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ได้ นอกจากนี้สัมพันธภาพที่ไม่ดีหรือขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง (นิยม จันทร์นวล และคณะ, 2557, น. 56; นภัตชญา โพประยูร และคณะ, 2557, น. 236) การได้รับคำช่วยจากเพื่อน การมีแฟนหรือคูรัก (วงเดือน สวรรณศิริ และคณะ, 2551, น. 147) การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง (จีระชัย สิทธิปิยะสกุล และคณะ, 2556, น. 979) การบริโภคสื่อออนไลน์ คลิปโป๊เปลือย (จารุวรรณ ศรีเวียงยา, และทวีศักดิ์ กสิผล, 2558, น. 114) หรือแม้กระทั่งการดื่มแอลกอฮอล์ และเสพสารเสพติด (Jee, 2015, p.12) ก็เป็นสาเหตุนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ทั้งสิ้น ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกัน การป้องกันไม่ถูกวิธี และไม่มีประสิทธิภาพจะทำให้เกิดปัญหาผลกระทบตามมา เช่น การตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยเรียน การทำแท้งบุตร การออกจากโรงเรียนกลางคันจากภาวะจิตใจต่อการบีบคั้นทางสังคม เป็นต้น

จากการรายงานสถิติการตั้งครรภ์คลอดของแม่วัยรุ่นประเทศไทย พบว่า ปี พ.ศ. 2559 2560 และ 2561 มีอัตราคลอดของหญิงวัยรุ่นอายุ 15 - 19 ปี เท่ากับ 42.5 39.6 และ 35.0 ต่อประชากรหญิงวัยรุ่นอายุ 15 - 19 ปี 1,000 คน ตามลำดับ ซึ่งมีอัตราลดลง (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2561, น. 11) อย่างไรก็ตามรายงานที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ (Unwanted pregnancy) วัยรุ่นจะไม่พร้อมรับสถานการณ์เกิดความวุ่นวายจิตใจ อารมณ์ไม่มั่นคง

จากการปกปิดไม่ให้ผู้ปกครอง ครู และเพื่อนทราบ มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิด ภาวะเครียด ซึมเศร้า หรือทำแท้ง และการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นอาจเกิดภาวะทุโภชนาการหากไม่ได้ฝากครรภ์ ซึ่งอาจเกิด ภาวะโลหิตจางเสี่ยงต่อภาวะครรภ์เป็นพิษเพิ่มโอกาสในการผ่าตัดคลอด หลังคลอดจะเกิดภาวะ ซึมเศร้าหลังคลอด และอาจมีภาวะตกเลือดซึ่งเสี่ยงต่อการเสียชีวิตจากการคลอดบุตร การตั้งครรภ์ วัยรุ่นที่อายุน้อยกว่า 17 ปี สามารถเกิดผลกระทบต่อทารกโดยมีโอกาสดคลอดก่อนกำหนด (Preterm) ทารกน้ำหนักตัวน้อย ซึ่งมีผลต่อการรอดชีวิตในช่วงปีแรกและเสี่ยงต่อการเสียชีวิตถึง ร้อยละ 1.2 - 2.7 เท่าเมื่อเทียบกับมารดาที่อายุมากกว่า 20-24 ปี (ศรีเพ็ญ ตันติเวชส และคณะ, 2556, น. 56-62; สุวรรณี คำมั่น และคณะ, 2556, น. 41-47)

วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พร้อมในบางครั้งยุติการตั้งครรภ์ด้วยการทำแท้ง (Abortion) หากทำแท้ง ไม่ปลอดภัยก็อาจตกเลือด ติดเชื้อในกระแสเลือด มีภาวะช็อกและเสียชีวิตได้ ในปี 2542 พบว่า มีหญิงเข้ารับการรักษาภาวะแทรกซ้อนหลังทำแท้งในโรงพยาบาลของรัฐ 787 แห่ง รวม 13,107 ราย ในจำนวนนี้ ร้อยละ 40 มีภาวะแทรกซ้อนรุนแรง เช่น การติดเชื้อในกระแสเลือด อุ้งเชิงกรานอักเสบ ตกเลือดมากและบางครั้งมีภาวะมดลูกทะลุ จะเห็นได้ว่าการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัยเป็นความสูญเสีย ที่ไม่น่าเกิดขึ้นเนื่องจากการตายที่สามารถป้องกันและรักษาได้ (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2555, น. 1-2) จากรายงานเฝ้าระวังการแท้ง ประเทศไทย พ.ศ.2560 พบว่า วัยรุ่นหญิงไทย อายุ 15-19 ปี มีแนวโน้มการทำแท้งลดลง ในช่วงปี พ.ศ.2554 - 2560 จาก ร้อยละ 27.3 เหลือร้อยละ 18.9 ทั้งนี้พบว่า ในปี พ.ศ. 2560 มีสาเหตุของการทำแท้งเนื่องจากยัง เรียนไม่จบถึงร้อยละ 31.3 ของผู้ป่วยทำแท้งทั้งหมด (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2560ก, น. 28, 52)

การที่วัยรุ่นตัดสินใจดำรงครรภ์ต่อก็พบว่า มีผลกระทบทางด้านสังคม ซึ่งการตั้งครรภ์ ในวัยเรียนยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมและมองว่าเป็นเรื่องน่าอับอายทำให้นักเรียนตั้งครรภ์มีภาวะ ปีบคั้นจากสังคมจึงหยุดเรียนหรือลาออกจากโรงเรียนกลางคัน ซึ่งมีรายงานการเฝ้าระวังการ ตั้งครรภ์แม่วัยรุ่น พ.ศ. 2562 พบว่า นักเรียนหญิงลาออกจากสถานศึกษาในระบบการศึกษาปกติ ถึง ร้อยละ 43.7 (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2562ก, น. 19) จากการลาออกผู้ปกครองบางรายให้วัยรุ่นตั้งครรภ์แต่งงานเพื่อแก้ปัญหาและรักษาชื่อเสียง วงศ์ตระกูล ทำให้ชีวิตครอบครัวของวัยรุ่นประสบปัญหาการดำเนินชีวิตเพราะขาดวุฒิภาวะ ไม่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงบุตร ชีวิตขาดอิสระ ไม่มีรายได้ในการดูแลครอบครัวโดยเฉพาะ ถ้าฝ่ายชายยังเป็นนักเรียนอยู่เช่นกัน ทำให้เกิดปัญหาการเงินเป็นภาระของผู้ปกครองทั้งสองฝ่าย

ในกรณีถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับแต่ไม่เพียงพอก็จะเกิดความเครียด มีการทะเลาะใช้ความรุนแรงและเลิกรากันในที่สุด

ผลกระทบอีกประการหนึ่งที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก็คือ การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เช่น การติดเชื้อเอชไอวี (HIV) หนองใน (Gonorrhea) ซิฟิลิส (Syphilis) แผลริมอ่อน (Chancroid) เริม (Genital Herpes) และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ ซึ่งสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข มีรายงาน (รง.) 506 ว่าผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ตั้งแต่ปี 2554 - 2558 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยกลุ่มที่พบมากที่สุดเป็นกลุ่มวัยรุ่นอายุ 15 - 24 ปี พบอัตราป่วยจาก 89.53 เพิ่มเป็น 127.08 ต่อประชากรแสนคน (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2559, น. 89) และอีกผลกระทบแง่ลบหนึ่งทางสังคมของผู้ติดเชื้อก็พบว่า ถูกตีตราว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศจนเป็นเหตุให้เกิดการติดเชื้อ สังคมให้การยอมรับน้อยที่จะให้ร่วมทำงานหรือทำกิจกรรมต่างๆ เนื่องจากมองว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่ร้ายแรง ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ สภาพร่างกายต้องกลายเป็นผู้ที่น่ารังเกียจ จนกลายเป็นตราบาปสำหรับผู้ติดเชื้อซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ เกิดความรู้สึกมีมลทินในตน หนีสังคม แยกตัว ซึมเศร้าและก่อให้เกิดความทุกข์ที่ยากจะบรรเทาจนอาจนำไปสู่การฆ่าตัวตาย (ยุทธชัย ไชยสิทธิ์, และประเสริฐ ไพบุญย์รุ่งโรจน์, 2556, น. 114-115) ผลกระทบจากที่กล่าวมาข้างต้น ล้วนเป็นผลพวงมาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรทั้งสิ้น เนื่องจากวัยรุ่นอยู่ในวัยเรียนควรตั้งใจศึกษาเล่าเรียนแต่หากนักเรียนยังคงมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ผลกระทบที่อาจจะได้รับก็คาดว่าจะส่งผลเสียต่ออนาคตของตัวนักเรียนเอง

จากการรายงานของสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2557ข, น. 42) ในเขตสุขภาพที่ 9 ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ พบว่า วัยรุ่นช่วงอายุ 15 - 19 ปี มีอัตราการตั้งครรภ์ตลอดปี 2556 สูงถึง 52.69 ต่อประชากรหญิง 1000 คน ซึ่งมีค่าเกินเกณฑ์ที่กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ไม่ควรเกิน 50 ต่อประชากรหญิง 1000 คน และนอกจากนี้ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 9 ซึ่งควบคุมดูแลในเขตจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ ยังเปิดเผยถึงสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 โดยกล่าวว่า โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะซิฟิลิส และหนองใน พุ่งสูงเป็น 2 เท่าในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2548 - 2558) ในกลุ่มเยาวชนที่มีอายุ 15 - 24 ปี (ธีรวัฒน์ วลัยเสถียร, 2559)

ทั้งนี้มียารายงานจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเขตสุขภาพที่ 9 สสำรวจพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอันเป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์ไม่พร้อมและการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ โดยสำรวจในนักเรียนอายุ 17 ปี ช่วง 3 ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ปี 2557 - 2559 (ไม่นับรวมนักเรียนอายุ 14 ปี

เนื่องจากบางจังหวัดไม่ได้ทำการสำรวจ) พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์ในจังหวัด นครราชสีมา เท่ากับร้อยละ 35.05 (บุญช่วย นาสูงเนิน, 2560) จังหวัดสุรินทร์ เท่ากับร้อยละ 30.55 (อาทิตยา วรรณธาดา, 2560) จังหวัดบุรีรัมย์ เท่ากับร้อยละ 32.31 (ธัญภา ชาติสุภาพ, 2560) และ จังหวัดชัยภูมิ เท่ากับร้อยละ 35.15 (ชีรดา บุญโนนแต่, 2560) จากการรายงานของสำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด พบว่า จังหวัดชัยภูมิ มีนักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วในช่วง 3 ปี ย้อนหลังสูงถึง ร้อยละ 35.15 ซึ่งเป็นสถิติที่สูงสุดในเขตสุขภาพที่ 9 นอกจากนี้จังหวัดชัยภูมิยังมีสถานที่ท่องเที่ยว บันเทิงเรียมย์ประเภทไนต์คลับซึ่งเป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นและวัยรุ่นบางคนยังพักอาศัยตามห้องพัก ในการศึกษาตามสถาบันการศึกษาของจังหวัดโดยไม่ได้อยู่กับผู้ปกครองทำให้มีความเป็นอิสระใน การใช้ชีวิต

จากปัญหาที่เกิดขึ้นกระทรวงสาธารณสุขได้มีการเฝ้าระวังพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในรายงานการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีของ นักเรียน เฝ้าระวังโดยการสำรวจของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดด้วยระบบคอมพิวเตอร์มือถือ ปีละ 1 ครั้ง เก็บข้อมูลในทุกภูมิภาคและส่งข้อมูลไปยังสำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข เพื่อนำมาวิเคราะห์เป็นรายงานภาพรวมของประเทศ อย่างไรก็ตามแม้ว่า กระทรวงสาธารณสุขมีการเฝ้าระวังพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นแต่ก็เป็นเพียงการเฝ้าระวัง โดยการเก็บข้อมูลเพื่อรายงานสถานการณ์เท่านั้น แต่รูปแบบแนวทางการเฝ้าระวังพฤติกรรมการมี เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นยังไม่มีความชัดเจนโดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นทั่วไปที่ไม่เคยมีประวัติพฤติกรรม ทางเพศหรือมีเพศสัมพันธ์และมีเพียงครูที่ให้การดูแลพฤติกรรมทางเพศแก่นักเรียน ตามความ เหมาะสมนั้นๆ ทั้งที่การควบคุมดูแลของครูอาจส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (พิมพิชัญญ์ เพนเทศ, และสุพัฒนา คำสอน, 2562, น. 62) แต่ไม่มีวิธีการหรือเครื่องมือที่ช่วยครูดูแลเฝ้าระวังพฤติกรรมทางเพศดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม

จากเหตุผลที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาโดยใช้จังหวัดชัยภูมิเป็นพื้นที่ ในการศึกษาเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับครูอาจารย์ในการตัดสินใจให้การเฝ้าระวังป้องกันพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนด้วยการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาซึ่งในโปรแกรมสำเร็จรูปนี้ ประกอบด้วยการคัดกรองระดับความเสี่ยงของนักเรียนต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์พร้อม เสนอแนะแนวทางการเฝ้าระวังพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เนื่องจากที่ผ่านมา ยังไม่พบการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นในรูปแบบโปรแกรมสำเร็จรูป อันเป็นวิธีการบอกให้ตัวบุคคลได้ทราบถึงความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของตนเอง

และให้แนวทางสำหรับครู อาจารย์เพื่อเป็นเครื่องมือในการเฝ้าระวังพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน เพื่อลดอัตรากรรมกรมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในอนาคตต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีปัจจัยใดบ้าง
2. ค่าน้ำหนักของตัวแปรที่มีอิทธิพลและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาควรเป็นอย่างไร
3. แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในแต่ละระดับความเสี่ยงควรเป็นอย่างไร
4. โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาควรเป็นอย่างไร
5. ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
2. เพื่อกำหนดค่าน้ำหนักของตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
3. เพื่อสร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
4. เพื่อพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
5. เพื่อทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ ทำการศึกษาในนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 ที่มีรสนิยมชอบต่างประเทศ หรือหากชอบเพศเดียวกันก็คาดว่าสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างประเทศได้อันเป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยเรียน โดยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2562 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 1 ปี 2 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยให้คำนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยไว้ดังนี้

โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา หมายถึง โปรแกรมสำเร็จรูปที่ทำการบันทึกรวบรวมและประมวลผลข้อมูลในรูปแบบซอฟต์แวร์ทำงานบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งองค์ประกอบภายในโปรแกรม ประกอบด้วย 1) คำนวณน้ำหนักของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 2) เกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และ 3) แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรสำหรับครูและแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรสำหรับนักเรียน โดยเมื่อนักเรียนทำการกรอกข้อมูลในโปรแกรมเสร็จสิ้น โปรแกรมจะทำการรวบรวมประมวลผลข้อมูลเพื่อรายงานผลให้นักเรียนทราบในหน้าต่างของนักเรียนซึ่งได้แก่ ระดับความเสี่ยงและแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และรายงานผลให้ครูทราบในหน้าต่างของครู ซึ่งได้แก่ ระดับความเสี่ยงและแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพื่อให้ครูพิจารณาเฝ้าระวังดูแลพฤติกรรมนักเรียนอย่างเหมาะสมต่อไป

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 เขตพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ

ความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา หมายถึง โอกาสเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งประเมินจากปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน โดยแบ่งความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ความเสี่ยงต่ำ ความเสี่ยงปานกลาง และความเสี่ยงสูง

พฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ประยุกต์มาจาก สัจจา ทาโต (2550, น. 23) โดยการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การเคยมีพฤติกรรมการสอดใส่อวัยวะเพศชายเข้าสู่ช่องคลอดของเพศหญิง ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อมุ่งสู่การสำเร็จความใคร่อันเป็นสาเหตุก่อให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และอาจเกี่ยวเนื่องไปถึงการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงกำลังศึกษาเล่าเรียนโดยยังไม่ได้แต่งงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ธรรมเนียมประเพณีและยังขาดความสามารถในการรับผิดชอบต่อสังคม เช่น การดูแลบุตร เป็นต้น

ความรู้เรื่องเพศศึกษา หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่มีความจำได้ เข้าใจ เกี่ยวกับการเจริญพันธุ์ทางเพศของวัยรุ่น ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ การรักษาและการป้องกันการตั้งครรภ์และการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์

เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน หมายถึง ความคิด มุมมอง ความรู้สึกนึกคิด ที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นขณะกำลังศึกษาเล่าเรียน เช่น ความผิดต่อประเด็นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยนักเรียน เป็นต้น

ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน หมายถึง ทศนะความเชื่อแนวคิดของกลุ่มคนในสังคมที่มีต่อเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนที่นักเรียนให้ความยึดถือและคล้อยตาม เช่น การไม่ควรถิงสุกก่อนห้าม สุภาพบุรุษควรให้เกียรติสุภาพสตรี การไม่ควรพูดจาลามกจกเปรต/อับปรีย์ สึกบาล เป็นต้น

การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน หมายถึง การคาดคะเนของนักเรียนว่าตนเองจะมีโอกาสได้รับผลเสียจากการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งได้แก่ ความเจ็บป่วยทางสุขภาพ ภาวะบีบคั้นทางสังคม ความเสื่อมเสียชื่อเสียงของครอบครัว มากน้อยเพียงใด

การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การคาดคะเนของนักเรียนว่าตนเองจะสามารถปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้มากน้อยเพียงใด เช่น ปฏิเสธการโอบกอดสัมผัสร่างกาย ปฏิเสธการไปเที่ยวยามค่ำคืน ปฏิเสธการไปกับแฟนสองต่อสอง

การรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตน หมายถึง การคาดคะเนความสวยงามในรูปพรรณของใบหน้า หุ่นรูปร่าง ทรวดทรง ทรงผม บุคลิกทางกายตามความเข้าใจของนักเรียนและบุคคลรอบข้างที่มีต่อตนเอง

ความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติ เพื่อต้องการทราบและสร้างความเข้าใจในเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนด้วยแรงจูงใจของตน

การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนรู้สึกดีต่อตนเองโดยเห็นว่าตนเองมีความสำคัญเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อสังคมและรับรู้ว่าคุณค่าให้การยอมรับในความสามารถของตนจึงเป็นผลให้ตนมีความมั่นใจและรู้สึกมีคุณค่า ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) การยอมรับนับถือตนเอง 2) การได้รับการยอมรับจากเพื่อน 3) การได้รับการยอมรับจากครอบครัว และ 4) การได้รับการยอมรับจากโรงเรียน

ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หมายถึง จำนวนครั้งในการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่ให้ความสนใจ มีการเสาะแสวงหา เปิดรับสื่อที่ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกทางเพศ ได้แก่ นิตยสารโป๊ ดีวีดีโป๊ ภาพยนตร์โป๊ ภาพหรือคลิปโป๊เปลือยที่มีการโพสบนเว็บไซต์ Instagram และ Twitter เป็นต้น

ความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร หมายถึง จำนวนครั้งในการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีการติดต่อสื่อสาร พูดคุย ระหว่างบุคคลทางสื่อออนไลน์ เช่น การพูดคุยทาง Line, Facebook, WeChat, BeeTalk เป็นต้น เพื่อสร้างสัมพันธภาพหาคู่รักและ/หรือพูดคุยด้านอารมณ์ความรู้สึกทางเพศระหว่างกัน

ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย หมายถึง ความพอใช้ตามปริมาณเงินที่ผู้ปกครองมอบให้เพื่อการจับจ่ายใช้สอย ชื่อข้าวของอุปโภคบริโภคตามความต้องการของตนต่อวัน

พฤติกรรมการเลี้ยงดู หมายถึง การปฏิบัติหรือการแสดงออกของผู้ปกครองที่ใช้ในการปกครองดูแลในลักษณะต่างๆ ทั้งการดูแลเอาใจใส่ สั่งห้าม ปล่อยปละละเลย หรือการลงโทษที่มีต่อนักเรียน

สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวที่มีการทำกิจกรรมร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกัน การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน และการยอมรับซึ่งกันและกัน

การได้รับการสั่งสอนเรื่องเพศ หมายถึง การที่นักเรียนได้รับการอบรม แนะนำ สั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมในลักษณะทางสังคมวิทยาและการปรับตัวจากบิดามารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน หมายถึง บุคคลที่นักเรียนดำรงชีวิตและใช้เวลาอยู่ด้วยมากที่สุดในปัจจุบันซึ่งมีการรับประทานอาหาร พักอาศัยหลับนอนในบ้าน/ห้องพักเดียวกัน ขณะกำลังศึกษาเล่าเรียน

การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน หมายถึง การที่นักเรียนได้รับรู้ ชิม ชับ เกิดความเข้าใจ
ในคำบอกเล่า คำแนะนำ คำยุยง หรือการได้เห็นเป็นตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศจากเพื่อน
อันส่งผลต่อการตัดสินใจที่จะประพฤติปฏิบัติในการมีพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์

การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง หมายถึง การที่นักเรียนอยู่กับเพศตรงข้าม
ซึ่งเป็นบุคคลที่นักเรียนให้ความรักหรือความพึงพอใจในความรู้สึกเชิงชู้สาวโดยอยู่กันตามลำพัง
สองต่อสองในที่ลับตาคนจนเกือบนำไปสู่การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการออกแบบดำเนินการวิจัย ซึ่งข้อมูลการศึกษาค้นคว้ามีดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
2. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น
3. การคัดกรองทางพฤติกรรมสุขภาพ
4. การเฝ้าระวังทางพฤติกรรมสุขภาพ
5. แนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูป
6. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางพฤติกรรมสุขภาพ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

วัยรุ่นจะเป็นวัยที่อยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมอย่างชัดเจน ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ทบทวนเอกสารแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของ วัยรุ่น (Adolescence)

วัยรุ่น ตามแนวคิดของ World Health Organization (2018) หมายถึง เป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 10 - 19 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่คิดว่ามีสุขภาพดี แต่อย่างไรก็ตามวัยรุ่นจำนวนมากเสียชีวิตก่อนวัยอันควรเนื่องจากอุบัติเหตุ การฆ่าตัวตาย ความรุนแรง ภาวะแทรกซ้อนจากการตั้งครรภ์และโรคอื่นๆ ที่สามารถป้องกันหรือรักษาได้ และอีกหลายคนประสบภาวะสุขภาพ เจ็บป่วยเรื้อรัง ซึ่งมักมีสาเหตุมาจากการสูบบุหรี่ การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์รวมถึงเอชไอวี การรับประทานอาหารที่ไม่ดี และขาดการออกกำลังกายนำไปสู่ความเจ็บป่วยและเสียชีวิตก่อนวัยอันควร

วัยรุ่น ตามแนวคิดของ United Nation Children's Fund (2011, p.2) หมายถึง เป็นช่วงวัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาชีวิต และจะต้องให้ความช่วยเหลือหรือนำทางในสิ่งที่วัยรุ่นต้องเผชิญต่อปัญหา อุปสรรค และจะต้องสร้างให้พวกเขามีความสามารถและศักยภาพในการดำเนินชีวิต

วัยรุ่น ตามแนวคิดของ Hagell, Coleman, & Brooks (2015, p. 2) หมายถึง เป็นช่วงวัยที่เป็นรากฐานสำคัญต่อการมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีในการเป็นผู้ใหญ่ ประชาชนวัยรุ่นจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนและได้รับการดูแลหากเขามีภาวะอ่อนแอหรือมีความเสี่ยงต่อสถานการณ์ต่างๆ

สรุปความหมายของ "วัยรุ่น" ตามการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง เป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 10 - 19 ปี ซึ่งมีความต้องการ การพัฒนาชีวิตในด้านต่างๆ เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่ดี และผู้ใหญ่จะต้องให้ความช่วยเหลือเมื่อวัยรุ่นประสบปัญหา หรือได้รับความเสี่ยงที่เป็นอันตรายต่อชีวิตเพื่อให้เขาก้าวผ่านสู่การสร้างอนาคตที่ดีในชีวิต

2. พัฒนาการของวัยรุ่น

การแบ่งพัฒนาการของวัยรุ่นในแต่ละช่วงจะแตกต่างกันออกไปตามเหตุผลของนักวิชาการที่จะใช้ในการแบ่งพัฒนาการที่แตกต่างกัน ซึ่งจะขึ้นอยู่กับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนความแตกต่างทางสังคมและการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของวัยรุ่นในแต่ละแห่งหรือพื้นที่ (สกุณา บุญนารา, 2554, น. 167) ซึ่งผู้วิจัยใช้การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นตามการกำหนดของ WHO (2018) ที่กำหนดว่าวัยรุ่น (Adolescence) จะมีช่วงอายุระหว่าง 10 - 19 ปี และจะแบ่งพัฒนาการของเด็กที่ก้าวเข้าสู่วัยรุ่นออกเป็น 3 ช่วงอายุ ตามแนวคิดของนายแพทย์สุริยเดส ทรีปาตี (ผู้เชี่ยวชาญด้านเวชศาสตร์วัยรุ่น) ประกอบด้วย 1) วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) มีช่วงอายุระหว่าง 10 -13 ปี 2) วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence) มีช่วงอายุระหว่าง 14 -16 ปี และ 3) วัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) มีช่วงอายุระหว่าง 17 -19 ปี และพัฒนาการแต่ละช่วงอายุของวัยรุ่นจะแตกต่างกัน ตามลักษณะของ Fadem (2014, pp. 15-16); อภาพร เฝ้าวัดมา และคณะ (2555, น. 163-164) เสนอไว้ ดังนี้

2.1 วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) จะเริ่มย่างก้าวเข้าสู่วัยรุ่นและเห็นพัฒนาการดังต่อไปนี้

2.1.1 การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย: จะมีพัฒนาการลักษณะทางเพศและการเจริญเติบโตของโครงสร้างกระดูก ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น

ระยะ	ลักษณะที่ปรากฏ
1	อวัยวะสืบพันธุ์และโครงสร้างทางเพศยังคงคล้ายวัยเด็ก แต่ห้วงมขยายใหญ่ขึ้นในผู้หญิง
2	เริ่มมีขนขึ้นบริเวณหัวหน่าว, อัณฑะและถุงอัณฑะขยายใหญ่ขึ้น, เต้านมเริ่มเนินสูงขึ้นในเพศหญิง
3	มีขนมากขึ้นที่หัวหน่าวและมีลักษณะหยักงอ, องคชาตยาวขึ้น, อัณฑะขยายโตขึ้น
4	องคชาตขยายเพิ่มมากขึ้น, มีการเจริญของต่อมเพศ, ผิวหนังอัณฑะเริ่มคล้ำ, ลานห้วงมเริ่มขยายกว้างขึ้นบนเต้านมของเพศหญิง
5	อวัยวะสืบพันธุ์ทั้งชายและหญิงเหมือนของผู้ใหญ่, ขนที่หัวหน่าวขยายเพิ่มมากขึ้นและลานห้วงมไม่ขยายเพิ่มในเพศหญิง

นอกจากนี้ในเพศหญิงเริ่มมีประจำเดือน (Menstruation) เป็นครั้งแรกและเพศชายก็มีการหลั่งอสุจิในลักษณะฝันเปียกเป็นครั้งแรกด้วยเช่นกัน

2.1.2 การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์: จะมีลักษณะอารมณ์แปรปรวน สับสน อ่อนไหวง่าย อารมณ์ขึ้นๆ ลงๆ ไม่มั่นคง มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย สาเหตุและความแตกต่างจากเพื่อนคนอื่นๆ จนทำให้อารมณ์แปรปรวน โดยเด็กแต่ละคนจะเริ่มแสดงลักษณะเด่นทางอารมณ์ เช่น อารมณ์ร้อน อารมณ์หวาดวิตกกังวล อารมณ์อ่อนไหวง่าย

2.1.3 การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม: จะมีลักษณะชอบเล่นกับเพื่อนเพศเดียวกัน ผู้ชายเน้นเล่นเป็นกลุ่ม ผู้หญิงจับคู่กับเพื่อนสนิทในการทำกิจกรรมต่างๆ จะเริ่มให้ความสนใจกับเพศตรงข้ามและสนใจเพื่อนมากกว่าพ่อ แม่ ผู้ปกครอง

2.1.4 การพัฒนาทางจิตสังคมด้านเพศวิถี (อนุกรรมการสุขภาพวัยรุ่น ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทยและชมรมสุขภาพวัยรุ่น, 2559, น. 121-122) ซึ่งวัยรุ่นมีความสนใจเรื่องเพศและการเปลี่ยนแปลงร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจึงไม่แปลกที่วัยรุ่นตอนต้นจะเปรียบเทียบรูปร่างของตนเองกับเพื่อน มักมีจินตนาการเรื่องเพศ เรียนรู้บทบาทของแต่ละเพศในสังคม เป็นวัยที่มีการพัฒนาทัศนคติเรื่องเพศ ซึ่งในบางวัฒนธรรมเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องที่เปิดเผยในสังคมได้ อาจทำให้วัยรุ่นเกิดความกังวลและอาย ผู้ชายเริ่มมีฝันเปียกและสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) วัยนี้อายากรู้อยากลองและวัยรุ่นชายอาจสำเร็จความใคร่กับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันซึ่งเป็น Sexual exploration อย่างหนึ่ง ไม่ได้เป็นสัญญาณบ่งชี้ใดๆ เกี่ยวกับการรักชอบเพศเดียวกัน

2.2 วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence) จะเห็นพัฒนาการ ดังต่อไปนี้

2.2.1 การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย: มีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายไปอย่างรวดเร็วทุกส่วน เช่น แขนขายาว มือเท้าใหญ่ สะโพก ออก ไหล่กว้างขึ้น มีกลิ่นตัวเนื่องจากรูขุมขนตามผิวหนังขยายตัว และผลิตเหงื่อออกมามาก การผลิตน้ำมันตามผิวหนังมีมากจึงเป็นช่วงที่มีสิวทั้งชายและหญิง

2.2.2 การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์: วัยรุ่นมีความวิตกกังวลกับอารมณ์ทางเพศสูงขึ้น รู้สึกไม่แน่ใจใจตนเองว่าจะติดปกติหรือไม่ ในขณะที่เดียวกันก็มีความสนใจ อยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ และเมื่อมาผสมกับการที่มีระดับฮอร์โมนทางเพศที่เพิ่มสูงขึ้น จะทำให้เด็กเรียนรู้ที่จะหัดสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และยังคงมีความกังวล กลัวเกี่ยวกับเพื่อนจะไม่ยอมรับตน

2.2.3 การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม: มีความสนใจดูแลในภาพลักษณ์ของตนเองมากขึ้น รักสวยรักงาม แต่งตัวหล่อเพื่อความทันสมัย และให้ความสนใจต่อเพศตรงข้ามทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ซึ่งก็ต่างให้ความสนใจซึ่งกันและกัน ไม่ชอบให้ใครมาบีบบังคับโดยพยายามหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีความต้องการการยอมรับจากสังคมและให้บุคคลรอบข้างเห็นคุณค่าของตนเอง มักเลียนแบบเพื่อนสนิทหรือดารานักร้องที่ตนชื่นชอบ ขณะเดียวกันวัยรุ่นเองชอบเก็บตัว ไม่ชอบไปไหนมาไหนกับผู้ปกครองแต่ชอบไปกับกลุ่มเพื่อนและใช้เวลาอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่จนอาจนำไปสู่ความขัดแย้งกับผู้ปกครอง

2.2.4 การพัฒนาทางจิตสังคมด้านเพศวิถี (อนุกรรมการสุขภาพวัยรุ่น ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทยและชมรมสุขภาพวัยรุ่น, 2559, น. 124) วัยรุ่นส่วนหนึ่งเริ่มมีความสัมพันธ์ใหม่ๆ กับเพื่อนต่างเพศหรือมีแฟน โดยส่วนมากเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดจากความสนใจเรื่องเพศมากกว่าความรู้สึกและความเข้าใจที่ลึกซึ้งซึ่งต่อกัน ส่วนหนึ่งเพื่อประเมินว่าตนเองเป็นที่สนใจของผู้อื่นหรือไม่ วัยรุ่นส่วนหนึ่งพยายามค้นหาหรือสนใจทางเพศ (Sexual orientation) ของตนเอง วัยรุ่นที่รักเพศเดียวกันหรือชอบทั้งสองเพศมักตระหนักถึงความรู้สึกของตนเองในช่วงนี้มาก ค้นหาความหมาย คุณสมบัติที่สำคัญของความรักหรือความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับตน เช่น ความตั้งใจ ความซื่อสัตย์ ความน่ารัก เป็นต้น ความสัมพันธ์ในวัยนี้ยังคงค่อนข้างผิวเผินและให้ความสำคัญกับรูปร่าง ความดึงดูด และความอยากรู้อยากลองมากกว่าความลึกซึ้งและการวางแผนอนาคตระยะยาวร่วมกัน

พฤติกรรมทางเพศในวัยนี้มีได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น การไม่มีเพศสัมพันธ์ (Abstinence) การมีเพศสัมพันธ์กับคนเดียวในระยะเวลาหนึ่ง (Serial monogamy) หรือการมีเพศสัมพันธ์กับหลายๆ คนในช่วงเวลาหนึ่ง (Polyamory) วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการ

ตั้งครรภ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ HIV/AIDS บ้าง แต่ความรู้ไม่ได้เป็นตัวช่วยกำหนดพฤติกรรมเสมอไป เนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยเพียงครั้งแรกว่านั้น ยังมีรายงานอยู่จากสำนักกระบวนวิชาของประเทศไทย

2.3 วัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) จะเห็นพัฒนาการ ดังต่อไปนี้

2.3.1 การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย: มีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย เต็มที่ทั้งน้ำหนัก ส่วนสูง ความแข็งแรงของกระดูกและกล้ามเนื้อ

2.3.2 การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์: การพัฒนาอัตลักษณ์ของตนเองเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่ส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเอง ความมีปมด้อย การเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น ซึ่งส่งผลต่ออารมณ์วิตกกังวล ซึมเศร้า ไม่มีสมาธิ

2.3.3 การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม: มีการเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล และลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละคน มีวุฒิภาวะมากขึ้น เรียนรู้และยอมรับหลักจริยธรรมและการควบคุมตนเอง มีความตระหนักในมนุษยธรรมต่อสังคมรอบข้าง แต่วัยรุ่นบางคนยังไม่สามารถพัฒนาได้ทั้งหมดในประเด็นที่เป็นนามธรรม

2.3.4 การพัฒนาทางจิตสังคมด้านเพศวิถี (อนุกรรมการสุขภาพวัยรุ่น ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทยและชมรมสุขภาพวัยรุ่น, 2559, น. 126) วัยรุ่นตอนปลายหากมีแฟน มักมีความสัมพันธ์ที่ลึก ซึ่งและประกอบด้วยความรัก มีความรับผิดชอบร่วมกันมากขึ้น ถึงจุดนี้ส่วนใหญ่เข้าใจระสนิยมทางเพศของตนแล้ว

3. ปัญหาสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น

ส่วนใหญ่ปัญหาสุขภาพของวัยรุ่นมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว จนเกิดความคับข้องใจและสับสนต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการค้นหาเอกลักษณ์ตัวตน ความต้องการอิสระ ความอยากรู้ อยากลอง การเลือกแนวทางดำเนินชีวิต วัยรุ่นจึงต้องมีการปรับตัวอย่างมาก หากการปรับตัวไม่เหมาะสม ก็อาจเกิดปัญหาและมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพได้ ซึ่งสามารถแบ่งปัญหาสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น ออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม จิตวิญญาณ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (สฤณา บุญนรากร, 2554, น. 179-186) ดังต่อไปนี้

3.1 ปัญหาสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงด้านร่างกาย ซึ่งมีดังต่อไปนี้

3.1.1 ความผิดปกติเกี่ยวกับฮอร์โมน: เนื่องจากวัยรุ่นมีการผลิตฮอร์โมนในการเจริญเติบโตและฮอร์โมนทางเพศผิดปกติจึงส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง สัดส่วนทางร่างกาย และการเจริญทางเพศอย่างชัดเจน โดยในรายที่ผิดปกติจะเกี่ยวข้องกับฮอร์โมนซึ่งจะมีผลต่อส่วนสูงและน้ำหนักตัวไม่เป็นไปตามเกณฑ์ปกติ

3.1.2 ความผิดปกติเกี่ยวกับระบบทางเพศ: จะมีความผิดปกติของประจำเดือน ล้ำช้า มาไม่สม่ำเสมอ ปวดประจำเดือนมาก หรือการมีเต้านมโตในวัยรุ่นชาย (Gynecomastia)

3.1.3 ปัญหาจากต่อมเหงื่อและต่อมไขมันทำงานมาก: ซึ่งจากสภาพที่เกิดขึ้น จะทำให้เกิด สิว กลิ้งตัว กลากเกลื่อน ทั้งนี้ ตัวอย่างเช่น สิว เกิดจากฮอร์โมนแอนโดรเจน (Androgen) ที่ร่างกายผลิตเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ต่อมไขมันจะขนาดใหญ่ขึ้นมีการขับสารไขมันออกจากต่อมที่ผิวหนัง (Sebum) และมีการเปลี่ยนแปลงของเยื่อที่อูขุมขนเพิ่มจำนวนมากขึ้น ทำให้สารไขมันไม่สามารถหลุดออกมาได้จนเกิดการอุดตันประกอบกับแบคทีเรียที่อยู่ในรูขุมขนกระตุ้นให้เกิดการอักเสบรอบต่อมไขมันจนกลายเป็นสิวกักเสบในที่สุด และบางครั้งการมีกลิ้งตัวก็เป็นปัญหาทำให้วัยรุ่นขาดความมั่นใจ ซึ่งเกิดจากต่อมเหงื่อถูกกระตุ้น เมื่อเหงื่อจะถูกขับออกมาผสมกับแบคทีเรียจึงเกิดการเน่าเปื่อยของหนังกำพร้าทำให้เกิดกลิ้งตัว เป็นต้น

3.1.4 ปัญหาการรับประทานอาหาร: โดยเกิดความไม่อยากอาหาร การหิวผิดปกติและมีภาวะอ้วน ตัวอย่างเช่น ความไม่อยากอาหาร (Anorexia nervosa) มักเกิดกับวัยรุ่นที่ต้องการผอมบางเนื่องจากต้องการให้ตนเองมีรูปร่างที่สมบูรณ์แบบและพบมากในวัยรุ่นหญิงผิวขาวที่ตั้งมาตรฐานให้กับตัวเองสูง (Perfectionists) ซึ่งจะพยายามทำให้ตนเองผอมทุกส่วนเนื่องจากรู้สึกว่ามันอ้วนเกินไป หรือวัยรุ่นที่มีภาวะอ้วน (Obesity) เป็นปัญหาที่พบมาก เกิดจากการรับประทานอาหารที่มากเกินไป ไม่ถูกสัดส่วนโดยเฉพาะอาหารประเภทแป้งและไขมัน และมีการออกกำลังกายน้อยเกินไป

3.1.5 ปัญหาจากการออกกำลังกาย: ไม่ว่าจะเป็ น ขาดการออกกำลังกาย หรือบาดเจ็บจากการออกกำลังกาย เช่น การขาดการออกกำลังกาย จะทำให้ร่างกายไม่สดชื่น มีอาการซึมเศร้า ปวดเมื่อยศีรษะจากความดันโลหิตต่ำ ท้องอืด อาหารไม่ย่อย หรือมีปัญหาบาดเจ็บจากการออกกำลังกาย ซึ่งเกิดจากการอบอุ่นร่างกายก่อนเล่นหรืออุบัติเหตุและอวัยวะบางส่วนได้รับการกระทบเป็นเวลานาน

3.2 ปัญหาสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงด้านอารมณ์และจิตใจ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

3.2.1 ปัญหาทางด้านอารมณ์ (ภัทรา ชูริศ, 2560, น. 144-145) เนื่องจากร่างกายเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงมีผลกระทบต่ออารมณ์ของวัยรุ่นอย่างมาก ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ภาวะเศรษฐกิจที่ผู้ปกครองต้องมีภาระกิจการทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว จนลืมนำบุตรกำลังเข้าสู่วัยรุ่น บางคนมีพัฒนาการทางเพศเร็วกว่าวัยหรือบางคนช้ากว่าวัยทำให้เด็กมีความคิดว่าตนมีความแตกต่างจากเพื่อน มีปมด้อยเรื่องรูปลักษณ์ หน้าตาทำให้เด็กยอมรับตนเองได้ยากส่งผลให้เกิดความเครียด มีภาวะซึมเศร้า

3.2.2 สับสนในบทบาททางสังคม เช่น ชอบแก๊งน้อง หรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

3.2.3 การทะเลาะวิวาท เนื่องจากอารมณ์วัยรุ่นมีความแปรปรวน เปลี่ยนแปลงง่าย และควบคุมอารมณ์ได้ยากจึงทำให้มักเกิดการทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่นได้ง่าย นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งมีหลายสาเหตุ (มาโนช หล่อตระกูล และคณะ, 2555, น. 83) ตัวอย่างเช่น ปัจจัยด้านชีวภาพ พบว่า สมองส่วน Frontal และ Temporal ที่มีโครงสร้างและการทำงานของสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว ปัจจัยด้านจิตใจ จากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ Sigmund Freud มองว่าพฤติกรรมมนุษย์เกิดจากแรงขับตามสัญชาตญาณ ปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เกิดจากความเครียดทางจิตสังคมและบาดแผลทางจิตใจ เช่น การถูกทารุณกรรมและถูกทอดทิ้ง พ่อแม่แยกทางกัน ฐานะยากจน มีความขัดแย้งในครอบครัวซึ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าว แม้กระทั่งจากโรคทางกายและยากก็ก่อให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวได้

3.3 ปัญหาสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงด้านสังคม

อาจกล่าวได้ว่า เพื่อนเป็นสังคมที่สำคัญที่สุดของวัยรุ่น ซึ่งจะมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน และวัยรุ่นก็ต้องการ การยอมรับจากกลุ่มเพื่อนจึงยอมทำตามแนวคิดของกลุ่มเพื่อนซึ่งอาจจะเป็นพฤติกรรมเสี่ยงในลักษณะต่างๆ เช่น ขับจักรยานยนต์แข่งกัน ซึ่งหากวัยรุ่นที่ไม่มีเพื่อนจะมีปัญหาในการปรับตัว

3.3.1 ปัญหาการเข้าสังคมของวัยรุ่น พบว่าจากการที่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ง่าย ควบคุมได้ยาก จึงส่งผลกระทบต่อการใช้สังคม โดยเฉพาะกับบุคคลในครอบครัว ทำให้วัยรุ่นรู้สึกว่าไม่มีใครเข้าใจตน เกิดปัญหาทะเลาะเบาะแว้งไม่ยอมกลับบ้าน ต้องการความเป็นอิสระและมีโลกส่วนตัว จึงหันเข้าหากกลุ่มเพื่อนมากขึ้น

3.3.2 การฝ่าฝืนกฎระเบียบ วัยรุ่นบางคนมีความกดดันทางอารมณ์ ต้องการความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง เกิดความรู้สึกอยากฝ่าฝืนกฎระเบียบของสังคม เช่น หนีออกจากบ้าน หนีโรงเรียน พุดโกหก ทำลายข้าวของผู้อื่น เป็นต้น

3.3.3 พฤติกรรมเสี่ยงด้านการเรียน (พนม เกตุมาน, 2559, น. 328) พบว่า วัยรุ่นที่เรียนไม่เก่ง มักหลีกเลี่ยงการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ส่งงาน ไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ส่วนรวม การเรียนตก ถูกพักการเรียนหรือถูกให้ออกจากโรงเรียน ในทางตรงกันข้าม วัยรุ่นบางคนเรียนมากเกินไปจนขาดการพักผ่อน เครียด การแข่งขันด้านการเรียนสูงทำให้ไม่สนใจช่วยเหลือเพื่อน เห็นแก่ตัวและมีปัญหาต่อการสังคมเนื่องจากเพื่อนไม่ยอมรับ

3.4 ปัญหาสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงด้านจิตวิญญาณ

การใช้สารเสพติด จากการใช้วัยรุ่นมีความคิดเป็นนามธรรมมากขึ้น แต่ยังคงคิดแบบยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง และมักจะคิดอย่างมีอุดมคติเกินความเป็นจริง ทำให้การรับรู้และการดูแลสุขภาพวัยรุ่นเป็นไปอย่างไม่ถูกต้อง เช่น การใช้สารเสพติด สาเหตุอาจเกิดมาจากตัวเอง เช่น จากความเข้าใจของตนเองว่าการใช้สารเสพติดเป็นการแสดงออกถึงการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เมื่อต้องการเข้ากลุ่มก็ต้องใช้สารเสพติดด้วย แม้จะอันตรายบ้างแต่ก็คงไม่รุนแรงและคิดว่าตนเองสามารถเลิกได้ หรือเกิดจากเพื่อนชักชวนให้ลองเพราะขาดทักษะปฏิเสธ ทั้งนี้พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น (พนม เกตุมาน, 2559, น. 328) บางครั้งเริ่มจากดื่มสุรา สูบบุหรี่ในกลุ่มเพื่อน หลังจากนั้นบางคนจะลองสารเสพติดที่เป็นอันตรายมากขึ้น ได้แก่ ยาบ้า กัญชา เฮโรอีน และวัยรุ่นยังอาจติดเกม ติดสื่อทางอินเทอร์เน็ต และติดการพนัน พฤติกรรมเสพติดเหล่านี้ต้องทำให้วัยรุ่นต้องหาเงินมาใช้มากขึ้นทำให้เกิดพฤติกรรมผิดกฎหมาย เช่น ขายสารเสพติด ขายบริการทางเพศ หลอกหลวง ขโมยชิงทรัพย์ ปล้นและกลายเป็นอาชญากรในที่สุด

3.5 ปัญหาสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

3.5.1 เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น เป็นปัญหาที่เพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน เนื่องจากความอยากรู้อยากลอง ซึ่งนำไปสู่การตั้งครรรภ์ไม่พึงประสงค์ โดยเฉพาะในสังคมไทยที่ถือว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ควรปกปิด ปล่อยให้เด็กไปเรียนรู้เองจากสังคม จากเพื่อน ทำให้วัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น และเกิดการเรียนรู้ในสิ่งผิดๆ ได้ เช่น มีพฤติกรรมการแลกเปลี่ยนคู่นอน หรือมีคู่นอนมากกว่าหนึ่งคน เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็เริ่มเรียนเรื่องเพศศึกษาล่าช้า และพ่อแม่มีบทบาทในการสอนเรื่องเพศแก่ลูกน้อยมาก บางครั้งวัยรุ่นยังมีพฤติกรรมทางเพศโดยไม่ระมัดระวังตัว ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกันมักตามมาด้วยการตั้งครรรภ์ ทำแท้ง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และปัญหาอื่นๆ เช่น เสียโอกาสในการเรียน เป็นต้น

3.5.2 ปัญหาการตั้งครรรภ์ไม่พร้อม (ภัทรา สุริศ, 2560, น. 150) จากความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นที่มีความสนใจซึ่งกันและกันอาจมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่มีการป้องกัน ทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น ทำให้มีปัญหาค่าเสี่ยงบุตรที่กำลังจะเกิดมาเนื่องจากยังอยู่ในวัยเรียน จึงทำให้เกิดปัญหาการทำแท้งผิดกฎหมายเกิดขึ้น และส่งผลให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของหญิงวัยรุ่นได้ และหากไม่มีการทำแท้งหญิงวัยรุ่นก็ได้รับผลกระทบด้านจิตใจอย่างมากเนื่องจากการกระทำที่สังคมไม่ยอมรับและทำให้ไม่สามารถศึกษาอย่างต่อเนื่องต่อไปได้

3.5.3 ปัญหาโรคทางเพศสัมพันธ์ ก็เช่นเดียวกับปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม การมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีความรู้ในการป้องกันตนเองจากการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทำให้วัยรุ่นชายและหญิงมีโอกาสติดโรคได้ เช่น หนองในแท้ หนองในเทียม ซิฟิลิส หรือการติดเชื้อเอชไอวี เป็นต้น

4. การสร้างเสริมสุขภาพของวัยรุ่น

เมื่อวัยรุ่นเกิดปัญหาหรือมีพฤติกรรมเสี่ยง ก็ควรได้รับการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาโดยเร็ว อย่าปล่อยให้เวลานาน เพราะจะทำให้แก้ไขยากหรือไม่สามารถป้องกันแก้ไขได้ ซึ่งมีแนวทาง (สภานา นุญนรากร, 2554, น. 193-201) ดังต่อไปนี้

4.1 การสร้างเสริมสุขภาพด้านร่างกาย

ควรมีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในเรื่องที่เกี่ยวกับวัยรุ่น เช่น การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของวัยรุ่น ความรู้เรื่องเพศศึกษา ปัญหาสุขภาพที่พบบ่อย

4.1.1 ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับวัยรุ่นและปัญหาสุขภาพที่พบบ่อย เช่น สิว เกิดจากการอุดตันของต่อมไขมัน การล้างหน้าบ่อยๆ ไม่ได้ทำให้เป็นสิวน้อยลง แต่ควรใช้สบู่อ่อนๆ วันละ 2 ครั้ง และควรเลือกใช้เครื่องสำอางชนิดที่ระบุว่า Non-comedogenic หรือ Non-acnegenic ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดการอุดตันของต่อมไขมัน และควรหลีกเลี่ยงความเครียดซึ่งอาจเป็นสาเหตุการลุกลามของสิว การแคะ แกะ บีบสิวจะทำให้เกิดการอักเสบ หายช้าและมีแผลเป็น ขณะเดียวกันเรื่องกลิ่นตัว แนะนำว่าควรอาบน้ำอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง สระผมอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง สวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับร่างกายและสภาพอากาศ เลือกลูกกลิ้งชนิดที่ดับกลิ่นธรรมชาติ หลีกเลี่ยงชนิดที่ระงับ Antiperspirants เพราะจะทำให้เกิดการอุดตันของรูขุมขน

4.1.2 ส่งเสริมการรับประทานอาหารที่เหมาะสมกับวัย ควรรับประทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ วันรุ่นมีความต้องการพลังงานและโปรตีนเพิ่มขึ้น ซึ่งวัยรุ่นหญิงต้องการพลังงาน 2,000 - 2,500 แคลอรี/วัน ส่วนวัยรุ่นชายต้องการพลังงาน 2,500 - 3,000 แคลอรี/วัน ความต้องการโปรตีนอย่างน้อย 50 - 60 กรัม/วัน ทั้งนี้การกำหนดพลังงานของแต่ละคนจะต้องคำนึงถึงวุฒิภาวะทางเพศ อัตราการเจริญเติบโตทางกายและกิจกรรมที่ทำด้วย

4.1.3 ส่งเสริมการออกกำลังกาย ควรส่งเสริมให้เล่นกีฬาเต็มตามศักยภาพ โดยจัดหาอุปกรณ์กีฬาและสนับสนุนให้วัยรุ่นไปออกกำลังกาย การเล่นกีฬาจะช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเอง เป็นที่ยอมรับของเพื่อน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถ้อย และมีสมรรถนะทางร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ในขณะเดียวกันก็ต้องรู้จักการอบอุ่นร่างกายและป้องกันการบาดเจ็บจากการออกกำลังกาย และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

4.1.4 ส่งเสริมการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งผู้ปกครองควรพูดคุยกับบุตรวัยรุ่น ให้ตระหนักถึงความปลอดภัยและความห่วงใยที่พ่อแม่มีต่อวัยรุ่น ตักเตือนเรื่องพฤติกรรมที่เสี่ยง ซึ่งสามารถเกิดอันตรายได้ตลอดเวลา สอนให้รู้จักการเคารพกฎจราจร สวมหมวกนิรภัย คาดเข็มขัด ไม่ขับรถด้วยความเร็วและขณะมีเม้าหรือง่วงนอน ดูแลรักษาเครื่องยนต์ให้ใช้งานได้ตามปกติ

4.2 การสร้างเสริมสุขภาพด้านจิตใจ

4.2.1 การพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเอง ควรมีการแนะนำผู้ปกครองให้เข้าใจในพื้นฐานความเป็นเอกลักษณ์ของวัยรุ่น และส่งเสริมให้วัยรุ่นสามารถไปถึงจุดหมายให้ได้ ซึ่งอาจจะกระทำได้ เช่น ให้การสนับสนุนการตัดสินใจเลือกศึกษาเพื่อทำงานตามอาชีพที่เหมาะสมกับตน โดยไม่ต้องเอาความต้องการของผู้ปกครองเป็นหลัก หรือเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อช่วยให้บุตรเรียนรู้ลักษณะที่เหมาะสมสำหรับตนเองในอนาคต

4.2.2 การลดความวิตกกังวลเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา ซึ่งวัยรุ่นชายจะมีความกังวลเรื่องความสูง ความกำยำลำสันของร่างกาย วัยรุ่นหญิงจะกังวลเรื่องขนาดของทรวงอก สะโพก ความอ้วน สิว จึงควรอธิบายว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่นซึ่งอยู่ในวัยเจริญเติบโต

4.3 การสร้างเสริมสุขภาพด้านสังคม

4.3.1 พัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลในครอบครัว ผู้ปกครองควรทำความเข้าใจ ความคิด จิตใจของวัยรุ่น พยายามเรียนรู้และยอมรับสิ่งที่เขาชอบ รู้จักบุตร เพื่อนๆ ของบุตร คุณครู และสภาพแวดล้อมของบุตร เพื่อให้มีความใกล้ชิดสนิทสนมมากขึ้น จะทำให้สามารถรับรู้เรื่องราวในสถานการณ์ต่างๆ ที่บุตรเผชิญอยู่ได้ดี และพยายามให้บุคคลในบ้านเข้าใจ ให้อภัยในอารมณ์ที่ไม่มั่นคงโดยไม่ใช้อารมณ์โต้ตอบ แต่ไม่ใช้การปล่อยปละละเลยหรือตามใจ ผู้ปกครองต้องสอนให้วัยรุ่นปรับตัวเข้ากับสังคมด้วย

4.3.2 ส่งเสริมการเข้าร่วมสังคมกับเพื่อนฝูงที่ดี เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และสร้างสรรค์ เช่น เล่นกีฬา ดนตรี และกิจกรรมอื่นๆ ซึ่งนอกจากจะทำให้ได้ฝึกบทบาทของผู้ใหญ่ ทักษะทางสังคม และการสื่อสารกับต่างประเทศ ได้รับรู้ทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลอื่นๆ นอกเหนือไปจากสมาชิกในครอบครัว รับเอาบทบาทของผู้อื่นที่ชื่นชอบ ซึ่งนอกจากจะเป็นการพัฒนาเอกลักษณ์ของตนแล้ว ยังทำให้เด็กมีโอกาสสร้างความสนิทสนมใกล้ชิดกับเพื่อนมากขึ้น

4.3.3 ส่งเสริมให้มีการปรับตัวและยืดหยุ่น การปรับตัวและแสดงความยืดหยุ่น ต่อสถานการณ์ต่างๆ ไม่ได้เกิดขึ้นเองในแต่ละคน แต่เกิดจากการเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ปกครองที่ใช้ในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวัน และการเลี้ยงดูที่ส่งเสริมความสามารถในด้านต่างๆ

การให้โอกาสเด็กได้เผชิญกับอุปสรรค สิ่งแวดล้อมหลายๆรูปแบบจะเป็นการเตรียมให้วัยรุ่นเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ได้อย่างมีคุณภาพ

4.3.4 เปิดโอกาสให้วัยรุ่นมีเวลาส่วนตัว ผู้ปกครองควรจัดให้วัยรุ่นมีห้องส่วนตัวของตนเอง หรือมีมุมที่สามารถผ่อนคลายความเครียดส่วนตัวได้ เนื่องจากบางครั้งวัยรุ่นต้องการความเงียบเพื่อสำรวจความรู้สึก นึกคิดของตน เรื่องอนาคตและการแก้ปัญหาต่างๆ

4.3.5 เพิ่มทักษะชีวิตวัยรุ่น โดยการฝึกทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น หุงข้าว ทำกับข้าวง่ายๆ ซักผ้า ล้างจาน ทำความสะอาดบ้าน ฝึกทักษะการเข้าทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น เล่นกีฬา การเข้าค่ายเยาวชน ฝึกทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการปฏิเสธหรือการเจรจาต่อรอง ผู้ปกครองควรตั้งโจทย์สถานการณ์ให้วัยรุ่นคิดเพื่อแก้ปัญหา หรือเจรจาต่อรองในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกับเฉลยให้คำตอบแก่เด็กวัยรุ่น

4.4 การสร้างเสริมสุขภาพด้านจิตวิญญาณ

4.4.1 ส่งเสริมทักษะการป้องกันการใช้สารเสพติด ซึ่งการสอนเกี่ยวกับทักษะการแก้ปัญหาในชีวิตเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งผู้ปกครองต้องได้รับคำแนะนำด้วย โดยผู้ปกครองจะต้องป้องกันไม่ให้วัยรุ่นไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด โดยการเอาใจใส่บุตร ให้ความอบอุ่นอย่างใกล้ชิด ให้ความรักและเวลา สร้างความผูกพันภายในครอบครัวโดยการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ไปเที่ยวทะเล หรือสถานที่ต่างๆ เป็นต้น และผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้การชื่นชมบุตรเมื่อประสบความสำเร็จ สร้างความยึดเหนี่ยวจิตใจให้แก่บุตร เช่น พาบุตรไปร่วมกิจกรรมทางศาสนา และสร้างค่านิยมในครอบครัวไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้หากพบว่า บุตรยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ปกครองไม่ควรไว้วางใจ ดุด่า หรือเขียนตี เพราะจะไม่ช่วยแก้ปัญหาหาได้ แต่กลับทำให้วัยรุ่นหนีห่างมากขึ้น ผู้ปกครองต้องควบคุมสติให้มั่น สอบถามมูลเหตุต่างๆ ให้เข้าใจ และแสวงหาความช่วยเหลือจากแหล่งประโยชน์ต่างๆ ได้แก่ โทรศัพทสายด่วนสุขภาพจิต ศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติด เป็นต้น

4.4.2 ส่งเสริมการเข้าถึงที่พึ่งทางจิตวิญญาณ โดยผู้ปกครองควรให้อิสระแก่วัยรุ่นในการศึกษาศาสนาของตนอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้วัยรุ่นสามารถเลือกตัดสินใจที่จะนับถือศาสนาด้วยตนเองโดยไม่ได้บังคับ เพื่อให้วัยรุ่นเข้าถึงหลักศาสนาที่แท้จริง และดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาด้วยจิตใจที่สงบ ยึดมั่นในศาสนา พ่อแม่เพียงแต่ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องควร อธิบายให้ความกระจ่างในเรื่องต่างๆ ตอบคำถามที่วัยรุ่นต้องการทราบ

4.5 การสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น

สามารถทำได้ในลักษณะ 3 ระดับ ตามแนวคิดของ พนม เกตุมาน (2559, น. 331-332); มาโนช หล่อตระกูล และคณะ (2555, น. 82) ดังต่อไปนี้

4.5.1 การสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นกลุ่มทั่วไป: เป็นการป้องกันก่อนการเกิดปัญหา มุ่งเน้นที่ประชาชนทั่วไป ด้วยการสร้างภูมิคุ้มกัน อดทนอดกลั้น ส่งเสริมให้ครอบครัวมีความรักความอบอุ่นแก่บุตร สร้างให้บุตรวัยรุ่นนับถือตนเอง สร้างความภาคภูมิใจในตน มีทักษะชีวิตในการคิดที่ดี แก้ปัญหาได้ดี ให้ความรู้ด้านเพศศึกษาและการปฏิบัติตามวัย รู้จักยับยั้งใจตนและไม่สนับสนุนให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โรงเรียนและโรงพยาบาลมีมาตรการป้องกันและให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างเพียงพอตามวัย

4.5.2 การสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยง: เน้นที่ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ เช่น โรงเรียนมีการจัดให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดที่ถูกต้องวิธีในนักเรียนกลุ่มเสี่ยง มีกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงเห็นคุณค่าในตนเองเพื่อลดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ควรช่วยกันสอดส่องดูแล กำกับตรวจสอบพฤติกรรมของวัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ การใช้แบบสอบถามสุขภาพวัยรุ่นอาจช่วยให้ครูคนพบผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงได้เร็วขึ้น เพื่อการป้องกันแก้ไขได้ทันที

4.5.3 การสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นกลุ่มที่มีข้อบ่งชี้: มุ่งเน้นในกลุ่มที่มีพฤติกรรมทางเพศแล้วและเสี่ยงที่จะตั้งครรภ์ เพื่อลดการกลับมาเกิดพฤติกรรมเสี่ยง ด้วยการสร้างทักษะและพฤติกรรมใหม่ เช่น การจัดโปรแกรมให้ความรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยและการป้องกันการตั้งครรภ์ มีระบบบริการสุขภาพทางเพศโดยเน้นให้ผู้บริการมีสัมพันธภาพที่ดีกับวัยรุ่น

สรุปได้ว่า จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีอายุ 10 - 19 ปี แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ วัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งมีลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. พัฒนาการของวัยรุ่น ภาพรวมพบว่า 1) ด้านร่างกาย จะมีการเจริญเติบโตของโครงกระดูก ฮอรโมนเพศหลังมากขึ้น ผู้ชายแขนขาแข็งแรง เสียงแตกห้าว มีลูกกระเดือก ผู้หญิงมีสะโพกผาย มีเนินเต้านมชัดเจน และมีประจำเดือน ซึ่งทั้งชายและหญิงมีอวัยวะเพศเจริญสมบูรณ์สามารถสืบพันธุ์ได้ 2) ด้านอารมณ์ มีอารมณ์แปรปรวน อ่อนไหวง่าย มีความสนใจในเพศตรงข้าม อยากรู้ อยากลองเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ 3) ด้านสังคม ไม่ชอบให้ใครมาบีบบังคับ รักอิสระมากกว่าอยู่กับครอบครัว ต้องการการยอมรับจากสังคมเพื่อน และ 4) ด้านจิตสังคมในด้านเพศวิถี

มีความสนใจเพศตรงข้ามนำไปสู่การเป็นแฟนหรือคู่รัก วัยรุ่นส่วนหนึ่งคั่นหารสนิยมทางเพศของตน และทำความเข้าใจในสิ่งที่ตนต้องการ

2. ปัญหาสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น ภาพรวมพบว่า 1) ด้านร่างกาย บางรายมีปัญหาด้านการเจริญเติบโตความสมส่วนของร่างกาย มีปัญหาเรื่องสิวบนใบหน้า กลิ่นตัว และภาวะอ้วนและต้องการลดน้ำหนัก 2) ด้านอารมณ์ มักมีความวิตกกังวลด้านรูปลักษณ์ หน้าตา ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความเครียดได้ เนื่องจากวัยรุ่นมีอารมณ์แปรปรวนง่ายและควบคุมอารมณ์ได้ยากจึงมักเกิดการทะเลาะวิวาทและมีพฤติกรรมก้าวร้าว 3) ด้านสังคม มักมีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว เนื่องจากมองว่าผู้ปกครองไม่เข้าใจตน มีปัญหาการถูกล้อเลียนและสังคมเพื่อนไม่ยอมรับ บางครั้งชอบฝ่าฝืนกฎ เช่น หนีโรงเรียน หรือไม่ตั้งใจเรียนและไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ส่วนรวม 4) ด้านจิตวิญญาณ เนื่องจากมีความอ่อนไหวง่ายต่อปัญหาและสิ่งเร้าร่วมกับความอยากรู้อยากลองจึงทำให้วัยรุ่นเข้าสู่การเสพยาเสพติด ดื่มเหล้า สูบบุหรี่และเล่นการพนัน และ 5) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศพบว่า ส่วนมากเกิดจากการมีแฟนหรือคู่รัก มีความอยากรู้อยากลองจึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ส่งผลกระทบให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยเรียนและอาจทำแท้งในบางราย รวมถึงมีปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

3. การสร้างเสริมสุขภาพของวัยรุ่น ภาพรวมพบว่า 1) ด้านร่างกาย ควรมีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่น ความรู้เรื่องเพศศึกษา การส่งเสริมการรับประทานอาหารที่สมวัย ส่งเสริมการออกกำลังกาย การพักผ่อน และการป้องกันอุบัติเหตุเพื่อให้เกิดการดูแลบุตรอย่างถูกต้องเหมาะสม 2) ด้านจิตใจ ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้าใจในเอกลักษณ์ลักษณะธรรมชาติของวัยรุ่นพร้อมให้อิสระวัยรุ่นในการตัดสินใจและคอยประคับประคองหรือสนับสนุนการตัดสินใจอย่างถูกต้องเหมาะสม 3) ด้านสังคม ผู้ปกครองควรพยายามเรียนรู้ เข้าใจความคิด จิตใจของวัยรุ่นและสอนให้วัยรุ่นรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ส่งเสริมให้เข้าสังคมเพื่อนที่ทำกิจกรรมเป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา แนะนำให้บุตรเรียนรู้บุคคลที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานเป็นแบบอย่าง ให้ความยืดหยุ่นและเปิดโอกาสให้วัยรุ่นมีเวลาส่วนตัวและเพิ่มทักษะชีวิตให้กับบุตรด้วยการตั้งโจทย์สถานการณ์ให้บุตรคิดเพื่อแก้ปัญหาชีวิต เอาใจใส่บุตรและให้ความอบอุ่นอย่างใกล้ชิด และ 5) ด้านพฤติกรรมทางเพศ ผู้ปกครองควรสร้างภูมิคุ้มกันให้บุตรด้วยการให้ความรักความอบอุ่น สร้างให้บุตรภาคภูมิใจในตนเองมองตนเองอย่างมีคุณค่า ทั้งนี้ผู้ปกครองและครูควรให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา สอนให้รู้จักยับยั้งใจตนเองไม่สนับสนุนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อธิบายและยกตัวอย่างให้วัยรุ่นเข้าใจถึงปัญหาและผลกระทบจากการมี

เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เช่น การตั้งครรรภ์ในวัยเรียน การทำแท้งบุตร หรือการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นและนำแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และการส่งเสริมสุขภาพของวัยรุ่นไปใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในการพัฒนาแบบสอบถาม และการวิจัยระยะที่ 3 สร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อร่างเป็นแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอภิปรายกลุ่ม

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

ปัจจุบันวัยรุ่นมีอิสระมากขึ้น สามารถติดต่อสื่อสารกันง่ายกว่าในอดีต มีโอกาสอยู่กันสองต่อสองจนเกิดความต้องการทางเพศ และสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งพบว่า วัยรุ่นหลายประเทศก็มีพฤติกรรมดังกล่าว และมีหลายปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้องที่ทำให้เกิดพฤติกรรม จนเกิดผลกระทบตามมามากมาย ซึ่งผู้วิจัยทบทวนเอกสารและนำเสนอดังต่อไปนี้

1. สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น มีรายงานสถานการณ์ของต่างประเทศในทวีปต่างๆ รวมถึงประเทศไทย ซึ่งสามารถนำเสนอ ดังต่อไปนี้

1.1 สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นระดับโลก

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นประเด็นที่หลายประเทศให้ความสนใจและพยายามแก้ปัญหาซึ่งในสถานการณ์ระดับโลก เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าตั้งแต่ปี ค.ศ. 2002 วัยรุ่นที่ยังไม่ได้แต่งงานอายุ 15 - 19 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วทั้งเพศชายและหญิง พบร้อยละ 46 และมีจำนวนลดลงเหลือเพียงร้อยละ 38 ในเพศชาย ร้อยละ 42 ในเพศหญิง ในช่วงปี ค.ศ. 2015 - 2017 (National Center for Health Statistics, 2020) ผลจากการมีเพศสัมพันธ์ทำให้เกิดการตั้งครรรภ์คลอดในวัยรุ่น โดยพบว่า ปี ค.ศ. 2016 และ 2017 มีสัดส่วน หญิงตั้งครรรภ์วัยรุ่น 20.3 และ 18.8 ต่อประชากรวัยรุ่นหญิงที่มีอายุ 15 - 19 ปี 1,000 คน ตามลำดับ (Centers for Disease Control and Prevention, 2019)

ส่วนในแถบยุโรป เช่น ประเทศอังกฤษ มีรายงานพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอายุ 15 ปี พบว่า ปี ค.ศ. 2002 เพศชายเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ประมาณร้อยละ 40 เพศหญิงประมาณร้อยละ 36 และมีทิศทางลดลงจนถึง ปี ค.ศ. 2014 พบว่า เพศชาย

เหลือประมาณร้อยละ 24 เพศหญิงเหลือประมาณร้อยละ 18 (Hagell, et al., 2017, p. 70) ส่วนทวีปเอเชีย เช่น ประเทศฟิลิปปินส์ พบว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในปี ค.ศ.1994 วัยรุ่นอายุ 15 - 24 ปี ในเพศชาย ร้อยละ 26.1 เพศหญิง ร้อยละ 10.2 เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว และมีแนวโน้มสูงขึ้นจากข้อมูลการสำรวจในปี ค.ศ. 2013 พบว่า เพศชายสูงขึ้นเป็นร้อยละ 35.5 และเพศหญิงสูง ร้อยละ 28.7 (Tricia Aquino, 2014)

1.2 สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นประเทศไทย

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของไทยมีแนวโน้มสูงขึ้น จากรายงานการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปี พบว่า นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 2.9 ในปี พ.ศ. 2549 และเพิ่มขึ้นเป็น 5.3 ในปี พ.ศ. 2555 ส่วนในนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 1.5 ในปี พ.ศ. 2549 และเพิ่มขึ้นเป็น 5.1 ในปี พ.ศ. 2555 ส่วนรายงานการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในปี พ.ศ. 2556 พบว่า นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วค่อนข้างคงที่ คือ ในปี พ.ศ.2552 ร้อยละ 24.7 และค่อนข้างคงที่ไปจนถึงปี พ.ศ. 2556 ร้อยละ 25.9 ส่วนในนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 13.9 ในปี พ.ศ. 2552 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็น 17.2 ในปี พ.ศ. 2556 (สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2556, น. 11; สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2557, น. 1, 6) และจากการสำรวจพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น กลุ่มนักเรียนประเทศไทย ปี พ.ศ. 2559 2560 และ 2561 พบว่า นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 23.6 25.9 และ 24.1 ตามลำดับ ค่อนข้างคงที่ ส่วนนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 18.7 17.7 และ 16.9 ตามลำดับ ซึ่งมีลักษณะลดลงเล็กน้อย (สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2562, น. 20, 21)

2. สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมหลายด้านรวมทั้งเริ่มมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ และการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น มีอีกหลายปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระตุ้นทำให้เกิดพฤติกรรม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน พบว่า เป็นการแสดงถึงความรู้สึกนึกคิด และปฏิกิริยาความพร้อมของวัยรุ่นที่จะปฏิบัติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับคนเราทั้งทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม โดยถ้าหากว่าวัยรุ่นมีมุมมอง ความคิด ความรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดาทั่วไป นั่นก็หมายความว่าวัยรุ่นอาจจะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น ซึ่งจะต่างกับวัยรุ่นที่มีมุมมอง ความคิด ความรู้สึกที่เห็นว่า

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ไม่ควรกระทำเนื่องจากจะทำให้เกิดความเสียหายต่อตนเองได้และยังขัดต่อวัฒนธรรม ประเพณีไทย ก็จะทำให้วัยรุ่นในวัยเรียนเหล่านั้นไม่กล้าที่จะมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งจากการศึกษาของ ชฎารัตน์ แก้วเวียงเดช, และพัชชา หิรัญวัฒน์กุล (2559, น. 172) กล่าวว่า ทศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.190, p = 0.001$) ซึ่งหากผู้ใหญ่เริ่มปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องตั้งแต่วัยเด็กให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ จะทำให้เกิดความเชื่อในพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง มีทักษะชีวิตที่เข้มแข็ง และโอกาสเกิดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจะลดลง

2.2 ลักษณะรูปลักษณ์ภายนอก พบว่า วัยรุ่นที่มีรูปร่างหน้าตาที่ดี มีความหล่อ สวยงาม น่ารัก จะมีความดึงดูด เป็นที่ชื่นชอบและพึงพอใจของเพศตรงข้าม เมื่อต่างฝ่ายต่างพอใจซึ่งกันและกันก็กลายเป็นเหตุผลที่ชักนำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ โดยความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มักจะเป็นความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด เมื่อมีเพศสัมพันธ์กันแล้วต่างฝ่ายก็ต่างเลิกรากันไป ซึ่งจากงานวิจัยของ ธนินทร์ รัตนโอฬาร (2556, น. 70) เสนอข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ของผู้ให้สัมภาษณ์รายหนึ่งว่า “บางครั้งมีเบอร์แปลกๆ โทรเข้ามา คอยไปคอยมาเหมือนกับรู้ว่าเขารู้สึกดีกับเรา หากเป็นคนที่ตาสีใจ ก็จะมีโทรคุยด้วย นัดทานข้าว และขอที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งผู้หญิงส่วนใหญ่จะไม่ปฏิเสธ”

2.3 ความอยากรู้ อยากลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่จึงต้องการศึกษาสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเพื่อหาประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับชีวิตและด้านเพศก็เป็นอีกอย่างที่วัยรุ่นต้องการศึกษาอยากรู้ อยากทดลอง โดยเฉพาะสังคมไทยเป็นสังคมที่ถือว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ควรปกปิดจึงทำให้วัยรุ่นมีความอยากรู้ อยากทดลองมากยิ่งขึ้นจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ และจากการศึกษาของ ยุพา เสงจำรัส และคณะ (2556, น. 11) กล่าวว่า สาเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียน นักศึกษาในจังหวัดสมุทรสาคร ส่วนใหญ่เกิดจากความอยากรู้ อยากลองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.0 ของกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์

2.4 การเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า เป็นความรู้สึกที่วัยรุ่นประเมินตนเองว่ามีความสำคัญ ความสามารถ คุณค่าที่ดี ทำประโยชน์ต่อสังคมรอบข้างแล้วรู้สึกภาคภูมิใจในคุณสมบัติดังกล่าว จึงเกิดความรู้สึกว่าตนมีคุณค่า พึงพอใจในตนเองรวมถึงเรื่องเพศ มีแรงบันดาลใจทำในสิ่งที่ปรารถนาให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ เช่น การทำอนาคตที่ตนเองวาดฝันไว้ให้เป็นจริง แต่ถ้าหากวัยรุ่นมองตนไม่มีคุณค่า ก็จะทำให้วัยรุ่นไม่รักในตนเองสามารถกระทำพฤติกรรมใดก็ได้ตามความต้องการแม้กระทั่งจะเกิดผลเสียก็ตาม รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ที่อาจจะก่อให้เกิดการ

ตั้งครวมไม่พร้อมหรือการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และจากการศึกษาของ สมบุญ ศิลป์รุ่งธรรม (2559, น. 113) รายงานว่า การเห็นคุณค่าในตนมีอิทธิพลทางลบต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนิสิตปริญญาตรี สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ($B = -.213, p < .001$) ซึ่งแสดงว่ายิ่งหากเห็นคุณค่าในตนเองสูงการมีพฤติกรรมทางเพศก็ยังไม่เกิดขึ้น แต่ถ้าหากไม่เห็นคุณค่าในตนเอง การมีพฤติกรรมทางเพศก็ยังมีโอกาสสูงขึ้น

2.5 สัมพันธภาพในครอบครัว พบว่า ในลักษณะครอบครัวของวัยรุ่นบางคนจะมีความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสามี ภรรยาบ่อยครั้งจนเกิดภาพจำในทางลบต่อบุตร หรือบางครั้งบุตรวัยรุ่นเองมักทะเลาะกับคนภายในครอบครัวเนื่องจากมองว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองไม่เข้าใจในสิ่งที่เขาเป็น และการทะเลาะกันผู้ปกครองจะใช้ถ้อยคำที่ลดคุณค่าในตัวบุตร ทำให้บุตรเกิดความรู้สึกมีปมด้อยจึงหันไปมองหาที่พึ่งพิงทางจิตใจซึ่งอาจจะเป็นเพื่อนต่างเพศที่ชอบพอกันเพื่อปรับทุกข์ ระบายความรู้สึก เกิดความไว้วางใจจนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งจากงานวิจัยของ นิยม จันทน์นวล และคณะ (2557, น. 62) กล่าวว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพของครอบครัวที่ไม่ดีมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากเป็น 5.7 เท่า เมื่อเทียบกับผู้ที่มีสัมพันธภาพของครอบครัวที่ดี ($OR = 5.7, 95\%CI = 1.20 - 26.40$)

2.6 การเลี้ยงดูของผู้ปกครอง พบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูจากผู้ปกครองอย่างอิสระ ไม่มีกรอบหรือแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ชัดเจนเนื่องจากผู้ปกครองไม่ได้ให้การอบรม สั่งสอนดูแลเพราะต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว ทำให้วัยรุ่นขาดแนวคิดที่จะยับยั้งการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม จึงทำให้เขาสามารถทำอะไรก็ได้ตามใจต้องการ รวมถึงการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ผู้ปกครองบางท่านเลี้ยงดูบุตรวัยรุ่นแบบทนุถนอม ตามใจเพราะมีความรักบุตรมากเกินไปจนไม่กล้าว่ากล่าวตักเตือนเพราะกลัวว่าบุตรจะไม่พอใจจนเป็นเหตุให้บุตรกระทำตามใจต้องการ รวมถึงการกระทำพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เช่นกัน ซึ่งจากงานวิจัยของ นภัสชญา ไพประยูร และคณะ (2557, น. 243-244) กล่าวว่า นักศึกษาหญิงที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยปละจะมีพฤติกรรมที่ชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และอธิบายเพิ่มจากการสัมภาษณ์นักศึกษารายหนึ่งว่า "ถ้าครอบครัวปล่อยปละมากจนเกินไป ไม่มีใครคอยดูแล คอยห้าม จะออกไปเที่ยวไหนก็ได้ อาจทำให้เรายังอยากออกไปเที่ยวกลางคืน ก็ที่เที่ยวนั้นแหละที่ทำให้ฉันพบเจอกับผู้ชาย"

2.7 การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน พบว่า กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากที่สุด โดยเฉพาะสังคมในปัจจุบัน วัยรุ่นมักเอาเพื่อนเป็นแนวทางยึดถือปฏิบัติตามและให้ความสำคัญกับการคบเพื่อนมาก ทั้งนี้เนื่องจากเพื่อนสามารถตอบสนองต่อความต้องการของเขาได้ตั้งแต่เรื่องต้องการความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการความเชื่อมั่น ต้องการเป็นที่ยอมรับและยกย่อง ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน หรือแม้กระทั่งต้องการมีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศเพราะการเข้ากลุ่มเพื่อนอาจมีทั้งชายและหญิงอยู่ด้วยกัน (กุสุมาวดี คำเกลี้ยง และคณะ, 2558, น. 55-56) จะเห็นได้ว่ากลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อแนวคิดของวัยรุ่น รวมถึงการที่กลุ่มเพื่อนช่วยให้มีแฟน/คู่รัก หรือมีพฤติกรรมทางเพศอื่นๆ ก็เช่นกัน จากการศึกษาของ วงเดือน สุวรรณศิริ และคณะ (2551, น. 151) กล่าวว่า เพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด ถึงร้อยละ 66.5

นอกจากนี้ การรับรู้การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อน พบว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการการยอมรับทางสังคมโดยเฉพาะกลุ่มเพื่อน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก และเมื่อต้องการเข้ากลุ่มจึงต้องรับรู้และเรียนรู้ในพฤติกรรมของกลุ่ม เมื่อวัยรุ่นรับรู้ว่ามีเพื่อนส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ จึงเกิดความคล้อยตามกลุ่มเพื่อน โดยเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องที่กลุ่มเพื่อนยอมรับ จึงรับเอามาเป็นบรรทัดฐาน (Normative beliefs) ของตนและสามารถกระทำได้เมื่อมีโอกาส โดยพบว่า จากการศึกษาของ รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์ (2557, น. 42) กล่าวว่า การรับรู้การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อนมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (AOR: 2.51, 95%CI = 1.51 - 4.17) และอธิบายว่าถ้าวัยรุ่นหญิงรับรู้ว่ามีเพื่อนส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นหญิงก็จะมีแนวโน้มว่าจะมีเพศสัมพันธ์สูงเป็นสองเท่าของวัยรุ่นที่รับรู้ว่ามีเพื่อนมีเพศสัมพันธ์น้อย

2.8 การมีแฟนหรือคู่รัก พบว่า จากการศึกษาที่วัยรุ่นมีพัฒนาการทางเพศ จึงทำให้เริ่มมีความสนใจในเพศตรงข้าม เริ่มต้นด้วยการอยู่ด้วยกันเป็นกลุ่มเพื่อนเมื่อถึงระยะเวลาหนึ่ง ความสัมพันธ์ที่มากขึ้นจึงอาจพัฒนาไปเป็นความรัก และการมีความรักต้องยิ่งให้ความเอาใจใส่ ดูแลติดต่อสื่อสารระหว่างกันเป็นพิเศษ ยิ่งโดยเฉพาะปัจจุบันเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารมีความสะดวกไม่ว่าจะเป็นการโทรศัพท์พูดคุย ส่งข้อความ ยิ่งทำให้สื่อสารกันได้ตลอด 24 ชั่วโมง เกิดเป็นความรู้สึกประทับใจ ใ่ว่างใจในความห่วงใยจนรู้สึกว่าเป็นความรักที่ดีงาม เมื่อวัยรุ่นมีความรักและใ่ว่างใจกัน ร่วมกับบางครั้งเกิดความรู้สึกต้องการทางเพศจึงอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ จากการศึกษาของ กฤษฏา เหล็กเพชร และคณะ (2558, น. 169, 172) กล่าวว่า การมีแฟนมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนครสวรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR = 13.31, 95%CI = 6.96 - 25.45, $p < .001$) โดยผู้ที่มี

แฟน/คู่วัย มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์เป็น 13.31 เท่าของผู้ที่ไม่มีแฟน เนื่องจากแฟนเป็นสิ่งเร้ากระตุ้นให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้

2.9 การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง พบว่า เป็นการที่วัยรุ่นมีโอกาสได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น การมีนัดเป็นพฤติกรรมทางสังคมที่เป็นโอกาสให้กลุ่มเพื่อน หรือเพื่อนต่างเพศได้มีโอกาสเข้ามาทำกิจกรรมมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกัน โดยไม่มีสมาชิกในครอบครัว รวมไปถึงการนัดพบกันระหว่างกลุ่มเพื่อร่วมกิจกรรมทางสังคมโดยเฉพาะกลุ่มของตน ซึ่งวัยรุ่นเริ่มสนใจการมีนัดตั้งแต่วัยรุ่นแรกๆ ลักษณะของการมีนัดเริ่มตั้งแต่ไม่มีแบบแผนที่แน่นอนไปจนถึงมีแบบแผนที่ชัดเจน ในปัจจุบันการนัดอยู่ด้วยกันสองต่อสองภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ในบางครั้งวัยรุ่นมีการตัดสินใจที่ผิดพลาดเนื่องจากมีอารมณ์ความรู้สึกทางเพศเข้ามามีส่วนร่วม เคลิบเคลิ้มไปกับบรรยากาศที่เร้าเร้าจนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ จากการศึกษาของ วีระชัย สิทธิปิยะสกุล และคณะ (2556, น. 982) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่เป็นสาเหตุสูงใจมากที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก คือ การอยู่สองต่อสอง ร้อยละ 32.2 ซึ่งจะนัดพบกันและมีเพศสัมพันธ์ที่บ้านของตนหรือบ้านแฟนในช่วงที่พ่อแม่หรือญาติไม่อยู่บ้าน

2.10 การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า ปัจจุบันสื่อมีหลายรูปแบบที่กระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์ทางเพศ โดยเฉพาะสื่อทางเพศเป็นสื่อที่นำเสนอภาพและข้อมูลทางเพศ มีทั้งสื่อที่สร้างสรรค์และไม่สร้างสรรค์ สื่อที่สร้างสรรค์ คือ สื่อที่ให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศ ได้แก่ กายวิภาคศาสตร์ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกวิธี การป้องกันตนเองจากการตั้งครรภ์ เป็นต้น ส่วนสื่อที่ไม่สร้างสรรค์เป็นสื่อทางเพศที่ต้องห้ามเนื่องจากขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของสังคมไทย ความหลากหลายของสื่อที่กล่าวมา วัยรุ่นบางคนก็ไม่สามารถแยกแยะสื่อที่สร้างสรรค์กับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ได้ จึงรับเอาข้อมูลเรื่องเพศมาจากสื่อทั้ง 2 ประเภท สื่อที่ไม่สร้างสรรค์จึงมีการผลิตและเผยแพร่จำนวนมาก ซึ่งมีทั้งรูปแบบหนังสือ หนังสือการ์ตูน นิตยสาร ซีดี สื่อที่อยู่ในรูปแบบภาพยนตร์ก็มี และที่สำคัญปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้ถูกนำมาใช้เป็นสื่อทางเพศอีกทางหนึ่ง โดยการนำเสนอผ่านเว็บไซต์ ทวิตเตอร์ เฟสบุ๊ก ไลน์ อินสตาแกรม บางกรณีก็นำเสนอในรูปแบบเกมออนไลน์ ซึ่งจะยั่วยุกระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์ทางเพศได้ง่ายจนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และจากบทความของ คำรัส อ่อนเจียง (2558, น. 94) กล่าวว่า สื่อลามกส่งผลต่อการมีอารมณ์ทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรซึ่งเด็กวัยรุ่นร้อยละ 19.7 ยอมรับว่า มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพราะดูสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ต และการศึกษาของ จารุวรรณ ศรีเวียงยา และทวีศักดิ์ กสิผล (2558, น. 114) กล่าวว่า การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านมือถือ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

2.11 การดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ และเสพสารเสพติด พบว่า วัยรุ่นบางคนต้องการ อยากรู้ อยากรองหรือมีความต้องการดื่มสุรา สูบบุหรี่ และเสพสารเสพติด แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมี การเสพหรือบริโภคเข้าสู่ร่างกายแล้วก็จะทำให้มีความผ่อนคลายและเกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ตามมา รวมถึงพฤติกรรมในเรื่องเพศ ซึ่งการเกิดพฤติกรรมจะขึ้นอยู่กับปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด และการตอบสนองต่อฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ในแต่ละคน และในการตอบสนองจะทำให้พฤติกรรม ยับยั้งลดลง มีความกล้า มีความก้าวร้าวมากขึ้น ลดความอาย ขาดสติ ขาดการควบคุมตนเองจน เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นอกจากนี้แอลกอฮอล์ยังมีผลต่อการตัดสินใจและมีการประเมิน สถานการณ์เสี่ยงที่ผิดพลาด ซึ่งสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่พึงรังเกียจได้ และหากเสพยา เสพติดร่วมด้วย ก็จะมีกระตุ้นให้มีโอกาสเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ทั้งนี้การดื่มหรือ การเสพโดยตรงยังไม่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ แต่หากมีปัจจัยแวดล้อมอื่นร่วมด้วย เช่น การดื่ม แอลกอฮอล์ในสภาพแวดล้อมที่ล่อแหลม อย่างผับ บาร์ สถานบันเทิง หรือดื่มในเวลากลางคืน และ ดื่มร่วมกับเพื่อนต่างเพศหรือแฟน การดื่มที่ห้องกับเพื่อนหรือห้องแฟนก็จะเป็นเหตุผลที่นำไปสู่การ มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งจากการศึกษาของ ณัฐจาพร พิชัยณรงค์, และวิศิษฎ์ ฉวีพจน์กำจร (2557, น. 171) กล่าวว่า การดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อันได้แก่ การถูกบังคับให้ ร่วมเพศด้วย การมีเพศสัมพันธ์ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือเสพยาเสพติดก่อนร่วมเพศครั้ง สุดท้าย การไม่สวมถุงยางอนามัยในการร่วมเพศครั้งสุดท้าย และการไม่รับประทานยาคุมกำเนิด ก่อนร่วมเพศครั้งสุดท้าย ($p < 0.05$) และการศึกษาของ Jee (2015, p. 12) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ คือ การสูบบุหรี่ และดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$)

3. ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในวัยรุ่นเป็นปัญหาที่เพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันซึ่งการมี เพศสัมพันธ์บางครั้งขาดความพร้อมไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยหรือใช้ถุงยางอย่างไม่ถูกวิธีก็จะเกิด ผลกระทบ (สุวรรณณี คำมั่น และคณะ, 2556, น. 41-46) ดังต่อไปนี้

3.1 การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ (Unwanted Pregnancy) ถือเป็นปัญหาใหญ่เพราะ นอกจากมีปัญหาด้านสุขภาพของแม่เองที่อยู่ในวัยเจริญเติบโตและปัญหาสุขภาพเด็กในครรภ์ แม่วัยรุ่น ยังมีปัญหาเรื่องสถานะอารมณ์ที่ไม่มั่นคงจากการปกปิดไม่ให้ผู้ปกครอง ครู และเพื่อนทราบ มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดภาวะซึมเศร้า เครียด ทำแท้ง รวมถึงการฆ่าตัวตาย เมื่อมีการตั้งครรภ์ จนกระทั่งคลอด จะเสี่ยงต่อการตกเลือดมากและบุตรที่คลอดออกมามักมีปัญหาในเรื่องน้ำหนัก ตัวน้อย คลอดก่อนกำหนด เสียชีวิตหลังคลอด หากทารกรอดชีวิต ผู้ปกครองต้องเป็นภาระช่วยดูแล เนื่องจากวัยรุ่นยังไม่สามารถคิดหรือการตัดสินใจได้อย่างสมบูรณ์ในการดูแลเด็กพร้อมทั้งยังไม่มี รายได้ใน การดูแลบุตรของตน และจากการรายงานเฝ้าระวังการตั้งครรภ์แม่วัยรุ่น พ.ศ. 2562

เกี่ยวกับความตั้งใจในการตั้งครรภ์ของแม่วัยรุ่นที่อยู่ในสถานะนักเรียน นักศึกษาจากการเก็บข้อมูลในปี พ.ศ. 2562 พบว่า นักเรียน นักศึกษา ไม่ได้ตั้งใจที่จะตั้งครรภ์ถึงร้อยละ 77.3 (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2562ก, น. 25) ทั้งนี้พบว่า สถิติแนวโน้มการตั้งครรภ์คลอดของวัยรุ่นไทย อายุ 15 - 19 ปี มีอัตราสูงขึ้นจากในปี พ.ศ. 2543 - 2555 โดยมีอัตรา 31.10 เพิ่มขึ้นเป็น 53.40 ต่อพันประชากร หลังจากนั้นจึงค่อยๆ ลดลงเหลือ 44.80 ต่อพันประชากร ในปี พ.ศ. 2558 (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2560ข, น. v) และจากการรายงานสถิติการคลอดของแม่วัยรุ่นประเทศไทย พบว่า ปี พ.ศ. 2559 2560 และ 2561 มีอัตราการคลอดของหญิงวัยรุ่นอายุ 15 - 19 ปี เท่ากับ 42.5 39.6 และ 35.0 ต่อประชากรหญิงวัยรุ่น อายุ 15 - 19 ปี 1,000 คน ตามลำดับ ซึ่งมีอัตราลดลง (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2561, น. 11)

3.2 ภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่นตั้งครรภ์ (Depression in teenage pregnancy) เมื่อวัยรุ่นตั้งครรภ์ในวัยเรียนซึ่งเรียกได้ว่าเป็นการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ (Unwanted pregnancy) จึงทำให้วัยรุ่นเกิดความวุ่นวายจิตใจทางออกถ้าหากมีความกลัวที่จะปรึกษาผู้ปกครอง ครู และอับอายต่อสังคมรอบข้างจึงทำให้มีความอึดอัด กัดดัน เกิดภาวะเครียด วิตกกังวล เมธิญต่อภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นคุกคามการดำเนินชีวิตประจำวันส่งผลต่อปัญหาสุขภาพจิตใจ และพบว่า ผลกระทบของภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่นตั้งครรภ์มีทั้งต่อมารดาและทารกโดยมารดาวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองลดลงส่งผลให้คุณภาพชีวิตต่ำลงเสี่ยงต่อภาวะขาดสารอาหาร โลหิตจางและอาจกลายเป็นคนติดเหล้า บุหรี่และคิดอยากฆ่าตัวตายได้ในที่สุด ส่วนผลกระทบต่อทารกจะทำให้ทารกในครรภ์ตัวเล็กกว่าอายุครรภ์จริงและเสี่ยงต่อการคลอดก่อนกำหนดได้ง่าย (เนตรชนก แก้วจันทา, 2555, น. 83-84)

3.3 การทำแท้ง (Abortion) เป็นการสิ้นสุดการตั้งครรภ์ก่อนที่เด็กจะสามารถดำรงอยู่ได้นอกครรภ์มารดา ซึ่งเมื่อวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ขาดความพร้อมในการดูแลบุตรจึงตัดสินใจทำแท้งและการทำแท้งส่วนมากเป็นการทำแท้งตามคลินิกไม่ถูกกฎหมายซึ่งสิ่งที่ตามมา คือ เกิดภาวะแทรกซ้อน เช่น ตกเลือด ติดเชื้อในโพรงมดลูกและซ็อกได้เป็นปัญหาในการดูแลรักษาของโรงพยาบาลที่ต้องทำการรักษาในหัตถการที่ซับซ้อนมากขึ้นและเสียค่าใช้จ่ายจากการดูแลในหน่วยงานของรัฐ นอกจากนี้ในทางศีลธรรมจารีตประเพณียังถือว่าการทำแท้งเป็นการทำบาปที่ไปทำลายชีวิต ซึ่งเป็นตราบาปให้กับตน ซึ่งจากการรายงานเฝ้าระวังการแท้ง ประเทศไทย พ.ศ. 2560 พบว่า วัยรุ่นหญิงไทย อายุ 15 - 19 ปี มีแนวโน้มการทำแท้งลดลง ในช่วงปี พ.ศ. 2554 - 2560 จากร้อยละ 27.3 เหลือร้อยละ 18.9 และในปี พ.ศ. 2560 มีรายงานการทำแท้งจากผู้ป่วยทุกกลุ่มวัย

พบว่า มีสาเหตุการทำแท้งเนื่องมาจากยังเรียนไม่จบถึงร้อยละ 31.3 ของผู้่วยทำแท้งทั้งหมด (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2560ก, น. 28, 52)

3.4 การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Sexually Transmitted Infection) ปัจจุบันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มสูงขึ้นเนื่องจากพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยและขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันตนเองนำไปสู่การติดเชื้อโรค เช่น ติดเชื้อเอชไอวี หนองใน ซิฟิลิส แผลริมอ่อน เริมงูสวัด เป็นต้น เป็นปัญหาต่อสุขภาพร่างกาย ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษา ต้องหยุดเรียนเพื่อรักษาตนเองและถ้าได้รับการติดเชื้อเอชไอวีก็จะมีผลเสียเป็นอย่างมากซึ่งอาจจะสูญเสียอนาคตในการเรียน ทั้งนี้จากข้อมูลของสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข มีรายงานอัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทย อายุ 15 - 24 ปี พบว่า มีอัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มสูงขึ้น จากอัตรา 80.8 ต่อประชากรอายุ 15 - 24 ปี แสนคน ในปี พ.ศ. 2553 เพิ่มสูงขึ้นเป็น 189.5 ต่อประชากรอายุ 15 - 24 ปี แสนคน ในปี พ.ศ. 2561 (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2561, น. 9)

3.5 เสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปากมดลูก ซึ่งมีงานวิจัยพบว่า การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อยเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปากมดลูกในอนาคต (สุวรรณา เรื่องกาญจนเศรษฐ์, 2559, น. 30) และ พนิดา จันทโสภีพันธ์ และคณะ (2554, น. 49) ยังกล่าวว่าเชื้อ Human Papillomavirus (HPV) เป็นเชื้อไวรัสที่เป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดมะเร็งปากมดลูกในผู้หญิง ซึ่งปัจจัยด้านการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่อายุน้อยก็เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการติดเชื้อ HPV ได้เช่นกัน

3.6 ผลกระทบทางด้านสังคม พบว่า วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์และตั้งครรรภ์ในวัยเรียนมีโอกาสสูงที่จะหยุดเรียนกลางคันหรือเรียนไม่จบ เนื่องจากการตั้งครรรภ์ขณะเป็นนักเรียนยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมและมองว่าเป็นเรื่องที่น่าอับอายทำให้วัยรุ่นหญิงที่ตั้งครรรภ์ได้รับภาวะบีบคั้นจากสังคมจึงออกจากโรงเรียนตั้งแต่ระยะตั้งครรรภ์ ซึ่งข้อมูลจากสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2562ข) รายงานว่า วัยรุ่นที่มีสถานภาพนักเรียน นักศึกษาหยุดเรียน/ลาออกจากสถานศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2561 ร้อยละ 53.5, 37.6 และ 37.4 ตามลำดับ ซึ่งหลังจากคลอดบุตรก็เลี้ยงลูกอยู่บ้าน ร้อยละ 58.3, 57.1 และ 48.6 ตามลำดับ นอกจากนี้เนื่องจากบิดาและมารดาวัยรุ่นไม่เคยมีประสบการณ์การเลี้ยงบุตรจึงเป็นภาระพึ่งพิงแก่ครอบครัว ผู้ปกครองช่วยเหลือยงบุตรหลานของตนอีกด้วย

3.7 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ จากผลการวิจัยของศูนย์อนามัยที่ 8 จังหวัดนครสวรรค์ ได้ประมาณการณถึงการตั้งครรรภ์ในวัยรุ่น 1 คน ก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจเฉลี่ย 119,998 - 324,928 บาท โดยรวมแล้วทำให้ประเทศไทยสูญเสียทางเศรษฐกิจประมาณปีละ

140,000 ล้านบาท (สุวรรณภา เรื่องกาญจนเศรษฐี, 2559, น. 30) และหากมองประเด็น เศรษฐฐานะระดับครอบครัว พบว่า วัยรุ่นตั้งครรรค์ตลอดสูญเสียโอกาสในการทำงานเพื่อสร้างรายได้เนื่องจากวุฒิการศึกษาสูงสุดแค่ระดับ ม.ต้น หรือว่า ม.ปลายในลักษณะเรียนแบบ กศน. ดังนั้น ส่วนใหญ่จึงอยู่บ้านเลี้ยงบุตร ไม่มีอาชีพและรายได้ ทำให้โอกาสเลือกทำงานสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวจึงลดน้อยลง (ยุพเยาว์ วิศพรณ, และสมจิต ยาใจ, 2559, น. 13)

สรุปได้ว่าแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ซึ่งสถิติพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทยในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2561 นักเรียนชายมีอัตราร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์ค่อนข้างคงที่ นักเรียนหญิงมีอัตราร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์ลดลงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมีหลายปัจจัย เช่น เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ลักษณะบุคลิกภายนอก ความอยากรู้ อยากลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สัมพันธภาพในครอบครัว การเลี้ยงดูของผู้ปกครอง การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน การมีแฟนหรือคูรัก การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ และเสพสารเสพติด เป็นต้น และพบว่า ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนยังทำให้เกิดการตั้งครรรค์ไม่พึงประสงค์อาจเกิดภาวะซึมเศร้าและเป็นสาเหตุของการทำแท้งตามมาได้ มีโอกาสติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปากมดลูกในอนาคตและอาจขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากการตั้งครรรค์ในวัยเรียนเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและวัยรุ่นเองได้รับการบีบบังคับทางจิตใจต่อการมองของสังคมรอบข้าง

ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นโดยนำสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ไปเป็นตัวแปรอิสระในการวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

การคัดกรองทางพฤติกรรมสุขภาพ

ปัจจุบันการคัดกรอง ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ทราบถึงสถานะบางอย่างที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลในอนาคต ซึ่งบางครั้งเขาเหล่านั้นอาจจะยังไม่รู้ตัว ทำให้ไม่มีการระมัดระวังตนเองต่อภัยที่อาจจะเกิดขึ้น ดังนั้นการคัดกรองจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลได้รับทราบก่อนเพื่อให้เกิดความตระหนักในการดูแลตัวเองมากขึ้น

1. คำนิยามของการคัดกรอง

การคัดกรอง (Screening) ตามแนวคิดของ เหวตสรร นามวาท (2559, น. 227) หมายถึง กระบวนการที่ใช้เครื่องมือตรวจหาโรคหรือปัจจัยเสี่ยงในประชากรที่ดูมีสุขภาพดี (Apparently healthy people) จำนวนมาก การคัดกรองส่วนใหญ่ไม่ใช่เครื่องมือวินิจฉัยยืนยัน

แต่ช่วยบอกว่า มีปัจจัยเสี่ยงหรือสิ่งบ่งชี้ความเสี่ยงที่ตรวจหาหรือไม่ ดังนั้น หลังการคัดกรองจึงมีความจำเป็นที่จะต้องตรวจติดตามและรับการรักษา ถ้าพบว่า มีโรค ตัวอย่างของการคัดกรองที่บ่งบอกปริมาณการสัมผัสปัจจัยเสี่ยง เช่น การตรวจเลือดหาระดับสารตะกั่วในเด็กที่อาศัยในพื้นที่ใช้สีผสมสารตะกั่ว เป็นต้น

การตรวจคัดกรองโรค ตามแนวคิดของ สีสม แจ่มอุลิตร์ตัน (2554, น. 234) หมายถึง การค้นหาโรคในระยะเริ่มต้น โดยคิดว่าการรักษาตั้งแต่ระยะแรกของโรคจะได้ผลดีกว่าระยะท้ายๆ และสามารถช่วยป้องกันความเสียหายหรือความพิการที่จะตามมา ดังนั้น การตรวจคัดกรองโรคจึงเป็นการป้องกันชนิด Secondary prevention คือ การป้องกันผลเสียที่จะตามมาหลังจากเป็นโรค

การคัดกรอง (Screening) ตามแนวคิดของ National Health Committee (2003, p.5) หมายถึง การบริการสุขภาพแก่กับประชาชนซึ่งบุคคลเหล่านั้นไม่ทราบว่าตนเองมีความเสี่ยงที่จะเกิดโรคหรือภาวะแทรกซ้อน จึงจะต้องทำการซักประวัติหรือทดสอบ เพื่อระบุว่าบุคคลควรได้รับการช่วยเหลือก่อนที่จะเป็นอันตรายโดยให้การรักษาเพื่อลดการเกิดโรคหรือภาวะแทรกซ้อน

การตรวจคัดกรอง (Screening) ตามแนวคิดของ National Health Service (2018) หมายถึง กระบวนการระบุประชาชนทั่วไปที่มีสุขภาพดีแต่อาจมีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหรือมีอาการของโรค ซึ่งประชาชนเหล่านั้นจะต้องได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และได้รับการตรวจสอบเพิ่มเติมพร้อมกับการรักษาที่เหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดอาการหรือภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากโรคหรือสภาพการณ์

สรุปความหมายของ "การคัดกรอง" ตามการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง กระบวนการค้นหาบุคคลที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดโรคหรือเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในหมู่ประชาชนทั่วไปเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้ทราบถึงโอกาสเสี่ยงของตนที่อาจจะเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ขึ้นทำให้เขาได้ตระหนักในการดูแลตนเองมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดโรคหรือเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ขึ้นในอนาคต

2. รูปแบบการตรวจคัดกรองโรค

โดยทั่วไปการตรวจคัดกรองโรคแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ตามแนวคิดของ โปนูลย์ โสฬ์สุนทร (2547, น. 306) มีดังต่อไปนี้

2.1 การตรวจคัดกรองโรคในประชากรกลุ่มเสี่ยง (Selective screening) เป็นการค้นหาโรคในประชากรที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคสูง (High risk population)

2.1.1 การตรวจคัดกรองโรคอย่างเดี่ยว (Single screening) เช่น ฉายเอ็กซเรย์ปอดในประชากรที่สูบบุหรี่เพื่อค้นหาโรคมะเร็งปอด เจาะน้ำตาลในเลือดในญาติผู้ป่วยเบาหวาน

2.1.2 การตรวจคัดกรองโรคหลายอย่าง (Multiphasic screening) เป็นการตรวจสุขภาพหลังเข้าทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม การตรวจสุขภาพของมารดาในคลินิกฝากครรภ์

2.2 การตรวจคัดกรองโรคในประชากรทั่วไป (Mass screening) ทำการค้นหาโรคในประชากรทั่วไป หรือประชากรในชุมชนทั้งหมด

2.2.1 การตรวจคัดกรองโรคอย่างเดียว (Single screening) การทำแมมโมกราฟี (Mammography) เพื่อค้นหาโรคมะเร็งเต้านมในหญิงวัยเจริญพันธุ์

2.2.2 การตรวจคัดกรองโรคหลายอย่าง (Multiphasic screening) การตรวจเลือดทางชีวเคมี (Biochemical profile) ในการสำรวจอนามัยของชุมชน

การศึกษาค้นคว้าวิจัยใช้รูปแบบการตรวจคัดกรองในลักษณะการคัดกรองโรคของประชาชนทั่วไป (Mass screening) แบบการตรวจคัดกรองโรคอย่างเดียว (Single screening) ในที่นี้คือ การคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในประชากรนักเรียนทั่วไป

3. ลักษณะการคัดกรอง

การคัดกรองเป็นการค้นหาบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคเป็นกิจกรรมที่มุ่งประโยชน์ทางสุขภาพต่อประชาชน ซึ่งการคัดกรองมีหลายรูปแบบ หลายวิธีการ และการใช้เครื่องมือในการคัดกรองก็แตกต่างกันออกไป ตามวัตถุประสงค์การตรวจคัดกรองในครั้งนั้น เช่น การคัดกรองเบาหวานก็ต้องงดอาหาร 8 - 12 ชั่วโมง และเจาะเลือดพร้อมตรวจด้วยเครื่องวัดระดับน้ำตาลในเลือดอาจจะเป็นวิธี Fasting blood sugar หรือการคัดกรองมะเร็งปากมดลูกก็ต้องใช้วิธีการ Pap smear และนำไปตรวจหาเซลล์มะเร็งด้วยการสอบบกับน้ำยาเคมี (สีลม แจ่มอุลิตร์ตัน, 2554, น. 235)

การคัดกรองพฤติกรรมเสี่ยงทั่วไปในวัยรุ่นด้วยวิธีการประเมินปัญหาด้านสังคมและจิตใจ (Psychosocial assessment) โดยการซักประวัติหรือสัมภาษณ์ซึ่งจะสอบถามตามแนวทางการประเมินพฤติกรรมเสี่ยงโดยใช้หลักการ HEEADSSS interview ซึ่งประกอบด้วย H (Home and family) ประเมินปัญหาภายในครอบครัว E (Education/Employment) ประเมินปัญหาการเรียน E (Eating behaviors) การประเมินพฤติกรรมทางบริโภคนิยม A (Activities and friends) ประเมินกิจกรรมต่างๆ และการใช้เวลาว่างของวัยรุ่น D (Drug, alcohol, tobacco use and substance use) ประเมินการใช้อยาเสพติดหรือการสูบบุหรี่ การดื่มแอลกอฮอล์ S (Sexuality) ประเมินสุขภาวะทางเพศ พัฒนาการทางเพศ S (Safety, Violence and abuse) ประเมินความปลอดภัยของวัยรุ่น และ S (Suicidal, depression and emotional distress) ประเมินอารมณ์และโอกาส

เกิดอาการซึมเศร้าและการจัดการอารมณ์ของตน (จิราภรณ์ อรุณากูร, และบุญยิ่ง มานะบริบูรณ์, 2557, น. 207-208)

วิธีการคัดกรองมีหลายวิธีสามารถเลือกใช้ได้ตามวัตถุประสงค์เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทในแต่ละเหตุการณ์ จากการทบทวนเอกสาร แนวคิดทฤษฎี ผู้วิจัยทำการทบทวนแนวคิดการใช้ค่า Adjusted Odd Ratio (Adj.OR) ซึ่งใช้ในการพยากรณ์โอกาสการเกิดโรคจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Logistic regression Analysis แล้วนำมาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือการให้คำแนะนำนักคะแนนความเสี่ยงพฤติกรรมสุขภาพต่อเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เพื่อค้นหาบุคคลที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์โดยใช้หลักการแนวคิดของ กฤษญา เหล็กเพชร (2557, น. 85-86, 180-187); วิชาภรณ์ คันทะมุล (2559, น. 90-101) เนื่องจากผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ต้องการสร้างนวัตกรรมเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการทำงาน ลดระยะเวลาการคัดกรอง ลดบุคคลที่ต้องใช้ในการคัดกรองและเพิ่มปริมาณการคัดกรองได้มากขึ้นจึงต้องการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปมาใช้ในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรด้วยการนำค่า Adj.OR มาประมวลผลหาค่าแนะนำนักความเสี่ยงต่อโอกาสเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ด้วยการประมวลผลจากการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยมีลักษณะการให้คำแนะนำนักความเสี่ยงต่อโอกาสเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่ใช้ในการคัดกรองมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีการวัดระดับช่วงและอัตราส่วน

3.1.1 การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรรายด้าน โดยการนำค่า Adj.OR ของแต่ละตัวแปรที่มีอิทธิพล ($p < 0.05$) มารวมกัน หลังจากนั้นทำการเทียบร้อยละ เพื่อให้ได้ค่าน้ำหนักของแต่ละตัวแปรของตัวแปรที่มีอิทธิพล โดยมีวิธีคิด ดังนี้

$$\text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายด้าน} = \frac{\text{ค่า Adj.OR ตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพล} \times 100}{\text{ผลรวมค่า Adj.OR ตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพล}}$$

3.1.2 การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรรายข้อ เมื่อหนึ่งตัวแปรรายด้านมีหลายข้อให้นำค่า Adj.OR รายข้อที่มีอิทธิพล ($p < 0.05$) มาเทียบสัดส่วนเพื่อให้ได้ค่าน้ำหนักของแต่ละข้อของตัวแปรที่มีอิทธิพล โดยมีวิธีคิด ดังนี้

$$\text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายชื่อ} = \frac{\text{ค่า Adj.OR รายชื่อ} \times \text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายด้าน}}{\text{ผลรวมค่า Adj.OR รายชื่อ}}$$

3.1.3 การกำหนดค่าน้ำหนักรายสเกลการวัด เมื่อได้ค่าน้ำหนักรายชื่อที่มีอิทธิพล หลังจากนั้นให้นำค่าน้ำหนักรายชื่อไปกำหนดค่าน้ำหนักรายช่องสเกลการวัดแต่ละช่องที่มีการเลือกตอบของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน ซึ่งมีวิธีการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ค่าน้ำหนักสเกลการวัด} = \frac{\text{คะแนนสเกลการวัดที่เลือกตอบ} \times \text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายชื่อ}}{\text{คะแนนสเกลการวัดที่สูงสุด}}$$

3.2 การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีการวัดระดับกลุ่มและจัดอันดับ

3.2.1 กรณีที่เป็นตัวแปรอ้างอิง การกำหนดค่าน้ำหนักจะเท่ากับ 0 จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า กำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรอ้างอิงเป็น 0 โดยงานวิจัยของ กฤษฎา เหล็กเพชร (2557) ศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่นำไปสู่การติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและงานวิจัยของ เตือนใจ ภูสระแก้ว (2556) ศึกษาการคัดกรองความเสี่ยงของการเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำในผู้ป่วยเบาหวานของโรงพยาบาลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นต้น ซึ่งให้การกำหนดค่าน้ำหนักจะเท่ากับ 0 เช่นกัน

3.2.2 กรณีที่ไม่ได้เป็นตัวแปรอ้างอิง จะนำค่า Adj.OR ของตัวแปรนั้นมาคำนวณหาค่าน้ำหนัก โดยมีวิธีการหาค่าน้ำหนักตัวแปร ดังนี้

$$\text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายด้าน} = \frac{\text{ค่า Adj.OR ตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพล} \times 100}{\text{ผลรวมค่า Adj.OR ตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพล}}$$

3.3 การหาค่าน้ำหนักคะแนนรวม

การหาคะแนนรวม (ร้อยละ) ของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนตอบแบบสอบถามและทำการรวมคะแนนทุกข้อ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน และนำไปเทียบกับเกณฑ์ระดับความเสี่ยงที่กำหนดไว้

4. เกณฑ์การคัดกรอง/ประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ

เกณฑ์การคัดกรอง/ประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพเป็นตัวชี้วัดระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพต่อโอกาสการเกิดโรคหรือเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีเกณฑ์การคัดกรอง/ประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพในด้านต่างๆ ดังนี้

4.1 เกณฑ์การประเมินปัญหาการดื่มสุรา AUDIT

สำหรับประเมินประชาชนเกี่ยวกับการดื่มสุรา โดยใช้แบบประเมินปัญหาการดื่มสุรา (Alcohol Use Identification Test หรือ AUDIT) เป็นเครื่องมือที่พัฒนาจากองค์การอนามัยโลก เพื่อช่วยในการคัดกรองประชาชนเกี่ยวกับภาวะปัญหาการดื่มสุรา ซึ่งการคิดคะแนนของ AUDIT จะบ่งบอกระดับความเสี่ยงในการติดสุรา ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนจำแนกตามระดับความเสี่ยง (โทมัส, จอห์น ซี, จอห์น บี, และมาร์สเตลา, 2552, น. 22) ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนการดื่มสุรา จำแนกตามระดับความเสี่ยง

ระดับความเสี่ยง	ระดับคะแนน	การดูแลรักษา
ระดับที่ 1	0 - 7	ให้ความรู้เกี่ยวกับการดื่มสุรา
ระดับที่ 2	8 - 15	ให้คำแนะนำแบบง่าย
ระดับที่ 3	16 - 19	ให้คำแนะนำแบบง่าย ให้คำปรึกษาแบบสั้น และติดตามต่อเนื่อง
ระดับที่ 4	20 - 40	ส่งต่อเฉพาะทางเพื่อประเมิน วินิจฉัย และรักษา

4.2 เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทางเพศ

ช่วงเกณฑ์คะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 7 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนการประเมินพฤติกรรมทางเพศที่ผ่านตามแนวคิดของ Bachanas และทีมวิจัย มีลักษณะการประเมิน ดังนี้ 1) ด้านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์: 0 คะแนน คือ ไม่มีเพศสัมพันธ์ และ 1 คะแนน คือ เคยมีเพศสัมพันธ์ 2) ด้านจำนวนคู่นอนในช่วง 60 วันที่ผ่านมา: 0 คะแนน คือ ไม่มีคู่นอน, 1 คะแนน คือ คู่นอน 1 คน และ 2 คะแนน คือ มีคู่นอน 2 คนขึ้นไป 3) ด้านร้อยละการให้ถุงยางอนามัย 0 คะแนน คือ ให้อ้อยละ 100, 1 คะแนน คือ ให้อ้อยละ 50 - 99 และ 2 คะแนน คือ ให้น้อยกว่าร้อยละ 50 4) ด้านการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ 0 คะแนน คือ ไม่เคยติด และ 1 คะแนน เคยติดเชื้อ และ 5) ด้านการตั้งครรภ์ใน 1 ปีที่ผ่านมา 0 คะแนน คือ ไม่เคย และ 1 คะแนน เคย โดยคะแนนความเสี่ยง

พฤติกรรมทางเพศทั้งหมดจะนำมารวมกันและช่วงเกณฑ์คะแนน คือ 0 - 7 หากมีคะแนนสูง แสดงว่ายิ่งมีความเสี่ยงทางเพศสูง (อาภาพร เผ่าวัฒนา, นฤมล เอี่ยมณีกุล และสุนีย์ ละกำป็น, 2561, น. 201)

4.3 เกณฑ์ประเมินพฤติกรรมสุขภาพโรคเรื้อรัง

การประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพของกลุ่มผู้ป่วยโรคเรื้อรัง เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง ซึ่งเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์และทำการแบ่งระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพของผู้รับการคัดกรองออกเป็น 3 ระดับ ตามเกณฑ์ของ กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (2556, น. 28) ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มสีแดง หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมสุขภาพปฏิบัติตนไม่ถูกต้อง ร้อยละ 70 - 100 กลุ่มสีเหลือง หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมสุขภาพปฏิบัติตนไม่ถูกต้อง ร้อยละ 30.01 - 69.99 และสีเขียว หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมสุขภาพปฏิบัติตนไม่ถูกต้อง ร้อยละ 0 - 30

จากการศึกษาเกณฑ์การคัดกรอง/ประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ พิจารณาได้ว่า เกณฑ์ประเมินพฤติกรรมสุขภาพโรคเรื้อรัง ซึ่งมีคะแนนเต็มร้อยละมีความสอดคล้องกับการกำหนด คำนำนักความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงนำ หลักเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมสุขภาพโรคเรื้อรังของกองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (2556, น. 28) มาประยุกต์ใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับความเสี่ยงต่อ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรซึ่งแบ่งออกเป็น ร้อยละ 0 - 30 หมายถึง มีความเสี่ยงต่ำ ร้อยละ 30.01 - 69.99 หมายถึง ความเสี่ยงปานกลาง และร้อยละ 70 - 100 หมายถึง ความเสี่ยงสูง ทั้งนี้ไม่พิจารณาใช้เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทางเพศเนื่องจาก ซึ่งมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 7 คะแนน และไม่มีการแบ่งคะแนนเป็นช่วงๆ จึงไม่สามารถแบ่งระดับความเสี่ยงได้ตามลักษณะ การวิจัยในครั้งนี้ และไม่ใช้เกณฑ์การประเมินปัญหาการดื่มสุรา AUDIT เนื่องจากมีคะแนนสูงสุด ไม่ถึงร้อยละจึงไม่สอดคล้องกับการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำหลักเกณฑ์การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรด้วยค่า Adj.OR และเกณฑ์ ประเมินพฤติกรรมสุขภาพโรคเรื้อรัง มาปรับประยุกต์ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 กำหนดค่าน้ำหนัก ตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา

การเฝ้าระวังทางพฤติกรรมสุขภาพ

การเฝ้าระวังจะต้องมีการติดตาม เฝ้าสังเกตลักษณะการเกิดโรคและภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชากรอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง จะต้องรับทราบสถานการณ์ได้อย่างทันเวลา รวดเร็ว เพื่อการดูแลประชากรได้อย่างดีที่สุด

1. คำนียามของการเฝ้าระวัง

การเฝ้าระวังทางสาธารณสุข (Public Health Surveillance) ตามแนวคิดของ ธนวิทย์ ผลิพัฒน์ (2559, น. 142) หมายถึง การจัดเก็บ การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลทางสาธารณสุข ที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ที่ได้ออกไป เพื่อใช้ประโยชน์ ในด้านการวางแผน จัดทำมาตรการป้องกัน ควบคุม และการประเมินผลมาตรการป้องกันควบคุม ปัญหาสาธารณสุข

การเฝ้าระวังสุขภาพและการเกิดโรค (Surveillance of health and disease) ตามแนวคิด ของ European Centre for Disease Prevention and Control (2013, p.4) หมายถึง การเก็บรวบรวม ข้อมูลอย่างต่อเนื่องเพื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติและตีความข้อมูลเพื่อเผยแพร่ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการอย่างเหมาะสม

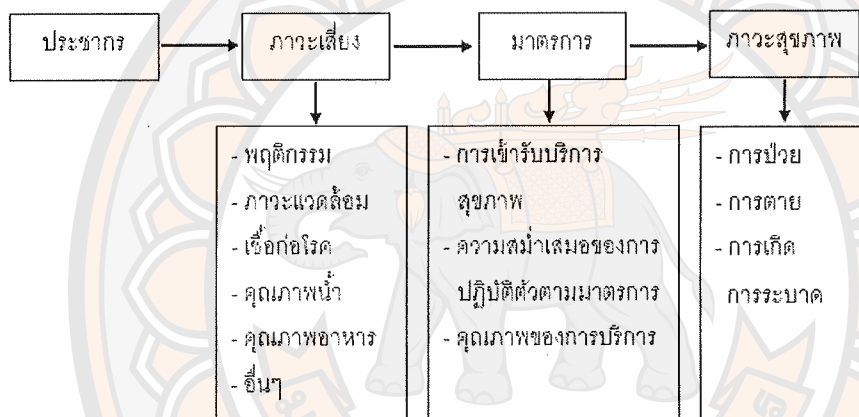
การเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา (Epidemiological surveillance) ตามแนวคิดของ ไพบูลย์ โสฬ์สุนทร (2547, น. 199) หมายถึง การเฝ้าระวังที่ไม่ใช่แค่โรค แต่ยังเป็นการเฝ้าระวัง การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพของร่างกาย การเจริญเติบโตและภาวะโภชนาการของเด็ก ปัจจุบัน สิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

สรุปความหมายของ "การเฝ้าระวัง" หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลหลังจากนั้นนำมา วิเคราะห์ทางสถิติ ตีความหรือแปลผลข้อมูลและนำไปเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ เพื่อการวางแผน ดูแลป้องกันบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ ได้มีความตระหนักและมีวิธีการ ดูแลป้องกันตนเองอย่างเหมาะสม

2. ลักษณะการเฝ้าระวังทางสาธารณสุข

การเฝ้าระวังเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการไหลเวียนของวงจรของข้อมูลด้านสุขภาพ โดยมีผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญ ได้แก่ ประชาชน ผู้ให้บริการด้านสุขภาพ และหน่วยงานด้านสาธารณสุข โดยทั่วไปวงจรของข้อมูลจะเริ่มจากการมีโรคหรือภาวะสุขภาพบางอย่างเกิดขึ้นในกลุ่มประชากร และเกิดโรคนั้นๆ ถูกรายงานมายังหน่วยงานด้านสาธารณสุขและวงจรของข้อมูลจะจบลงเมื่อ ข้อมูลความรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้รับการส่งต่อไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมโรค

ในปัจจุบันการเฝ้าระวังปัญหาทางสุขภาพได้รับการพัฒนาไปอย่างมาก มีวิธีการและรูปแบบการเฝ้าระวังมากมายหลากหลายวิธี ระบบเฝ้าระวังแรกๆ ที่ได้จัดตั้งขึ้นและเป็นพื้นฐานของความเข้าใจในกิจกรรมการเฝ้าระวังของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขทั่วไป ได้แก่ การเฝ้าระวังโรคติดต่อ ซึ่งอาศัยระบบการรายงานโรคเป็นวิธีการในการเฝ้าระวัง ระบบเฝ้าระวังในรูปแบบนี้ส่วนใหญ่จะดำเนินการวัดที่การป่วยหรือการตายซึ่งเป็นส่วนของผลลัพธ์ทางสุขภาพ (Outcome) ในระยะต่อมาระบบเฝ้าระวังได้ให้ความสำคัญมากขึ้นกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพ เช่น ระบบการเฝ้าระวังพฤติกรรมสุขภาพ หรือพฤติกรรมกรรมการเข้ารับบริการสุขภาพ (ธนรักษ์ ผลิตพันธ์, 2559, น. 144 -145) เป็นต้น ดังรูปภาพ 1

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการเฝ้าระวังเพื่อแสดงระดับของตัวชี้วัดทางสุขภาพที่สามารถพิจารณาดำเนินการเฝ้าระวังได้

3. ชนิดของการเฝ้าระวังทางสาธารณสุข

การเฝ้าระวังทางสาธารณสุข มีชนิดของการเฝ้าระวัง 5 วิธีการ ธนรักษ์ ผลิตพันธ์ (2559, น. 142 - 174) ดังต่อไปนี้

3.1 การเฝ้าระวังเชิงรับ (Passive Surveillance) เป็นวิธีการเฝ้าระวังที่นิยมใช้กันมากที่สุด วิธีการเฝ้าระวังชนิดนี้ ผู้ต้องการข้อมูลจะเป็นผู้ดำเนินการออกแบบระบบร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง เมื่อพัฒนาระบบเรียบร้อยแล้วก็จะปล่อยให้การดำเนินการเป็นไปตามปกติ โดยผู้ต้องการข้อมูลมักจะไม่เร่งรัดการรายงานหรือไม่มีกลไกหรือวิธีการใดๆ ที่จะทำให้การรายงานมีความครบถ้วนสมบูรณ์ ตัวอย่างการเฝ้าระวังชนิดนี้ในประเทศไทย ได้แก่ ระบบเฝ้าระวังโดยอาศัยการรายงานโรคของสำนักกระบาดวิทยา ระบบการเฝ้าระวังอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นต้น

3.2 การเฝ้าระวังเชิงรุก (Active Surveillance) เป็นระบบการเฝ้าระวังที่ออกแบบระบบมุ่งเน้นให้ระบบสามารถตรวจจับโรค (การป่วย) ได้อย่างครบถ้วนพุดอีกนัยหนึ่งก็คือ ระบบจะต้องได้รับรายงานการป่วยของผู้ป่วยทุกรายที่เกิดขึ้น ระบบเฝ้าระวังชนิดนี้จะต้องอาศัยทรัพยากรและต้นทุนที่สูงมาก มักจะไม่นำมาใช้ในสภาวะปกติทั่วไป มักจะนำมาใช้ในการเฝ้าระวังโรคเกิดใหม่ที่มีการแพร่ระบาดอยู่ในวงที่จำกัดมาก (การเฝ้าระวังโรคซาร์ หรือไข้หวัดนกในคน) หรือในกรณีที่โรคมีจำนวนน้อยมากแล้วและประเทศมีนโยบายที่จะกวาดล้าง ทั้งนี้วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการเฝ้าระวังเชิงรุกก็คือ การค้นหาผู้ป่วยทุกคนให้ได้โดยเร็ว เน้นความไว เพื่อให้สามารถเข้าไปดำเนินการควบคุมได้อย่างรวดเร็ว

3.3 การเฝ้าระวังเฉพาะกลุ่ม (Sentinel Surveillance) เป็นระบบการเฝ้าระวังที่ไม่เน้นด้านความครอบคลุมของการเฝ้าระวัง ระบบนี้จึงจะทำการเฝ้าระวังเฉพาะเพียงบางพื้นที่หรือบางกลุ่มประชากรหรือบางโรงพยาบาลหรือทำการเฝ้าระวังเพียงแค่บางระดับความรุนแรงของโรคเท่านั้น ระบบเฝ้าระวังชนิดนี้ต้องการข้อมูลที่มีคุณภาพสูงกว่าการเฝ้าระวังเชิงรับ การเฝ้าระวังชนิดนี้จึงยินยอมที่จะเก็บข้อมูลน้อยกว่า แต่ให้การเก็บข้อมูลที่ทำเนิการนั้นมีคุณภาพสูง ซึ่งอาจหมายถึง มีความครบถ้วนของการรายงานผู้ป่วยสูง มีการเก็บข้อมูลจำนวนมากตัวแปรขึ้นหรือมีการเก็บข้อมูลอย่างรวดเร็วและแม่นยำขึ้น

3.4 การเฝ้าระวังกลุ่มอาการ (Syndromic Surveillance) เป็นการเฝ้าระวังที่อาศัยการรวบรวมรายงานผู้ป่วยเป็นรายๆ เช่นกัน แต่ในการรายงาน ผู้รายงานไม่จำเป็นต้องรอให้ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยที่ชัดเจน เมื่อผู้ป่วยมีอาการ/อาการแสดงเข้าได้กับนิยามการเฝ้าระวังของกลุ่มอาการ ผู้ทำหน้าที่รายงานก็สามารถรายงานผู้ป่วยได้เลย กลุ่มอาการที่สำคัญที่มักมีการเฝ้าระวัง เช่น อุจจาระร่วง กลุ่มอาการไข้และผื่น กลุ่มอาการไข้และมีอาการทางสมอง กลุ่มอาการปอดอักเสบ เป็นต้น

3.5 การเฝ้าระวังเหตุการณ์ (Event-based Surveillance) เป็นการตรวจหาหรือจัดระบบข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสาธารณสุข ซึ่งข่าวสารในที่นี้อาจเป็นข่าวลือ การรายงานข่าวผ่านช่องทางทั่วไป เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ เป็นต้น หรือการรายงานข่าวเหตุการณ์โดยหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรง ระบบเฝ้าระวังเหตุการณ์มักถูกออกแบบมาช่วยตรวจจับการระบาดของโรค เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถตอบสนองและรับมือกับเหตุการณ์การระบาดหรือเหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เหตุการณ์ที่มักจะทำการเฝ้าระวัง ได้แก่

3.5.1 เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดโรคในคน เช่น การพบผู้ป่วยเพิ่มขึ้น การพบผู้ป่วยเป็นกลุ่มก้อน การพบผู้ป่วยเสียชีวิตไม่ทราบสาเหตุ การพบผู้ป่วยที่มีอาการ/อาการแสดงผิดปกติ เป็นต้น

3.5.2 เหตุการณ์ที่มีศักยภาพที่จะก่อให้เกิดโรคในคน เช่น การเกิดโรคระบาดในสัตว์ น้ำดื่มหรืออาหาร มีการปนเปื้อนเชื้อโรค สารเคมี หรือกัมมันตรังสี การเกิดหมอกควัน เป็นต้น

3.5.3 เมื่อมีการตรวจพบเหตุการณ์ ผู้เกี่ยวข้องกักระบบเฝ้าระวังเหตุการณ์จะทำการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์อย่างรวดเร็ว เพื่อเตรียมการรับมืออย่างเหมาะสมต่อไป

4. การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่จะเกิดขึ้นในวัยเรียน เนื่องจากมีโอกาสได้รับผลกระทบจากการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ไปจนถึงขาดโอกาสทางการศึกษา การเสื่อมเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล หรือการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งทั้งนี้ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมีหลายสาเหตุ ผู้ศึกษาจึงเสนอแนวทางการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรไว้หลากหลายแนวคิด ดังต่อไปนี้

4.1 แนวทางการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามการเสนอของ อภาพร เฝ้าวัฒนา และคณะ (2555, น. 175-178) มีดังนี้

4.1.1 การจัดการพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์

การลดปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเริ่มจากผู้ปกครอง ซึ่งถือเป็นแหล่งการเรียนรู้แห่งแรก เริ่มจากการให้ผู้ปกครองมีความรู้เรื่องเพศและการสื่อสารเรื่องเพศ มีทัศนคติทางบวกต่อการสื่อสารเรื่องเพศ และได้รับการพัฒนาทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศ โดยผ่านกระบวนการด้านการศึกษา การบริการและการวิจัย

4.1.2 การให้คำแนะนำระดับบุคคล: วัยรุ่น

การให้ข้อมูลเรื่องเพศ เช่น 1) สรีระร่างกาย โดยเฉพาะระบบสืบพันธุ์ การมีประจำเดือน การมีผื่นเปื่อย การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง 2) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ 3) การสร้างทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 4) การสร้างความรับผิดชอบต่อนองและเพศตรงข้าม ที่สำคัญคือ การสร้างความเข้าใจในเรื่องโรคเอดส์ โดยเฉพาะเรื่องการติดต่อและแพร่กระจายเชื้อโรค ควรนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันและเข้าถึงได้ง่าย โดยผ่านช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น และควรให้ข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คือ การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด และการกระทำความรุนแรง

4.1.3 การให้คำแนะนำระดับบุคคล: พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง

การสร้างบรรทัดฐานในการเลี้ยงบุตร เน้นการดูแลแบบประชาธิปไตย เพื่อเปิดโอกาสให้พ่อแม่ยอมรับในความสามารถและความคิดของเด็ก ทำให้เด็กสามารถแสดงความคิดเห็น ได้ตอบมีความเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งส่งผลให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองสามารถสื่อสารกับเด็กได้อย่างเปิดเผย เป็นบวกหล่อหลอมพฤติกรรมของเด็ก สร้างรายการที่เสริมสร้างทักษะในการสื่อสารสำหรับผู้ปกครอง โดยเฉพาะระหว่างมารดาและบุตรสาว โดยผ่านแรงผลักดันทางสังคม และผ่านช่องทางสื่อสารที่แพร่หลาย เช่น โทรทัศน์ จะเป็นการช่วยให้มารดาได้เรียนรู้การสื่อสาร เรื่องเพศที่เหมาะสม เนื้อหาที่ใช้ควรเป็นเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ ความต้องการทางเพศ ภาวะคุกคามทางเพศ และใช้การยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน

4.1.4 การให้คำแนะนำระดับชุมชน

ช่องทางการสื่อสารสำหรับเรื่องเพศควรเน้นที่การสร้างความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศและการสื่อสารเรื่องเพศ สื่อที่ใช้ควรเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ข้อมูลที่ใช้ควรนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยใช้การฝึกฝนทักษะ ให้เห็นตัวอย่าง โดยใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์เป็นแบบฝึกหัด นอกเหนือจากช่องทางการสื่อสารแล้ว โรงเรียนถือเป็นบริบทที่เป็นปัจจัยป้องกันของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นแหล่งในการพัฒนาการสอนและการให้คำปรึกษาเรื่องเพศ ครูผู้สอนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะในการสอนเพศศึกษา และมีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งสร้างความเข้าใจในพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น เนื่องจากความเฉพาะของเรื่องเพศและการคุมกำเนิด การสอนมีสัดส่วนของเนื้อหาสาระและการฝึกทักษะชีวิตต่างๆ ที่จำเป็น เช่น การสื่อสาร การสร้างสัมพันธภาพ บทบาทชายหญิง การคิดแบบมีวิจารณญาณ การตัดสินใจ การปฏิเสธ การตระหนักรู้ในตน การเห็นคุณค่า

4.2 แนวทางการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามการเสนอของ ยุพา จิวพัฒนกุล (2559, น. 164-170) มีดังนี้

4.2.1 การเรียนและการวางแผนอนาคตของวัยรุ่น แนะนำให้เห็นความสำคัญของการศึกษา ส่งเสริมให้วัยรุ่นได้เล่าเรียนอย่างเหมาะสม และให้วัยรุ่นมีความพึงพอใจต่อการเรียน

4.2.2 ฝึกให้วัยรุ่นมีเทคนิคในการควบคุมตนเอง ควรให้คำแนะนำแก่ครอบครัวให้ยอมรับธรรมชาติของวัยรุ่น และชี้แนะเทคนิคการเลือกคบเพื่อนให้แก่สมาชิกในครอบครัว เพื่อจะได้แนะนำให้วัยรุ่น โดยเน้นให้ครอบครัวเปิดโอกาสให้วัยรุ่นตัดสินใจคบเพื่อนด้วยตนเอง ครอบครัวไม่ควรบังคับให้วัยรุ่นคบเฉพาะคนที่ครอบครัวต้องการ สมาชิกครอบครัวต้องต้อนรับ ใส่ใจ

ไม่รังเกียจเพื่อนของวัยรุ่น ไม่บังคับให้เลิกคบเพื่อน แต่ค่อยๆ ปล่อยให้วัยรุ่นเห็นถึงข้อดี ข้อเสียของการเลิกคบเพื่อนที่ก่อให้เกิดปัญหา

4.2.3 แนะนำวิธีป้องกันการใช้สารเสพติด การสูบบุหรี่ การดื่มแอลกอฮอล์

การใช้สารเสพติด: ควรกระตุ้นให้ครอบครัวเฝ้าระวังพฤติกรรม ซึ่งแสดงออกโดยการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว เพราะหากครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เข้าใจกันและมีความรักความอบอุ่น วัยรุ่นก็จะไม่เสพยาเสพติด นอกจากนี้ควรกระตุ้นให้ครอบครัวมีการจัดสรรเวลาเพื่อร่วมกิจกรรมต่างๆ ให้มากขึ้น และให้ความรู้เกี่ยวกับโทษและผลกระทบของการใช้สิ่งเสพติด

การสูบบุหรี่: ควรแนะนำให้ครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นตัวอย่างในการไม่สูบบุหรี่ ส่งเสริมให้ผู้ปกครองใช้เวลาแก่วัยรุ่นเพื่อให้วัยรุ่นได้ระบายความเครียด รวมถึงข้อเสนอแนะและมุมมองใหม่ๆ ที่เหมาะสมแก่ลูก พยายามให้วัยรุ่นอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปราศจากบุหรี่ ไม่ควรให้เริ่มลองสูบบุหรี่ กระตุ้นให้วัยรุ่นรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

การดื่มแอลกอฮอล์: บิดา มารดาควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของวัยรุ่นที่ไม่ดื่มสุรา เบียร์ การที่ผู้ปกครองเข้มงวดต่อการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น จะช่วยลดการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นลงได้ ผู้ปกครองควรเฝ้าระวังพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอย่างเหมาะสม ไม่ควรบังคับหรือคอยจับผิด แต่ต้องคอยพูดคุยกันถึงโทษที่ได้รับโดยผู้ปกครองชี้ให้เห็นถึงตัวอย่างของเพื่อนบ้านที่ชีวิตครอบครัวล้มเหลวจากสมาชิกในครอบครัวดื่มแอลกอฮอล์ และยกตัวอย่างครอบครัวที่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์เปรียบเทียบ

4.2.4 แนะนำเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ผู้ปกครองควรแนะนำเรื่องเพศศึกษาบางประเด็นแก่บุตรวัยรุ่น เช่น บอกเด็กผู้หญิงให้ทราบว่า เมื่อมีประจำเดือน หากมีการร่วมเพศก็มีโอกาสท้องได้ แนะนำให้บุตรชายใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีการร่วมเพศ

4.2.5 สร้างเสริมความรู้และทักษะการจัดการปัญหา เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว โดยหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง เน้นการใช้เหตุผลและวิธีเชิงสันติ

4.2.6 แนะนำให้ครอบครัวสื่อสารกันอย่างชัดเจน พูดคุยได้ทุกเรื่องทั้งเรื่องดี และเรื่องไม่ดี ทั้งเรื่องถูกต้องและผิดพลาด ผู้ปกครองควรสื่อสารด้วยน้ำเสียง สีหน้า ท่าทางที่เป็น การแสดงความรักความห่วงใยเสมอ ไม่ควรพูดจาประชดประชัน เปรียบเทียบใช้อารมณ์หรือพูดซ้ำซากในสิ่งที่ผ่านมา ควรพูดกับลูกในสิ่งที่ปัจจุบัน หากผู้ปกครองโกรธก็ควรรู้จักควบคุมอารมณ์

4.2.7 แนะนำบิดา มารดา รับฟังปัญหาบุตร ไม่ควรด่วนสรุปหรือวิพากษ์วิจารณ์ ระหว่างที่ถูกเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้ฟัง แต่ควรรอโอกาสสั่งสอนหรือตักเตือนโดยสอดคล้องตาม สถานการณ์ที่เหมาะสม

4.2.8 กระตุ้นให้ผู้ปกครองควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น เพราะแม่โลก Online จะมีประโยชน์มากมาย แต่ก็มีความเสี่ยงต่อชีวิตวัยรุ่นหากใช้งานไม่เหมาะสม สิ่งสำคัญคือ วัยรุ่นที่ติดอินเทอร์เน็ตมักไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้น ผู้ปกครองควรสร้างข้อตกลงกับ วัยรุ่นในการใช้อินเทอร์เน็ตว่าจะใช้เมื่อไหร่ ใช้ทำอะไร เข้า Web ใดบ้าง

4.3 แนวทางการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามการเสนอของ กิตติ ปรมัตถผล และคณะ (2557, น. 45, 49) มีดังนี้

4.3.1 แนะนำให้มีการสร้างค่านิยมที่ถูกต้อง ดังนี้

1) การรักษานวลสงวนตัว: ในอดีตเป็นที่ทราบกันว่าสังคมไทยยังมีความ ไม่เท่าเทียมกันในด้านความเสมอภาคทางเพศ โดยเฉพาะการยอมรับในการปฏิบัติตนในเรื่องเพศ ยังมีความแตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง เพศหญิงจะถูกคาดหวังจากสังคมและถูก กำหนดบทบาทในเรื่องเพศให้เป็นฝ่ายระมัดระวังตัว ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ชายใกล้ชิดติดสองต่อสองต้อง รักษาความบริสุทธิ์จนถึงวันแต่งงาน แต่ปัจจุบันสังคมไทยมีการคำนึงถึงความเสมอภาคทางเพศ มากขึ้น ดังนั้นการรักษานวลสงวนตัวจึงไม่ควรมุ่งแต่ฝ่ายหญิงอย่างเดียว แต่ควรสร้างค่านิยมให้ทั้ง ชายและหญิงรักษาความบริสุทธิ์จนถึงวัยที่จะมีครอบครัว

2) การเข้าตามตรอกออกตามประตู: เป็นสำนวนที่สะท้อนค่านิยมทางเพศ หมายความว่า การที่ฝ่ายชายให้ความสนใจต่อฝ่ายหญิง และต้องการคบหาสมาคมเพื่อศึกษานิสัย ของกันและกัน ควรเป็นการติดต่ออย่างเปิดเผยให้ผู้ปกครอง ญาติได้ทราบทั้งสองฝ่าย ไม่ประพฤติ ผิดทำนองคลองธรรม เพื่อไม่ก่อให้เกิดคำติฉินนินทาที่อาจนำมาให้เสื่อมเสียชื่อเสียงตนเองและ วงศ์ตระกูลทั้งสองฝ่าย

3) การไม่ชิงสุกก่อนห่าม: เป็นสำนวนที่บ่งบอกถึงค่านิยมทางเพศในสังคมไทย ที่มุ่งให้ทั้งชายและหญิงมีความยับยั้งชั่งใจ รู้จักควบคุมตัวเอง ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การยึดถือปฏิบัติตามค่านิยมนี้จะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลายประการ เช่น การหลอกลวง การข่มเหงน้ำใจ การตั้งครรภ์นอกสมรส เป็นต้น

4.3.2 แนะนำการปฏิบัติตนของผู้ชาย ให้เน้นมีความเป็นสุภาพบุรุษและมีคุณธรรมประจำใจ ดังนี้

- 1) ไม่ล่วงเกินทางกายต่อเพศหญิง ไม่สัมผัสร่างกายฝ่ายหญิง ด้วยจิตใจที่ไม่บริสุทธิ์
- 2) ไม่พูดจาหยาบคาย ลามกในเรื่องเพศ หรือชักชวนในเรื่องเพศ ซึ่งเป็นการให้เกียรติและทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีของฝ่ายหญิง
- 3) ไม่พูดจาหลอกลวงให้ฝ่ายหญิงตายใจหรือเชื่อใจ แล้วหลอกให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย
- 4) ควรวางตนให้เหมาะสมและเป็นที่น่าไว้วางใจแก่ฝ่ายหญิง ไม่เป็นคนที่กลับกลอกทำตัวไม่น่าเชื่อถือ และไม่ซื่อสัตย์เพราะจะทำให้ฝ่ายหญิงผิดหวังและเกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย

4.3.3 แนะนำการปฏิบัติตนของผู้หญิง ให้เน้นมีความสุภาพสตรีและรักษาวงศ์วานตัว มีความละเอียด ดังนี้

- 1) ควรสงวนท่าทีตามที่กุลสตรีพึงกระทำ ไม่แสดงที่ท่าให้เห็นว่าสนใจผู้ชายเป็นอย่างมาก โดยแสดงพฤติกรรมจนน่าเกลียด ทั้งทางกายและวาจา
- 2) ไม่อยู่ในที่ลับหูลับตาของผู้ชายตามลำพังสองต่อสอง แม้จะไม่มีอะไรรบกวนก็ตาม เพราะอาจเป็นสาเหตุให้ถูกครหาในทางจากผู้อื่นได้
- 3) ไม่ควรไปเที่ยวเตร่กันตามลำพังในสถานที่ ที่จะทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเสียหายได้ เช่น ไปเที่ยวกลางคืน ไปเที่ยวค้ายคืน ไปในที่ที่ไม่มีใครพบเห็นสองต่อสอง เป็นต้น
- 4) ไม่ยินยอมให้ผู้ชายถูกเนื้อต้องตัว เพราะตามวัฒนธรรมไทยไม่เห็นด้วยกับการกระทำเช่นนี้ ถ้าถูกล่วงละเมิดโดยที่มีเจตนาที่ไม่บริสุทธิ์ ให้แสดงท่าทีปฏิเสธอย่างแข็งขัน ไม่ต้องเกรงใจหรือกลัวฝ่ายชายโกรธ
- 5) ในการวางตัวต่อฝ่ายชาย ผู้หญิงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมทั้งด้านแต่งกายและความประพฤติ เช่น แต่งกายให้เหมาะสม ไม่สวมเสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก เสื้อที่บางรัดรูปเกินไป เป็นต้น

สรุปได้ว่า แนวคิดการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สำหรับนักเรียนควรได้รับข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศช่วงวัยรุ่น ควรรู้จักวิธีการคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เทคนิคการควบคุมตนเอง วิธีการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเกี่ยวกับการไม่อยู่ในที่ลับหูลับตาแก่เพศตรงข้ามตามลำพัง การไม่ดื่มสุรา สูบบุหรี่และสารเสพติด รู้จักการบริโภคสื่ออย่างเหมาะสม

และมีค่านิยมที่ถูกต้อง เช่น การรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม ส่วนผู้ปกครองควรมีการเรียนรู้ เรื่องเพศศึกษารวมถึงสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรอย่างเปิดใจทั้งการคบเพื่อนต่างเพศ ความต้องการ ทางเพศ เน้นการดูแลบุตรแบบประชาธิปไตยยอมรับความคิดเห็นของบุตร ด้านโรงเรียนและครูควร ได้รับการฝึกฝนทักษะการสอนเพศศึกษาร่วมสร้างทัศนคติที่ดีเรื่องเพศให้กับบุคคลอื่น สร้างให้ นักเรียนเข้าใจพัฒนาการทางเพศ รู้จักการคุมกำเนิด เข้าใจบทบาทของเพศชายและเพศหญิงที่ควร ปฏิบัติต่อกันอย่างเหมาะสม รวมถึงทักษะการตัดสินใจและทักษะการปฏิเสธ ขณะที่ชุมชนควรมี การสร้างทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศและให้ความร่วมมือเกี่ยวกับข้อมูลเรื่องเพศในชุมชน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิดการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เพื่อใช้เป็น ข้อมูลร่างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาอภิปรายกลุ่มในการวิจัยระยะที่ 3

แนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูป

การดำเนินชีวิตในปัจจุบันของแต่ละคนจะเกี่ยวข้องกับข้อมูลและฐานข้อมูลทั้งสิ้น ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการดึงข้อมูลมาใช้จึงต้องมีการจัดการระบบฐานข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ความรู้พื้นฐานโครงสร้างระบบฐานข้อมูล

ข้อมูลจะต้องมีการจัดกระทำอย่างเป็นระบบ เพื่อความสะดวกในการบันทึกข้อมูล ค้นหาข้อมูล ลดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บข้อมูล และสามารถเปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อมูลให้ ทันสมัยอยู่เสมอ โดยมีโครงสร้างของระบบข้อมูล (สิทธิชัย ชูสำโรง, 2558, น. 6-30) ดังต่อไปนี้

1.1 โครงสร้างแฟ้มข้อมูล (File Structure) โครงสร้างแฟ้มข้อมูล ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐานที่ลำดับจากหน่วยเล็กที่สุดซึ่งนำมารวมเข้าด้วยกันเพื่อกลายเป็นหน่วยใหญ่ ตามลำดับ

1.1.1 บิต (Bit) บิตเป็นหน่วยข้อมูลที่เล็กที่สุด ประกอบด้วยเลขฐานสองที่มี เพียงหนึ่งในสองสถานะ เท่านั้น คือ 0 หรือ 1 นำมาใช้แทนสัญญาณไฟฟ้า On หรือ Off ดังนั้น บิต จึงไม่สามารถแทนค่าข้อมูลได้หลายตัว

1.1.2 ไบต์ (Byte) เมื่อบิตไม่สามารถใช้แทนค่าข้อมูลได้หลายตัวเพราะมีเพียง สองสถานะเท่านั้น จึงมีการนำหลายๆ บิตมาเรียงกันเป็นไบต์ ซึ่งปกติ 1 ไบต์จะมี 8 บิต ดังนั้น จึงทำให้หนึ่งไบต์ สามารถสร้างรหัสแทนข้อมูลขึ้นมาเพื่อใช้แทนตัวอักษรให้แตกต่างกันได้ตั้งแต่ 2 ถึง 256 อักขระด้วยกัน

1.1.3 ฟิลด์ (Field) แม้ว่าไบต์จะสามารถแทนตัวอักขระหนึ่งตัว ให้แตกต่างกันได้ถึง 256 ตัวก็ตาม แต่ไบต์ก็ยังไม่สามารถสื่อข้อมูลได้อย่างมีความหมาย จึงนำหลายๆ ไบต์มารวมเข้าด้วยกันจนกลายเป็น ฟิลด์ ทำให้สามารถอ้างฟิลด์ เพื่อแทนความหมายข้อมูลหนึ่งๆ ได้เช่น ฟิลด์ name ใช้แทนชื่อ พนักงาน และ ฟิลด์ address ใช้เก็บที่อยู่ของพนักงาน เป็นต้น

1.1.4 เรคอร์ด (Record) เรคอร์ด คือ กลุ่มของฟิลด์ที่มีความสัมพันธ์ ตัวอย่างเช่น เรคอร์ดของพนักงาน ประกอบด้วยฟิลด์ empNo, fName, lName, position, sex, birthDate, address, telephone และ salary ซึ่งตามปกติ ภายในเรคอร์ดหนึ่งๆ จะมีฟิลด์ตัวหนึ่ง (หรือหลายตัว) ที่ถูกนำมาอ้างอิง ความสามารถเฉพาะของเรคอร์ดนั้นๆ ที่เรียกว่า คีย์ฟิลด์ และจากตัวอย่างเรคอร์ดพนักงาน คีย์ฟิลด์ที่เหมาะสม คือ empNo ซึ่งเป็นรหัสพนักงานที่สามารถนำมาอ้างอิงความเป็นเฉพาะของเรคอร์ด พนักงานผู้นั้นได้ ที่สำคัญรหัสพนักงานที่ใช้เป็นคีย์ฟิลด์จะมีค่าไม่ซ้ำกัน

1.1.5 ไฟล์ (File) ไฟล์ คือ กลุ่มของเรคอร์ดที่สัมพันธ์กัน ตัวอย่างเช่น แฟ้มพนักงานที่ประกอบไปด้วยเรคอร์ดของนิสิตต่างๆ ในมหาวิทยาลัย ดังนั้น ไฟล์หนึ่งไฟล์จะต้องมีอย่างน้อยหนึ่ง เรคอร์ดเพื่อใช้สำหรับอ่านเรคอร์ดข้อมูลนั้นๆ ขึ้นมาใช้งาน

1.2 ชนิดของข้อมูล (Type of Data) ข้อมูลที่จัดเก็บลงในแฟ้มข้อมูลหรือฐานข้อมูล นอกจากจะเป็นแบบข้อความแล้ว ในปัจจุบัน ยังมีข้อมูลชนิดอื่นๆ ที่สามารถนำมาใช้ประกอบร่วมกัน ตัวอย่างเช่น ข้อมูลแบบข้อความที่ใช้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชิ้นหนึ่งในขณะเดียวกันก็มีรูปภาพของผลิตภัณฑ์นั้น พร้อมเสียงประกอบคำบรรยายตัวผลิตภัณฑ์ เป็นต้น โดยชนิดของข้อมูลแบ่งออกเป็นรูปแบบต่างๆ อันได้แก่

1.2.1 ข้อมูลชนิดข้อความ (Text) เป็นข้อมูลที่ประกอบด้วยตัวอักขระ (เช่น ตัวอักษร และตัวเลข) ต่างๆ นำมารวมกัน เป็นคำหรือประโยคเพื่อใช้สื่อความหมายแทนสิ่งๆ หนึ่ง โดยไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนและแน่นอน ข้อมูล ชนิดนี้จะมีความหมายในตัวเอง โดยไม่จำเป็นต้องมาตีความหมายใดๆ อีก เช่น ชื่อพนักงาน และที่อยู่ปัจจุบันของพนักงาน เป็นต้น

1.2.2 ข้อมูลที่เป็นรูปแบบ (Formatted Data) ข้อมูลชนิดนี้จะมีความแตกต่างกับแบบแรก กล่าวคือ เป็นข้อมูลที่ประกอบด้วยตัวอักขระ ต่างๆ ที่ถูกกำหนดรูปแบบแน่นอนเอาไว้ ซึ่งปกติมักกำหนดในรูปของรหัส ข้อดีก็คือ ทำให้ไม่สิ้นเปลืองเนื้อที่ในการจัดเก็บ และลดโอกาสการรอกค่าสะกดข้อมูลแบบผิดๆ รวมถึงความสะดวกต่อการนำไปใช้อ้างอิง แต่ข้อมูลชนิดนี้จำเป็นต้องนำไปตีความหมายตามรายละเอียดที่กำหนดเอาไว้

1.2.3 ข้อมูลรูปภาพ (Images) ด้วยเทคโนโลยีของอุปกรณ์อย่างกล้องดิจิทัล เครื่องสแกนเนอร์ และโปรแกรมช่วย สร้างภาพต่างๆ ดังนั้น การแทนข้อมูลด้วยรูปภาพในยุคปัจจุบันจึงเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้นมาก ข้อมูลรูปภาพ นิยมนำมาใช้เสริมร่วมกันกับข้อมูลแบบข้อความ เพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น ข้อมูลประวัติ นักศึกษา ที่นอกจากมีข้อมูลเป็นข้อความแล้วยังมี รูปถ่ายนักศึกษาหรือข้อมูลสินค้าที่มีรายละเอียด พร้อมภาพถ่าย เป็นต้น อย่างไรก็ตามแม้ว่าข้อมูล รูปภาพส่วนใหญ่จำเป็นต้องใช้เนื้อที่ในการจัดเก็บมากกว่าข้อมูลชนิดแบบข้อความก็ตาม แต่ด้วย สื่อจัดเก็บข้อมูลในยุคปัจจุบันก็ได้พัฒนาขึ้นมา มีความจุสูงและมีขีดความสามารถในการจัดเก็บ ข้อมูลในปริมาณมาก ดังนั้น ข้อมูลรูปภาพจึงมิใช่ปัญหาใหญ่สำหรับในยุคปัจจุบันแล้ว เพียงแต่ ขอให้เลือกใช้ชนิดไฟล์ภาพให้เหมาะสมกับงาน (เช่น BMP, JPG, TIFF, GIF และ PNG) เพราะไฟล์ ภาพแต่ละสกุลจะเก็บรายละเอียดภาพที่แตกต่างกัน นั้น หมายถึง มีขนาดความจุที่แตกต่างกันด้วย

1.2.4 ข้อมูลชนิดเสียง (Audio/Sound) เป็นไฟล์ข้อมูลชนิดหนึ่งที่ใช้จัดเก็บเสียง แบบดิจิทัล เช่น การแปลงเสียงพูดของ มนุษย์หรือเสียงดนตรี ซึ่งเป็นแบบแอนาล็อกให้กลายเป็น ไฟล์ดิจิทัลที่สามารถคลิกเพื่อเปิดฟังผ่าน ลำโพงที่เชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ได้ ตัวอย่างเช่น ไฟล์ ประเภท MIDI หรือไฟล์ดิจิทัลออดิโอต่างๆ ไปและจากข้อมูลชนิดต่างๆ ตามที่ได้กล่าวมา เรายัง สามารถนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้งานร่วมกันได้ เช่น งานด้านมัลติมีเดีย หรือสื่อประสมที่นำข้อมูลชนิด ต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน อันได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง คลิปวิดีโอ กราฟิกแอนิเมชัน ซึ่งเหมาะ กับงานสร้างสื่อโฆษณา ภาพยนตร์ รวมถึงงานด้าน วิทยาศาสตร์และการแพทย์

1.3. การจัดการข้อมูล (Data Management) แนวคิดการจัดการข้อมูลได้เกิด ขึ้นมา ตั้งแต่อดีตกาล ซึ่งเป็นไปตามเทคโนโลยีของแต่ละยุคสมัย สำหรับการจัดการข้อมูลตามวิธีพื้นฐาน ที่สุดก็คือ การบันทึกข้อมูลลงในสมุด และหากต้องการค้นหาข้อมูลที่เคยบันทึกไว้ก็จะ พลิกหน้า หนังสือไปยังเลขหน้าที่ต้องการเพื่อดูรายละเอียดในแต่ละหัวข้อของข้อมูลนั้นๆ ซึ่งไม่ได้มีรูปแบบ การจดบันทึกที่แน่นอน จนกระทั่งต่อมาเริ่มมีข้อมูลในปริมาณมากขึ้นจึงพัฒนารูปแบบการจัดเก็บ ข้อมูลให้เป็นระบบระเบียบและมีมาตรฐานยิ่งขึ้นด้วยการบันทึกข้อมูลลงในเอกสาร และจัดเก็บลงในแฟ้มเอกสารที่ถูกจัดเรียงไว้อย่างเป็นหมวดหมู่ มีการจัดทำสารบัญและดัชนี เพื่อให้การค้นหา ข้อมูลมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันแฟ้มเอกสารเหล่านี้จะถูกรวบรวมนำไปเก็บไว้ใน ตู้เอกสารเพื่อความปลอดภัย การจัดเก็บข้อมูลหรือเอกสารต่างๆ ที่รวบรวมไว้ในแฟ้มเอกสารและ นำไปจัดเก็บไว้ในตู้เอกสารอย่างมิดชิดและปลอดภัยนั้น ยังคงเป็นวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่ทำกันมา นานจนถึงปัจจุบัน แต่การจัดเก็บในรูปแบบนี้จะต้องเพิ่มจำนวนตู้หรือสร้างชั้นเก็บเอกสารขึ้นตาม จำนวนเอกสารที่นับวันจะเพิ่มพูนมากขึ้นเรื่อยๆ และอาจจะต้องเตรียมห้องขนาดใหญ่เพื่อจะจัดเก็บ

เอกสารเหล่านั้นประกอบกับหากต้องการการค้นหาเอกสารใดๆ ก็ต้องใช้เวลาค้นหาเนื่องจากเป็น การค้นหาด้วยมือภายใต้เอกสารจำนวนมากที่กองไว้สูงท่วมหัว และเมื่อนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มาใช้เพื่อการจัดเก็บข้อมูลจึงช่วยลดจำนวนเอกสารลงอย่างมากเนื่องจากสื่อบันทึกข้อมูลใน ปัจจุบันสามารถจัดเก็บข้อมูลได้อย่างมหาศาลอย่างไม่น่าเชื่อ สามารถนำข้อมูลกระดาษจำนวน มหาศาลมาเก็บลงในฮาร์ดดิสก์เพียงตัวเดียวหรือบันทึกลงในแผ่นซีดีเพียงไม่กี่แผ่นและยังช่วยให้ การค้นหาข้อมูลเป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้ข้อมูลที่จัดเก็บลงในคอมพิวเตอร์ จะเป็นข้อมูลแบบดิจิทัล ซึ่งจะไม่ลบเลือนไปตามกาลเวลาเหมือนกับกระดาษที่ไม่คงสภาพเดิม ตามกาลเวลาที่ผ่านไป อย่างไรก็ตามการที่จะให้คอมพิวเตอร์สามารถประมวลผลข้อมูลหรือค้นหา ข้อมูลให้เราได้นั้น ข้อมูลที่จัดเก็บจำเป็นต้องถูกจัดรูปแบบแล้วบันทึกลงในแฟ้มข้อมูลเพื่อให้ คอมพิวเตอร์สามารถอ่านเรคคอร์ดข้อมูลต่างๆ จากแฟ้มข้อมูลเหล่านั้นได้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความ เข้าใจยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องเข้าใจถึงโครงสร้างแฟ้มข้อมูลเสียก่อน

1.4 ระบบฐานข้อมูล (Database System) จากข้อจำกัดที่ทำการจัดเก็บในระบบ แฟ้มข้อมูลที่กล่าวแล้วข้างต้น คงทำให้เข้าใจถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากการประมวลผลด้วยวิธีนี้ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านความซ้ำซ้อนในข้อมูล ความไม่ยืดหยุ่นและความไม่คล่องตัวในหลายๆ ด้านจนกระทั่งต่อมาได้เกิดเทคโนโลยีการจักระบบข้อมูลใหม่ที่เรียกว่า "ระบบฐานข้อมูล" ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากวิธีแฟ้มข้อมูลได้เป็นอย่างดี ตามปกติ ระบบแฟ้มข้อมูลจะถูกจัดเก็บแบบกระจายตามแผนกต่างๆ ซึ่งแต่ละแผนกต่างก็มีกระบวนการ จัดเก็บแฟ้มข้อมูลเป็นของตนเองและหากมีคนหนึ่งผู้ใดในแผนกกำลังเข้าถึงข้อมูลเพื่อใช้งานใน ขณะนั้นบุคคลอื่นๆ ในแผนกจะไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลชุดเดียวกันในช่วงเวลาดังกล่าวได้ แต่สำหรับแนวคิดของระบบฐานข้อมูลจะตรงกันข้ามกับระบบแฟ้มข้อมูลโดยสิ้นเชิง

ฐานข้อมูล (Database) ฐานข้อมูลถือเป็นส่วนหนึ่งของระบบฐานข้อมูล ซึ่งหมายถึง ที่สำหรับจัดเก็บข้อมูลรวมทั้งความสัมพันธ์ของข้อมูลเหล่านั้นด้วย ตัวอย่าง ความสัมพันธ์ของข้อมูล เช่น "วาสนา" กับ "250/14" มีความสัมพันธ์กันโดยที่ "วาสนา" เป็นชื่อของ คนๆ หนึ่ง และ "250/14" เป็นบ้านเลขที่ของคนชื่อ "วาสนา" ฐานข้อมูลเป็นศูนย์รวมของข้อมูล ต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน โดยจะมีกระบวนการจัดหมวดหมู่ข้อมูลอย่างมีระเบียบแบบแผน ก่อให้เกิดฐานข้อมูลที่เป็นแหล่งรวมข้อมูลจากแผนกต่างๆ ที่ถูกนำมาจัดเก็บรวมกันไว้ภายใต้ ฐานข้อมูลเพียงชุดเดียว โดยผู้ใช้ทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลส่วนกลางได้ ซึ่งศูนย์กลางข้อมูลแห่งนี้ จะทำหน้าที่แบ่งปันข้อมูลแก่ผู้ใช้ตามหน่วยงานต่างๆ เพื่อใช้งานร่วมกันได้อย่างไม่มีปัญหาและ การที่มีเพียงข้อมูลเพียงชุดเดียวนี้เองจะช่วยแก้ปัญหาความซ้ำซ้อนของข้อมูลได้อย่างดี โดยข้อมูล

จะมีความทันสมัยอยู่เสมอและที่สำคัญข้อมูลที่บรรจอยู่ในฐานข้อมูลจะมีอิสระไม่ผูกติดกับโปรแกรมเหมือนวิธีเพิ่มข้อมูล

1.5 ระบบจัดการฐานข้อมูล (Database Management Systems: DBMS) ระบบจัดการฐานข้อมูลหรือเรียกย่อๆ ว่า DBMS คือ ซอฟต์แวร์จัดการฐานข้อมูลที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้ผู้ใช้สามารถโต้ตอบกับฐานข้อมูลได้ ตัวซอฟต์แวร์จัดการฐานข้อมูลจะประกอบไปด้วยฟังก์ชันหน้าที่ต่างๆ เพื่อนำมาจัดการกับฐานข้อมูลรวมทั้งภาษาที่ใช้สั่งงาน ซึ่งส่วนใหญ่คือภาษา SQL เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเขียนชุดคำสั่ง เพื่อโต้ตอบกับฐานข้อมูลได้ไม่ว่าจะเป็นการสร้างฐานข้อมูล การเรียกดูข้อมูล การอัปเดตข้อมูลและการบำรุงรักษาฐานข้อมูล นอกจากนี้ DBMS ยังผนวกฟังก์ชัน เพื่อการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลเพื่อป้องกันผู้ไม่มีสิทธิ์ใช้งานเข้าถึงฐานข้อมูล รวมถึงการสำรองและการกู้คืนฐานข้อมูล ในกรณีข้อมูลเกิดความเสียหายจึงกล่าวโดยสรุปว่า DBMS เป็นซอฟต์แวร์ที่นำมาใช้จัดการฐานข้อมูลทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการโต้ตอบระหว่างผู้ใช้กับฐานข้อมูล ทั้งนี้ผู้ใช้สามารถโต้ตอบกับฐานข้อมูลได้โดยผ่านชุดคำสั่ง SQL หรือนำชุดคำสั่ง SQL ไปผนวกลงในโปรแกรมประยุกต์เพื่อใช้งานร่วมกับโปรแกรมที่เขียนขึ้นก็ได้ ตัวอย่างเช่น ได้เขียนโค้ดโปรแกรมด้วยภาษา Visual Basic หรือ PHP ซึ่งภายในโปรแกรมมีโมดูล ประมวลผลต่างๆ พร้อมกับโมดูลที่ใช้โต้ตอบกับฐานข้อมูลด้วยชุดคำสั่งภาษา SQL และ DBMS จะถูกใช้เป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกต่อผู้ใช้ ตามรายละเอียดดังนี้

1.5.1 อนุญาตให้ผู้ใช้สร้างฐานข้อมูลผ่านชุดคำสั่ง Data Definition Language (DDL) โดย DDL อนุญาตให้ผู้ใช้สามารถเข้าไปกำหนดชนิดข้อมูลและโครงสร้าง รวมถึงข้อบังคับ (Constraints) ในข้อมูลที่จะจัดเก็บลงในฐานข้อมูล

1.5.2 เมื่อฐานข้อมูลถูกสร้างและได้กำหนดโครงสร้างและชนิดข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ฐานข้อมูลก็พร้อมที่จะใช้บันทึกข้อมูลโดยผู้ใช้สามารถเพิ่ม ปรับปรุง ลบ และเรียกดูข้อมูลจากฐานข้อมูลได้ด้วยการเรียกใช้ผ่านชุดคำสั่ง Data Manipulation Language (DML) ซึ่งปกติชุดคำสั่งทั้งในกลุ่ม DDL และ DML มักเขียนด้วยภาษา SQL (ภาษายุคที่ 4) โดยมีลักษณะเป็นภาษาสอบถามข้อมูล (Query Language) ที่ผู้ใช้ทั่วไปสามารถเรียนรู้และสร้างขึ้นได้ไม่ยาก (อาจสร้างด้วยเครื่องมือช่วยสร้างอย่าง QBE ก็ได้) ทำให้ผู้ใช้งานสามารถสอบถามหรือสร้างรายงานเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง ซึ่งแตกต่างจากวิธีเพิ่มข้อมูลที่ต้องพึ่งพาโปรแกรมเมอร์ให้เขียนโปรแกรมใหม่ทุกครั้งไป

1.5.3 เพื่อควบคุมการเข้าถึงฐานข้อมูลผ่านชุดคำสั่ง Data Control Language (DCL) อันได้แก่ การควบคุมความปลอดภัยของระบบ ด้วยการกำหนดสิทธิ์การใช้งานแก่ผู้ใช้ในระดับต่างๆ ดังนั้นผู้ที่ไม่มีสิทธิ์เข้าถึงก็ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลภายในได้ ในขณะเดียวกันผู้ที่มีสิทธิ์ก็อาจถูกจำกัดสิทธิ์ให้ใช้งานตามขอบเขตที่ระบุไว้เท่านั้น

1) เพื่อความคงสภาพของระบบ (Integrity System) โดยจะบำรุงรักษาข้อมูลให้มีความถูกต้องตรงกัน

2) เพื่อความสมดุลสภาวะการทำงานพร้อมกัน (Concurrency Control) เพื่อให้ผู้ที่เข้าถึงก่อนได้ปฏิบัติข้อมูลก่อนครั้งเมื่อใช้งานเสร็จสิ้น ระบบก็จะปลดล็อกเพื่อให้ผู้ใช้รายอื่นๆ สามารถเข้าถึงได้ในลำดับถัดไป

3) การกู้คืนระบบ คือ ความสามารถในการติดตามเพื่อกู้คืนฐานข้อมูลให้กลับมาใช้งานได้ตามปกติ ในกรณีที่ฮาร์ดแวร์หรือซอฟต์แวร์เกิดความเสียหายและส่งผลให้ฐานข้อมูลเกิดความเสียหายตามมา

4) อนุญาตให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงตารางข้อมูลซึ่งเป็นแหล่งเก็บรายละเอียดของฐานข้อมูลในระบบไม่ว่าจะเป็นชื่อฐานข้อมูลตารางต่างๆ และชื่อแอตทริบิวต์

1.6 องค์ประกอบของระบบฐานข้อมูล ซึ่งองค์ประกอบของการประมวลผลข้อมูลให้เป็นระบบสารสนเทศ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบที่สำคัญ (ปริศนา มัชฌิมา, 2556, น. 33-34) ดังนี้

1.6.1 ฮาร์ดแวร์ (hardware) เป็นองค์ประกอบแรกของระบบสารสนเทศ ซึ่งฮาร์ดแวร์นี้จะหมายถึง อุปกรณ์ทางคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและประมวลผลข้อมูลเพื่อสร้างสารสนเทศขึ้น ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งอาจเป็นได้ตั้งแต่เครื่องระดับไมโครคอมพิวเตอร์ มินิคอมพิวเตอร์ เมนเฟรมคอมพิวเตอร์ หรือแม้กระทั่งซูเปอร์คอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นเครื่องที่มีขนาดใหญ่ที่สุด นอกจากนี้สารสนเทศยังสามารถถูกเก็บอยู่ในระบบเครือข่าย ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงไมโครคอมพิวเตอร์หลายตัวเข้าด้วยกัน และเชื่อมกับเครื่องขนาดใหญ่ เช่น เมนเฟรมคอมพิวเตอร์ อีกได้เช่นกัน

1.6.2 ซอฟต์แวร์ (software) เป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการสร้างสารสนเทศ ซึ่งซอฟต์แวร์จะหมายถึงโปรแกรมหรือชุดคำสั่งที่ถูกเขียนขึ้นมาเพื่อใช้สั่งงานคอมพิวเตอร์ให้ทำงาน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ซอฟต์แวร์ระบบ(system software) และซอฟต์แวร์ประยุกต์ (application software) ซึ่งมีความสำคัญต่อการสร้างระบบสารสนเทศ โดยซอฟต์แวร์ประยุกต์โดยทั่วไปจะเป็นโปรแกรมที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อการทำงาน

ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะส่วนซอฟต์แวร์ระบบ โดยทั่วไปจะได้แก่โปรแกรมที่มีหน้าที่ควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น รวมทั้งควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่างๆ ที่ต่ออยู่กับระบบคอมพิวเตอร์

1.6.3 ข้อมูล (data) เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ถูกจัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ และจะถูกเรียกใช้เพื่อ การประมวลผลโดยโปรแกรมประยุกต์ต่างๆ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ในระบบคอมพิวเตอร์อาจอยู่ในรูปของแฟ้มข้อมูลเพียงแฟ้มเดียวหรือหลายแฟ้มหรืออยู่ในรูปของฐานข้อมูล ซึ่งจะเป็นการรวมแฟ้มข้อมูลตั้งแต่หนึ่งแฟ้มข้อมูลขึ้นไปที่มีความสัมพันธ์กันเก็บไว้ในหน่วยเก็บข้อมูลสำรอง เช่น จานแม่เหล็กหรือดิสก์ เพื่อให้บุคลากรจากหลายหน่วยงานสามารถใช้ข้อมูลในฐานข้อมูลนี้ร่วมกันได้

1.6.4 บุคลากร (personnel) ระบบสารสนเทศจะไม่สามารถปฏิบัติงานต่างๆ ได้เอง ถ้าไม่มีคนเป็นผู้จัดการ คนก็จะหมายถึงบุคลากรประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) ผู้ใช้งาน (End user) โดยทั่วไปจะเป็นผู้ที่นำสารสนเทศที่เกิดจากระบบคอมพิวเตอร์ไปใช้ ซึ่งผู้ใช้อาจเป็นบุคคลที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เท่าไรนักก็ได้ แต่จะรู้จักขั้นตอนการเรียกสารสนเทศจากระบบคอมพิวเตอร์

2) ผู้ปฏิบัติงาน (User) โดยทั่วไปจะเป็นบุคลากรที่มีหน้าที่นำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ และมีหน้าที่เรียกใช้งานโปรแกรมประยุกต์ต่างๆ ที่ถูกเขียนไว้แล้ว เพื่อสั่งให้คอมพิวเตอร์ประมวลผลและสร้างสารสนเทศออกมาและคอยรับผลลัพธ์จากระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งได้แก่ สารสนเทศนั้นเพื่อส่งให้แก่ผู้ใช้งานต่อไป

3) ผู้ควบคุมระบบและพัฒนาโปรแกรม (Administrator) เป็นผู้มีหน้าที่ควบคุมระบบทางด้านฮาร์ดแวร์ เช่น ควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น ไม่มีปัญหา หรือคอยแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของคอมพิวเตอร์ สำหรับผู้พัฒนาโปรแกรม คือ บุคลากรที่มีหน้าที่พัฒนาโปรแกรมประยุกต์ต่างๆ เพื่อสั่งงานให้คอมพิวเตอร์ทำการประมวลผลและสร้างสารสนเทศในระบบงาน

1.6.5 ขั้นตอนการดำเนินงาน (Procedures) ขั้นตอนการดำเนินงานจะเป็นสิ่งที่บอกผู้ใช้งานว่าจะใช้งานสารสนเทศจากระบบคอมพิวเตอร์ได้อย่างไร และจะบอกผู้ปฏิบัติงานว่าจะสั่งให้ระบบคอมพิวเตอร์ทำงานได้อย่างไร ซึ่งผู้ใช้และผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการอบรมถึงขั้นตอนการทำงานของระบบ จึงจะสามารถใช้งานในระบบคอมพิวเตอร์ได้

2. ภาษาพีเอชพี (PHP)

ภาษาพีเอชพี (PHP) เป็นภาษาคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีลักษณะ (พีรภาส พงศ์กิริยัต, 2558) ดังนี้

2.1 คำนิยามของภาษาพีเอชพี (PHP) หมายถึง เซิร์ฟเวอร์-ไซด์ สคริปต์โดยลิขสิทธิ์ อยู่ในลักษณะโอเพนซอร์ส ภาษาพีเอชพีใช้สำหรับจัดทำเว็บไซต์ และแสดงผลออกมาในรูปแบบ HTML โดยมีรากฐานโครงสร้างคำสั่งมาจากภาษา ภาษาซี ภาษาจาวา และภาษาเพิร์ล ซึ่งภาษาพีเอชพี จะง่ายต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป้าหมายหลักของภาษานี้คือ ให้นักพัฒนาเว็บไซต์สามารถเขียนเว็บเพจ ที่มีความตอบโต้ได้อย่างรวดเร็ว

2.2 คุณสมบัติของภาษาพีเอชพี (PHP) การแสดงผลของพีเอชพี จะปรากฏในลักษณะ HTML ซึ่งจะไม่แสดงคำสั่งที่ผู้ใช้เขียนทำให้เป็นลักษณะเด่นที่พีเอชพีแตกต่างจากภาษาในลักษณะไคลเอนต์-ไซด์ สคริปต์ เช่น ภาษาจาวาสคริปต์ ที่ผู้ชมเว็บไซต์สามารถอ่าน ดู และคัดลอกคำสั่งไปใช้เองได้ นอกจากนี้พีเอชพียังเป็นภาษาที่เรียนรู้และเริ่มต้นได้ไม่ยาก โดยมีเครื่องมือช่วยเหลือและคู่มือที่สามารถหาอ่านได้ในอินเทอร์เน็ตทั่วไป ความสามารถการประมวลผลหลักของพีเอชพี ได้แก่ การสร้างเนื้อหาอัตโนมัติจัดการคำสั่ง การอ่านข้อมูลจากผู้ใช้ และประมวลผล การอ่านข้อมูลจาก Database ความสามารถจัดการกับคุกกี้ซึ่งทำงานเช่นเดียวกับโปรแกรมในลักษณะ CGI คุณสมบัติอื่น เช่น การประมวลผลตามบรรทัดคำสั่ง (command line scripting) ทำให้ผู้เขียนโปรแกรมสร้างสคริปต์พีเอชพี ทำงานผ่านพีเอชพี พาร์เซอร์ (PHP parser) โดยไม่ต้องผ่านเซิร์ฟเวอร์หรือเบราว์เซอร์ ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับ Cron (ใน ยูนิกซ์หรือลินุกซ์) หรือ Task Scheduler (ใน วินโดวส์) สคริปต์เหล่านี้สามารถนำไปใช้ในแบบ Simple text processing tasks ได้ การแสดงผลของพีเอชพี ถึงแม้ว่าจุดประสงค์หลักใช้ในการแสดงผล HTML แต่ยังสามารถสร้าง XHTML หรือ XML ได้ นอกจากนี้สามารถทำงานร่วมกับคำสั่งเสริมต่างๆ ซึ่งสามารถแสดงผลข้อมูลหลัก PDF แฟลช (โดยใช้ libswf และ Ming) พีเอชพีมีความสามารถอย่างมากในการทำงานเป็นประมวลผลข้อความ จาก POSIX Extended หรือ รูปแบบ Perl ทั่วไป เพื่อแปลงเป็นเอกสาร XML ในการแปลงและเข้าสู่เอกสาร XML เรารองรับมาตรฐาน SAX และ DOM สามารถใช้รูปแบบ XSLT ของเราเพื่อแปลงเอกสาร XML เมื่อใช้พีเอชพีในการทำอีคอมเมิร์ซ สามารถทำงานร่วมกับโปรแกรมอื่น เช่น Cybercash payment, CyberMUT, VeriSign Payflow Pro และ CCVS functions เพื่อใช้ในการสร้างโปรแกรมทำธุรกรรมทางการเงิน

2.3 การรองรับพีเอชพี (PHP) คำสั่งของพีเอชพี สามารถสร้างผ่านทางโปรแกรมแก้ไขข้อความทั่วไป เช่น โน้ตแพด หรือ vi ซึ่งทำให้การทำงานพีเอชพี สามารถทำงานได้ในระบบปฏิบัติการหลักเกือบทั้งหมดโดยเมื่อเขียนคำสั่งแล้วนำมาประมวลผล Apache, Microsoft

Internet Information Services (IIS) , Personal Web Server, Netscape และ iPlanet servers, Oreilly Website Pro server, Caudium, Xitami, OmniHTTPd, และอื่นๆ อีกมากมาย สำหรับ ส่วนหลักของ PHP ยังมี Module ในการรองรับ CGI มาตรฐาน ซึ่ง PHP สามารถทำงานเป็นตัว ประมวลผล CGI ด้วยและด้วยรูปแบบ PHP ผู้ใช้จึงมีอิสรภาพในการเลือกระบบปฏิบัติการและ เว็บเซิร์ฟเวอร์ นอกจากนี้คุณยังสามารถใช้สร้างโปรแกรมโครงสร้าง สร้างโปรแกรมเชิงวัตถุ (OOP) หรือสร้างโปรแกรมที่รวมทั้งสองอย่างเข้าด้วยกัน แม้ว่าความสามารถของคำสั่ง OOP มาตรฐานใน เวอร์ชันนี้ยังไม่สมบูรณ์แต่ตัวไลบรารีทั้งหลายของโปรแกรมและตัวโปรแกรมประยุกต์ (รวมถึง PEAR library) ได้ถูกเขียนขึ้นโดยใช้รูปแบบการเขียนแบบ OOP เท่านั้น

พีเอชพีสามารถทำงานร่วมกับฐานข้อมูลได้หลายชนิด ซึ่งฐานข้อมูลส่วนหนึ่ง ที่รองรับ ได้แก่ ออราเคิล dBase PostgreSQL IBM DB2 MySQL Informix ODBC โครงสร้างของ ฐานข้อมูลแบบ DBX ซึ่งทำให้พีเอชพีใช้กับฐานข้อมูลอะไรก็ได้ที่รองรับรูปแบบนี้และ PHP ยังรองรับ ODBC (Open Database Connection) ซึ่งเป็นมาตรฐานการเชื่อมต่อฐานข้อมูลที่ใช้กัน แพร่หลายอีกด้วย ผู้ใช้จึงสามารถเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลต่างๆ ที่รองรับมาตรฐานบนโลกนี้ได้ พีเอชพียังสามารถรองรับการสื่อสารกับการบริการในโพรโทคอลต่างๆ เช่น LDAP IMAP SNMP NNTP POP3 HTTP COM (บนวินโดวส์) และอื่นๆ อีกมากมาย ผู้ใช้สามารถเปิด Socket บน เครือข่ายโดยตรงและตอบโต้ โดยใช้โพรโทคอลใดๆ ก็ได้ PHP มีการรองรับสำหรับการแลกเปลี่ยน ข้อมูลแบบ WDDX Complex กับ Web Programming อื่นๆ ทั่วไปได้ และในส่วนของ Interconnection ภาษาพีเอชพีมีการรองรับสำหรับ Java objects ให้เปลี่ยนมันเป็น PHP Object แล้วใช้งาน ผู้ใช้ จึงสามารถให้รูปแบบ CORBA เพื่อเข้าสู่ Remote Object ได้เช่นเดียวกัน

2.4 โครงสร้างของภาษาพีเอชพี (PHP) ในช่วงแรกภาษาที่นิยมใช้งานบนระบบ เครือข่าย คือ ภาษา HTML (Hypertext Markup Language) แต่ภาษา HTML มีลักษณะเป็น Static คือ ภาษาที่มีลักษณะของข้อมูลคงที่ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการในปัจจุบันที่นิยมใช้ ระบบเครือข่าย Internet เป็นศูนย์กลางในการติดต่อระหว่างกันทำให้ต้องการใช้เว็บไซต์ที่มี ลักษณะเป็นแบบ Dynamic คือ เว็บไซต์ที่ข้อมูลสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยอัตโนมัติตามเงื่อนไข ต่างๆ ที่ผู้เขียนเว็บไซต์เป็นผู้กำหนดและการควบคุมการทำงานเหล่านี้จะกระทำโดยโปรแกรม ภาษาสคริปต์ เช่น ภาษา PHP ซึ่งเป็นภาษาหนึ่งที่ได้รับคามนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน

ภาษา PHP มีลักษณะเป็น embedded script หมายความว่า เราสามารถฝัง คำสั่ง PHP ไว้ในเว็บเพจร่วมกับคำสั่ง (Tag) ของ HTML ได้และสร้างไฟล์ที่มีนามสกุล เป็น .php, .php3 หรือ .php4 ซึ่งไวยากรณ์ที่ใช้ใน PHP เป็นการนำรูปแบบของภาษาต่างๆ

มารวมกัน ได้แก่ C, Perl และ Java ทำให้ผู้ใช้ที่มีพื้นฐานของภาษาเหล่านี้อยู่แล้วสามารถศึกษาและใช้งานภาษานี้ได้ไม่ยาก

2.5 ความสามารถของภาษาพีเอชพี (PHP)

2.5.1 เป็นภาษาที่มีลักษณะเป็นแบบ Open source ผู้ใช้สามารถ Download และนำ Source code ของ PHP ไปใช้ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

2.5.2 เป็นสคริปต์แบบ Server Side Script ดังนั้นจึงทำงานบนเว็บเซิร์ฟเวอร์ ไม่ส่งผลกับการทำงานของเครื่อง Client โดย PHP จะอ่านโค้ดและทำงานที่เซิร์ฟเวอร์ จากนั้นจึงส่งผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลมาที่เครื่องของผู้ใช้ในรูปแบบของ HTML ซึ่งโค้ดของ PHP นี้ผู้ใช้จะไม่สามารถมองเห็นได้

2.5.3 PHP สามารถทำงานได้ในระบบปฏิบัติการที่ต่างชนิดกัน เช่น Unix, Windows, Mac OS หรือ Risc OS อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจาก PHP เป็นสคริปต์ที่ต้องทำงานบนเซิร์ฟเวอร์ ดังนั้น คอมพิวเตอร์สำหรับเรียกใช้คำสั่ง PHP จึงจำเป็นต้องติดตั้งโปรแกรมเว็บเซิร์ฟเวอร์ไว้ด้วยเพื่อให้สามารถประมวลผล PHP ได้

2.5.4 PHP สามารถทำงานได้ในเว็บเซิร์ฟเวอร์หลายชนิด เช่น Personal Web Server (PWS), Apache, OmniHttpd และ Internet Information Service (IIS) เป็นต้น

2.5.5 ภาษา PHP สนับสนุนการเขียนโปรแกรมเชิงวัตถุ (Object Oriented Programming)

2.5.6 PHP มีความสามารถในการทำงานร่วมกับระบบจัดการฐานข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งระบบจัดการฐานข้อมูลที่สนับสนุนการทำงานของ PHP เช่น Oracle, MySQL, FilePro, Solid, FrontBase, mSQL และ MS SQL เป็นต้น

2.5.7 PHP อนุญาตให้ผู้ใช้สร้างเว็บไซต์ซึ่งทำงานผ่านโปรโตคอลชนิดต่างๆ ได้ เช่น LDAP, IMAP, SNMP, POP3 และ HTTP เป็นต้น

2.5.8 โค้ด PHP สามารถเขียนและอ่านในรูปแบบของ XML ได้

3. ภาษาแอสคิวแอล (SQL)

โดยทั่วไป Standard relational database Query Language (SQL) เป็นภาษามาตรฐานสำหรับระบบฐานข้อมูล ซึ่งภาษา Standard relational database Query Language หรือ แอสคิวแอล (SQL) หรือ ซีควอล (SE-QUEL) เป็นภาษาที่พัฒนาขึ้นมาโดยบริษัทไอบีเอ็ม ภาษา SQL (Standard Query Language) เป็นส่วนหนึ่งของระบบฐานข้อมูลแบบรีเลชันเนล (Relational Database) ที่ได้รับความนิยมมากเพราะง่ายต่อความเข้าใจและอยู่ในรูปภาษาอังกฤษ (Admin IT Genius, 2015) มีลักษณะดังนี้

3.1 คำนิยามของภาษาแอสคิวแอล (SQL) หมายถึง คำสั่งบริหารจัดการฐานข้อมูล (Database) โดยเฉพาะ Relational Database Management System (RDBMS) เช่น Oracle, MySQL, Microsoft SQL Server, PostgreSQL, IBM DB2, Microsoft Access ซึ่งเราสามารถนำ SQL command ในการสั่งการหรือจัดการข้อมูลภายในฐานข้อมูลเหล่านี้ได้

3.2 ประเภทคำสั่งของ SQL มีดังต่อไปนี้

3.2.1 คำสั่งกำหนดประเภทข้อมูล (Data Definition Language Command: DDL) เป็นกลุ่มคำสั่งใช้สำหรับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของฐานข้อมูล ประกอบด้วย คำสั่ง Create, Replace, Alter, Truncate, Rename, Drop

3.2.2 คำสั่งในการควบคุมโครงสร้างข้อมูล (Data Control Language Command: DCL) ประกอบด้วย คำสั่งที่ใช้ในการควบคุม การเกิดภาวะพร้อมกันหรือการป้องกันการเกิดเหตุการณ์ที่ผู้ใช้หลายคนเรียกใช้ข้อมูลพร้อมกันและคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมความปลอดภัยของข้อมูลด้วยการกำหนดสิทธิของผู้ใช้ที่แตกต่างกัน เช่น คำสั่ง Grant และ Revoke

3.2.3 คำสั่งในการปรับปรุงข้อมูล (Data Manipulation Language Command: DML) ประกอบด้วย คำสั่งที่ใช้ในการเรียกใช้ข้อมูล การเปลี่ยนแปลงข้อมูล การเพิ่มหรือลบข้อมูล ซึ่งได้แก่ คำสั่ง Insert, Delete และ Update

3.2.4 คำสั่งที่ใช้ในการค้นหาข้อมูล (Data Retrieval Command) มีหน้าที่ในการค้นหาข้อมูลเพื่อแสดงรายการข้อมูลหรือคำนวณ โดยมีคำสั่งเพียงคำสั่งเดียวนั้น คือ คำสั่ง Select

3.2.5 คำสั่งในการควบคุมการทำรายการข้อมูล (Transaction Control Command) เป็นคำสั่งที่ใช้ในการยืนยันรายการต่างๆ ที่ผู้ใช้งานได้กระทำกับฐานข้อมูล โดยคำสั่งในกลุ่มนี้จะประกอบด้วย "Commit" และ "Rollback"

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูปเป็นโครงสร้างของระบบฐานข้อมูล ประกอบด้วย แฟ้มข้อมูลซึ่งมีข้อมูลอยู่หลายประเภท เช่น ข้อความตัวอักษร อักขระ รูปภาพ เสียง ซึ่งจะต้องมีการจัดเก็บข้อมูลเพื่อไม่ให้สูญหายและสืบค้นได้ง่ายด้วยการจัดเก็บในรูปแบบฐานข้อมูล (Database) โดยมี DBMS ซึ่งเป็นซอฟต์แวร์ที่นำมาใช้จัดการฐานข้อมูล ทั้งนี้สำหรับการจัดการฐานข้อมูลต้องมีองค์ประกอบของระบบฐานข้อมูลในการทำงานอันประกอบด้วย ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ข้อมูล และบุคลากร ซึ่งก็คือ ผู้ใช้งาน ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ควบคุมระบบ ขณะเดียวกันจะต้องมีรายละเอียดขั้นตอนการทำงานเพื่อความสามารถในการใช้งานระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้

อย่างสมบูรณ์ซึ่งภาษาที่นำมาใช้ในการเขียนหรือพัฒนาโปรแกรมที่นักเขียนโปรแกรมนิยมใช้ใน ปัจจุบัน เช่น ภาษาพีเอชพี (PHP) และมีภาษาแอสคิวแอล (SQL) ร่วมด้วย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อเป็นข้อมูล สำหรับการวิจัยระยะที่ 4 พัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมก้าวร้าว เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

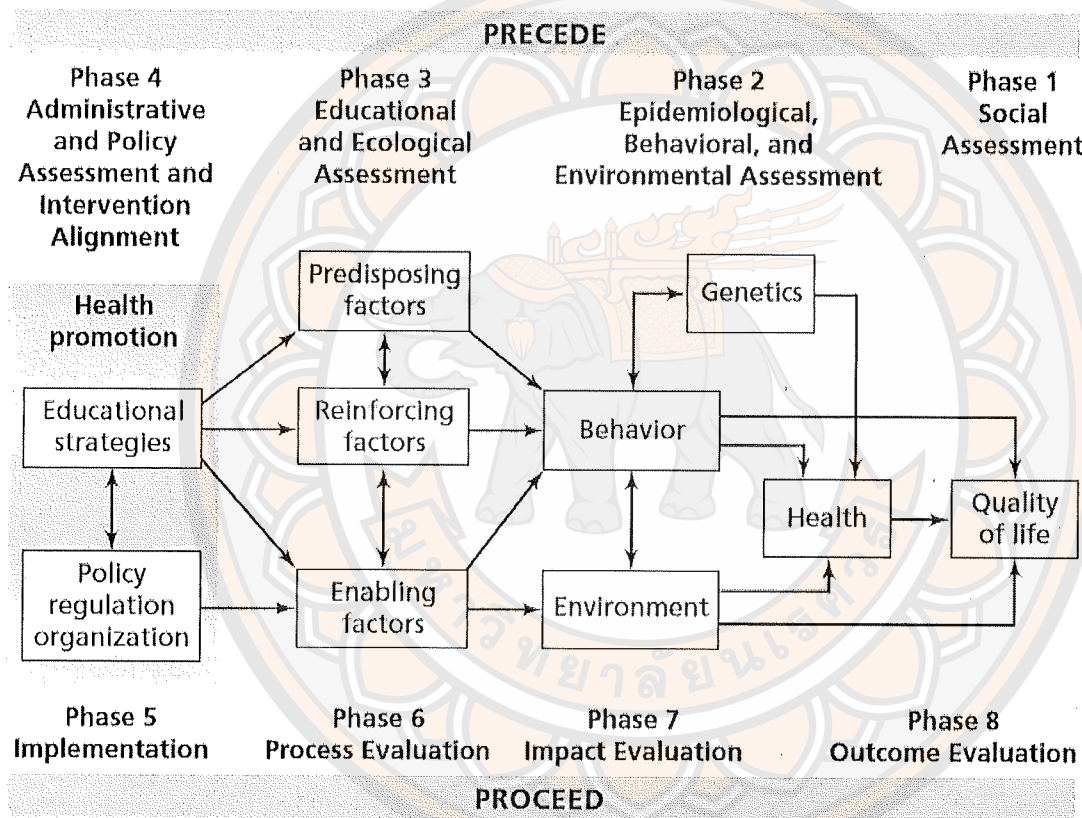
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางพฤติกรรมสุขภาพ

พฤติกรรมสุขภาพเป็นการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของบุคคลที่มีผลต่อสุขภาพตนเอง บุคคลรอบข้างและชุมชน สามารถเกิดได้ทั้งผลดีและผลเสียต่อสุขภาพ โดยมีอิทธิพลมาจากปัจจัย ภายในตัวบุคคลและสิ่งแวดล้อมภายนอกตัวบุคคล ซึ่งสามารถอธิบายและทำความเข้าใจต่อการ เกิดพฤติกรรมสุขภาพได้ด้วยแนวคิดแบบจำลองและทฤษฎีทางพฤติกรรมสุขภาพ ดังต่อไปนี้

1. PRECEDE-PROCEED Model

แบบจำลองด้านพฤติกรรมสุขภาพที่มีความน่าสนใจและผู้วิจัยนำมาปรับใช้ในการ การศึกษาครั้งนี้ คือ PRECEDE-PROCEED Model: PPM ซึ่ง Gielen, McDonald, Gary, & Bone (2008, pp. 407-410); อภาพพร เผ่าวัฒนา สุรินทร กลัมพากร, สุณีย์ ละกำป็น, และทัศนีย์ รวีวรกุล (2561, น. 77-83) และจักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ (2562, น. 199-217) ได้เรียบเรียงแนวคิดไว้โดยเป็น แบบจำลองการวางแผนและประเมินผลการดำเนินงานด้านสาธารณสุข ซึ่งเรียกว่า PRECEDE- PROCEED Model: PPM แบบจำลองนี้ไม่ใช่ทฤษฎีแต่เป็นแบบจำลองโครงสร้างเพื่อการนำแนวคิด ทฤษฎีมาประยุกต์ใช้อย่างเป็นระบบในการวางแผนงานและ ประเมินโปรแกรมกิจกรรมปรับเปลี่ยน พฤติกรรม สุขภาพ ซึ่ง PRECEDE framework (Predisposing Reinforcing and Enabling Causes in Educational/ecological Diagnosis and Evaluation) เป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นโดย ดร.ลอว์เรนซ์ กรีน (Lawrence W.Green) และคณะเมื่อปี ค.ศ. 1970 โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับการ วางแผนงานและทำโปรแกรมกิจกรรมด้านสุขภาพต่อได้มาในปี ค.ศ. 1991 ได้พัฒนาแบบจำลอง โดยเพิ่ม PROCEED framework (Policy Regulatory and Organizational Constructs in Educational and Environmental Development) ซึ่งให้ความสำคัญด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมเนื่องจากมีผลต่อ ภาวะสุขภาพและ พฤติกรรมสุขภาพอันนำไปสู่ผลกระทบในการดำเนินชีวิตประจำวัน (Lifestyle) และแบบจำลองมีแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมบุคคลมีสาเหตุมาจากพหุปัจจัย (Multiple Factors) ดังนั้นจะต้องวิเคราะห์ถึงสาเหตุปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนั้นๆ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผน และกำหนดกลวิธีในการดำเนินงานด้านสุขภาพและการสร้างเสริมสุขภาพเพื่อการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม

กระบวนการวิเคราะห์ของ PRECEDE-PROCEED Model เป็นการวิเคราะห์แบบย้อนกลับโดยเริ่มต้นจากค่านิ่งถึงผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นแล้วจึงทำงานย้อนกลับอีกนัยหนึ่งคือการกำหนดคุณภาพชีวิตของบุคคลที่พึงประสงค์ แล้วจึงย้อนกลับมาวางแผนทีละขั้นตอนด้วยการพิจารณาถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะสาเหตุที่มาจากพฤติกรรมของบุคคล หลังจากนั้นนำการวิเคราะห์สาเหตุต่างๆ มาวางแผนแก้ไขปัญหา ดำเนินงานและประเมินผล การวิเคราะห์ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ 8 ขั้นตอน ดังภาพ 2

ภาพ 2 แสดง PRECEDE - PROCEED Planning Model

ที่มา: Gielen, McDonald, Gary, & Bone, 2008, p. 410

แบบจำลองมีลักษณะเด่นที่มีกระบวนการแบบนิเวศวิทยาด้วยการให้ความสำคัญกับทุกระบบที่เชื่อมโยงความเป็นอยู่และสถานะสุขภาพของบุคคลเพราะ PRECEDE - PROCEED Model เป็นกรอบแนวคิดใช้เดินยุทธศาสตร์กับการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอนในการแก้ปัญหาสาธารณสุขอย่างเป็นระบบเพื่อตอบสนองเป้าหมายที่ได้วางไว้ในขั้นแรก และนอกจากนี้

PRECEDE - PROCEED Model ยังบ่งว่า ควรมีการนำทฤษฎีพฤติกรรมสุขภาพระดับบุคคล ระหว่างบุคคล และระดับชุมชนมาประยุกต์ใช้ตามกรอบแบบจำลองเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหา พฤติกรรมสุขภาพในแต่ละสภาพของปัญหาได้อย่างเหมาะสม

แบบจำลองการวางแผนและประเมินผลการดำเนินงานด้านสาธารณสุข (PRECEDE-PROCEED Model) มีด้วยกัน 2 องค์ประกอบ ประกอบด้วยส่วนแรก คือ PRECEDE Model เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวินิจฉัยปัญหา โดยมองปัจจัยด้านการเรียนรู้และด้านสิ่งแวดล้อมตาม โครงสร้างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ซึ่งมี 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การประเมินทางสังคม ขั้นที่ 2 การประเมินทางระบาดวิทยา ขั้นที่ 3 การประเมินทางการศึกษาและนิเวศวิทยา เป็นการ วิเคราะห์สาเหตุพฤติกรรมสุขภาพ ทั้งในส่วนของปัจจัยนำซึ่งเป็นปัจจัยภายในตัวบุคคลในระดับ พหุทธิพลที่มีอิทธิพลกระตุ้นให้เกิดการแสดงพฤติกรรมสุขภาพ ปัจจัยเอื้อ ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ บุคคลแสดงพฤติกรรมสุขภาพตามที่ต้องการอันมีส่วนมาจากปัจจัยนำ และปัจจัยเสริมเป็นปัจจัยที่ บุคคลได้รับการตอบสนองจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งได้รับจากบุคคลรอบข้าง เช่น ครอบครัว เพื่อน ครู บุคลากรทางการแพทย์ เป็นต้น และขั้นที่ 4 การประเมินทางการบริหารและ นโยบาย ขณะที่องค์ประกอบที่ 2 คือ PROCEED Model เป็นการดำเนินงานพัฒนาด้านการศึกษา หรือการเรียนรู้และพัฒนาสิ่งแวดล้อมตามกรอบนโยบาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ซึ่งมี 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 5 การดำเนินงานตามแผน ขั้นที่ 6 การประเมินผลกระบวนการ ขั้นที่ 7 การประเมินผลกระทบ และขั้นที่ 8 การประเมินผลลัพธ์ และสามารถอธิบาย PRECEDE-PROCEED Model ทั้ง 8 ขั้นตอน ได้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินทางสังคมและการวิเคราะห์สถานการณ์ (Social assessment) เป็นการพิจารณาและวิเคราะห์ศึกษาคุณภาพชีวิต (Quality of life) และซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนแรก ของการวิเคราะห์โดยการประเมินสิ่งที่เกี่ยวข้องหรือตัวกำหนดคุณภาพชีวิตของประชาชน กลุ่มเป้าหมาย เช่น ผู้ป่วย นักเรียน กลุ่มคนทำงาน ผู้ใช้แรงงานหรือผู้บริโภคต่างๆ สิ่งที่จะประเมินได้ จะเป็นเครื่องชี้วัดและเป็นตัวกำหนดระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนกลุ่มนั้น

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินทางระบาดวิทยา พฤติกรรม และสิ่งแวดล้อม (Epidemiological, Behavioral, and Environmental assessment) เป็นการประเมินปัญหาสุขภาพของประชาชนว่ามี ปัญหาอะไรบ้างเพราะปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาในสังคมหรือว่าได้รับ ผลกระทบมาจากสังคมและปัญหาสุขภาพเหล่านี้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต เช่น ปัญหาเด็กมีภาวะ ทูฟโทซนาการ ปัญหาโรคเบาหวาน โรคหลอดเลือดหัวใจ ปัญหาอุบัติเหตุการจราจร การตั้งครมภ์ ในวัยเรียน เป็นต้น การศึกษาข้อมูลทางระบาดวิทยาจะเป็นตัวชี้วัดภาวะทางสุขภาพที่สำคัญ

เพื่อการประกอบการตัดสินใจ เช่น อัตราป่วย อัตราตาย ความพิการ ภาวะการเจริญพันธุ์ สถิติการได้รับปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ทางสุขภาพที่ทำให้เกิดความเจ็บป่วยและมีการกระจายของโรค การวิเคราะห์ทางระบาดวิทยาจะช่วยให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นและสามารถจัดเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาเพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนดำเนินงานทางสาธารณสุขได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้การประเมินทางระบาดวิทยายังมีการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากพฤติกรรมสุขภาพและสิ่งแวดล้อมของชุมชนและมีบางปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงแต่ก็เชื่อมโยงกับปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นได้ เช่น ลักษณะทางพันธุกรรม เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินทางการศึกษาและนิเวศวิทยา (Educational and ecological assessment) เป็นขั้นตอนการวิเคราะห์หาปัจจัยสาเหตุของการแสดงออกทางพฤติกรรมสุขภาพหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทั้งที่เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคลและปัจจัยภายนอกตัวบุคคล เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนดำเนินงานทางสาธารณสุข โดยการวิเคราะห์ปัจจัยสาเหตุเป็นการวิเคราะห์ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยนำ (Predisposing factors) หมายถึง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการแสดงหรือไม่แสดงพฤติกรรมซึ่งมาจากความพอใจของบุคคลอันได้มาจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ ความพอใจนี้อาจมีผลทั้งในทางสนับสนุนหรือยับยั้งการแสดงพฤติกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลตามระดับพุทธิพิสัยซึ่งได้แก่ ความรู้ ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม การรับรู้ นอกจากนี้ยัง รวมถึงสถานภาพทางสังคมเศรษฐกิจ และอายุ เพศ ระดับการศึกษา ขนาดของครอบครัว ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการวางแผนการดำเนินงานด้วย

2. ปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) หมายถึง ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้บุคคลมีการปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมสุขภาพตามความต้องการ รวมถึงแหล่งทรัพยากรที่จะช่วยให้บุคคล สามารถแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ด้วย ซึ่งแหล่งทรัพยากรมีส่วนเกี่ยวข้องกับด้านราคา ระยะเวลา รวมถึงการหาได้ง่าย (Availability) การเข้าถึงได้ (Accessibility) ตัวอย่างได้แก่ ทักษะส่วนบุคคล แหล่งประโยชน์ที่มีอยู่ นโยบายที่สนับสนุนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม กฎระเบียบข้อบังคับ แหล่งทรัพยากรให้บริการ คุณลักษณะของสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ และสังคมวัฒนธรรมที่เกื้อกูลให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพ

3. ปัจจัยเสริม (Reinforcing factors) หมายถึง ปัจจัยที่บุคคลได้รับหรือคาดว่าจะได้รับจากบุคคลอื่นอันเป็นผลมาจากการกระทำของตนและบุคคลรอบข้าง สิ่งที่ได้รับอาจเป็นรางวัลสิ่งของ คำชมเชย การลงโทษ หรือสิ่งที่ไม่ต้องการต่างๆ ซึ่งสิ่งที่ได้รับเหล่านี้จะมาจากครอบครัว ผู้ปกครอง เพื่อน ครู บุคลากรทางการแพทย์ ผู้บังคับบัญชา และสื่อมวลชน เป็นต้น

พฤติกรรมหรือการแสดงออกของการกระทำต่างๆ จากตัวบุคคลเป็นผลมาจากอิทธิพลร่วมของปัจจัยทั้ง 3 ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นอันได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ดังนั้น การวางแผนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพต่างๆ จึงมีความจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยทั้ง 3 ด้านร่วมด้วยเสมอโดยไม่ควรพิจารณาแค่บางปัจจัย

จากปัจจัยทั้งสามด้านดังกล่าวมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมสุขภาพที่เป็นปัญหาและการวิเคราะห์สาเหตุทางพฤติกรรมควรมีการเรียงลำดับตามความหมายดังนี้

1. เป็นแรงจูงใจที่จะต้องทำให้ได้
2. การหาแหล่งทรัพยากรที่สามารถทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นได้
3. เป็นปฏิกิริยาต่างๆ ที่บุคคลอื่นแสดงให้ทราบ ภายหลังการกระทำนั้นแล้ว
4. ต้องมีการเสริมแรงและทำให้พฤติกรรมนั้นคงทนต่อไป
5. การเสริมแรงไม่ว่าจะเป็นด้านบวกหรือด้านลบต่อพฤติกรรมอาจมีผลกระทบถึงปัจจัยนำและปัจจัยเอื้อด้วยเช่นกัน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินทางการบริหารและนโยบาย (Administrative and policy assessment and intervention alignment) หลังจากวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมได้แล้ว จะต้องทำการวิเคราะห์กลยุทธ์และเทคนิคในการดำเนินงาน เพื่อการแก้ปัญหาและส่งเสริมสุขภาพ ทั้งนี้จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับปัจจัยด้านนโยบายการบริหาร การจัดการ แล้วจึงทำการออกแบบกิจกรรมตามโครงการที่วางแผนเอาไว้ ซึ่งปัจจัยด้านนโยบายการบริหาร การจัดการอาจจะมีผลทั้งในด้านบวกนั้นก็หมายถึงสามารถทำให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์ได้ง่าย หรืออาจมีผลด้านลบซึ่งก็คือกลายเป็นข้อจำกัดในการดำเนินโครงการตามแผน ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ งบประมาณ ระยะเวลา ความสามารถของผู้ดำเนินการ นโยบายขณะนั้นเน้นสนับสนุนเฉพาะเรื่อง ตลอดจนทรัพยากรอื่นๆ ในองค์กร ดังนั้นการวางแผนดำเนินโครงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพจะต้องให้ความสำคัญกับขั้นตอนนี้ด้วยเช่นกันเพื่อวิเคราะห์ทิศทางความสำเร็จหรือความเป็นไปได้ในการจัดโครงการ

อย่างไรก็ตามในขั้นตอนนี้ผู้ดำเนินการจะต้องรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์ตั้งแต่ขั้นตอนแรกมาผสมผสานกับข้อมูลด้านนโยบายการบริหารจัดการและทรัพยากรองค์กรเนื่องจากมีอิทธิพลต่อการดำเนินการ ดูรายละเอียดได้จากตาราง 3 ตามแนวคิดของ ริเมอร์, และเกลนซ์ (2558, น. 74-75) ทั้งนี้แต่เดิมมีถึงขั้นที่ 5 และผู้วิจัยทำการรวมขั้นที่ 3 - 4 เข้าด้วยกันจึงเหลือ 4 ขั้นตอน

ตาราง 3 แสดงองค์ประกอบที่ใช้ในการวินิจฉัยตาม PRECEDE-PROCEED Model

ลำดับขั้นตอน	การปฏิบัติ	ตัวอย่างทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
การวางแผน		
ขั้นที่ 1	ประเมินมุมมองของบุคคลต่อ	ทฤษฎีการจัดการในชุมชน
การประเมิน	ความต้องการและคุณภาพชีวิตของตน	ทฤษฎีการพัฒนาชุมชน
ด้านสังคม		
ขั้นที่ 2	ศึกษาว่ามีปัญหาสุขภาพใดในชุมชน	ทฤษฎีต่างๆในระดับชุมชน
การประเมินด้าน	และปัญหาสุขภาพนั้นมีผลกระทบต่อ	(หากชุมชนมีส่วนร่วมในการเลือก
ระบบการศึกษา	บุคคลกลุ่มใดในชุมชน	ปัญหาชุมชน)
ขั้นที่ 3	ระบุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม	ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง
การประเมินด้าน	สุขภาพตามลักษณะของ ปัจจัยนำ	พฤติกรรมทั้ง 3 ระดับ ได้แก่
การศึกษาและ	ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมที่เกี่ยวข้องและ	1. ระดับบุคคล
นิเวศวิทยา	มีอิทธิพลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและ	2. ระดับระหว่างบุคคล
	ช่วยให้การเปลี่ยนแปลงมีความยั่งยืน	3. ระดับชุมชน
ขั้นที่ 4	ระบุนโยบาย แหล่งประโยชน์ และ	ทฤษฎีระดับระหว่างบุคคล ได้แก่
การประเมินด้าน	สถานการณ์ในบริบทของโปรแกรม	1. ทฤษฎีการจัดการในชุมชน
การบริหารและ	ที่มีส่วนสนับสนุนหรือขัดขวาง	2. ทฤษฎีการพัฒนาชุมชน
นโยบาย	การดำเนินการ	

ขั้นตอนที่ 5 การดำเนินงานตามแผน (Implementation) เป็นการปฏิบัติตามแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่วางแผนมาตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 - 4 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดหาและพัฒนา ศักยภาพให้กับคณะทำงาน การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น เพื่อการเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะให้ เกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพสูงสุด

ขั้นตอนที่ 6 - 8 การประเมินผลกระทบ การประเมินผล และผลลัพธ์ (Process, Impact, Outcome Evaluation) ขั้นตอนนี้จะปรากฏอยู่ในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน โดยทั้งนี้ ต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินผลและดัชนีชี้วัดไว้อย่างชัดเจนแล้ว การประเมิน แบบจำลองการวางแผนและประเมินผลการดำเนินงานด้านสาธารณสุข (PRECEDE-PROCEED Model) จะประกอบด้วย การประเมินใน 3 ระดับ คือ การประเมินกระบวนการจัดทำโครงการ

(ขั้นตอนที่ 6 Process evaluation) การประเมินผลกระทบของโครงการหรือผลของโปรแกรมที่เกิดขึ้นในระยะสั้น (ขั้นตอนที่ 7 Impact evaluation) และสุดท้าย คือ การประเมินผลลัพธ์ของโครงการที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของบุคคล ซึ่งการประเมินในขั้นตอนนี้จะเป็นการดำเนินงานระยะยาว (ขั้นตอนที่ 8 Outcome evaluation)

สรุปได้ว่า จากการศึกษาแบบจำลองการวางแผนและประเมินผลการดำเนินงานด้านสาธารณสุข (PRECEDE-PROCEED Model: PPM) เป็นแบบจำลองที่ช่วยวางแผนกำกับการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอนเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาทางสาธารณสุขและพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่ง PRECEDE-PROCEED Model ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ส่วนแรกคือ PRECEDE Model เป็นการวินิจฉัยและการประเมินผลด้านการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมตามโครงสร้างปัจจัยนำ ปัจจัยเชื้อ และปัจจัยเสริม ส่วนที่ 2 คือ PROCEED Model เป็นการพัฒนาด้านการศึกษาและสิ่งแวดล้อมตามองค์ประกอบด้านนโยบาย กฎระเบียบ การบริหารขององค์กรส่วนนี้จะมีการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้และทำการประเมินผลโครงการ

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้นำแนวคิด PRECEDE-PROCEED Model ในขั้นตอนที่ 3 การประเมินทางการศึกษาและนิเวศวิทยา ซึ่งเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์หาปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมสุขภาพหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพทั้งปัจจัยภายในตัวบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอกตัวบุคคลด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยนำ ปัจจัยเชื้อ และปัจจัยเสริมมาใช้วางเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้เพื่อใช้วิเคราะห์หาสาเหตุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาให้รอบด้าน

2. แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ

แนวคิดทฤษฎีแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief Model: HBM) ซึ่ง Champion, & Skinner (2008, p. 45); อาภาพร เฝ้าวัฒนา, สุรินทร กลัมพากร, สุนีย์ ละกำป็น, และทัศนีย์ รวีวรกุล (2561, น. 43-49) และจักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ (2562, น. 69-86) ได้เรียบเรียงนำเสนอไว้ว่าตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950 ทฤษฎี Health Belief Model ก็เป็นทฤษฎีที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในงานวิจัยทางพฤติกรรมสุขภาพเนื่องจากมีแนวคิดพยายามอธิบายการเปลี่ยนแปลงและดำรงไว้ซึ่งภาวะสุขภาพที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมบุคคลโดยแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief Model) เป็นแบบจำลองทางสังคมจิตวิทยา (Social-psychological approach) ได้พัฒนาขึ้นประมาณปี ค.ศ. 1950 โดย Hochbaum และ Rosenstock นักจิตวิทยาสังคม ประเทศสหรัฐอเมริกา เหตุผลที่พัฒนาแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพขึ้นมาเนื่องจากต้องการอธิบายให้เกิดความเข้าใจว่าเหตุผลที่ประชาชนไม่มารับบริการตรวจคัดกรองวินิจฉัย มะเร็งปากมดลูก การรับวัคซีน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการรับบริการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายเป็นเพราะเหตุใด ซึ่งนักจิตวิทยาสังคมพัฒนาแบบแผนความเชื่อ

ด้านสุขภาพมาจากทฤษฎีพุทธิปัญญา (Cognitive theory) ของ Lewin ในปี ค.ศ. 1936 ซึ่งมีแนวคิดที่ว่าพฤติกรรมของบุคคลขึ้นอยู่กับค่าด้านบวก (Positive valence) การให้ค่าด้านลบ (Negative valence) และส่วนที่เป็นกลางๆ (Relative neutral) ทั้งนี้เมื่อบุคคลเกิดความเจ็บป่วยไม่สบายก็จะเป็นส่วนคุณค่าด้านลบ ซึ่งจะพพฤติกรรมหลีกเลี่ยงความเจ็บป่วยด้วยการมีพฤติกรรมป้องกันอันเป็นคุณค่าด้านบวก สำหรับส่วนที่เป็นกลางก็คือความสมดุลระหว่างด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น จึงมองว่าการกระทำของบุคคลเป็นเหมือนการถูกดึงเข้าสู่แรงด้านบวกด้วยการถูกผลักดันจากแรงด้านลบ และ Lewin ยังอธิบายไว้อีกว่าบุคคลจะกระทำตามเป้าหมายที่มีระดับความยากง่ายต่อการบรรลุผลแตกต่างกันขึ้นอยู่กับข้อดีและข้อเสียของความสำเร็จหรือว่าล้มเหลวที่เขาจะบรรลุถึงความสำเร็จนั้นได้ทำให้ Lewin และกลุ่มคณะมองว่า พฤติกรรมของบุคคลก็มีสาเหตุมาจากปัจจัยสำคัญอีก 2 ประการ ได้แก่ 1) คุณค่าในผลลัพธ์ที่ได้กระทำเมื่อบุคคลได้แสดงการกระทำแล้วและ 2) การคาดคะเนของบุคคลต่อโอกาสที่จะเกิดผลลัพธ์จากการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ

นอกจากนี้ Lewin ยังมีแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลว่าจะถูกกำหนดด้วยโลกแห่งการรับรู้ ซึ่งสิ่งแวดล้อมรอบตัวจะไม่มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของตัวบุคคลเว้นแต่ว่าสิ่งแวดล้อมเหล่านั้นจะอยู่ในใจหรืออยู่ในการรับรู้ของเขาแล้ว เหตุนี้ทำให้ Lewin เชื่อว่าบุคคลจะแสดงออกตามความเชื่อของแต่ละบุคคล ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับมุมมองแนวคิดของนักวิชาชีพสุขภาพ

ในปี ค.ศ. 1974 Rosenstock นักจิตวิทยาสังคมได้อธิบายแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมสุขภาพใดๆ ขึ้นอยู่กับความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากโรคร้ายไข้เจ็บ ซึ่งเขาจะต้องมีความเชื่อหรือมีการรับรู้ ดังต่อไปนี้ 1) บุคคลมีโอกาเสี่ยงที่จะเกิดโรคร้ายไข้เจ็บ 2) โรคที่เกิดขึ้นมีความรุนแรงต่อชีวิตอย่างมาก 3) การปฏิบัติที่นั้นๆ เพื่อการหลีกเลี่ยงโรคร้ายไข้เจ็บ จะทำให้เกิดผลดีแก่เขาด้วยการช่วยลดโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคหรือช่วยลดความรุนแรงของโรค หากเกิดความเจ็บป่วยด้วยโรคนั้นๆ แล้ว และการปฏิบัติดังกล่าวจะต้องไม่มีอุปสรรคทางด้านจิตวิทยาอันจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติของเขา เช่น ค่ารักษาที่ไม่สามารถจ่ายได้ ช่วงเวลาความกลัวเจ็บ ความอาย เป็นต้น จากแนวคิดดังกล่าวจึงได้ปัจจัยด้านการรับรู้ 4 ด้าน ดังนี้ 1) การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรค (Perceived susceptibility) 2) การรับรู้ความรุนแรงของโรค (Perceived severity) 3) การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันและรักษาโรค (Perceived benefits) และ 4) การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและรักษาโรค (Perceived barriers)

ระยะต่อมาในปี ค.ศ. 1975 Becker และคณะได้มีการปรับปรุงแบบแผนความเชื่อ ด้านสุขภาพเพิ่มเติมเนื่องจากพบว่า มีงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพให้ข้อค้นพบว่า นอกจาก ปัจจัยด้านความเชื่อหรือการรับรู้ ยังพบว่า มีปัจจัยด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพถึงแม้ว่า จะไม่ส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมสุขภาพ แต่เป็นปัจจัยที่ช่วยเพิ่มการรับรู้ในตัวบุคคลให้มีมากขึ้น จึงได้ทำการเพิ่มปัจจัยร่วม (Modifying factors) ได้แก่ อายุ เพศ เชื้อชาติ บุคลิกภาพ ฐานะ เศรษฐกิจและสังคม การศึกษา ความรู้เรื่องโรค เป็นต้น และปัจจัยกระตุ้นการปฏิบัติ (Cues to action) เข้าไปในแบบจำลองเดิม

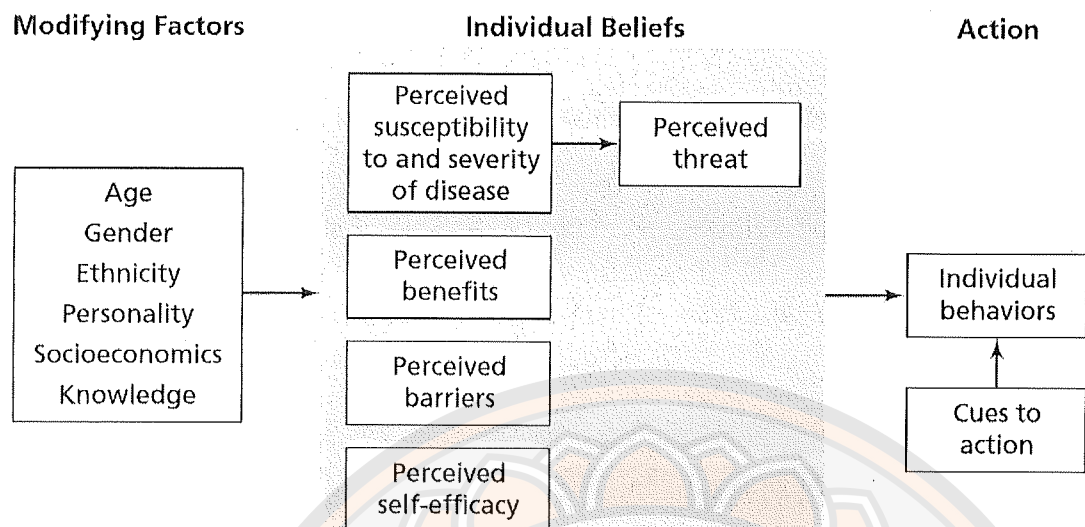
ปี ค.ศ. 1988 Rosenstock และ Becker ทำการปรับปรุงแบบแผนความเชื่อด้าน สุขภาพอีกครั้งเนื่องจากมองว่าต้องการให้แบบจำลองนี้สามารถนำไปใช้กับพฤติกรรมสุขภาพได้ อย่างหลากหลาย เช่น พฤติกรรมการรับประทานอาหาร พฤติกรรมการเสพยาเสพติด โดยใช้ปัจจัย ด้านการรับรู้ความสามารถตนเอง (Self - efficacy) เพิ่มเติมจากเดิมจึงสามารถแสดงองค์ประกอบ ของแบบความเชื่อด้านสุขภาพตามแนวคิดของ Rosenstock Strecher และ Becker ได้ดังภาพ 3

2.1 องค์ประกอบของแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ

องค์ประกอบเชิงทฤษฎีของแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพที่ได้รับการยอมรับ และใช้อธิบายพฤติกรรมของบุคคลหรือพฤติกรรมป้องกันโรคของบุคคล มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

2.1.1 การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรค (Perceived susceptibility)

หมายถึง ความเชื่อหรือการคาดคะเนของบุคคลว่าตนเองจะมีโอกาสเสี่ยง ที่จะเกิดโรคหรือมีความเจ็บป่วยได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งหากถ้าอยู่ในฐานะผู้ป่วยก็จะเชื่อในความ ถูกต้องตามการวินิจฉัยโรคของแพทย์และคาดการณ์ว่าตนเองจะมีโอกาสเป็นได้อีกหรือไม่และง่ายที่ จะมีโอกาสเกิดความเจ็บป่วยได้มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้จากรายงานการวิจัยพบว่าความเชื่อต่อ โอกาสเสี่ยงที่จะเกิดโรคมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคและความเจ็บป่วย เช่น หากรับรู้ว่าคุณเองมีความเสี่ยงที่จะเกิดความเจ็บป่วยจึงไปรับบริการตรวจสุขภาพคัดกรองโรค สำหรับในผู้ป่วยที่รับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคก็จะแสดงพฤติกรรมสุขภาพตามคำแนะนำ การรักษาของแพทย์

ภาพ 3 แสดง Health Belief Model Components and Linkages

ที่มา: Champion, & Skinner, 2008, p. 49

2.1.2 การรับรู้ความรุนแรงของโรค (Perceived severity)

หมายถึง ความเชื่อหรือการคาดคะเนของบุคคลที่ตนเองเป็นผู้ประเมินว่าจะส่งผลความเสียหาย ความรุนแรงหรือผลกระทบต่อนตนเองมากน้อยเพียงใด เช่น ก่อให้เกิดความพิการ เสียชีวิต ต้องใช้ระยะเวลาที่จะรักษาจากภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้น ความอับอายต่อสังคม ซึ่งการรับรู้ความรุนแรงนี้เป็นการรับรู้ที่เกิดขึ้นด้วยตนเองแตกต่างจากความรุนแรงที่แพทย์ประเมิน หากบุคคลมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคผสมร่วมกับรับรู้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นหากเป็นโรคแล้วบุคคลก็จะมีความรู้สึกว่าเป็นภัยคุกคามต่อตนเอง ซึ่งเรียกว่าการรับรู้ต่อภัยคุกคาม (Perceived threat) จึงทำให้บุคคลมีพฤติกรรมสุขภาพที่จะปฏิบัติตนหลีกเลี่ยงต่อภัยคุกคามนั้น

2.1.3 การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันและรักษาโรค (Perceived benefits)

หมายถึง ความเชื่อของบุคคลที่มีการรับรู้ว่าจะเกิดประโยชน์และเป็นข้อดีกับตนเองหากปฏิบัติตนตามคำแนะนำ ซึ่งจะลดความเสี่ยงที่จะเกิดโรคลดความรุนแรงของโรคหรือทำให้ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นไม่เกิดหรือเกิดน้อยลง และอาจจะเป็นประโยชน์ทางด้านอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับสุขภาพก็ได้ เช่น ค่าใช้จ่ายลดลง ทำให้บุคคลที่เรารักพึงพอใจมากขึ้น เป็นต้น (ประกาย จิโรจน์กุล, 2556, น. 65)

2.1.4 การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและรักษาโรค (Perceived barriers)

หมายถึง ความเข้าใจและรับรู้ถึงผลกระทบด้านลบที่จะเกิดขึ้นตามมาหากมีการปฏิบัติตามคำแนะนำหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพเพื่อการดูแลตนเอง ซึ่งการรับรู้อุปสรรคนี้อาจเป็นสิ่งที่จับต้องได้ เช่น การเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจสุขภาพ เสียเวลาในการเดินทาง เสียเวลาทำงาน กลัวความเจ็บปวดในการรักษาหรือเป็นเรื่องของสภาพจิตใจและความรู้สึก เช่น มีความอับอายต่อการเปิดเผยร่างกาย หรือกลัวการรับรู้ผลตรวจ เป็นต้น (ประกายจิโรจน์กุล, 2556, น. 65)

2.1.5 การรับรู้ความสามารถตนเอง (Perceived self - efficacy)

หมายถึง ความเชื่อและความเข้าใจในตนเองที่เกิดจากการคิดวิเคราะห์แล้วว่าตนเองมีสามารถที่จะแสดงพฤติกรรมสุขภาพใดๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ โดยความเชื่อในความสามารถของตนเองดังกล่าวจะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจใฝ่กระทำ มีความมานะอดทนต่อความยากลำบากเพื่อให้ตนเองก้าวผ่านปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพได้ตามความตั้งใจ

2.1.6 ปัจจัยร่วม (Modifying factors)

หมายถึง ปัจจัยอื่นพื้นฐานอื่นๆ ที่ช่วยส่งเสริมหรือสร้างความยากลำบากต่อการแสดงพฤติกรรมป้องกันและรักษาโรคของแต่ละบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกันไป ปัจจัยร่วมดังกล่าว ได้แก่ เพศ อายุ เชื้อชาติ บุคลิกภาพ ความรู้ การศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น สถานะความเป็นอยู่ หลักประกันสุขภาพของบุคคล เป็นต้น ปัจจัยดังกล่าวอาจจะไม่ส่งผลโดยตรงแต่เป็นปัจจัยที่ช่วยเพิ่มการรับรู้ในตัวบุคคลให้มีมากขึ้น

2.1.7 ปัจจัยกระตุ้นการปฏิบัติ (Cues to action)

หมายถึง สิ่งกระตุ้น (Trigger) ซึ่งเป็นเหตุการณ์หรือกิจกรรมที่ทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจพร้อมที่จะปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมในการป้องกันและรักษาโรค แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- 1) ปัจจัยกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล (Internal cues) ซึ่งเกิดจากตัวบุคคลรับรู้ภายในตนเอง เช่น ความเจ็บปวด อากาศไม่สบาย ความอ่อนเพลียของร่างกาย
- 2) ปัจจัยกระตุ้นที่อยู่ภายนอกตัวบุคคล (External cues) เกิดจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่ส่งผลต่อบุคคล เช่น สื่อมวลชน คำแนะนำจากบุคลากรทางสุขภาพ เพื่อน

ผู้ปกครอง บัณฑิต ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว แรงกดดันหรือแรงสนับสนุนทางสังคม เป็นต้น

ปัจจัยกระตุ้นการปฏิบัติจะส่งผลต่อการแสดงทางพฤติกรรมสุขภาพได้ ต้องมีความเหมาะสมกับบุคคล มีระดับความเข้มของสิ่งกระตุ้นที่เพียงพอซึ่งจะมีความแตกต่างกัน ออกไปขึ้นอยู่กับระดับความพร้อมทางสภาวะจิตใจของบุคคล หากภาวะจิตใจมีความพร้อมน้อย ต้องอาศัยปัจจัยกระตุ้นการปฏิบัติอย่างมากจึงจะเกิดการแสดงพฤติกรรม เป็นต้น

สรุปได้ว่า จากการศึกษาแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ ซึ่งเป็นการอธิบายพฤติกรรมสุขภาพหรืออธิบายพฤติกรรมการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันและรักษาโรคของบุคคลผ่านความเชื่อ ความเข้าใจ และการคาดคะเนของบุคคลที่ได้รับรู้ว่าจะมีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรค รับรู้ถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากการเป็นโรค ซึ่งจะทำให้บุคคลหลีกเลี่ยงจากสิ่งคุกคามนั้นและขณะเดียวกันก็จะหาทางออกให้กับตนเองที่รับรู้ว่าจะเกิดประโยชน์มากที่สุดและคาดว่าตนเองมีความสามารถปฏิบัติได้ โดยได้พิจารณารับรู้ถึงอุปสรรคแล้ว ขณะเดียวกันการจะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อป้องกันและรักษาโรคนั้นจะต้องมีปัจจัยร่วมและปัจจัยกระตุ้นการปฏิบัติเข้ามาเกี่ยวข้องจึง จะทำให้เกิดการแสดงพฤติกรรมสุขภาพเพื่อป้องกันและรักษาโรคได้อย่างสมบูรณ์และในการวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพมาใช้อธิบายตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

3. ทฤษฎีอิทธิพลสามทาง

แนวความคิดทฤษฎีอิทธิพลสามทาง (The Theory of Triadic Influence: TTI) เป็นแนวความคิดที่กล่าวเกี่ยวกับอิทธิพลจากแหล่งต่างๆ ที่ส่งผลต่อบุคคลและทำให้บุคคลเหล่านั้น มีการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมสุขภาพซึ่งจากการเรียบเรียงของ Flay, Snyder, & Petraitis (2009, pp. 452-453); พรนภา หอมสินธุ์ (2558, น. 87- 89) เสนอเอาไว้ดังนี้

การค้นพบแนวคิดใหม่เกี่ยวกับภาวะสุขภาพที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมและการส่งเสริมสุขภาพของบุคคล ซึ่งเรียกว่าทฤษฎีอิทธิพลสามทาง (The Theory of Triadic Influence: TTI) เป็นการวิเคราะห์ทางทฤษฎีที่มีอยู่และบูรณาการใหม่โดยอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมต่อภาวะสุขภาพของบุคคล วิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ และมุ่งความสำคัญกับอิทธิพลของสาเหตุการเกิดพฤติกรรมแต่ละส่วนเพื่อปรับปรุงและส่งเสริมสุขภาพให้เกิดความยั่งยืน การพัฒนาทฤษฎีมุ่งให้เกิดความครอบคลุมทางแนวคิดพฤติกรรมสุขภาพและให้สามารถเป็นแนวทางเพื่อการปฏิบัติและทดสอบได้จริง รวมถึงต้องการสร้างความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมต่อภาวะสุขภาพและต้องการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสุขภาพให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

เมื่อในปี ค.ศ. 1993 Flay และ Petraitis พัฒนาทฤษฎีอิทธิพลสามทางขึ้นภายใต้ การศึกษาบริบทของการใช้สารเสพติดต่างๆ ในวัยรุ่น มโนคติหลักของทฤษฎีนี้พัฒนามากจาก ทฤษฎีพฤติกรรมสุขภาพหลายทฤษฎีที่เป็นที่รู้จักและยอมรับกันอย่างกว้างขวาง เช่น ทฤษฎีการ กระทำด้วยเหตุผล ทฤษฎีความเชื่อด้านสุขภาพ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เป็นต้น ทฤษฎีนี้จึงมี ความซับซ้อนมากกว่าทฤษฎีพฤติกรรมที่ผ่านมา ทำให้สามารถอธิบายการเกิดพฤติกรรมและ แนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน

ทฤษฎีอิทธิพลสามทางเชื่อว่าพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นผลมาจากอิทธิพลหลัก 3 ประการ ได้แก่ 1) อิทธิพลภายในตัวบุคคล (Intrapersonal influences) 2) อิทธิพลสิ่งแวดล้อม ทางวัฒนธรรม (Cultural environment influences) และ 3) อิทธิพลระหว่างบุคคลหรือทางสังคม (Interpersonal/ Social influences) โดย Flay ปี ค.ศ. 1999, Flay and Petraitis ปี ค.ศ. 1994 และ Snyder and Petraitis ปี ค.ศ. 2009 ได้พัฒนาและเสนอแนวคิดไว้ดังนี้

3.1 อิทธิพลภายในตัวบุคคล (Intrapersonal influences)

เป็นอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับพันธุกรรมและคุณลักษณะส่วนบุคคลซึ่งสามารถแบ่ง ออกได้เป็น 5 ด้าน คือ 1) การเปิดรับประสบการณ์ 2) สติสัมปชัญญะ 3) การเปิดเผยตนเองต่อ บุคคลอื่น 4) การปรับตัวในการอยู่ร่วมกับสังคม และ 5) ความสมบูรณ์ของระบบประสาท พันธุกรรมและคุณลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าวส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง ความรู้สึกมี คุณค่าในตนและสมรรถนะทางสังคมของบุคคล เช่น ความสามารถในการควบคุมตนเอง ซึ่งจะมีผล ต่อการตกลงใจกำหนดพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล เช่น คิดที่จะเลิกสูบบุหรี่ และการรับรู้ทักษะ ของตนในการที่จะมีพฤติกรรมดังกล่าวได้สำเร็จซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นใจในความสามารถของตน (Self - efficacy) อันนำไปสู่การตัดสินใจหรือความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมนั้นๆ

3.2 อิทธิพลสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม (Cultural environment influences)

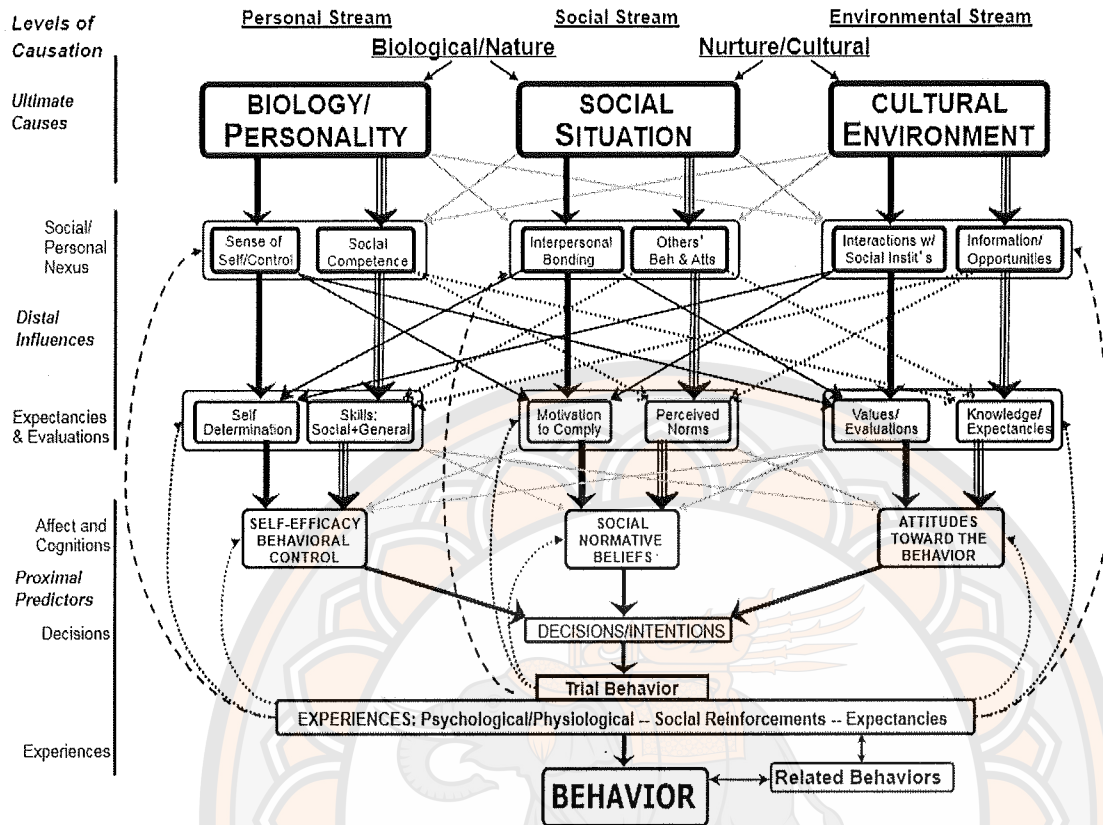
เป็นอิทธิพลที่เกิดจากบริบททางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมกว้างๆ โดยทั่วไป เช่น สื่อหรือข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ กระแสสังคม ประเพณีวัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนา การเมือง สภาวะเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งบุคคลต้องมีปฏิสัมพันธ์ด้วยและเกิดการรับรู้ข้อมูลและประสบการณ์ ผ่านการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวทำให้บุคคลเกิดความรู้ สามารถคาดเดาผลดีผลเสีย ของพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นและมีการให้คุณค่าต่อผลลัพธ์นั้นๆ เช่น คุ่ม ไม่คุ้ม ชอบ ไม่ชอบ ฟังพอใจ หรือไม่ฟังพอใจ ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมนั้นๆ (Attitudes toward the behavior) และนำไปสู่การตัดสินใจหรือความตั้งใจที่จะปฏิบัติพฤติกรรมนั้นต่อไป

3.3 อิทธิพลทางสังคมหรือระหว่างบุคคล (Social/Interpersonal influences)

เป็นอิทธิพลที่สำคัญและส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลมากที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมการใช้สิ่งเสพติดในวัยรุ่น ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลเกิดจากการสังเกตและการเลียนแบบทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่มีความผูกพันใกล้ชิดและเกิดการเรียนพฤติกรรมหรือทัศนคติจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นบุคคลตัวแบบนั้น ทำให้เกิดการรับรู้ตามบรรทัดฐานและแรงจูงใจที่จะทำตามส่งผลให้บุคคลมีความเชื่อตามบรรทัดฐานทางสังคมนั้นๆ ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจและความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมของบุคคล

สาเหตุหรืออิทธิพลต่างๆ ในแต่ละกลุ่ม มีทั้งปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยป้องกัน ดังกล่าวนี้ ส่งผลต่อพฤติกรรมในระดับที่แตกต่างกันตั้งแต่ในระดับน้อยจนถึงมากและอาจส่งผลได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมนั้น กล่าวคือ ปัจจัยในระยะไกลซึ่งเป็นปัจจัยกว้างๆ ทั่วไป จะส่งผลได้น้อยหรือมีอิทธิพลอยู่ในระยะห่างๆ สามารถทำนายพฤติกรรมที่เกิดขึ้นไม่ได้มากนัก ส่วนปัจจัยที่อยู่ใกล้เข้ามาเป็นปัจจัยระหว่างบุคคลสามารถส่งผลการเกิดพฤติกรรมได้ปานกลาง โดยมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสาเหตุที่ทำให้พฤติกรรมได้โดยอ้อม ปัจจัยสำคัญที่สุด คือ ปัจจัยในระยะใกล้ซึ่งเป็นผลลัพธ์มาจากกลุ่มอิทธิพลหลักทั้งสาม ได้แก่ ความมั่นใจในความสามารถของตน ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรม และความเชื่อตามบรรทัดฐาน เนื่องจากสามารถส่งผลได้มาก และโดยตรงต่อการตัดสินใจหรือความตั้งใจที่จะทดลองหรือเริ่มต้นแสดงพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งจะนำไปสู่การทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างชัดเจนที่สุด และสามารถองค์ประกอบของทฤษฎีอิทธิพลสามทางได้ดังภาพ 4

ทฤษฎีอิทธิพลสามทางพยายามอธิบายให้เห็นว่า พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นนั้นเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนซึ่งไม่ได้เกิดจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียวแต่เป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการร่วมกันทั้งปัจจัยป้องกันและปัจจัยเสี่ยง ปัจจัยต่างๆ มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ทั้งในระดับเดียวกันและต่างระดับ การแสดงพฤติกรรมจึงมิได้เกิดจากอิทธิพลของปัจจัยตัวใดตัวหนึ่ง แต่มักเกิดพร้อมกันหรือร่วมกันอย่างเป็นพลวัต (Dynamic) ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงกลับไปกลับมาอยู่ตลอดเวลาทั้งปัจจัยภายในตัวบุคคล ความเชื่อทัศนคติ และปัจจัยทางสังคม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจึงไม่สามารถคำนึงถึงแต่เฉพาะปัจจัยในระดับบุคคลเท่านั้นแต่ต้องคำนึงถึงปัจจัยในระดับกว้างด้วย ทฤษฎีนี้จึงถูกนำมาใช้อธิบายสาเหตุของพฤติกรรมและการพัฒนาโปรแกรมเพื่อการป้องกันหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่มีความซับซ้อนต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

ภาพ 4 แสดง The Theory of Triadic Influence

ที่มา: Snyder, 2011, p. 39

เช่น พฤติกรรมการสูบบุหรี่ การดื่มแอลกอฮอล์ การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การมีเพศสัมพันธ์ รวมถึงโปรแกรมที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเยาวชนเชิงบวก และเมื่อได้ก็ตามที่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหนึ่งเกิดขึ้นย่อมกระทบต่อพฤติกรรมอื่นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พฤติกรรมที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น พฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากพฤติกรรมดังกล่าวมีสาเหตุต่างๆ มาจากปัจจัยที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นในการพัฒนาโปรแกรมเพื่อการป้องกันการสูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นจึงควรจัดกิจกรรมที่บูรณาการหลายองค์ประกอบด้วยการลดปัจจัยเสี่ยงและเพิ่มศักยภาพปัจจัยป้องกันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในระดับต่างๆ ทั้งในระดับบุคคล ระดับสังคมรอบๆ ตัว และสิ่งแวดล้อมที่เป็นบริบททางสังคมใกล้ตัว เพื่อให้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืนมากยิ่งขึ้นต่อไป

สรุปได้ว่า จากการศึกษาทฤษฎีอิทธิพลสามทางเชื่อว่าบุคคลจะแสดงออกทางพฤติกรรมหรือมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพเป็นผลมาจากอิทธิพลหลัก 3 ประการ ประกอบด้วย 1) อิทธิพลภายในตัวบุคคล จะส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเองนำไปสู่ความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นๆ 2) อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม ซึ่งบุคคลมีการปฏิสัมพันธ์ด้วยจึงเกิดการเรียนรู้และคาดเดาถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นทำให้บุคคลตีคุณค่าในสิ่งนั้นนำไปสู่การตัดสินใจที่จะปฏิบัติ และ 3) อิทธิพลระหว่างบุคคลหรือทางสังคม เกิดจากบุคคลรู้สึกผูกพันใกล้ชิดจึงเรียนรู้ทัศนคติและพฤติกรรมจากบุคคลอ้างอิงจนกลายเป็นการรับรู้และเชื่อตามบรรทัดฐานนั้นนำไปสู่การตัดสินใจและตั้งใจแสดงพฤติกรรม โดยความเชื่อทางพฤติกรรมตามแนวคิดอิทธิพลสามทางนั้น จะเกิดการกระทำพฤติกรรมของบุคคลจะไม่เกิดจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียวแต่จะเกิดจากหลายปัจจัยมารวมกันและเกิดอย่างเป็นพลวัตร และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีอิทธิพลสามทางมาใช้อธิบายตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

4. แบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์

เพนเดอร์เชื่อว่าแบบจำลองความเชื่อด้านสุขภาพสามารถอธิบายพฤติกรรมการดูแลสุขภาพ ป้องกันสุขภาพ เพื่อลดโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคได้ ซึ่งแบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์ได้อธิบายกระบวนการทางชีวจิตสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพโดยการปฏิบัติบุคคลจะต้องริเริ่มและทำอย่างจริงจังด้วยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเพื่อยกระดับสุขภาพที่ดีของตน ซึ่งแบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1980 และได้พัฒนา มาจนถึงปี ค.ศ. 1996 ซึ่ง อาภาพร เผ่าวัฒนา, สุรินธร กลัมพากร, สุนีย์ ละกำป็น, และทัศนีย์ รวีวิรุฑ (2561, น. 60-66) ได้เรียบเรียงไว้ดังนี้

แบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์อธิบายปัจจัยต่างๆ ที่สัมพันธ์กันและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพ แบ่งเป็น 3 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านคุณลักษณะและประสบการณ์ของบุคคล ด้านอารมณ์และความคิดที่เกิดร่วมกับการกระทำพฤติกรรมเฉพาะ และด้านผลลัพธ์ทางพฤติกรรม ดังต่อไปนี้

4.1 ด้านคุณลักษณะและประสบการณ์ของบุคคล

4.1.1 พฤติกรรมเดิม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลเคยปฏิบัติมาก่อน ซึ่งมีอิทธิพลโดยตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมสุขภาพ โดยตรง คือ สุขนิสัยเดิมของตนที่เคยกระทำมา ส่วนทางอ้อมเกิดจากการรับรู้ความสามารถ รู้ในประโยชน์และอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับตนเอง ตลอดจนมีอาการร่วม ซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมสุขภาพ สิ่งเหล่านี้จะถูกบันทึกไว้ในความจำเดิมและจะมีอิทธิพลต่อด้านอารมณ์และความคิดที่เกิดร่วมกับการกระทำพฤติกรรมเฉพาะ

4.1.2 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพทั้งโดยตรงและทางอ้อมผ่านอารมณ์และความคิดที่มีความเฉพาะต่อการกระทำนั้นๆ แบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 คือ ด้านชีวภาพ เช่น อายุ เพศ ส่วนที่ 2 คือ ปัจจัยทางจิตใจ เช่น ความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง แรงจูงใจ ส่วนที่ 3 คือ ปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม เช่น เชื้อชาติ วัฒนธรรม การศึกษา เป็นต้น

4.2 ด้านอารมณ์และความคิดที่เกิดร่วมกับการกระทำพฤติกรรมเฉพาะ

สำหรับด้านนี้เป็นหัวใจสำคัญในการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพเนื่องจากสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามกลวิธีการจัดกระทำของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขซึ่งมีปัจจัยดังนี้

4.2.1 การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติ (Perceived benefits) ซึ่งการที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมใดๆ ย่อมขึ้นอยู่กับการคาดการณ์ถึงประโยชน์ที่จะได้รับเป็นแรงจูงใจให้มีการปฏิบัติและยังเป็นการเสริมแรงให้มีการกระทำอย่างต่อเนื่อง ประโยชน์ที่คาดการณ์ไว้มาจากประสบการณ์เดิมของตนหรือจากการสังเกตบุคคลอื่น

4.2.2 การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติ (Perceived barriers) ซึ่งอุปสรรคแม้จะเป็นการคาดคิดหรือมีอยู่จริงแต่ก็มีผลต่อความตั้งใจปฏิบัติและการลงมือทำ เช่น ค่าใช้จ่ายที่สูง ความไม่สะดวกในเวลา ความยากลำบาก ความเจ็บปวดที่ได้รับหากลงมือทำ ซึ่งการที่บุคคลรู้สึกยากลำบากที่จะเลิกในพฤติกรรมที่ทำลายสุขภาพ เช่น เลิกสูบบุหรี่ เลิกดื่มสุรา จึงนับเป็นอุปสรรคที่สำคัญซึ่งหากบุคคลที่ต้องการส่งเสริมสุขภาพจึงต้องสร้างความพร้อมให้ตนเองสูงจึงจะลดอุปสรรคลงได้ การรับรู้อุปสรรคจึงมีผลต่อการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพ

4.2.3 การรับรู้ความสามารถตนเอง (Perceived self-efficacy) เป็นแรงจูงใจให้บุคคลปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดที่สัมพันธ์กับอารมณ์จากการกระทำกิจกรรม ซึ่งหากบุคคลมีอารมณ์ร่วมกับกิจกรรมนั้นในทางบวกก็จะยิ่งทำให้บุคคลมีการรับรู้ในสมรรถนะมากและมีความสัมพันธ์กับการรับรู้อุปสรรคคือหากรับรู้ในความสามารถของตนเองมาก บุคคลนั้นก็จะเข้าใจได้ว่าอุปสรรคย่อมน้อยลง

4.2.4 อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติกิจกรรม (Activity-related affect) บุคคลจะมีอารมณ์ความรู้สึกเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมทั้งก่อน ระหว่าง และหลังซึ่งการตอบสนองทางอารมณ์มีทั้งระดับต่ำ กลางๆ และสูง พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ทางบวก เช่น สนุกสนาน ผ่อนคลาย มีความสุขจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติซ้ำๆ ขณะที่อารมณ์ร่วมทางลบ เช่น ไม่สบายใจ อึดอัด มักจะหลีกเลี่ยงในการกระทำพฤติกรรมสุขภาพนั้นอีก ดังนั้นอารมณ์ร่วมจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรต้องประเมินในบุคคล

4.2.5 อิทธิพลระหว่างบุคคล (Interpersonal influences) เป็นแรงกระตุ้นหรือยับยั้งการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล ซึ่งเกิดจากครอบครัว เพื่อน เจ้าหน้าสุขภาพ รวมถึงบรรทัดฐานทางสังคม แรงสนับสนุนทางสังคมและแบบอย่าง

4.2.6 อิทธิพลจากสถานการณ์ (Situation influences) เป็นการรับรู้และความรู้สึกนึกคิดของบุคคลเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์แวดล้อม ซึ่งมีผลที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดพฤติกรรมหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติพฤติกรรม ตัวอย่างอิทธิพลจากสถานการณ์ที่เห็นได้ชัดเช่นในสวนสุขภาพที่มีผู้คนมารวมกลุ่มออกกำลังกายจะเอื้อต่อการเกิดพฤติกรรมสุขภาพ

4.3 ผลลัพธ์ด้านพฤติกรรม

4.3.1 เจตจำนงในการปฏิบัติพฤติกรรม (Commitment to a plan of action) จะช่วยผลักดันให้บุคคลปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งเป็นกระบวนการทางความคิดประกอบด้วย 2 ส่วน คือ การตั้งเจตจำนงที่จะปฏิบัติ ณ เวลา สถานที่ที่กำหนดโดยไม่สนใจในความชอบของตนเอง โดยการหากวิถีที่จะกระทำหรือสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติ และการตั้งเจตจำนงเพียงลำพังโดยปราศจากวิถีที่เหมาะสมซึ่งบุคคลมีความตั้งใจแต่ไม่อาจปฏิบัติได้

4.3.2 ความต้องการและความชอบอื่นในขณะนั้น (Immediate competing demands) เป็นพฤติกรรมทางเลือกที่เข้ามาอย่างกะทันหันก่อนที่จะกระทำพฤติกรรมที่ตั้งเจตจำนงไว้ ซึ่งความต้องการนั้นควบคุมได้ยากเนื่องจากขึ้นอยู่กับภาวะแวดล้อมกดดัน เช่น มีงานด่วนต้องทำ ต้องดูแลครอบครัวกะทันหัน เป็นต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพของเพนเดอร์มาใช้อธิบายตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

5. ทฤษฎีสามเหลี่ยมความรัก

ในปี ค.ศ. 1986 Sternberg เสนอทฤษฎีสามเหลี่ยมความรัก (Sternberg's Triangular Theory of Love) ไว้ว่าความรักประกอบด้วย 3 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ความสนิทสนม (Intimacy) ความหลงใหลในกาม (Passion) และพันธะสัญญา (Commitment) ซึ่ง ลัญฉน์ศักดิ์ อรรถชยากร (2551, น. 222); พนิดาพร จงราเชนทร์ (2559, น. 4-6) เรียบเรียงไว้ดังนี้

5.1 ความสนิทสนม (Intimacy) เป็นลักษณะทางอารมณ์ คือ มีความเข้าใจกัน อย่างลึกซึ้ง มีค่านิยมใกล้เคียงกัน ให้ความรู้สึกห่วงหาอาทร มีการสื่อสารที่ดีและไว้วางใจต่อกัน เมื่อระยะเวลาผ่านไปเรื่อยๆ ความใกล้ชิดสนิทสนมก็เป็นความผูกพันที่มากขึ้น ซึ่งต่อไปจะเป็นไปได้ที่จะมองข้ามความสนิทสนมกลายเป็นต้องพึ่งพากัน

5.2 ความหลงใหลในกาม (Passion) เป็นลักษณะทางแรงจูงใจ ซึ่งมีแรงขับมาจาก ระบบภายในร่างกาย เช่น ฮอร์โมนเพศ มีความรู้สึกที่ถูกกระตุ้นทางสรีระ (Physiological arousal) ซึ่งเป็นแรงดึงดูดระหว่างเพศ เช่น มีความพอใจในรูปแบบ เสียง กลิ่น กริยาจริตการแสดงออกของ อีกฝ่ายหรือความมีเสน่ห์ (Appeal) อื่นๆ

5.3 พันธะสัญญา (Commitment) เป็นลักษณะด้านความคิด คือ มีการตกลง ตัดสินใจที่จะให้ความผูกพันซึ่งกันและกันหรือการมีพันธะทางจิตใจหรือทางสังคมต่อกัน โดยเป็น พันธะสัญญาที่ใช้ชีวิตร่วมกันในระยะเวลานาน มีความรับผิดชอบต่อสัญญาที่ให้ไว้ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นและมีความสนิทสนมมากขึ้นและจะเปลี่ยนแปลงไปตามความสุขของชีวิตที่มี และหากมีปัญหาอุปสรรคในความสัมพันธ์จะทำให้พันธะสัญญาจะลดระดับลง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีสัมพันธภาพมาใช้อธิบายตัวแปรที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมกามมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

6. ทฤษฎีสัมพันธเชื่อมโยง

ธอร์นไดค์ (Thorndike) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกันได้ก่อกำเนิด ทฤษฎีสัมพันธ เชื่อมโยง (Connectionism Theory) ซึ่งเน้นที่ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) กับ การตอบสนอง (Response) เขาเชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้เอาปฏิกิริยาตอบสนองที่ ถูกต้องนั้นมาเชื่อมต่อไปกับสิ่งเร้าอย่างเหมาะสมซึ่งเขาได้ให้กฎการเรียนรู้อยู่ 3 ข้อ ซึ่งถือว่าเป็น หลักการสำคัญของการเรียนรู้ ซึ่ง กิตติพงษ์ พุ่มพวง (2558, น. 4-5) เรียบเรียงไว้ดังนี้

6.1 กฎแห่งการฝึกหัดหรือการกระทำซ้ำ (The law of exercise or repetition) ซึ่งเขา แสดงให้เห็นว่าหากมีการกระทำซ้ำหรือทำการฝึกหัดอยู่บ่อยๆ จะเพิ่มให้การกระทำนั้นมีความ ถูกต้อง สมบูรณ์และเกิดความมั่นคง

6.2 กฎแห่งผล (The law of effect) เป็นกฎที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ซึ่งกฎนี้ กล่าวไว้ว่า รางวัลหรือความพึงพอใจ สมหวังจะช่วยส่งเสริมการแสดงพฤติกรรมนั้นให้มีต่อไปแต่ถ้า หากเป็นการทำโทษหรือได้รับความผิดหวังก็จะลดพฤติกรรมการปฏิบัติที่นั้นลง

6.3 กฎแห่งความพร้อม (The law of readiness) เป็นความพร้อมของร่างกายที่จะ แสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่ต้องการออกมา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีสัมพันธเชื่อมโยงมาใช้อธิบายตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมกามมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการทำวิจัย คือ 1) การให้ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวแปร 2) แนวทางการเฝ้าระวังในรูปแบบต่างๆ ของงานวิจัยที่ผ่านมา และ 3) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การให้ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวแปร

ผู้ศึกษาได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการให้ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

วิจัย เอกพลากร (2548, น. 13-15, 21) ศึกษาพัฒนาดัชนีความเสี่ยงต่อเบาหวาน การศึกษานี้ใช้ข้อมูลการศึกษาทางระบาดวิทยาของการเกิดเบาหวานและการให้คะแนนตามปัจจัยเสี่ยงที่มีความสำคัญต่อการเกิดโรค วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Logistic regression และใช้ค่าสัมประสิทธิ์ของปัจจัยเสี่ยงที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มาทำเป็นค่าน้ำหนักคะแนนความเสี่ยง

วิธีการให้ค่าน้ำหนักคะแนนความเสี่ยงต่อการเกิดเบาหวาน ให้ตามขนาดสัมประสิทธิ์ของตัวอิสระ โดยเริ่มต้นจากสัมประสิทธิ์ของอายุ ซึ่งอายุ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 35 - 39 ปี, 40 - 44 ปี, 45 - 49 ปี และ ≥ 50 ปี โดยกลุ่มที่เป็นกลุ่มอ้างอิง (Reference group) มีค่าเท่ากับ 0 คะแนน ซึ่งกำหนดให้กลุ่มอายุน้อยกว่า 40 ปี เป็นกลุ่มอ้างอิงจึงมีค่าเท่ากับ 0 คะแนน, ในกลุ่ม 45 - 49 ปี มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.27 กำหนดให้เป็น 1 คะแนน ($0.27/0.27 = 1$) หลังจากนั้น จึงกำหนดให้ค่าคะแนนตัวแปรอื่นๆ ดังเช่น เพศ ซึ่งเพศ มีสัมประสิทธิ์ 0.44 โดยเพศหญิงมีคะแนนเท่ากับ 0 (Reference group) เพศชายมีคะแนนเท่ากับ 2 จาก $0.44/0.27 = 1.62$ และนับเป็นจำนวนเต็ม ซึ่งสามารถแสดงค่าคะแนนความเสี่ยงเบาหวาน (Diabetes risk score) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงคะแนนความเสี่ยงเบาหวาน (Diabetes risk score) ของแต่ละปัจจัยใน Simple model

ปัจจัย	Coefficient	Diabetes risk score
อายุ (ปี)		
35 - 39		0
40 - 44	- 0.07	0
45 - 49	0.27	1
≥ 50	0.60	2
เพศ		
ผู้หญิง		0
ผู้ชาย	0.44	2
BMI (kg/m ²)		
< 23		0
23 - < 27.5	0.69	3
≥ 27.5	1.24	5
เส้นรอบเอว (cm)		
< 90 ในผู้ชาย และ < 80 ในผู้หญิง		0
≥ 90 ในผู้ชาย และ ≥ 80 ในผู้หญิง	0.56	2
ความดันเลือดสูง		
ไม่มี		0
มี	0.64	2
มีประวัติพ่อแม่ พี่น้อง เป็นเบาหวาน		
ไม่มี		0
มี	1.08	4

เตือนใจ ภูสรวรแก้ว (2556, น. 82-83) ศึกษาการคัดกรองความเสี่ยงของการเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำในผู้ป่วยเบาหวานของโรงพยาบาลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าการกำหนดค่าคะแนนความเสี่ยงของการเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำในผู้ป่วยเบาหวาน โดยการใช้สถิติวิเคราะห์ด้วย Multiple logistic regression และใช้ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ Logistic

regression model หรือ Beta coefficient ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวเป็นตัวกำหนดค่าคะแนน ความเสี่ยงการเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ โดยกำหนดกลุ่มอ้างอิง (Reference group) มีคะแนน เท่ากับ 0 และใช้หลักการปรับเศษส่วนให้เป็นจำนวนเต็ม ซึ่งสามารถกำหนดค่าคะแนนความเสี่ยง การเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำในผู้ป่วยเบาหวาน ดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการกำหนดค่าคะแนนความเสี่ยงการเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำในผู้ป่วย เบาหวาน

รายละเอียด	AOR	95% CI for AOR		Beta coefficient	Score
		Lower	Upper		
1. การได้รับยาเบาหวาน					
ยาชนิดฉีด	20.75*	4.71	91.49	3.03	3
ยาชนิดรับประทาน					0
2. ความรู้เกี่ยวกับอาการแสดง ของ Hypoglycemia					
ความรู้ไม่ถูกต้อง	7.97*	1.97	32.22	2.08	2
ความรู้ถูกต้อง					0
3. พฤติกรรมการเคยเพิ่มหรือ ลดขนาดยาเบาหวาน					
ปฏิบัติไม่เหมาะสม	6.62*	1.30	33.70	1.89	2
ปฏิบัติเหมาะสม					0
4. พฤติกรรมการปฏิบัติพกน้ำตาล ลูกอมหรือขนมหวานติดตัว					
ปฏิบัติไม่เหมาะสม	13.89*	1.92	100.31	2.63	3
ปฏิบัติเหมาะสม					0

ตาราง 5 (ต่อ)

รายละเอียด	AOR	95% CI for AOR		Beta coefficient	Score
		Lower	Upper		
5. หนึ่งสัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านมีอาการ เหงื่อออก ตัวเย็นคล้ายจะเป็นลม มีมึนงง สับสน และเมื่อรับประทาน อาหารรสหวานหรือไม่ อย่างน้อยหนึ่งครั้ง	8.82*	2.58	30.20	2.18	2
ไม่เกิดเลย					0

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประภัสรา ศิริกาญจน์, และยุพา ถาวรพิทักษ์ (2559, น. 652-653) ศึกษาคะแนนความเสี่ยงสำหรับทำนายภาวะไม่โครอัลบูมินในปัสสาวะในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 พบว่า การให้ค่าคะแนนความเสี่ยงได้จากการนำค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่มีค่าน้อยที่สุดของตัวแปรอิสระซึ่งอยู่ใน Model สุดท้ายจากการวิเคราะห์ Multiple logistic regression มาเป็นตัวหารค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระที่เหลือและปัดทศนิยมให้ใกล้เคียงกับ 0.5 โดยเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดภาวะไม่โครอัลบูมินในปัสสาวะ ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์ที่มีค่าน้อยที่สุด คือ 0.28 เป็นตัวหารค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่เหลือ ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงตัวแปรที่มีผลต่อการเกิดภาวะไม่โครอัลบูมินในปัสสาวะในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 และคะแนนความเสี่ยง

ตัวแปร	OR _{Adj}	95% CI	coefficient	คะแนน
น้ำตาลในเลือด				
< 130 mg/dl	1			0
≥ 130 mg/dl	1.61	1.24 - 2.81	0.48	1.5

ตาราง 6 (ต่อ)

ตัวแปร	OR _{Adj}	95% CI	coefficient	คะแนน
น้ำตาลในเลือดสะสม				
< 7 %	1			0
≥ 7 %	1.48	1.14 - 2.81	0.48	1.5
ไตรกลีเซอไรด์				
< 150 mg/dl	1			0
≥ 150 mg/dl	1.32	1.04 - 1.69	0.28	1
ความดันซิสโตลิก				
< 140 mmHg	1			0
≥ 140 mmHg	1.34	1.01 - 1.77	0.29	1

จากการทบทวนแนวทางการให้ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวแปรจากงานวิจัยที่ผ่านมาสามารถสรุปได้ว่าเป็นการนำสถิติ Logistic regression มาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งจะนำเฉพาะตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น มาหาค่าน้ำหนักคะแนน ซึ่งจะใช้ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) เป็นตัวให้ค่าน้ำหนักคะแนนความเสี่ยง โดยจะให้ตัวแปรอ้างอิง (Reference variable) มีค่าเท่ากับ 0 คะแนน ส่วนตัวแปรอิสระที่เหลือแบ่งออกเป็น 2 แนวคิด คือ แนวคิดที่ 1 จะเอาค่าสัมประสิทธิ์ที่มีค่าน้อยที่สุดไปหารตัวแปรอื่นได้ค่าเท่าไรให้ปัดเป็นจำนวนเต็มหรือปัดใกล้เคียงกับ 0.5 ส่วนแนวคิดที่ 2 ใช้หลักการปัดทศนิยมของค่าสัมประสิทธิ์ให้เป็นจำนวนเต็มเลย แต่สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกการให้ค่าน้ำหนักคะแนนด้วยค่า Adj. OR เนื่องจากค่า Adj. OR เป็นค่าที่บอกโอกาสความเป็นไปได้ที่จะเกิดโรค (ธนรักษ์ ผลิตพันธ์, 2559, น. 113) และ กัลยา วานิชย์บัญชา (2548, น. 462) กล่าวว่าค่า Adj. OR มีความเข้าใจได้ง่ายกว่าและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้มากกว่าเมื่อเทียบกับค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร ซึ่งกล่าวว่า " $b_0 = 0.074$ หรือเป็นสัมประสิทธิ์ของตัวแปรไตรกลีเซอไรด์ หมายความว่า ถ้าไตรกลีเซอไรด์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ Log (OR) เพิ่มขึ้น 0.074 หรือ $b_{13} = 2.687$ นั่นคือ สัมประสิทธิ์ของตัวแปรกรรมพันธุ์ = 2.687 หมายความว่า ถ้าพ่อหรือแม่เป็นโรคหัวใจเทียบกับคนที่พ่อและแม่ไม่ได้เป็นโรคหัวใจ จะทำให้ Log (OR) เพิ่มขึ้น 2.687 ซึ่งทำให้เข้าใจยาก จึงควรศึกษาค่า OR หรือ exp (b) มากกว่า เพราะเข้าใจได้ง่ายกว่าและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้มากกว่า"

2. แนวทางการเฝ้าระวังในรูปแบบต่างๆ

ผู้ศึกษาได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการเฝ้าระวังในรูปแบบต่างๆ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ลัดดา สายพานิชย์ และคณะ (2555, น. 157-165) ศึกษารูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออก โดยสร้างด้วยเทคนิค Ethno Graphic Delphi Futures Research: EDFR ใช้ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 19 คน ได้รูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ 1) การดำเนินการของภาครัฐ: มีส่วนในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย วิธีปฏิบัติ การจัดสรรงบประมาณ การตรวจสอบติดตามผล 2) การดำเนินการของท้องถิ่น: สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาครอบครัว เด็กและเยาวชนให้ตรงกับสภาพสังคมในชุมชน 3) การดำเนินงานด้านสถานศึกษา: จัดหลักสูตรเพื่อการสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม รับรู้ปรับสภาพต่อการเปลี่ยนแปลงของสื่ออย่างรู้ทัน ครูอาจารย์ ต้องมีความรู้เกี่ยวกับร่างกาย จิตใจ อารมณ์ของนักศึกษา มีคุณสมบัติเป็นนักจิตวิทยา เพื่ออบรมสั่งสอนให้คำแนะนำด้วยความเอาใจใส่อย่างแท้จริง คอยกระตุ้นจุดประกายให้เด็กมีทางเลือกและให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง 4) การดำเนินงานด้านครอบครัว: พ่อแม่ควรศึกษาวิธีเลี้ยงบุตร มีความเข้าใจในความเป็นวัยรุ่น ให้ความรักความเข้าใจปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้ทัศนคติเชิงบวกในเรื่องเพศ ให้เวลากับการทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว

วงศ์เทพ แก้วแกมแซ และเจสดา ธนวิภาคะนนท์ (2555, น. 25, 32-35) แนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวังโป่งศึกษา อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ การเก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม พบว่า ควรมีการจัดตั้งกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเป็นการดูแลซึ่งกันและกัน มีการใช้ระบบเครือข่ายผู้ปกครองในการดูแลอีกหนึ่งช่องทาง มีการจัดตั้งชมรมอดเบียร์วัยว้าวุ่นเพื่อสร้างค่านิยมรักนวลสงวนตัว จัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ด้านเพศศึกษาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ยุพา จิวพัฒน์กุล และคณะ (2556, น. 39) ศึกษาแนวทางการเฝ้าระวังจากบิดามารดา เพื่อลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มบิดามารดาด้วยการสนทนากลุ่ม กลุ่มละ 8 คน/ครั้ง รวม 24 คน และจัดทำเวทีประชาคมจากชาวบ้าน 172 คน ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการเฝ้าระวังเพื่อลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ประกอบด้วย 1) การสื่อสารเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเรื่องความเสี่ยงที่เกิดจากการบริโภค วิธีการลดการบริโภค และวิธีการเข้าถึงสังคมโดยไม่จำเป็นต้องบริโภค 2) บิดามารดาควรควบคุมพฤติกรรมของเยาวชนอย่างเหมาะสม 3) การสร้าง

สัมพันธ์ภาพในครอบครัว 4) การเลือกคบเพื่อน และ 5) พยายามให้เยาวชนหลีกเลี่ยงการดูสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สัมพันธ์ เกศานุช และคณะ (2556, น. 53-61) ศึกษาผลของโปรแกรมการเฝ้าระวังตนเองโดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมการควบคุมระดับความดันโลหิตของผู้ป่วยความดันโลหิตสูง ตำบลบัวตูม อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงโดยการเลือกแบบเจาะจง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 45 คน ซึ่งโปรแกรมการเฝ้าระวังประกอบด้วย 1) การจัดอบรมให้ความรู้ การรับรู้โอกาสเสี่ยง ภาวะแทรกซ้อนและการบันทึกพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง 2) จัดประชุมนำเสนอสถานการณ์โรคความดันโลหิตสูง เล่าประสบการณ์ ฝึกวัดความดันและตรวจแบบบันทึกพฤติกรรม 3) จัดประชุมสร้างการรับรู้ความสามารถของตนเองและการรับรู้ผลลัพธ์จากการปฏิบัติ พร้อมตรวจแบบบันทึกพฤติกรรม 4) ประชุมกลุ่มเล่าประสบการณ์ ให้คำแนะนำการปฏิบัติตัวในการควบคุมความดันโลหิต และตรวจแบบบันทึกพฤติกรรม โดยระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย 12 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า หลังการทดลองความดันโลหิตสูงที่เข้าร่วมกิจกรรมตามกำหนด มีระดับความรู้ การรับรู้ และการควบคุมระดับความดันโลหิตได้ดีขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และจากแบบบันทึกพฤติกรรมการควบคุมระดับความดันโลหิตพบว่าผู้ป่วยความดันโลหิตสูงของกลุ่มทดลองสามารถควบคุมความดันโลหิตให้อยู่ในระดับปกติเพิ่มขึ้นจากเดิม

ประภัสสร ลือโสภา และคณะ (2557, น. 46-52) ศึกษาผลของโปรแกรมประยุกต์การเฝ้าระวังตนเองทางทันตสุขภาพร่วมกับการดูแลโดยกลุ่มเพื่อนต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การดูแลทันตสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุในตำบลสะบ้ายว อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 37 คน กลุ่มควบคุม 40 คน โดยโปรแกรมประกอบด้วย 1) การสังเกตตัวเอง ซึ่งประกอบด้วย อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโรคในช่องปาก สาธิตเมนูอาหารที่เหมาะสม การปฏิบัติตรวจฟันด้วยตนเอง และการประกวดบทสวดสรรเสริญพระคุณแลฟันเพื่อให้ผู้สูงอายูระวังตนเอง 2) การตัดสินใจตนเอง ประกอบด้วย จัดกิจกรรมนำเสนอตัวแบบผู้สูงอายุฟันดี 3) การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ประกอบด้วย จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดูแลฟัน การเยี่ยมบ้านเพื่อเสริมพลังการดูแลทันตสุขภาพ โดยใช้เวลาดังกล่าว 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่าภายหลังการจัดกิจกรรมตามโปรแกรม กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลง ด้านการรับรู้ความสามารถตนเอง ด้านความหวังในผลลัพธ์ การปฏิบัติตัวในการดูแลรักษาฟันมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ผลการตรวจแผ่นคราบจุลินทรีย์ของกลุ่มทดลองมีจำนวนผู้มีแผ่นคราบลดลงมากกว่าก่อนการทดลอง

จากการทบทวนแนวทางการเฝ้าระวังในรูปแบบต่างๆ ของงานวิจัยที่ผ่านมาสรุปได้ว่า แนวทางการเฝ้าระวังจะมีการซักถาม การใช้สมุดจดบันทึกทางพฤติกรรม การให้ข้อมูลความรู้ และให้สุขศึกษา การให้ข้อมูลในการเลือกคบเพื่อน มีการตั้งกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีการให้คำปรึกษารายบุคคล รายกลุ่มตามความเหมาะสม จัดสร้างชมรมเผยแพร่ความรู้ด้านเพศศึกษา และวัฒนธรรมทางเพศของไทย มีการกำหนดนโยบาย/ข้อปฏิบัติต่อสิ่งที่จะต้องเฝ้าระวัง มีการนำข้อมูลเข้าที่ประชุมเพื่อการปรึกษาหารือและมีการประชุมชี้แจงนำเสนอสถานการณ์ เพื่อสร้างการรับรู้และความตระหนัก มีการออกเยี่ยมบ้านดูแลเฝ้าระวังพฤติกรรม มีการแจ้งผู้ปกครองให้รับทราบ ให้การสอดส่องดูแลและสังเกตพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง มีการว่ากล่าวตักเตือนในพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ส่งเสริมให้บิดามารดา/ผู้ปกครองช่วยควบคุมพฤติกรรม การสร้างเครือข่ายผู้ปกครองในการช่วยดูแล สนับสนุนการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุตรและบิดามารดา/ผู้ปกครอง และมีการส่งต่อข้อมูลการเฝ้าระวังไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดูแลเฝ้าระวังต่อไป ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการทบทวนไปร่างเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาอภิปรายในการวิจัยระยะที่ 3 สร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อไป

3. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

ผู้ศึกษาได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ธนิษฐ รัตนโอฬาร (2556, น. 64) ศึกษาเกี่ยวกับเหตุปัจจัยของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น: การศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า เหตุปัจจัยที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ประกอบด้วย 7 ปัจจัยสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ 1) กระบวนการที่เกิดจากปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่ การเที่ยวกลางคืนและดื่มสุรา ความรัก ความเหงา ความสนุกตื่นเต้น และรูปร่างหน้าตา และ 2) กระบวนการที่เกิดจากสภาพแวดล้อม ได้แก่ กลุ่มเพื่อน และครอบครัว

เนตรนภา พรหมมา และคณะ (2556, น. 157) ศึกษาปัจจัยคาดทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) กับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ/เดือน สถานที่พักอาศัย เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การรับรู้การดูแลของพ่อแม่ และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ส่วนปัจจัยที่คาดทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสประกอบด้วย เจตคติต่อการมี

เพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การรับรู้การดูแลของพ่อแม่และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 42.80

ยุพา เสงจำรัส และคณะ (2556, น. 1-11) ศึกษาการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า สาเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่มาจากความอยากรู้อยากลอง รองลงมาคือ การแสดงความรักความจริงใจ และความไว้วางใจในคนรัก นอกจากนี้ยังพบว่า การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเกิดจากการถูกบังคับขึ้นใจอีกด้วย

วีระชัย สิทธิปิยะสกุล และคณะ (2556, น. 879) สำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทย พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่มีเหตุจูงใจมาจาก การอยู่กันสองต่อสอง ร้อยละ 32.2 ขณะเดียวกันปัจจัยเสริมให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ คือ การใช้สารเสพติด (66.6% เป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์) และการดูสื่อลามก ซึ่งส่วนมากเป็นคลิปมีเอตือมากถึงร้อยละ 64.9

จรรยาพร วุฒิเวทย์ และคณะ (2557, น. 2993-3003) ศึกษารูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ทักษะชีวิต และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ทักษะชีวิตต่อเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบว่ารูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

ณัฐจาพร พิชัยณรงค์, และวิศิษฐ์ ฉวีพจน์กำจร (2557, น. 171) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในกลุ่มวัยรุ่นหญิง: การศึกษาแบบภาคตัดขวางภาคกลาง ประเทศไทย พบว่า ปัจจัยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ การถูกบังคับให้ร่วมเพศ การมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน ($p < 0.05$)

นภัชชญา ไพประยูร และคณะ (2557, น. 236) ศึกษารูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาหญิงที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยปละจะมีพฤติกรรมที่ชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยแตกต่างจากครอบครัวแบบปกป้องเปิดเสรีทางความคิดและเห็นพ้องต้องกันอย่างมีนัยสำคัญ

นิยม จันทร์นวล และคณะ (2557, น. 56, 62) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแห่งหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าสัมพันธ์ภาพของครอบครัว การอ่านหนังสือปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ และการเที่ยวสถานบันเทิง

มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p = 0.047$, $p = 0.042$ และ $p < 0.001$ ตามลำดับ

ยุพิน พิมพ์สวัสดิ์ และคณะ (2557, น. 101) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดมุกดาหาร พบว่า ปัจจัยด้านอายุ ($r = 0.19$) การได้รับข้อมูลข่าวสารถึงวิธีหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ($r = 0.20$) และเจตคติในเรื่องเพศ ($r = -0.41$) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนการรับรู้ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ($r = 0.11$) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์, และพรนภา หอมสินธุ์ (2557, น. 34) ศึกษาการสื่อสารของบุตรสาวกับมารดาเกี่ยวกับความเสี่ยงทางเพศ และปัจจัยด้านจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการมีเพศสัมพันธ์คือ ความตั้งใจในการมีเพศสัมพันธ์ รองลงมาคือ การรับรู้การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อน การรับรู้ความสามารถในการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ และความไม่สะดวกใจในการพูดคุย มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กฤษฎา เหล็กเพชร และคณะ (2558, น. 163) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า เพศ (ชายมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าหญิง 2.5 เท่า) รายรับ (ผู้ที่ได้รับเงินมากกว่า 1,800 บาทต่อเดือน มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่ได้รับเงินน้อยกว่า 1.71 เท่า) ความพอเพียงของค่าใช้จ่าย (ผู้ที่ไม่พอมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่พอ 5.97 เท่า) การดื่มแอลกอฮอล์ (ผู้ที่ดื่ม มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่ไม่ดื่ม 2.18 เท่า) การมีแฟน (ผู้ที่มีแฟน มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่ไม่มีแฟน 13.31 เท่า) และการมีโอกาสอยู่ตามลำพังกับแฟน (ผู้ที่มีโอกาสอยู่ตามลำพัง มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่ไม่มีโอกาส 2.55 เท่า) ซึ่งปัจจัยทั้งหมดนี้คืออิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$)

จารุวรรณ ศรีเวียงยา, และทวีศักดิ์ กสิผล (2558, น. 114) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่า การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตผ่านทางโทรศัพท์มือถือ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.04$)

คำรัส อ่อนเจี๊ยง (2558, น. 94) รายงานบทความวิชาการเรื่องภัยจากสื่อลามกที่มา กับเทคโนโลยี ว่าสื่อลามกส่งผลต่ออารมณ์ทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยจากการสำรวจของเอแบคโพลล์ พบว่า เด็กวัยรุ่นร้อยละ 19.7 ยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพราะ ดูสื่อลามกผ่านทางอินเทอร์เน็ต

นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์ (2558, น. 29) ศึกษาวัยรุ่นใช้สื่อออนไลน์อย่างไรในการ หาคู่ พบว่า พฤติกรรมการมีแฟนและมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น สามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 มีแฟนที่ละคนไม่มีกิ๊ก กลุ่มที่ 2 มีแฟนและมีกิ๊กแต่จะมีเพศสัมพันธ์กับแฟนคนเดียว กลุ่มที่ 3 มีแฟนและมีกิ๊กและมีเพศสัมพันธ์กับทุกคน และกลุ่มที่ 4 มีเพศสัมพันธ์กับใครก็ได้ ไม่จำเป็นต้อง เป็นแฟนหรือกิ๊ก ซึ่งวัยรุ่นกลุ่มที่ 3 และ 4 มีพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์ เช่น Facebook Line MSN Hi5 ในการหากิ๊กและคู่นอน โดยวัยรุ่นชายใช้สื่อออนไลน์ในการหาคู่ชัดเจนกว่าวัยรุ่นหญิง และยังใช้สื่อออนไลน์ในการพูดคุยทำความรู้จักกันไม่นานก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์

ประทวน วันนิจ (2558, น. 78) ศึกษาแนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการมี เพศสัมพันธ์ของเยาวชนก่อนวัยอันควร เพื่อการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน ในเขตพื้นที่ห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของ เยาวชนในเขตพื้นที่ห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ 1) การคบเพื่อน 2) ค่านิยมเรื่องเพศ 3) การ ไม่เห็นคุณค่าในตนเอง 4) การทำกิจกรรมยามว่าง 5) ความสัมพันธ์ในครอบครัว 6) การเปิดรับ แหล่งข้อมูลข่าวสาร เรื่องเพศ 7) สถานภาพของบิดามารดา 8) เพศ 9) รายได้ไม่เพียงพอ

วนิดา ภูพันธ์ และคณะ (2559, น. 54-55) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในส่วนของปัจจัยนำ ได้แก่ เพศชายมีประสบการณ์การเคยมี เพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิงและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและดื่มของมีเมา ส่วนปัจจัยเสริม ได้แก่ สถานภาพสมรส ของบิดามารดา และสัมพันธ์ภาพในครอบครัว โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Aji et al. (2013, p. 10) ศึกษาพฤติกรรมและการปฏิบัติทางเพศของวัยรุ่นในประเทศ ไนจีเรีย: ทบทวนวรรณกรรม 12 ปีย้อนหลัง เป็นการสืบค้นจากวารสารทั้งในและต่างประเทศที่ เกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในช่วงระยะเวลา 12 ปี ตั้งแต่ มกราคม ปี 2000 ถึง ธันวาคม ปี 2011 ที่เก็บไว้ในหอสมุด (NAUTH Medical Library) ซึ่งการสืบค้นบทความจะค้นทาง อินเทอร์เน็ตจาก PubMed/Medline และแหล่งอื่น ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่ทำให้วัยรุ่นมี

พฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ ความอยากรู้อยากลอง อิทธิพลจากเพื่อน มีความสุขความพอใจ ผลประโยชน์ทางการเงิน และสิ่งอื่นๆ

Oliveira-Campos et al. (2013, p. 629) ศึกษาปัจจัยด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศในหมู่วัยรุ่นชาวบราซิล เป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น 60,973 คน ของ National Survey of School Health พบว่า เป็นผู้หญิง ร้อยละ 52.5 เป็นผู้ชาย ร้อยละ 47.5 โดย 2 ใน 3 ของผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 13 ปี ร้อยละ 23.7 อายุ 14 ปี ร้อยละ 47.1 และอายุ 15 ปี หรือมากกว่าร้อยละ 28.4 โดยร้อยละ 28.2 กล่าวว่า เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วโดยพบในผู้ชายมากกว่าผู้หญิง และผลการศึกษายังพบว่า ในบริบทของครอบครัวที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์นั้น เกี่ยวข้องกับการอาศัยอยู่กับมารดาหรือบิดาเพียงลำพังหรือไม่ได้อยู่กับผู้ปกครอง การรับประทานอาหารที่แทบจะไม่พร้อมหน้าพร้อมตากับผู้ปกครอง และการที่ผู้ปกครองไม่ได้เอาใจใส่ดูแล (OR: 1.47)

Kaufman et al. (2014, p. 1661) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การใช้แอลกอฮอล์ และการใช้สื่อโซเชียลมีเดีย ของนักเรียนมัธยมศึกษาที่อาศัยหอดัก ในเมืองแคปทาวน์ (Cape Town) และพอร์ท อลิซาเบธ (Port Elizabeth) ประเทศแอฟริกาใต้ เป็นการสำรวจวัยรุ่นจำนวน 4,485 คน (อายุเฉลี่ย 15.66 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.39) จำนวน 46 โรงเรียน ซึ่งตอบแบบสอบถามด้วยโทรศัพท์มือถือ พบว่า วัยรุ่นหญิง 268 คน (ร้อยละ 11.8) มีการใช้สื่อออนไลน์ เฟสบุ๊คเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของหลายคนในปีล่าสุด (AOR: 1.81, 95%, CI: 1.19-2.74)

Lee, Cintron, & Kocher (2014, p. 414) ได้สังเคราะห์วรรณกรรมเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ และประสิทธิผลของโปรแกรมการป้องกันการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ ของเด็กวัยรุ่นอเมริกาเชื้อสายแอฟริกัน ซึ่งผลการสังเคราะห์จากทั้งหมด 18 บทความ ระบุว่า 5 ปัจจัยหลักที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การใช้สารเสพติด บทบาททางเพศ อิทธิพลจากเพื่อน การดูแลจากผู้ปกครอง และระดับความรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

Udigwe et al. (2014, p.987) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศในหมู่วัยรุ่นหญิง ใน Onitsha ประเทศไนจีเรีย เป็นการศึกษาในวัยรุ่นหญิงทั้งหมด 800 คน เลือกรมาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและศูนย์การค้า ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ใช่ นักเรียน โดยกลุ่มนักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วมีอายุ 16 - 17 ปี ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช่ นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์แล้วมีอายุ 18 - 19 ปี ซึ่งผลการศึกษาพบว่า เหตุผลของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่ของทั้ง 2 กลุ่ม มาจากอิทธิพลของแฟนหรือคูรัก นอกจากนี้การไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา และพื้นฐานครอบครัวที่ไม่ดียังมีโอกาสทำให้วัยรุ่นหญิงเข้าสู่การมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น อีกอย่างการมีความรู้ที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับ

วัยเจริญพันธุ์ การรับรู้ที่ต่ำต่อความเสี่ยงของเชื้อเอชไอวีและการตั้งครรรภ์มีความเกี่ยวข้องอย่างมากต่อการมีพฤติกรรมทางเพศ

Anatale, & Kelly (2015, pp. 216-219) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิง: วิเคราะห์ข้อมูลทฤษฎีภูมิในปี 2011 ที่สำรวจพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น การศึกษาครั้งนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามเป็นวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนจำนวน 7,708 คน อายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ที่ 16 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.2 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 48 และพบว่า ภาวะเครียดและภาพลักษณ์ที่ไม่ดี (Negative body image) มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$)

Jee (2015, p. 12) ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีต่อประสบการณ์ทางเพศในหมู่วัยรุ่นเกาหลี เป็นการสำรวจนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประเทศเกาหลีใต้ จำนวนทั้งสิ้น 717 คน เป็นผู้ชาย ร้อยละ 62.5 ผู้หญิง ร้อยละ 37.5 พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น คือ การสูบบุหรี่ และการดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$)

Ndung (2015, p. 2) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในหมู่วัยรุ่นชายและหญิง ใน Dagoretti District ศึกษาในวัยรุ่นอายุระหว่าง 16 - 19 ปี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 464 คน เป็นนักเรียนชาย 220 คน (47%) นักเรียนหญิง 244 คน (53%) ทั้งหมด 201 คน (43%) เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว และจำนวน 185 คน (40%) มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกก่อนอายุ 18 ปี ซึ่งเป็นผู้ชายถึง 60% นอกจากนี้ยังพบว่า ความเป็นไปได้ของการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจะเพิ่มเป็น 3 เท่าเมื่อวัยรุ่นติดตามสื่อต่างๆ ทางเพศ (Mass media) (OR 2.94, 95%, CI: 1.17-7.35) จะเพิ่มเป็น 4 เท่าเมื่อได้รับอิทธิพลจากเพื่อน (OR 3.92, 95%, CI: 1.77-8.64) และจะเพิ่มเป็น 7 เท่าเมื่อใช้อินเทอร์เน็ตในเรื่องยั่วเย้าทางเพศ (OR 7.0, 95%, CI: 3.12-15.69)

Nik Farid ND et al. (2015, p. 1) ศึกษาจุดเริ่มต้นของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวันอันควรในหมู่วัยรุ่นมาเลเซีย ใน Welfare Institutions ที่กัวลาลัมเปอร์และเซแลนกออร์: การศึกษาเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาในวัยรุ่นอายุ 13 - 19 ปี ที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 18 ปี สัมภาษณ์เชิงลึก ทั้งหมด 29 คน ซึ่งวัยรุ่นระบุว่า ปัจจัยเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ความอยากรู้อยากลอง การบรรเทาความเครียด คู่สนทนินยอม และอิทธิพลจากเพื่อน ส่วนปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ การไม่ยึดในศาสนา การทะเลาะกันในครอบครัว การไม่ใส่ใจเรียน และการเดินเตร่ไปกับเพื่อน

Okigbo et al. (2015, p. 1) ศึกษาปัจจัยด้านผู้ปกครองที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นในเมืองไนโรบี ประเทศเคนยา พบว่า วัยรุ่นชายที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมารดาจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยกว่าวัยรุ่นชายที่ไม่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมารดา อย่างไรก็ตามการเลี้ยงดูการอบรมให้อยู่ในระเบียบวินัยและการพูดคุยกับบิดาไม่สามารถคาดเดาการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในวัยรุ่นชายได้ สำหรับวัยรุ่นหญิงการเลี้ยงดู การอบรมให้อยู่ในระเบียบวินัย การพูดคุยกับบิดามีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Ghaffari et al. (2016, p. 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในหมู่วัยรุ่นชาวอิหร่าน: การศึกษาเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูล 30 คน เป็นเพศชาย 17 คน (ร้อยละ 56.6) เพศหญิง 13 คน (ร้อยละ 43.3) มีช่วงอายุระหว่าง 19 - 25 ปี ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มี 3 เหตุผลหลักที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ 1) ความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพ มีองค์ประกอบย่อย คือ ทักษะคิด การรับรู้ความอ่อนแอ การรับรู้ความรุนแรง การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค ความเชื่อในศีลธรรม การทำตามแรงจูงใจ และการรับรู้สมรรถนะของตน 2) ศาสนาและจิตวิญญาณ มีองค์ประกอบย่อยคือ ศาสนา และจิตวิญญาณ และ 3) บุคลิกภาพ มีองค์ประกอบย่อยคือ การเห็นคุณค่าในตน แรงผลักดันภายใน และความเป็นอิสระในตน

Irala (2016, pp. 185-186) ศึกษาความเชื่อต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น: โครงการชีวิตของคุณ เป็นการศึกษานานาชาติที่ต้องการทราบถึงความคิดและความรู้สึกของวัยรุ่นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ความรัก และการมีเพศสัมพันธ์ โดยผลการศึกษาในประเทศฟิลิปปินส์ เอลซาวาดอร์ และเปรู รายงานว่า การตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมาจากแรงกดดันภายนอก การถูกข่มเหงด้วยการกระตุ้นทางเพศ การมีความรักระหว่างกัน การต้องการความสนุก การชอบที่จะมีเพศสัมพันธ์ และต้องการรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร ซึ่งความชุกของวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์พบร้อยละ 12.6 - 31.7 ในการศึกษาทั้ง 3 ประเทศข้างต้น

Kassa et al. (2016, p. 1) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมไจกา (Jiga high school) และ Preparatory school ในเขตแอมฮารา (Amhara region), ประเทศเอธิโอเปีย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ปัจจัยด้านอายุระหว่าง 20 - 23 ปี (AOR: 5, 95%, CI: 1.59-15.98) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (AOR: 2.48, 95%, CI: 1.13-5.41) และการขาดความรู้ในเรื่องโรคเอดส์ (AOR: 4.53, 95%, CI: 2.06-9.94) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

Envuladu et al. (2017, p.1) สํารวจปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นใน Plateau State ประเทศไนจีเรีย เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ทั้งหมด 8 ครั้ง ที่มีอายุระหว่าง 18 - 19 ปี ซึ่งเจาะจงเลือกโดยโรงเรียนและชุมชน ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในช่วงอายุ 10 - 15 ปี ขณะนั้นกำลังเรียนอยู่และโดยส่วนใหญ่ของการมีเพศสัมพันธ์เพราะว่าเกิดจากความรักที่เป็นสุข (Pleasure love) และอิทธิพลจากเพื่อน

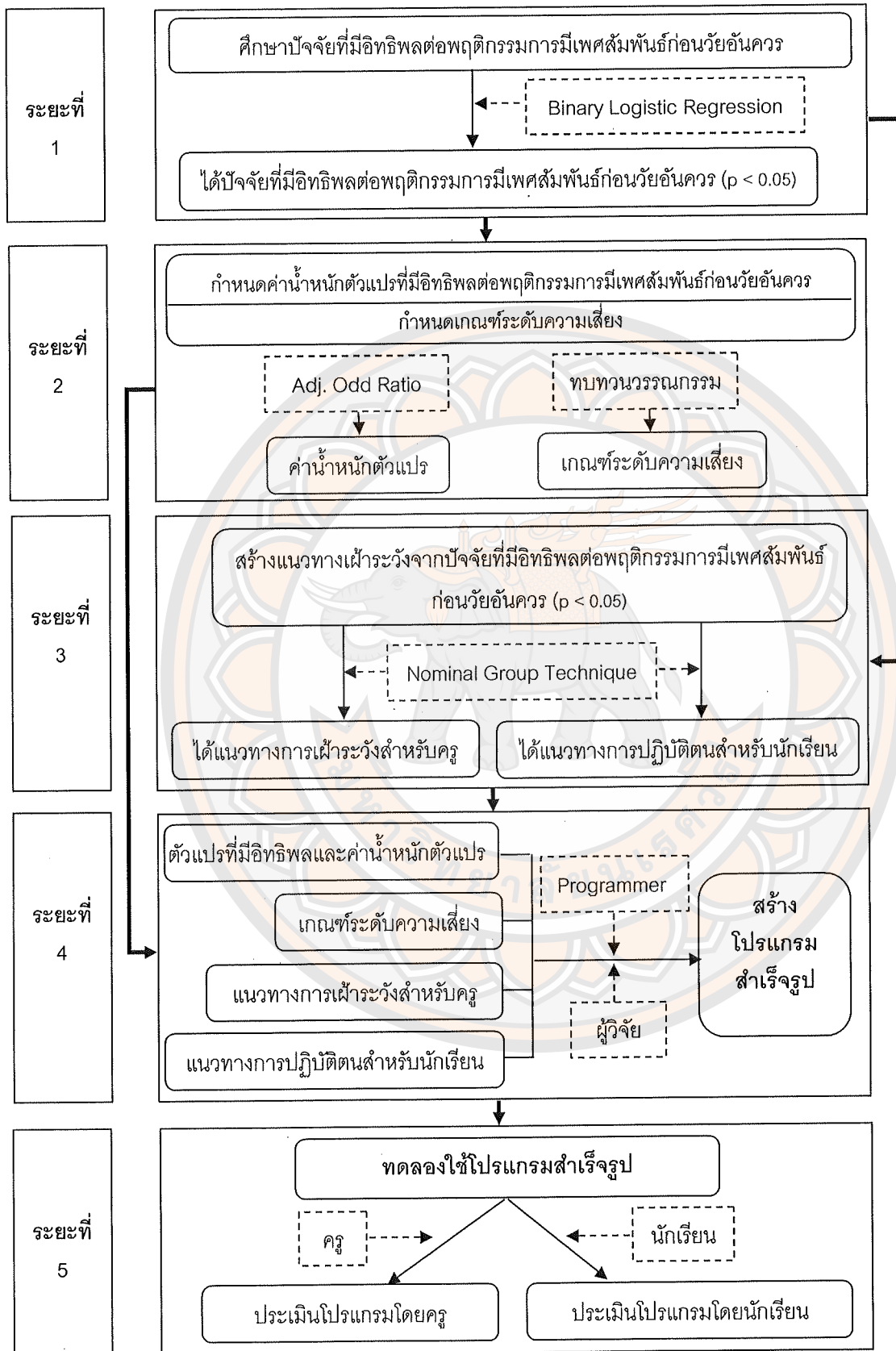
จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ประกอบด้วย ความรู้เรื่องเพศศึกษา เพศ อายุ เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ค่านิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์ อิทธิพลจากเพื่อน การมีแฟน/คู่รัก การรับรู้โอกาสเสี่ยงที่จะเกิดผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ การอยู่กับแฟน/คู่รักตามลำพัง การรับรู้ความสามารถในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการเลี้ยงดู ผลการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะหน้าตา รูปร่าง ความอยากรู้อยากลอง บรรทัดฐานทางสังคมของกลุ่มอ้างอิง สัมพันธภาพในครอบครัว การได้รับการสั่งสอนเรื่องเพศ สถานภาพของบิดามารดา และบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย ขณะเรียน ซึ่งผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นตัวแปรในการวิจัยระยะที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แสดงดังภาพ 5 กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพ 5 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ภาพ 6 แสดงขั้นตอนการวิจัยโดยภาพรวม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นการวิจัย ที่มีแนวความคิด ความเชื่อในกระบวนทัศน์แบบปฏิบัตินิยม (Pragmatism) โดยไม่ได้ยึดถือแนวคิด ปรัชญาในการค้นหาความจริงเพียงวิธีเดียวแต่เป็นการผสมผสานวิธีวิจัยในการหาคำตอบจากแนวคิดเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งจะต้องทำการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลมากกว่าหนึ่งวิธีการ เพื่อให้ได้มาซึ่งความจริงบนพื้นฐานของปัญหาการวิจัย (Creswell, 2014, p. 11) กระบวนทัศน์แบบปฏิบัตินิยมมีมุมมองประเด็นเชิงปรัชญาที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน 3 ด้าน โดย ภาววิทยา (Ontology) มองว่าธรรมชาติของความจริง นักปฏิบัตินิยม (Pragmatists) สนใจในความจริงไม่เท่ากับให้ความสำคัญในข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และแก้ปัญหาได้ ญาณวิทยา (Epistemology) เห็นว่าความจริงที่ได้มาแม้จะมีวิธีการที่แตกต่างกันในแง่เชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพก็ยอมรับได้ หากผสมผสานการเก็บข้อมูลร่วมกันได้ และวิธีการ (Methods) จะมุ่งเป้าไปที่ปัญหาโดยจัดการด้วยวิธีใดก็เหมาะสม ถ้ากระทำแล้วก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (สุภาภรณ์ สุตหนองบัว, 2558, น. 13)

จากกระบวนทัศน์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed methods research) เนื่องจากการวิจัยเชิงผสมผสานเป็นการบูรณาการการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ทำให้ได้ผลข้อมูลที่มีความแตกต่างในมุมมองที่มีกรอบคำตอบและมีแนวความคิดเชิงอิสระพร้อมทั้งข้อมูลจะมีแนวคิดมากมายมากกว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัยเพียงอย่างเดียว (Creswell, 2015, p. 15) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีเชิงอธิบาย (Explanatory sequential design) โดยเริ่มต้นด้วยวิธีเชิงปริมาณและนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ต่อในวิธีเชิงคุณภาพและบูรณาการข้อมูล (The integration of data) ด้วยวิธีการเชื่อมต่อข้อมูล (Connecting data) เป็นการนำผลข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวิจัยระยะถัดไป (Creswell, 2014, p. 226, 230)

ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 5 ระยะเวลาวิจัย ดังต่อไปนี้

การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

การวิจัยระยะที่ 2 กำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การวิจัยระยะที่ 3 สร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การวิจัยระยะที่ 4 พัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การวิจัยระยะที่ 5 ทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยสามารถเขียนอธิบายแสดงขั้นตอนการวิจัยได้ดังภาพ 7 ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการวิจัย 5 ระยะ ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1
วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
<p>กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 ที่ชอบต่างประเทศหรือหากชอบเพศเดียวกันก็คาดว่าสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างประเทศได้ (มีเพศสัมพันธ์และเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์)</p> <p>เครื่องมือวิจัย แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน</p> <p>การวิเคราะห์ข้อมูล Binary logistic regression by Enter</p> <p>ผลการวิจัยที่ได้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และนำผลข้อมูลเข้าสู่การวิจัยระยะที่ 2 และ 3 ต่อไป</p>

ภาพ 7 แสดงขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 2

วัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร และเกณฑ์ระดับความเสี่ยง

<p>ปัจจัยนำเข้า</p> <p>ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ด้วยค่า Adj.OR</p> <p>วิธีกำหนดค่าน้ำหนัก</p> <p>ค่าน้ำหนักตัวแปรรายด้าน = $\frac{\text{ค่า Adj.OR ตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพล} \times 100}{\text{ผลรวมค่า Adj.OR ตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพล}}$</p> <p>ค่าน้ำหนักตัวแปรรายข้อ = $\frac{\text{ค่า Adj.OR รายข้อ} \times \text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายด้าน}}{\text{ผลรวมค่า Adj.OR รายข้อ}}$</p> <p>ค่าน้ำหนักสเกลการวัด = $\frac{\text{คะแนนสเกลการวัดที่เลือกตอบ} \times \text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายข้อ}}{\text{คะแนนสเกลการวัดที่สูงสุด}}$</p> <p>ค่าน้ำหนักรวม (ร้อยละ) = ค่าน้ำหนักคะแนนจากทุกข้อ (คะแนนเต็ม 100)</p> <p>ผลการวิจัยที่ได้</p> <p>ค่าน้ำหนักของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และนำเข้าสู่การวิจัยระยะที่ 4</p>	<p>เกณฑ์ระดับความเสี่ยง</p> <p>นำเกณฑ์ระดับความเสี่ยงเข้าสู่การวิจัยระยะที่ 4</p> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <thead> <tr> <th>ร้อยละของคะแนนความเสี่ยง</th> <th>เกณฑ์ระดับความเสี่ยง</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>0 - 30.00</td> <td>เสี่ยงต่ำ</td> </tr> <tr> <td>30.01 - 69.99</td> <td>เสี่ยงปานกลาง</td> </tr> <tr> <td>70.00 - 100</td> <td>เสี่ยงสูง</td> </tr> </tbody> </table> <p>กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข (2556) โดยสามารถทำการกำหนดระดับความเสี่ยงด้วยการนำผลรวมค่าน้ำหนัก (ร้อยละ) จากการตอบคำถามทุกข้อของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นำไปเทียบกับเกณฑ์ระดับ ความเสี่ยง</p>	ร้อยละของคะแนนความเสี่ยง	เกณฑ์ระดับความเสี่ยง	0 - 30.00	เสี่ยงต่ำ	30.01 - 69.99	เสี่ยงปานกลาง	70.00 - 100	เสี่ยงสูง
ร้อยละของคะแนนความเสี่ยง	เกณฑ์ระดับความเสี่ยง								
0 - 30.00	เสี่ยงต่ำ								
30.01 - 69.99	เสี่ยงปานกลาง								
70.00 - 100	เสี่ยงสูง								

การวิจัยระยะที่ 3

วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

<p>ปัจจัยนำเข้า</p> <p>ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)</p> <p>ผู้ให้ข้อมูลหลัก : ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 9 ท่าน</p> <p>เทคนิควิธี : กระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคกลุ่มสมมติ (Nominal Group Technique)</p> <p>การหาฉันทามติ : การลงคะแนน (Vote) จากการจัดลำดับความสำคัญรายชื่อของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน</p> <p>ผลการวิจัยที่ได้</p> <p>แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สำหรับครู 2. แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สำหรับนักเรียน <p>และนำเข้าสู่การวิจัยระยะที่ 4</p>
--

การวิจัยระยะที่ 4

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ปัจจัยนำเข้า

1. คำนวณน้ำหนักตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จากการวิจัยระยะที่ 2
2. เกณฑ์ระดับความเสี่ยง จากการวิจัยระยะที่ 2
3. แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จากการวิจัยระยะที่ 3 แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

3.1 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สำหรับครู

3.2 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สำหรับนักเรียน

ผู้พัฒนาโปรแกรม

ผู้วิจัย ร่วมกับ Programmer พัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้ภาษา PHP และ MySQL

ผลการวิจัยที่ได้

โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และนำเข้าสู่การวิจัยระยะที่ 5

การวิจัยระยะที่ 5

วัตถุประสงค์ เพื่อทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ปัจจัยนำเข้า

โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

กลุ่มตัวอย่าง

1. ครูผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายปกครอง ครูอนามัยโรงเรียน และครูประจำชั้น
2. นักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 ที่ชอบต่างประเทศหรือหากชอบเพศเดียวกันก็คาดว่าสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างประเทศได้ (มีเพศสัมพันธ์และเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์)

เครื่องมือ

1. แบบประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับครู
2. แบบประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล : ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยที่ได้ : ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การวิจัยระยะนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional survey) สามารถดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมาย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 ของกรมสามัญศึกษาเขตพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 ที่ได้รับการสุ่มคัดเลือกและตอบแบบสอบถาม ตามเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

2.1 เกณฑ์การคัดเลือกเข้า (Inclusion criteria)

2.1.1 เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6

2.1.2 ทั้งเพศชายและเพศหญิง

2.1.3 มีรสนิยมชอบต่างเพศหรือหากชอบเพศเดียวกันก็คาดว่าจะสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ (มีเพศสัมพันธ์และเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์)

2.1.4 สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ดีทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน

2.1.5 ยินดีและเต็มใจเข้าร่วมการวิจัย

2.2 เกณฑ์การคัดออก (Exclusion criteria)

2.2.1 มีรสนิยมชอบเพศเดียวกันและคาดว่าจะไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ (มีเพศสัมพันธ์ซึ่งไม่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์)

2.2.2 ไม่มีความยินดีและเต็มใจเข้าร่วมการวิจัย

2.2.3 กลุ่มตัวอย่างขาดโรงเรียนในวันเก็บข้อมูล

2.3 การคำนวณขนาดตัวอย่าง

การกำหนดขนาดตัวอย่าง (Sample size) ด้วยสูตรการคำนวณค่าสัดส่วนประชากร กรณีทราบจำนวนประชากร (Wayne, 1995) ได้ขนาดตัวอย่าง 990 ตัวอย่าง

3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถเปิดเผยชื่อสถานที่เก็บข้อมูลได้ ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Full Board Review) ทั้งนี้ผู้วิจัยขออนุญาตไม่เปิดเผยชื่อโรงเรียนในการสุ่มตัวอย่างเก็บข้อมูลในครั้งนี้

ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 สุ่มเลือกอำเภอของจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งประกอบด้วย 16 อำเภอ ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยเขียนชื่ออำเภอลงในกล่องแล้วสุ่มหยิบขึ้นมาทีละอำเภอแบบไม่แทนที่ (Without Replacement) โดยสุ่มหยิบแบบจับฉลากมาเป็นจำนวนร้อยละ 35 ของจำนวนอำเภอทั้งหมด ได้ 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอจัตุรัส อำเภอแก้งคร้อ อำเภอภูเขียว อำเภอหนองบัวระเหว และอำเภอหนองบัวแดง

3.2 สุ่มเลือกโรงเรียนจาก 6 อำเภอ ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบไม่แทนที่โดยสุ่มหยิบแบบจับฉลาก

3.3 สุ่มเลือกนักเรียนตามระดับชั้นการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ตามเกณฑ์คุณสมบัติการคัดเลือกเข้าว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 อย่างละระดับชั้น ทั้งนี้จะใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิหรือระดับชั้นการศึกษา

3.4 สุ่มเลือกนักเรียนในแต่ละระดับชั้นที่ศึกษาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบบไม่แทนที่ (Without Replacement) ให้ครบตามจำนวนตัวอย่างที่ได้คำนวณไว้ในแต่ละระดับชั้น

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยระยะที่ 1 ผู้วิจัยสร้างเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลซึ่งกำหนดให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะจากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ตอนที่ 1 รสนิยมทางเพศ

ข้อคำถามเป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิดให้เลือกตอบ จำนวน 1 ข้อ คือ นักเรียนมีรสนิยมทางเพศแบบใด ซึ่งมีตัวเลือกดังนี้ 1) ชอบต่างเพศ และ 2) ชอบเพศเดียวกัน และหากตอบชอบเพศเดียวกันจะมีคำถามเพิ่มเติม คือ หากชอบเพศเดียวกัน นักเรียนคิดว่าสามารถ

มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้หรือไม่ ซึ่งมีตัวเลือกดังนี้ 1) คาดว่าสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ และ 2) คาดว่าไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้

4.2 ตอนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อคำถามเป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิดให้เลือกตอบและแบบปลายเปิดให้เติมคำ จำนวน 7 ข้อ ซึ่งเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับชั้นการศึกษา 4) เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด 5) สถานภาพของบิดามารดา 6) บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน และ 7) ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย

4.3 ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งมีทั้งหมด 19 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ความรู้เรื่องเพศศึกษา

เป็นคำถามเกี่ยวกับความรอบรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา การมีเพศสัมพันธ์ และการใช้ถุงยางอนามัยและยาคุมกำเนิด ซึ่งแบบทดสอบ มีจำนวน 15 ข้อ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว ตอบถูก ให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน โดยแบ่งระดับความรู้อิงตามเกณฑ์ของ Bloom (1964) ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนความรู้ถูกต้องร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนความรู้ถูกต้องร้อยละ 60 - 79
ระดับต่ำ	มีคะแนนความรู้ถูกต้องน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 2 เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิด มุมมอง ความรู้สึกนึกคิดต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นขณะกำลังศึกษาเล่าเรียน ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 10 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ตัวเลือก	ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

สำหรับการแบ่งระดับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับดี	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับไม่ดี	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 3 ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน

เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติการยึดถือเพื่อปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศในวัยเรียน ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 8 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ตัวเลือก	ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

สำหรับการแบ่งระดับค่านิยมทางเพศในวัยเรียน ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับดี	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับไม่ดี	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 4 การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

เป็นคำถามเกี่ยวกับการคาดคะเนของนักเรียนว่าตนเองจะมีโอกาสได้รับผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งได้แก่ ความวิตกกังวล ความรู้สึกอับอายของพ่อแม่ การตั้งครมไม่พึงประสงค์ การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ มากน้อยเพียงใด เป็นต้น ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 8 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ตัวเลือก	ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

สำหรับการแบ่งระดับการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับต่ำ	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ปัจจัยที่ 5 การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เป็นคำถามเกี่ยวกับการคาดคะเนของนักเรียนว่าตนเองจะสามารถปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด เช่น ปฏิเสธการโอบกอดสัมผัสร่างกาย ปฏิเสธการไปเที่ยวยามค่ำคืน ปฏิเสธการไปกับแฟนสองต่อสอง ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ ทำได้แน่นอน ทำได้ไม่แน่ใจ ทำไม่ได้ และทำไม่ได้แน่นอน ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 8 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
ทำได้แน่นอน	5
ทำได้	4
ไม่แน่ใจ	3
ทำไม่ได้	2
ทำไม่ได้แน่นอน	1

สำหรับการแบ่งระดับการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับต่ำ	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 6 การรับรู้ต่อรูปลักษณะภายนอกของตน

เป็นคำถามเกี่ยวกับการคาดคะเนของนักเรียนในรูปลักษณะภายนอกของตน เช่น ใบหน้า ผิวพรรณ รูปร่าง ทรงผม หรือบุคลิกภาพของนักเรียน ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ จริงมาก จริง ไม่แน่ใจ ไม่จริง และไม่จริงเลย ในข้อที่ 1 ถึง 10 ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวนทั้งหมด 10 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
จริงมาก	5
จริง	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่จริง	2
ไม่จริงเลย	1

สำหรับการแบ่งระดับการรับรู้ต่อรูปลักษณะภายนอกของตน ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับต่ำ	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 7 ความอยากรู้้อยากหลงในการมีเพศสัมพันธ์

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับบรรทัดคติทางเพศของวัยรุ่นที่ต้องการทำตามแรงจูงใจตน เช่น อยากรู้้อยากหลง ต้องการความสนุกตื่นเต้น ชอบความเสี่ยง หาคะสบการณ์ใหม่ๆ ต้องการเข้าสังคมเพื่อนที่ชอบเรื่องเพศ เป็นต้น ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 7 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

สำหรับการแบ่งระดับความอยากรู้้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับต่ำ	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 8 การเห็นคุณค่าในตนเอง

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการที่นักเรียนรู้สึกดีต่อตนเองโดยเห็นว่าตนเองมีความสำคัญเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อสังคมและรับรู้ที่สังคมให้การยอมรับในความสามารถของตนจึงเป็นผลให้ตนมีความมั่นใจและรู้สึกมีคุณค่า ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) การยอมรับนับถือตนเอง 2) การได้รับการยอมรับจากเพื่อน 3) การได้รับการยอมรับจากครอบครัว และ 4) การได้รับการยอมรับจากโรงเรียน ซึ่งลักษณะคำถามเป็น มาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ จริงมาก จริง ไม่แน่ใจ ไม่จริง และไม่จริงเลย ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 10 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ตัวเลือก	ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

สำหรับการแบ่งระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับต่ำ	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 9 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาที่ให้ความสนใจ มีการเสาะแสวงหา เปิดรับสื่อต่างๆ ที่ทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกทางเพศ ได้แก่ หนังสือ นิตยสารโป๊ ดีวีดีโป๊ ภาพยนตร์โป๊ ภาพหรือคลิปโป๊เปลือยที่มีการโพสต์บนเว็บไซต์ Instagram หรือ Twitter เป็นต้น ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตราวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า, เดือนละครั้ง, 2 - 3 เดือนต่อครั้ง, 5 - 6 เดือนต่อครั้ง,

และไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 7 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า	5
เดือนละครั้ง	4
2 - 3 เดือนต่อครั้ง	3
5 - 6 เดือนต่อครั้ง	2
ไม่เคยปฏิบัติเลย	1

สำหรับการแบ่งระดับความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับต่ำ	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 10 ความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาที่มีการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลทางโทรศัพท์ และสื่อออนไลน์เกี่ยวกับการเป็นแฟน ความรู้สึกทางเพศ โดยใช้ช่องทาง Line, Facebook, Bee talk, We chat เป็นต้น ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า, เดือนละครั้ง, 2 - 3 เดือนต่อครั้ง, 5 - 6 เดือนต่อครั้ง, และไม่เคยปฏิบัติเลย ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 3 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า	5
เดือนละครั้ง	4
2 - 3 เดือนต่อครั้ง	3
5 - 6 เดือนต่อครั้ง	2
ไม่เคยปฏิบัติเลย	1

สำหรับการแบ่งระดับความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับต่ำ	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 11 ความถี่ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาที่ใช้ไปใช้บริการสถานเริงรมย์ เช่น ร้านเหล้าเบียร์ ผับ เคาท์ บาร์ คาราโอเกะ การไปเที่ยงกลางคืนในสถานที่ต่างๆ เป็นต้น ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ตัวเลือก ได้แก่ สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า, เดือนละครั้ง, 2 - 3 เดือนต่อครั้ง, 5 - 6 เดือนต่อครั้ง, และไม่เคยปฏิบัติเลย ในข้อที่ 1 ถึง 3 ส่วนข้อที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการไปเที่ยวตามเทศกาลกับแฟนหรือคนที่ชอบ เช่น วันลอยกระทง วันวาเลนไทน์ วันสงกรานต์ วันปีใหม่ หรือวันเกิด ซึ่งมีลักษณะให้เลือกตอบ 2 ตัวเลือก ได้แก่ เคยปฏิบัติ และไม่เคยปฏิบัติ ทั้งนี้ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว รวมจำนวนทั้งหมด 4 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อที่ 1 - 3	ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
	สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า	5
	เดือนละครั้ง	4
	2 - 3 เดือนต่อครั้ง	3
	5 - 6 เดือนต่อครั้ง	2
	ไม่เคยปฏิบัติเลย	1
ข้อที่ 4	ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
	เคยปฏิบัติ	5
	ไม่เคยปฏิบัติ	1

สำหรับการแบ่งระดับความถี่ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับต่ำ	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 12 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาที่มีการดื่มแอลกอฮอล์หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสม เช่น เหล้า เบียร์ ไวน์ สเปย์ เหล้าปั่น สาโท เข้าสู่ร่างกาย ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 4 ระดับ ตัวเลือก ได้แก่ เดือนละครั้งหรือมากกว่า, 2 - 3 เดือนต่อครั้ง, 5 - 6 เดือนต่อครั้ง, และไม่เคยดื่มเลย ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 3 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	การให้คะแนน
เดือนละครั้งหรือมากกว่า	4
2 - 3 เดือนต่อครั้ง	3
5 - 6 เดือนต่อครั้ง	2
ไม่เคยดื่มเลย	1

สำหรับการแบ่งระดับความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับต่ำ	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 13 การสูบบุหรี่

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบชนิดเลือกตอบ จำนวน 1 ข้อ คือ นักเรียนเคยสูบบุหรี่หรือไม่ ตัวเลือก คือ เคยสูบบุหรี่ และไม่เคยสูบบุหรี่

ส่วนที่ 14 พฤติกรรมการเลี้ยงดู

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นการอบรมความประพฤติที่มีต่อสังคม การสั่งสอนให้เป็นคนดี ตั้งใจเล่าเรียน ซักจูงให้รักตัวเองและครอบครัว การคบเพื่อน การใช้ชีวิตประจำวัน การให้อิสระในการกระทำสิ่งต่างๆ หรือการลงโทษเมื่อทำผิด เป็นต้น ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า, เดือนละครั้ง, 2 - 3 เดือนต่อครั้ง, 5 - 6 เดือนต่อครั้ง, และไม่เคยเลย ในข้อที่ 1 ถึง 6 ส่วนในข้อที่ 7 ถึง 10 มาตรวัดจะมีลักษณะ ปรกติบ้าง ปรกติบ้าง นานๆ ครั้ง และไม่เคย โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว มีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อที่ 1 - 6	ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
	สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า	5
	เดือนละครั้ง	4
	2 - 3 เดือนต่อครั้ง	3
	5 - 6 เดือนต่อครั้ง	2
	ไม่เคยปฏิบัติเลย	1

ข้อที่ 7 - 10	ตัวเลือก	ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
	ประจำ	5	1
	บ่อยครั้ง	4	2
	บางครั้ง	3	3
	นานๆ ครั้ง	2	4
	ไม่เคย	1	5

สำหรับการแบ่งระดับพฤติกรรมการเล่นดู ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับต่ำ	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 15 สัมพันธภาพในครอบครัว

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวของนักเรียน ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาซึ่งมีการแสดงออกด้วยการให้ความชื่นชม ทำกิจกรรมร่วมกัน รับประทานอาหารร่วมกัน สื่อสารที่ตรงกัน คอยห่วงใย ดูแล แก้ปัญหาให้กันและกันในครอบครัว ซึ่งลักษณะคำถามเป็นเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ ประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นานๆ ครั้ง และไม่เคย โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 10 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ตัวเลือก	ข้อคำถามเชิงบวก	ข้อคำถามเชิงลบ
ประจำ	5	1
บ่อยครั้ง	4	2
บางครั้ง	3	3
นานๆ ครั้ง	2	4
ไม่เคย	1	5

สำหรับการแบ่งระดับสัมพันธภาพในครอบครัว ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับดี	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับไม่ดี	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 16 การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับบิดามารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ให้คำแนะนำอบรมสั่งสอน ดูแลนักเรียนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องเพศ ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า, เดือนละครั้ง, 2 - 3 เดือนต่อครั้ง, 5 - 6 เดือนต่อครั้ง, และไม่เคยเลย ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 9 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า	5
เดือนละครั้ง	4
2 - 3 เดือนต่อครั้ง	3
5 - 6 เดือนต่อครั้ง	2
ไม่เคยเลย	1

สำหรับการแบ่งระดับการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับมาก	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับน้อย	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 17 การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการที่นักเรียนได้รับรู้ในคำบอกเล่า คำแนะนำ คำยุยง หรือการได้เห็นเป็นตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องเพศจากเพื่อนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า, เดือนละครั้ง, 2 - 3 เดือนต่อครั้ง, 5 - 6 เดือนต่อครั้ง, และไม่เคยเลย ให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว จำนวน 9 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า	5
เดือนละครั้ง	4
2 - 3 เดือนต่อครั้ง	3
5 - 6 เดือนต่อครั้ง	2
ไม่เคยเลย	1

สำหรับการแบ่งระดับการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับมาก	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับน้อย	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

ส่วนที่ 18 การมีแฟนหรือคู่อรัก

เป็นข้อคำถามในลักษณะที่บุคคลสองคนมีความรู้สึกเชิงคู่สาวต่อกัน และมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์กันได้ ซึ่งหนึ่งในนั้นเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ลักษณะคำถามเป็นแบบชนิดเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก คือ 1) ไม่เคยมีแฟน 2) เคยมีแต่เลิกกันแล้ว และ 3) มีแฟนในปัจจุบัน โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว มีจำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 19 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการที่นักเรียนได้มีโอกาสอยู่กับบุคคล ซึ่งมีความรู้สึกเชิงคู่สาวต่อกันตามลำพังสองต่อสองโดยอยู่ในสถานที่ลับตาคน ซึ่งอาจจะเป็นแฟนหรือไม่ก็ได้ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ลักษณะคำถามเป็นชนิดแบบเลือกตอบชนิด 2 ตัวเลือก คือ 1) เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง และ 2) ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว มีจำนวน 1 ข้อ

4.4 ตอนที่ 4 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนชาย - หญิง ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ลักษณะคำถามเป็นแบบชนิดเลือกตอบและเติมคำ จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย 1) พฤติกรรมการเคยมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา 2) บุคคลที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งล่าสุด และ 3) การใช้วิธีคุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

5. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวิจัยที่มีความสำคัญ เนื่องจากต้องนำไปเก็บข้อมูลให้ได้ความจริงและความถูกต้องมากที่สุดจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปสู่ผลการวิจัยที่น่าเชื่อถือ ซึ่งการหาคุณภาพเครื่องมือมีรายละเอียด (นิทรา กิจธีระวุฒิมังษ์, 2560, น. 215-228) ดังต่อไปนี้

5.1 การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ

ความตรงของเครื่องมือ (Validity) ผู้วิจัยหาคุณภาพเครื่องมือด้วยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แบบให้ค่าดัชนี ซึ่งเป็นการพิจารณาว่าเนื้อหาในข้อคำถามวัดได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของข้อคำถามกับคำนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการและแนวคิดทฤษฎีของตัวแปร

ทั้งนี้ ผู้วิจัยหาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence = IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านอนามัยเจริญพันธุ์และสาธารณสุขศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน ในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาข้อคำถาม (Item content) กับคำนิยามเชิงปฏิบัติการ สาระสำคัญของตัวแปร (Domain content) ความสมเหตุสมผล ความครบถ้วนสมบูรณ์ และสำนวนภาษาที่ใช้

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence = IOC) เป็นการหาค่าความสอดคล้องซึ่งค่า IOC มีค่าระหว่าง 0.00 - 1.00 และสามารถแปลความหมายค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหา ได้ดังนี้

IOC = 1.00 ความหมายว่า เนื้อหาของคำถามทุกข้อในแบบสอบถามสอดคล้องกับ คำนิยามเชิงปฏิบัติการ แนวคิด ทฤษฎีของตัวแปร

IOC = 0.00 ความหมายว่า เนื้อหาของคำถามทุกข้อในแบบสอบถามไม่สอดคล้องกับคำนิยามเชิงปฏิบัติการ แนวคิด ทฤษฎีของตัวแปร

การคำนวณค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา มีดังนี้ 1) การกำหนดระดับความคิดเห็น 3 ระดับ ซึ่งแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

1 หมายถึง แนใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่

-1 หมายถึง แนใจว่าข้อคำถามไม่ความสอดคล้องกับจุดประสงค์

และ 2) การคำนวณหาค่า IOC โดยนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องฯ โดยใช้สูตรของโรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli, & Hambleton, 1977) มีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
 $\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ได้จากการคำนวณจะมีค่าระหว่าง 0.00 - 1.00 ซึ่งหากข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปแสดงว่าข้อคำถามนั้นนำไปใช้ได้ แต่หากค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 จะต้องปรับปรุงข้อคำถามนั้นแล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกรอบหรือตัดข้อคำถามนั้นทิ้งไป ทั้งนี้เครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องในแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0.5 - 1.00

5.2 การตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ

ความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) เป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่มีความคงที่ ความคงเส้นคงวาของค่าที่วัดได้ และการวิจัยครั้งนี้ทำการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือโดยใช้การตรวจสอบความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) โดยตรวจสอบเครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข หลังจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้วไปทดสอบหาค่าความเที่ยงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในพื้นที่บริบทใกล้เคียงและคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งอนุโลมว่ามีการแจกแจงแบบปกติ (สุวิมล ติรกานันท์, 2551, น. 176) หลังจากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาครอนบาคของแต่ละตัวแปรซึ่งจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (DeVellis, 2012) ทั้งนี้เครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นแบบสอบถามซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาครอนบาคในแต่ละตัวแปร ดังต่อไปนี้

5.2.1 ความรู้เรื่องเพศศึกษา เท่ากับ 0.76

5.2.2 เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เท่ากับ 0.86

5.2.3 ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน เท่ากับ 0.71

5.2.4 การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เท่ากับ 0.71

5.2.5 การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เท่ากับ 0.88

5.2.6 การรับรู้ต่ออุปลักษณะภายนอกของตน เท่ากับ 0.91

- 5.2.7 ความอยากสู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ เท่ากับ 0.88
- 5.2.8 การเห็นคุณค่าในตนเอง เท่ากับ 0.74
- 5.2.9 ความดีในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เท่ากับ 0.90
- 5.2.10 ความดีในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร เท่ากับ 0.74
- 5.2.11 ความดีในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล เท่ากับ 0.78
- 5.2.12 ความดีในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.92
- 5.2.13 พฤติกรรมการเลี้ยงดู เท่ากับ 0.71
- 5.2.14 สัมพันธภาพในครอบครัว เท่ากับ 0.84
- 5.2.15 การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ เท่ากับ 0.87
- 5.2.16 การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน เท่ากับ 0.88

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม ดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

6.1 ขออนุมัติเก็บข้อมูลวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ด้วยหมายเลขรับรองโครงการวิจัยที่ IRB No.0159/61, COA No.570/2518 ด้วยวิธี Full Board Review

6.2 จัดทำหนังสือขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยออกหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

6.3 จัดเตรียมห้องสำหรับเก็บข้อมูลโดยใช้ห้องตามความสะดวกของแต่ละโรงเรียนที่จัดเตรียมให้ และทำการจัดโต๊ะนั่งในการตอบแบบสอบถามซึ่งแยกจากกันลักษณะคล้ายการสอบ

6.4 นำรายชื่อที่สุ่มได้ไปแจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยพร้อมแนะนำตัวเอง อธิบายโครงการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย ขอคำยินยอมเข้าร่วมการวิจัยด้วยการลงลายมือชื่อ และอธิบายให้นักเรียนทราบว่าในการตอบแบบสอบถามนักเรียนไม่ต้องใส่ ชื่อ - สกุล โรงเรียน ของตนเองแต่อย่างใดและการรายงานข้อมูลเป็นไปในลักษณะภาพรวม ทั้งนี้ในการตอบแบบสอบถามหากนักเรียนมีความรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ สามารถข้ามข้อคำถามนั้นๆ ได้หรือยุติการตอบแบบสอบถามได้โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักเรียน และจะทำลายแบบสอบถามทิ้งทันทีหลังจบโครงการวิจัย

6.5 ให้ความเวลาในการทำแบบสอบถาม 50 นาที โดยประมาณหรือ 1 คาบการเรียน ระหว่างทำแบบสอบถามจะไม่มีกรรบกวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้นักกลุ่มตัวอย่างมีสมาธิในการตอบข้อมูล

6.6 ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์รสนิยมทางเพศ ดังนี้ 1) ผู้ที่ตอบชอบต่างเพศ และ 2) ผู้ที่ตอบชอบเพศเดียวกันและคาดว่าจะสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ (มีเพศสัมพันธ์และมีโอกาสตั้งครรรภ์) ด้วยการพิจารณาเลือกจากแบบสอบถามภายหลังการตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้น

6.7 หากจำนวนตัวอย่างยังไม่ครบ ผู้วิจัยจะทำการสุ่มเก็บข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้ครบตามจำนวน

6.8 เก็บแบบสอบถามให้ครบทุกโรงเรียนและทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

7.1 วิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะทางประชากรด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด

7.2 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกแบบทวิ (Enter Binary logistic regression) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นเกณฑ์ยอมรับ

การวิจัยระยะที่ 2 กำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การวิจัยระยะนี้เป็นการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโดยใช้ผลการวิจัยจากระยะที่ 1 เป็นปัจจัยนำเข้า ทั้งนี้สามารถแสดงการดำเนินการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมาย

1.1 เพื่อกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

1.2 เพื่อกำหนดเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

2. การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร

2.1 การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีการวัดระดับช่วงและอัตราส่วน

วิธีการกำหนดค่าน้ำหนักจะกำหนดค่าน้ำหนักจากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยเอาค่า Adj.OR

มากำหนดค่าน้ำหนักของแต่ละตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรรายด้าน โดยการนำค่า Adj.OR ของแต่ละตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรรวมกัน หลังจากนั้นทำการเทียบร้อยละเพื่อให้ได้ค่าน้ำหนักของแต่ละตัวแปรของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยมีวิธีคิด ดังนี้

$$\text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายด้าน} = \frac{\text{ค่า Adj.OR ตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพล} \times 100}{\text{ผลรวมค่า Adj.OR ตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพล}}$$

2.1.2 การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรรายข้อ เมื่อตัวแปรรายด้านมีหลายข้อคำถาม จึงให้นำค่า Adj.OR รายข้อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรรายข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) มาเทียบสัดส่วนเพื่อให้ได้ค่าน้ำหนักของแต่ละข้อ ของตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยมีวิธีคิด ดังนี้

$$\text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายข้อ} = \frac{\text{ค่า Adj.OR รายข้อ} \times \text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายด้าน}}{\text{ผลรวมค่า Adj.OR รายข้อ}}$$

2.1.3 การกำหนดค่าน้ำหนักรายสเกลการวัด เมื่อได้ค่าน้ำหนักรายข้อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรแล้ว หลังจากนั้นให้นำค่าน้ำหนักรายข้อไปกำหนดค่าน้ำหนักรายช่องสเกลการวัดแต่ละช่องที่มีการเลือกตอบของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน ซึ่งมีวิธีการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ค่าน้ำหนักสเกลการวัด} = \frac{\text{คะแนนสเกลการวัดที่เลือกตอบ} \times \text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายข้อ}}{\text{คะแนนสเกลการวัดที่สูงสุด}}$$

2.2 การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีการวัดระดับกลุ่มและจัดอันดับ

2.2.1 กรณีที่เป็นตัวแปรอ้างอิง จะกำหนดให้ค่าน้ำหนักเป็น 0 เนื่องจากกรทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมา พบว่า กำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรอ้างอิงเป็น 0 จากงานวิจัยของ กฤษภา เหล็กเพชร (2557) ศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงต่อ

พฤติกรรมที่นำไปสู่การติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย งานวิจัยของ เตือนใจ ภูสระแก้ว (2556) ศึกษาการคัดกรองความเสี่ยงของการเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำในผู้ป่วยเบาหวานของโรงพยาบาลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นต้น

2.2.2 กรณีที่ไม่ได้เป็นตัวแปรอ้างอิง จะนำค่า Adj.OR ของตัวแปรนั้นมาคำนวณหาค่าน้ำหนัก โดยมีวิธีการหาค่าน้ำหนักตัวแปร ดังนี้

$$\text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายด้าน} = \frac{\text{ค่า Adj.OR ตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพล} \times 100}{\text{ผลรวมค่า Adj.OR ตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพล}}$$

3. การกำหนดเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยทำการกำหนดระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาด้วยการรวมผลคะแนนค่าน้ำหนัก (ร้อยละ) จากการตอบข้อคำถามในทุกข้อของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่กำหนดค่าน้ำหนักไว้และนำไปเทียบเกณฑ์ระดับความเสี่ยงทางพฤติกรรมสุขภาพที่ได้กำหนดขึ้นโดยประยุกต์ใช้หลักเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมสุขภาพโรคเรื้อรังของ กองสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (2556) มาใช้เป็นเกณฑ์จำแนกระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเนื่องจากหลักเกณฑ์นี้เป็นของกองสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ที่สร้างขึ้นในบริบทของคนไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำมาประยุกต์ใช้บอกระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา แสดงดังตาราง 7 ดังต่อไปนี้

ตาราง 7 แสดงร้อยละ และเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ร้อยละของคะแนนความเสี่ยง	เกณฑ์ระดับความเสี่ยง
0 - 30.00	ความเสี่ยงต่ำ
30.01 - 69.99	ความเสี่ยงปานกลาง
70.00 - 100	ความเสี่ยงสูง

ที่มา: กองสุขาศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข, 2556

การวิจัยระยะที่ 3 สร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การวิจัยระยะนี้เป็นการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นด้วยกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคกลุ่มสมมติ (Nominal group technique) โดยใช้ผลการวิจัยจากระยะที่ 1 เป็นปัจจัยนำเข้าไปในการอภิปรายกลุ่มและสามารถแสดงวิธีดำเนินการวิจัยได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย

เพื่อสร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

2. วิธีดำเนินการ

2.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปแบบหรือแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และเตรียมปัจจัยนำเข้าไปเพื่อเป็นประเด็นในการอภิปรายกลุ่มซึ่งได้แก่ผลการวิจัยจากระยะที่ 1

2.2 นำประเด็นการทบทวนวรรณกรรมที่ได้มาสรุปให้ผู้เชี่ยวชาญได้รับทราบถึงแนวทางเฝ้าระวังที่ผ่านมาเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาและแสดงความคิดเห็น

2.3 คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านอนามัยเจริญพันธุ์ นักวิชาการสาธารณสุข นักจิตวิทยา ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง และตัวแทนนักเรียน ทั้งหมด 9 ท่าน จากแนวคิดของ Moore (สุวิมล ว่องวานิช, 2558, น. 353-357) ซึ่งประกอบไปด้วย

2.3.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายและการบริหารทางอนามัยเจริญพันธุ์ 1 ท่าน

2.3.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการทางอนามัยเจริญพันธุ์ 1 ท่าน

2.3.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณสุขปฏิบัติการทางอนามัยเจริญพันธุ์ 1 ท่าน

2.3.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาและการให้คำปรึกษา 1 ท่าน

2.3.5 ผู้เชี่ยวชาญการดูแลพฤติกรรมและสุขภาพทางเพศของนักเรียนโดยเป็นครูฝ่ายปกครองและครูอนามัยโรงเรียน 2 ท่าน

2.3.6 ตัวแทนผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา 1 ท่าน

2.3.7 ตัวแทนนักเรียนซึ่งเป็นกรรมการนักเรียนที่มีบทบาทในการดูแลปกครองนักเรียนทั้งชายและหญิง 2 ท่าน

2.4 ขั้นตอนการประชุมกลุ่ม

2.4.1 ก่อนวันประชุมกลุ่ม ผู้วิจัยจะส่งเอกสารให้ผู้เชี่ยวชาญได้รับทราบถึงขั้นตอนการดำเนินการ บัณฑิตนำเข้าในการอภิปรายกลุ่ม และเอกสารร่างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.4.2 เตรียมห้องประชุมจัดโต๊ะเป็นรูปตัวยู (U - shaped) ขนาดใหญ่ 1 โต๊ะ มีเก้าอี้นั่ง 9 ที่แต่ละที่มีไมโครโฟนประจำที่และหน้าต่างที่ประกอบด้วยจอโปรเจคเตอร์และกระดาน ฟลิปชาร์ต ผู้เข้าร่วมประชุมสามารถเลือกที่นั่งได้อย่างอิสระ

2.4.3 กระบวนการในการหาข้อค้นพบมติโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมตินี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 2 ชั่วโมง 30 นาที ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างประเด็นความคิดเห็น (Silent ideas) ผู้เชี่ยวชาญจะได้รับเอกสารบัณฑิตนำเข้าในการอภิปรายกลุ่มและเอกสารร่างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญรับทราบข้อมูลและเขียนเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรตามความคิดเห็นลงในกระดานก่อนวันประชุมกลุ่ม หลังจากนั้นอีก 1 สัปดาห์ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านเพื่อนำมาพิมพ์เป็นเอกสารใช้ในวันประชุมกลุ่มโดยพิมพ์ข้อมูลแนวทางการเฝ้าระวังของผู้เชี่ยวชาญแยกเฉพาะของแต่ละท่าน และรวมเอกสารเป็น 1 ชุด

ขั้นตอนที่ 2 รวบรวมข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (Round - robin) ในวันประชุมกลุ่มผู้วิจัยทำการแจกเอกสารให้กับผู้เชี่ยวชาญท่านละ 1 ชุด และให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นของตนในแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่ได้เขียนเสนอแนะไว้ให้ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นได้รับทราบ โดยผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงทรรศนะที่ได้เขียนข้อเสนอแนะไว้ที่ละท่าน ทั้งนี้ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการรวบรวมและจัดบันทึกความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไว้และกล่าวแสดงประเด็นทั้งหมดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญรับทราบทั่วกัน

ขั้นตอนที่ 3 อภิปรายกลุ่มโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ (Serial discussion) ซึ่งผู้วิจัยให้คณะผู้เชี่ยวชาญร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นความคิดเห็นในแต่ละประเด็นเพื่อให้สมาชิกทุกคนเข้าใจความหมายตลอดจนเหตุผลที่นำเสนอข้อความดังกล่าวให้เข้าใจตรงกัน

ขั้นตอนที่ 4 ตัดสินความคิดเห็นด้วยตนเอง (Vote on item importance) ผู้วิจัยทำการรวบรวมประเด็นและรายละเอียดประเด็นเขียนเป็นข้อๆ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจัดลำดับความสำคัญหรือความต้องการจำเป็นในแต่ละข้อ ทั้งนี้เนื่องจากเวลาจำกัดผู้วิจัยจึงทำการพิมพ์เอกสารการจัดลำดับความต้องการจำเป็นแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านช่วยจัดลำดับความต้องการจำเป็นของตนในภายหลัง และโอกาสต่อไปผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมเอกสารการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านและนำผลการจัดลำดับแต่ละข้อมาหาคะแนนผลรวมเพื่อให้ได้ข้อความที่เป็นความต้องการสูงสุดเรียงตามลำดับข้อ ซึ่งมีวิธีการจัดลำดับและการให้คะแนน ดังนี้เช่น แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนที่มีระดับความเสี่ยงต่ำ ซึ่งมีแนวทาง 6 ประเด็น/ข้อ จากนั้นทำการแปลลำดับให้เป็นคะแนน ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 ให้ 6 คะแนน

ลำดับที่ 2 ให้ 5 คะแนน

ลำดับที่ 3 ให้ 4 คะแนน

ลำดับที่ 4 ให้ 3 คะแนน

ลำดับที่ 5 ให้ 2 คะแนน

ลำดับที่ 6 ให้ 1 คะแนน

หลังจากนั้นนำคะแนนจากการจัดลำดับในแต่ละข้อมาหาผลรวมทางคณิตศาสตร์ โดยประเด็น/ข้อคิดเห็นใดได้คะแนนรวมความต้องการจำเป็นสูงสุดจะเป็นข้อคิดเห็นที่คณะผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเป็นความต้องการสูงสุด

2.2.4 สรุปผลแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญทราบ

การวิจัยระยะที่ 4 พัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การวิจัยระยะนี้เป็นการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้ผลการวิจัยระยะที่ 2 และ 3 เป็นปัจจัยนำเข้า และสามารถแสดงวิธีการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

2. วิธีดำเนินการ

2.1 เตรียมข้อมูลการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จากการวิจัยระยะที่ 2

2.2 เตรียมข้อมูลเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จากการวิจัยระยะที่ 2

2.3 เตรียมข้อมูลแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จากการวิจัยระยะที่ 3

2.4 ผู้วิจัยนำผลข้อมูลที่เตรียมไว้จากระยะที่ 2 และ 3 ให้นักเขียนโปรแกรม (Programmer) พร้อมอธิบายความต้องการลักษณะโปรแกรมสำเร็จรูปตามวัตถุประสงค์การใช้งาน เพื่อให้มีความเข้าใจและพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์โดยการพัฒนาโปรแกรมในครั้งนี้ใช้ภาษา PHP และ MySQL ในการเขียนโปรแกรม

3. การแสดงผลของโปรแกรมสำเร็จรูป

การแสดงผลของโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา (Output) มี 2 ส่วนดังนี้

3.1 การรายงานผลของโปรแกรม สำหรับครู

3.1.1 แสดงรหัสการเข้าใช้ (Code) ของนักเรียนตามระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1) ระดับความเสี่ยงต่ำต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

2) ระดับความเสี่ยงปานกลางต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

3) ระดับความเสี่ยงสูงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

3.1.2 แสดงผลแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตามระดับความเสี่ยงต่ำ ปานกลาง และสูง ของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง

3.2 การรายงานผลของโปรแกรม สำหรับนักเรียน

3.2.1 แสดงระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาของนักเรียนเฉพาะคน

3.2.2 แสดงแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตามระดับความเสี่ยงของนักเรียนที่ประเมินได้

4. กรอบแนวคิดในการพัฒนาระบบ

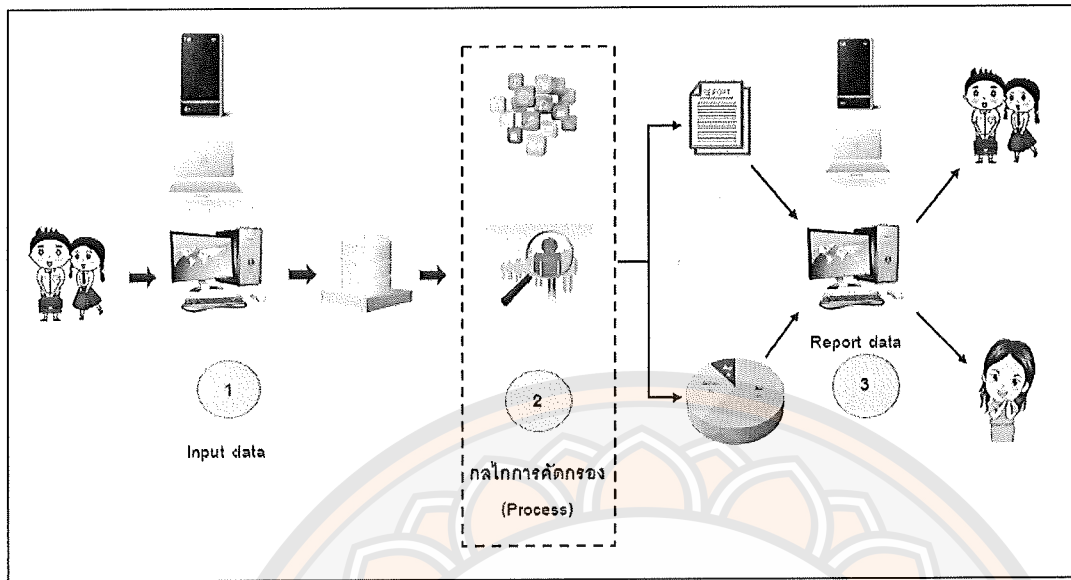
การพัฒนาระบบโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลนำเข้า (Input data) เป็นข้อมูลที่นักเรียนตอบแบบสอบถามตามข้อคำถามของโปรแกรมสำเร็จรูป

4.2 กลไกการคัดกรอง (Process) เป็นกระบวนการประมวลผลของโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ภาษา PHP และ MySQL ในการเขียนโปรแกรม

4.3 รายงานผล (Report data) เป็นการแสดงข้อมูลที่ได้ประมวลผลจากโปรแกรมซึ่งการรายงานแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของครู และส่วนของนักเรียน

ผู้วิจัยสามารถเขียนกรอบแนวคิดในการพัฒนาระบบโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ได้ดังภาพ 8

ภาพ 8 แสดงกรอบแนวคิดในการพัฒนาระบบโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การวิจัยระยะที่ 5 ทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การวิจัยระยะนี้เป็นการทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโดยใช้ผลการวิจัยระยะที่ 4 เป็นปัจจัยนำเข้า ซึ่งแบ่งการทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของครูและส่วนของนักเรียน สามารถแสดงวิธีการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมาย

1.1 เพื่อทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำหรับครู

1.2 เพื่อทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำหรับนักเรียน

2. วิธีดำเนินการวิจัยสำหรับครู

การทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยสำหรับครู ดังนี้

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูที่อยู่ในสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ และกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่อยู่ในสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตพื้นที่จังหวัดชัยภูมิที่ได้รับการสุ่มคัดเลือกพร้อมทำการทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและตอบแบบประเมินการใช้โปรแกรม

2.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มเลือกโรงเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบจับฉลากเลือกตัวแทน 1 โรงเรียนจาก 8 โรงเรียนที่เป็นตัวแทนในการเก็บข้อมูลวิจัยระยะที่ 1 และทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างครู โดยใช้วิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ตามคุณสมบัติ ดังนี้ 1) ครูระดับผู้บริหารโรงเรียน 2) ครูฝ่ายปกครอง 3) ครูอนามัยโรงเรียน และ 4) ครูประจำชั้นของห้องที่ถูกคัดเลือก มีจำนวน 18 คน

2.2.1 เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria)

1) เป็นครูเพศชายหรือเพศหญิงที่อยู่ในสถานะผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายปกครอง ครูอนามัยโรงเรียน และครูประจำชั้นของห้องที่ถูกคัดเลือก

2) มีความสมัครใจเข้าร่วมการทดลองใช้โปรแกรม

2.2.2 เกณฑ์การคัดออก (Exclusion criteria)

1) ครูเจ็บป่วยกะทันหันหรือไม่ได้มาทำงานในวันเก็บข้อมูล

2) ออกจากพื้นที่วิจัย

2.3 แบบแผนการทดลอง

ลักษณะการทดลองเป็นแบบการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-experimental design) ชนิดศึกษากลุ่มเดียว วัดหลังการทดลอง (The one-shot case study) ด้วยแบบประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

กลุ่มทดลอง E ----- X ----- O

โดยที่ E หมายถึง กลุ่มครูระดับผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายปกครอง ครูอนามัยโรงเรียน และครูประจำชั้นของห้องที่ถูกคัดเลือกจำนวน 18 คน

X หมายถึง โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในส่วนหน้าต่างโปรแกรมของครูระยะเวลาการทดลองใช้ภายใน 1 วัน ซึ่งกิจกรรมการทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แสดงดังตาราง 8

○ หมายถึง ความคิดเห็นต่อการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาด้วยแบบประเมิน

ตาราง 8 แสดงกิจกรรมการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับครู

ลำดับ	กิจกรรมการใช้โปรแกรม	ระยะเวลา
1	อธิบายเกี่ยวกับโปรแกรม วัตถุประสงค์ของโปรแกรม วิธีการใช้โปรแกรม และการแสดงผลของโปรแกรม ให้นักเรียนรับทราบโดยพร้อมเพียง	5 นาที
2	ตอบข้อซักถามสงสัยเกี่ยวกับโปรแกรมและการเข้าใช้โปรแกรม	5 นาที
3	ให้นักเรียนทดลองใช้โปรแกรมและอำนวยความสะดวกดูแลควบคุมการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปให้กับนักเรียน	30 นาที
4	นำแบบประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปให้นักเรียนตอบ หลังจากนักเรียนเสร็จสิ้นการใช้โปรแกรม	10 นาที
5	ทดลองใช้โปรแกรมโดยเข้าดูการประมวล/แสดงผลของโปรแกรม ทั้งระดับความเสี่ยงของนักเรียนและแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา หลังจากให้นักเรียนเข้าใช้โปรแกรมสำเร็จรูปครบทุกคน	30 นาที

2.4 เครื่องมือประเมินการใช้โปรแกรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 4 สำหรับครูเป็นแบบประเมินการทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยมีเนื้อหาของคำถามประกอบด้วย 1) การใช้โปรแกรม 2) เนื้อหา 3) เทคนิคการออกแบบโปรแกรม 4) แนวทางการเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่ำ 5) แนวทางการเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงปานกลาง 6) แนวทางการเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงสูง และ 7) ภาพรวมของโปรแกรม ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง ควรปรับปรุง และควรปรับปรุงอย่างมาก ผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว มีจำนวน 19 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
ควรปรับปรุง	2
ควรปรับปรุงอย่างมาก	1

สำหรับการแบ่งระดับการประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สำหรับครูผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับดี	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับพอใช้	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.5.1 ทำเรื่องขออนุญาตคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอเก็บข้อมูลวิจัย

2.5.2 จัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยออกหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

2.5.3 ติดต่อครูระดับผู้บริหารโรงเรียน ครูฝ่ายปกครอง ครูอนามัยโรงเรียน และครูประจำชั้นห้องที่ได้รับการสุ่มคัดเลือกเพื่อประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในครั้งนี้ และอธิบายถึงโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้านวัตถุประสงค์การใช้โปรแกรม ลักษณะการใช้งาน ประโยชน์ของโปรแกรมและขอความยินยอมลงลายมือชื่อเข้าร่วมการวิจัยตามความสมัครใจ พร้อมจัดตารางวัน เวลา ในการเข้าร่วมกิจกรรมการวิจัยให้ครุทราบ

2.5.4 ติดต่อครูผู้ดูแลควบคุมห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนเพื่อขออนุญาตใช้เป็นสถานที่ทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2.5.5 ดำเนินกิจกรรมการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปให้กับนักเรียนจนครบทุกห้อง

2.5.6 หลังจากครูใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเสร็จ ครูจะต้องทำแบบประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

2.5.7 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมิน เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิธีดำเนินการวิจัยสำหรับนักเรียน

การทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย สำหรับนักเรียน ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 ของกรมสามัญศึกษา เขตพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 ที่ได้รับการสุ่มคัดเลือกและทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และตอบแบบประเมินการใช้โปรแกรม

3.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มเลือกโรงเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มแบบจับฉลากเลือกตัวแทน 1 โรงเรียนจาก 8 โรงเรียนที่เป็นตัวแทนในการเก็บข้อมูลวิจัยระยะที่ 1 และทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนักเรียน โดยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างทุกระดับชั้น คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 อย่างละระดับชั้น และระดับชั้นละห้องที่มีสัดส่วนผู้ชายและผู้หญิงใกล้เคียงกันที่สุด ทั้งนี้ทำการคัดเลือกตัวอย่างนักเรียนด้วยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ตามคุณสมบัติ คือ มีรสนิยม ชอบต่างประเทศ หรือหากชอบเพศเดียวกันก็คาดว่าสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างประเทศได้ (มีเพศสัมพันธ์และเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์) จำนวน 137 คน

3.2.1 เกณฑ์การคัดเลือกเข้า (Inclusion criteria)

- 1) เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6
- 2) ทั้งเพศชายและเพศหญิง
- 3) สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ดีทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน
- 4) ยินดีและเต็มใจเข้าร่วมการวิจัย

3.2.2 เกณฑ์การคัดออก (Exclusion criteria)

- 1) เจ็บป่วยกะทันหันหรือขาดโรงเรียนในวันเก็บข้อมูล
- 2) ออกนอกพื้นที่วิจัย

3.3 แบบแผนการทดลอง

ลักษณะการทดลองเป็นแบบการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-experimental design) ชนิดศึกษากลุ่มเดียว วัดหลังการทดลอง (The one-shot case study) ด้วยแบบประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

กลุ่มทดลอง E ----- X ----- O

โดยที่ E หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 ที่ได้รับการคัดเลือก ระดับชั้นละห้องที่มีสัดส่วนผู้ชายและผู้หญิงใกล้เคียงกันที่สุดและมีรสนิยมชอบต่างเพศหรือหากชอบเพศเดียวกันก็คาดว่าสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ (มีเพศสัมพันธ์และเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์) รวม 137 คน

X หมายถึง โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในส่วนหน้าต่างโปรแกรมของนักเรียน ระยะเวลาการทดลองใช้ภายใน 1 วัน ซึ่งกิจกรรมการทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แสดงดังตาราง 9

O หมายถึง ความคิดเห็นต่อการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรอง ความเสี่ยงต่อพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาด้วยแบบ ประเมิน

ตาราง 9 แสดงกิจกรรมการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับนักเรียน

ลำดับ	กิจกรรมการใช้โปรแกรม	ระยะเวลา
1	ฟังอธิบายเกี่ยวกับโปรแกรม วัตถุประสงค์ของโปรแกรม วิธีการใช้โปรแกรม และการแสดงผลของโปรแกรม	5 นาที
2	ซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูปและการเข้าใช้โปรแกรม	5 นาที
3	ทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและอ่านรายงานผลระดับความเสี่ยงและแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน จากการประมวลผลของโปรแกรม	30 นาที
4	ทำแบบประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หลังจากเสร็จสิ้นการใช้โปรแกรม	10 นาที

2.4 เครื่องมือประเมินการใช้โปรแกรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 4 สำหรับนักเรียนเป็นแบบประเมินการทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยมีติของคำถามประกอบด้วย 1) การใช้โปรแกรม 2) เนื้อหา 3) เทคนิคการออกแบบโปรแกรม 4) แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และ 5) ภาพรวมของโปรแกรม ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) มี 5 ระดับตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง ควรปรับปรุง และควรปรับปรุงอย่างมาก ผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว มีจำนวน 15 ข้อ โดยเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

ตัวเลือก	การให้ค่าคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
ควรปรับปรุง	2
ควรปรับปรุงอย่างมาก	1

สำหรับการแบ่งระดับคะแนนการประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สำหรับนักเรียน ผู้วิจัยอิงหลักเกณฑ์ของ Bloom (1964) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับดี	มีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
ระดับปานกลาง	มีคะแนนร้อยละ 60 - 79
ระดับพอใช้	มีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 60

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 ทำเรื่องขออนุญาตคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอเก็บข้อมูลวิจัย

3.5.2 จัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยออกหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

3.5.3 อธิบายโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับเมื่อเข้าร่วมโครงการวิจัยให้นักเรียนรับทราบและขอความยินยอมลงลายมือชื่อเข้าร่วมการวิจัยตามความสมัครใจ พร้อมแจ้งตารางวัน เวลา ในการเข้าใช้โปรแกรมสำเร็จรูปให้นักเรียนทราบ

3.5.4 ให้นักเรียนทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยนักเรียนจะได้รับทราบคำอธิบายเกี่ยวกับโปรแกรม วัตถุประสงค์ของโปรแกรม วิธีการใช้โปรแกรม และการแสดงผลของโปรแกรม จากนักวิจัยและครู

3.5.5 หลังจากนักเรียนใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเสร็จสิ้นให้นักเรียนตอบแบบประเมินการใช้โปรแกรม

3.5.6 เก็บรวบรวมแบบประเมินเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเคารพและตระหนักในสิทธิมนุษยชนของผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลเสนอคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ด้วยหมายเลขรับรองโครงการวิจัยที่ IRB No.0159/61, COA No.570/2518 ด้วยวิธี Full Board Review
2. ผู้วิจัยมีการชี้แจงรายละเอียดต่ออาสาสมัครให้ทราบวัตถุประสงค์ ประโยชน์ของการวิจัย และสิทธิของอาสาสมัครว่า สามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมวิจัยได้ทุกขณะโดยไม่มีผลกระทบใดๆ ต่ออาสาสมัครทั้งสิ้น สามารถข้ามการตอบคำถามการวิจัยในบางข้อได้ และจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมโดยไม่มีการอ้างอิงรายชื่อบุคคล
3. อาสาสมัครที่สมัครใจเข้าร่วมวิจัยทุกท่าน จะมีการลงลายมือชื่อเป็นลายลักษณ์อักษรในเอกสารการขอความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
4. ข้อมูลของการตอบแบบสอบถามจะจัดเก็บเป็นความลับ โดยไม่มีการเปิดเผยข้อมูลแบบสอบถามให้กับบุคคลอื่นทั้งสิ้นไม่ว่ากรณีใดๆ
5. เมื่ออาสาสมัครมีความลังเลสงสัยในการวิจัย สามารถติดต่อสอบถามผู้วิจัยได้ทันที
6. หลังจากทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้เสร็จสิ้น ผู้วิจัยจะทำลายเอกสารแบบสอบถามทุกประเภทที่ได้ทำการเก็บข้อมูลทั้งหมดด้วยเครื่องทำลายเอกสาร

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

ผลการวิจัยระยะที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยระยะที่ 2 ผลการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยระยะที่ 3 ผลการสร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยระยะที่ 4 ผลการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยระยะที่ 5 ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยระยะที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัย นำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล

จากการเก็บข้อมูลทั้งหมด 990 คน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 58.2 และร้อยละ 41.8 ตามลำดับโดยมีอายุเฉลี่ย 16.36 ± 1.22 อายุต่ำสุด 14 ปี อายุสูงสุด 20 ปี กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 26.6 รองลงมาคือ กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 25.1 มีระดับผลการเรียนเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป ร้อยละ 60.7 โดยนักเรียนมีสถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 67.5 และสถานะแยก/หย่าร้าง/เสียชีวิต ร้อยละ 32.5 ทั้งนี้บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียนมากที่สุด คือ บิดามารดา ร้อยละ 55.4 รองลงมาคือ อยู่กับบิดาหรือมารดา ร้อยละ 16.6 และนักเรียนได้รับเงินค่าใช้จ่ายพอใช้ต่อวัน ร้อยละ 94.8 และไม่พอใช้ต่อวัน ร้อยละ 5.2 รายละเอียดดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

(n = 990)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	414	41.8
หญิง	576	58.2
อายุ		
15 ปี และน้อยกว่า	293	29.6
16 ปี	254	25.7
17 ปี	214	21.6
18 ปีขึ้นไป	229	23.1

(Mean = 16.36, S.D. = 1.22, Min = 14, Max = 20)

ตาราง 10 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 3	263	26.6
มัธยมศึกษาปีที่ 4	248	25.1
มัธยมศึกษาปีที่ 5	236	23.8
มัธยมศึกษาปีที่ 6	243	24.5
ระดับผลการเรียน		
เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00	389	39.3
เกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	601	60.7
(Mean = 3.05, S.D. = 0.59, Min = 1.00, Max = 4.00)		
สถานภาพของบิดามารดา		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	668	67.5
บิดามารดาแยก/อย่าร้าง/เสียชีวิต	322	32.5
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน		
อยู่กับบิดามารดา	548	55.4
อยู่กับบิดาหรือมารดา	165	16.6
อยู่กับบุคคลอื่นๆ	277	28.0
ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย		
พอใช้ต่อวัน	939	94.8
ไม่พอใช้ต่อวัน	51	5.2

2. ความรู้เรื่องเพศศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความรู้ถูกต้องในเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับสูง มากที่สุด ร้อยละ 69.7 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 19.4 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 12.02 ± 2.68 รายละเอียดดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความรู้เรื่องเพศศึกษา
(n = 990)

ระดับความรู้เรื่องเพศศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (มีความรู้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	690	69.7
ระดับปานกลาง (มีความรู้ถูกต้อง ร้อยละ 60 - 79)	192	19.4
ระดับต่ำ (มีความรู้ถูกต้อง น้อยกว่าร้อยละ 60)	108	10.9
คะแนนเต็ม 15, Mean = 12.02, S.D. = 2.68, Min = 2, Max = 15		

ผลการจำแนกความรู้เรื่องเพศศึกษาตามรายชื่อ พบว่า นักเรียนมีความรู้ถูกต้องมากที่สุดเรื่องผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ร้อยละ 92.9 รองลงมาคือ การกระทำที่ฝ่ายชายควรปฏิบัติต่อฝ่ายหญิงตามประเพณีไทย ร้อยละ 92.6 ส่วนข้อที่นักเรียนมีความรู้ถูกต้องน้อยที่สุด คือ แนวคิดเกี่ยวกับถุงยางอนามัย ร้อยละ 54.7 รายละเอียดดังตาราง 12

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีความรู้ถูกต้องในเรื่องเพศศึกษา
จำแนกตามรายชื่อ (n = 990)

ความรู้เรื่องเพศศึกษา	ตอบถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ข้อใด ไม่ใช่ แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น	552	55.8
2. ข้อใดกล่าวถึง วัยรุ่น ไม่ถูกต้อง	765	77.3
3. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	827	83.5
4. วัยรุ่นในข้อใด ปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการช่วยทางเพศได้เหมาะสม	822	83.0
5. ข้อใดเป็นการกระทำที่ฝ่ายชายควรปฏิบัติต่อฝ่ายหญิงตามประเพณีไทย	917	92.6
6. ทักษะการปฏิเสธทางเพศที่แสดงความรู้สึกลอย่างจริงจัง คือข้อใด	844	85.3
7. สิ่งที่ยุุ่นควรคำนึงถึง หากมีแฟนในวัยเรียน คือข้อใด	915	92.4
8. ข้อใดเป็นสิ่งที่ควรยึดถือเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น	906	91.5

ตาราง 12 (ต่อ)

ความรู้เรื่องเพศศึกษา	ตอบถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ
9. ข้อใด ไม่ใช่ วิธีการป้องกันการเกิดอารมณ์ทางเพศ	851	86.0
10. ข้อใด ไม่ใช่ สถานการณ์เสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น	895	90.4
11. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	788	79.6
12. ข้อใดเป็นวิธีป้องกันการตั้งครรภ์ที่ดีที่สุด	556	56.2
13. ข้อใดเป็นผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	920	92.9
14. แนวคิดเกี่ยวกับถุงยางอนามัยข้อใดไม่ถูกต้อง	542	54.7
15. ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน	809	81.7

3. เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนอยู่ในระดับดีมากที่สุด ร้อยละ 52.1 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.5 รายละเอียดดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน (n = 990)

ระดับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับดี (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	516	52.1
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	391	39.5
ระดับไม่ดี (น้อยกว่าร้อยละ 60)	83	8.4

คะแนนเต็ม 50, Mean = 39.13, S.D. = 6.94, Min = 13, Max = 50

ผลการจำแนก เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตามรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ไม่ควรทำเพราะจะทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองเสียใจ ($\bar{X} = 4.35 \pm 0.93$) รองลงมาคือ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ไม่ควรทำเพราะอาจจะตั้งครรภ์หรือติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ได้ ($\bar{X} = 4.32 \pm 0.91$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสามารถทำได้ไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ในสังคมยุคปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.25 \pm 1.13$) รายละเอียดดังตาราง 14

ตาราง 14 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำแนกตามรายชื่อ (n = 990)

ข้อความ เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
1. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน สามารถทำได้เพราะเป็นเรื่อง ปกติทั่วไปของวัยรุ่น	45 (4.5)	163 (16.5)	260 (26.3)	295 (29.8)	227 (22.9)	3.50 (1.14)	ปาน กลาง
2. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน สามารถทำได้เพราะจะได้ ผูกมัดใจแฟนไว้นานๆ	20 (2.0)	49 (4.9)	166 (16.8)	384 (38.8)	371 (37.5)	4.05 (0.96)	ดี
3. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน สามารถทำได้เพราะ ต่างประเทศเขายังทำกัน	26 (2.6)	77 (7.8)	241 (24.3)	370 (37.4)	276 (27.9)	3.80 (1.01)	ปาน กลาง
4. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน สามารถทำได้ไม่ใช่เรื่องแปลก ใหม่ในสังคมยุคปัจจุบัน	53 (5.4)	226 (22.8)	286 (28.9)	269 (27.2)	156 (15.7)	3.25 (1.13)	ปาน กลาง
5. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นเรื่องส่วนบุคคลสามารถ ทำได้เพราะไม่เดือดร้อนใคร	33 (3.3)	159 (16.1)	275 (27.8)	325 (32.8)	198 (20.0)	3.40 (1.08)	ปาน กลาง
6. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นเรื่องที่ไม่ควรทำเพราะ นักเรียนเป็นวัยที่ควรตั้งใจเรียน เพื่ออนาคต	500 (50.5)	303 (30.7)	118 (11.9)	45 (4.5)	24 (2.4)	4.22 (0.98)	ดี
7. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นเรื่องที่ไม่ควรทำเพราะเป็น พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับ วัยเรียน	396 (40.0)	354 (35.8)	167 (16.8)	53 (5.4)	20 (2.0)	4.06 (0.98)	ดี

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
8. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นเรื่องที่ไม่ควรทำเพราะ อาจจะตั้งครรภ์หรือติดเชื้อ ทางเพศสัมพันธ์ได้	526 (53.2)	330 (33.3)	80 (8.1)	33 (3.3)	21 (2.1)	4.32 (0.91)	ดี
9. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นเรื่องที่ไม่ควรทำเพราะ อาจจะเสียตัวให้อีกฝ่าย โดยไม่จำเป็น	378 (38.2)	402 (40.6)	138 (13.9)	53 (5.4)	19 (1.9)	4.08 (0.95)	ดี
10. การมีเพศสัมพันธ์ในวัย เรียนเป็นเรื่องที่ไม่ควรทำเพราะ จะทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองเสียใจ	572 (57.8)	263 (26.6)	108 (10.9)	23 (2.3)	24 (2.4)	4.35 (0.93)	ดี

4. ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีค่านิยมทางเพศอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 49.1 รองลงมาอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 42.4 รายละเอียดดังตาราง 15

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับค่านิยมทางเพศ
ในวัยเรียน (n = 990)

ระดับค่านิยมทางเพศในวัยเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับดี (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	420	42.4
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	486	49.1
ระดับไม่ดี (น้อยกว่าร้อยละ 60)	84	8.5

คะแนนเต็ม 40, Mean = 30.43, S.D. = 4.96, Min = 12, Max = 40

ผลการจำแนก ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน ตามรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรักของฉันท้องมีเพศสัมพันธ์ ฉันทึ่งจะถือว่าเป็นความรักที่แท้จริง ($\bar{X} = 4.13 \pm 1.09$) และฉันทให้เกียรติเพื่อนต่างเพศด้วยการปฏิบัติตนเป็นสุภาพบุรุษ/สุภาพสตรี ด้วยการไม่ล่วงเกินทางเพศ ($\bar{X} = 4.13 \pm 0.92$) รองลงมาคือ ฉันทยังยึดถือในคำแนะนำของผู้ปกครองที่ว่า "อย่าชิงสุกก่อนห่าม" ($\bar{X} = 4.01 \pm 1.02$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ฉันทถือปฏิบัติในการพูดคุยกับคนอื่นว่า "ไม่ควรพูดจาลามกจกเปรตหรือพูดเรื่องอับปรีดิ์" ($\bar{X} = 3.40 \pm 1.07$) รายละเอียดดังตาราง 16

ตาราง 16 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมทางเพศในวัยเรียน จำแนกตามรายข้อ (n = 990)

ข้อคำถาม ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. ฉันทให้ความสำคัญกับการไม่มีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะเรียนจบ	347 (35.1)	283 (28.5)	267 (27.0)	55 (5.6)	38 (3.8)	3.85 (1.08)	ปานกลาง
2. คำว่า "ไม่ควรหมกมุ่นในเรื่องกาม" เป็นสิ่งที่ฉันทถือปฏิบัติ	188 (19.0)	349 (35.2)	347 (35.1)	72 (7.3)	34 (3.4)	3.59 (0.98)	ปานกลาง
3. ความรักของฉันท้องมีเพศสัมพันธ์ ฉันทึ่งจะถือว่าเป็นความรักที่แท้จริง	43 (4.3)	49 (4.9)	132 (13.3)	275 (27.8)	491 (49.7)	4.13 (1.09)	ดี
4. ฉันทยังยึดถือในคำแนะนำของผู้ปกครองที่ว่า "อย่าชิงสุกก่อนห่าม"	400 (40.4)	306 (30.9)	205 (20.7)	54 (5.5)	25 (2.5)	4.01 (1.02)	ดี
5. ฉันทให้เกียรติเพื่อนต่างเพศด้วยการปฏิบัติตนเป็นสุภาพบุรุษ/สุภาพสตรี ด้วยการไม่ล่วงเกินทางเพศเขา	409 (41.3)	364 (36.8)	170 (17.2)	28 (2.8)	19 (1.9)	4.13 (0.92)	ดี
6. ฉันทยึดถือปฏิบัติตัวตามวัยรุ่นฝรั่งที่ชายและหญิงจับมือโอบกอด หอมแก้มกันได้	44 (4.4)	71 (7.2)	262 (26.5)	286 (28.9)	327 (33.0)	3.79 (1.11)	ปานกลาง

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อความถาม ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
7. ฉันถือปฏิบัติในการพูดคุย กับคนอื่นว่า "ไม่ควรพูดจา ลามกจกเปรตหรือพูดเรื่อง อับริย"	181 (18.3)	259 (26.1)	376 (38.0)	123 (12.4)	51 (5.2)	3.40 (1.07)	ปานกลาง
8. ฉันถือว่าการใส่กางเกงขา สั้นๆ ใส่เสื้อรัดรูปเอวลอย หรือ ผู้ชายใส่เสื้อปลดกระดุมโชว์ หน้าอก เป็นเรื่องที่ไม่ควรทำ	240 (24.2)	257 (26.0)	329 (33.2)	111 (11.2)	53 (5.4)	3.53 (1.13)	ปานกลาง

5. การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน อยู่ในระดับสูง มากที่สุด ร้อยละ 54.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.8 รายละเอียด ดังตาราง 17

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการรับรู้ผลกระทบ จาก การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน (n = 990)

ระดับการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	535	54.0
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	414	41.8
ระดับต่ำ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	41	4.2

คะแนนเต็ม 40, Mean = 31.66, S.D. = 4.38, Min = 12, Max = 40

ผลการจำแนก การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ตามรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การตั้งครรรภ์ไม่พร้อมขณะเรียนจะเป็นอุปสรรคในการเรียน จนอาจต้องลาออกจากโรงเรียนกลางคัน ($\bar{X} = 4.42 \pm 0.79$) รองลงมาคือ แม้จะมีเพศสัมพันธ์และกินยาคุมกำเนิดฉุกเฉินก็เสี่ยงที่จะตั้งครรรภ์ได้ ($\bar{X} = 4.09 \pm 0.82$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ชื่อเสียงของโรงเรียนจะเสื่อมเสียได้หากพบว่า นักเรียนมีประวัติเคยมีเพศสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.33 \pm 1.11$) รายละเอียดตาราง 18

ตาราง 18 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำแนกตามรายข้อ (n = 990)

ข้อคำถาม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจะส่งผลให้นักเรียนมีความวิตกกังวล ไม่สบายใจ	325 (32.8)	453 (45.8)	169 (17.1)	31 (3.1)	12 (1.2)	4.06 (0.85)	สูง
2. แม้จะมีเพศสัมพันธ์และกินยาคุมกำเนิดฉุกเฉินก็เสี่ยงที่จะตั้งครรรภ์ได้	334 (33.7)	461 (46.6)	159 (16.1)	27 (2.7)	9 (0.9)	4.09 (0.82)	สูง
3. การตั้งครรรภ์ไม่พร้อมขณะเรียนจะเป็นอุปสรรคในการเรียน จนอาจต้องลาออกจากโรงเรียนกลางคัน	562 (56.8)	318 (32.1)	81 (8.2)	20 (2.0)	9 (0.9)	4.42 (0.79)	สูง
4. แม้จะมีเพศสัมพันธ์โดยสวมถุงยางอนามัยก็อาจมีความเสี่ยงที่จะตั้งครรรภ์หรือติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	289 (29.3)	403 (40.7)	240 (24.2)	37 (3.7)	21 (2.1)	3.91 (0.93)	ปานกลาง
5. การติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น เชื้อเชชไอวี จะรักษาไม่หายขาดตลอดชีวิต	346 (34.9)	335 (33.8)	255 (25.9)	42 (4.2)	12 (1.2)	3.97 (0.94)	ปานกลาง
6. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักเรียน	41 (4.1)	71 (7.2)	233 (23.6)	311 (31.4)	334 (33.7)	3.83 (1.09)	ปานกลาง

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อความถาม ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
7. หากมีคนรู้ว่านักเรียนมี เพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจะทำให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองรู้สึกอับอาย ขายหน้า	360 (36.4)	412 (41.6)	150 (15.2)	50 (5.0)	18 (1.8)	4.06 (0.93)	สูง
8. ชื่อเสียงของโรงเรียนจะเสื่อม เสียได้หากพบว่านักเรียนมี ประวัติเคยมีเพศสัมพันธ์	159 (16.1)	279 (28.2)	345 (34.8)	139 (14.0)	68 (6.9)	3.33 (1.11)	ปานกลาง

6. การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับสูงมากที่สุด ร้อยละ 55.4 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 35.0 รายละเอียดดังตาราง 19

ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (n = 990)

ระดับการรับรู้ความสามารถตนเอง ในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	548	55.4
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	347	35.0
ระดับต่ำ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	95	9.6

คะแนนเต็ม 40, Mean = 31.40, S.D. = 5.97, Min = 8, Max = 40

ผลการจำแนก การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ตามรายชื่อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ฉันสามารถปฏิเสธแฟนหรือคนที่ชอบได้ หากเขาชวนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ยามค่ำคืน ($\bar{X} = 4.04 \pm 0.93$) รองลงมาคือ ฉันกล้าที่จะต่อว่าแฟนหรือคนที่ชอบ

หากเขามาพูดจาลามกใส่ฉัน ($\bar{X} = 4.03 \pm 0.88$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ฉันสามารถบอกเลิกแฟนหรือคนที่ชอบได้ หากเขาขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย ($\bar{X} = 3.58 \pm 1.11$) รายละเอียดดังตาราง 20

ตาราง 20 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตามรายข้อ (n = 990)

ข้อคำถาม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	ทำได้ แน่นอน	ทำได้ ไม่ แน่ใจ	ไม่ ทำได้	ทำ ไม่ได้ แน่นอน	ทำ ไม่ได้ แน่นอน		
1. ฉันกล้าที่จะต่อว่าแฟนหรือคนที่ชอบ หากเขามาพูดจาลามกใส่ฉัน	319 (32.2)	450 (45.5)	167 (16.9)	40 (4.0)	14 (1.4)	4.03 (0.88)	สูง
2. ฉันสามารถปฏิเสธการสนทนาในเรื่องเพศหรือเรื่องเซ็กส์ได้ หากแฟนหรือคนที่ชอบชวนคุย	306 (30.9)	434 (43.8)	181 (18.4)	46 (4.6)	23 (2.3)	3.96 (0.94)	ปาน กลาง
3. ฉันสามารถปฏิเสธแฟนหรือคนที่ชอบได้ หากเขาชวนฉันไปบ้านเขา เวลาไม่มีใครอยู่ที่บ้าน	341 (34.4)	412 (41.6)	165 (16.8)	39 (3.9)	33 (3.3)	4.00 (0.98)	สูง
4. ฉันสามารถต่อว่าและขัดขืนหากแฟนหรือคนที่ชอบมาแตะเนื้อต้องตัว โอบกอด หอมแก้ม	305 (30.8)	421 (42.5)	188 (19.1)	47 (4.7)	29 (2.9)	3.94 (0.97)	ปาน กลาง
5. ฉันสามารถปฏิเสธแฟนหรือคนที่ชอบได้ หากเขาชวนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ยามค่ำคืน	352 (35.6)	401 (40.5)	180 (18.2)	36 (3.6)	21 (2.1)	4.04 (0.93)	สูง
6. ฉันสามารถปฏิเสธการอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับแฟนหรือคนที่ชอบได้	252 (25.5)	438 (44.2)	220 (22.2)	55 (5.6)	25 (2.5)	3.85 (0.95)	ปาน กลาง

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	ทำได้ แน่นอน	ทำได้	ไม่ แน่ใจ	ทำ ไม่ได้	ทำไม่ได้ แน่นอน		
7. ฉันสามารถยับยั้งซึ่งใจใน ความต้องการทางเพศได้ หากแฟนหรือคนที่ชอบเปิด โอกาสให้ฉัน	379 (38.3)	361 (36.5)	167 (16.8)	52 (5.3)	31 (3.1)	4.02 (1.02)	สูง
8. ฉันสามารถบอกเลิกแฟน หรือคนที่ชอบได้ หากเขาขอมือ เพศสัมพันธ์ด้วย	240 (24.2)	293 (29.6)	313 (31.6)	91 (9.2)	53 (5.4)	3.58 (1.11)	ปาน กลาง

7. การรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตนอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 42.0 รองลงมาอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 41.4 รายละเอียดดังตาราง 21

ตาราง 21 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตน (n = 990)

ระดับการรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	164	16.6
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	416	42.0
ระดับต่ำ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	410	41.4

คะแนนเต็ม 50, Mean = 31.44, S.D. = 8.40, Min = 10, Max = 50

ผลการจำแนก การรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตน ตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันมองว่าฉันหน้าตาดี ($\bar{X} = 3.47 \pm 1.04$) รองลงมาคือ ฉันมองว่าฉันเป็นคนมีบุคลิกดี น่าสนใจ ($\bar{X} = 3.46 \pm 1.06$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีคนชมว่าฉัน มีทรงผมเท่หรือสวยงาม ($\bar{X} = 2.83 \pm 1.24$) รายละเอียดดังตาราง 22

ตาราง 22 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ต่อ
รูปลักษณ์ภายนอกของตน จำแนกตามรายชื่อ (n = 990)

ข้อคำถาม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	จริงมาก	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย		
1. ฉันมองว่าฉันหน้าตาดี	198 (20.0)	248 (25.1)	398 (40.2)	109 (11.0)	37 (3.7)	3.47 (1.04)	ปาน กลาง
2. ฉันมองว่าฉันมีผิวพรรณดูดี	127 (12.8)	233 (23.5)	419 (42.4)	164 (16.6)	47 (4.7)	3.23 (1.02)	ปาน กลาง
3. ฉันมองว่าฉันหุ่นแมนหรือ รูปร่างดี	138 (13.9)	213 (21.5)	359 (36.3)	212 (21.4)	68 (6.9)	3.14 (1.11)	ปาน กลาง
4. ฉันมองว่าฉันมีทรงผมเท่ หรือสวยงาม	143 (14.4)	241 (24.3)	369 (37.3)	175 (17.7)	62 (6.3)	3.23 (1.09)	ปาน กลาง
5. ฉันมองว่าฉันเป็นคนมีบุคลิกดี น่าสนใจ	192 (19.4)	272 (27.5)	371 (37.5)	109 (11.0)	46 (4.6)	3.46 (1.06)	ปาน กลาง
6. มีคนชมว่าฉัน หน้าตาดี	128 (12.9)	207 (20.9)	441 (44.5)	164 (16.6)	50 (5.1)	3.20 (1.02)	ปาน กลาง
7. มีคนชมว่าฉัน มีผิวพรรณดูดี	104 (10.5)	172 (17.4)	328 (33.1)	245 (24.7)	141 (14.3)	2.85 (1.17)	ต่ำ
8. มีคนชมว่าฉัน หุ่นแมนหรือ รูปร่างดี	127 (12.8)	188 (19.0)	280 (28.3)	240 (24.2)	155 (15.7)	2.89 (1.25)	ต่ำ
9. มีคนชมว่าฉัน มีทรงผมเท่ หรือสวยงาม	110 (11.1)	190 (19.2)	286 (28.9)	233 (23.5)	171 (17.3)	2.83 (1.24)	ต่ำ
10. มีคนชมว่าฉัน เป็นคน บุคลิกดี น่าสนใจ	152 (15.4)	223 (22.5)	330 (33.3)	181 (18.3)	104 (10.5)	3.14 (1.19)	ปาน กลาง

8. ความอยากรู้้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความอยากรู้้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับ
ปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 39.2 รองลงมาอยู่ในระดับสูงและต่ำ ซึ่งมีค่าเท่ากัน ร้อยละ 30.4
รายละเอียดดังตาราง 23

ตาราง 23 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความอยากรู้/อยากลอง
ในการมีเพศสัมพันธ์ (n = 990)

ระดับความอยากรู้/อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	301	30.4
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	388	39.2
ระดับต่ำ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	301	30.4

คะแนนเต็ม 35, Mean = 23.83, S.D. = 6.52, Min = 7, Max = 35

ผลการจำแนก ความอยากรู้/อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ ตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันอาจจะมีเพศสัมพันธ์เพราะว่าฉันอยากรู้/อยากลอง/อยากทดสอบ หากมีโอกาส ($\bar{X} = 2.82 \pm 1.16$) รองลงมาคือ หากฉันมีความรู้สึกเศร้า เสียใจ ฉันจะออกไปเที่ยวพบปะผู้คนเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพความใคร่รักกับบุคคลอื่น ($\bar{X} = 2.79 \pm 1.21$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ อารมณ์เหงามักจะทำให้ฉันนึกถึงความสัมพันธ์ทางเพศอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.38 \pm 1.15$) รายละเอียดดังตาราง 24

ตาราง 24 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความอยากรู้/อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตามรายชื่อ (n = 990)

ข้อความ	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
1. ฉันอาจจะมีเพศสัมพันธ์ เพราะว่าฉันอยากรู้/อยากลอง อยากทดสอบ หากมีโอกาส	76 (7.7)	215 (21.7)	305 (30.8)	244 (24.6)	150 (15.2)	2.82 (1.16)	ต่ำ
2. เมื่อมีโอกาส ฉันจะตัดสินใจ มีเพศสัมพันธ์ซักครั้งเพราะ ต้องการความสนุกตื่นเต้น ความท้าทายใหม่ๆ	59 (6.0)	154 (15.6)	313 (31.6)	270 (27.3)	194 (19.5)	2.61 (1.14)	ต่ำ

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
3. ฉันอยากจะมีเพศสัมพันธ์ เพราะต้องการสร้าง ประสบการณ์ชีวิตในช่วงวัยนี้	67 (6.8)	130 (13.1)	266 (26.9)	302 (30.5)	225 (22.7)	2.51 (1.17)	ต่ำ
4. อารมณ์เหงา มักจะทำให้ฉัน นึกถึงความสัมพันธ์ทางเพศอยู่ เสมอ	57 (5.8)	116 (11.7)	226 (22.8)	338 (34.1)	253 (25.6)	2.38 (1.15)	ต่ำ
5. หากฉันมีความรู้สึกเศร้า เสียใจ ฉันจะออกไปเที่ยว พบปะผู้คนเพื่อสร้าง สัมพันธภาพความใคร่ไฝรักกับ บุคคลอื่น	85 (8.6)	211 (21.3)	283 (28.6)	230 (23.2)	181 (18.3)	2.79 (1.21)	ต่ำ
6. สังคมเพื่อนฉันมักเล่าเรื่อง ลามกให้ฟังจนฉันอยากลองใน เรื่องเหล่านี้	95 (9.6)	163 (16.4)	253 (25.6)	280 (28.3)	199 (20.1)	2.67 (1.23)	ต่ำ
7. ฉันอยากเข้ากับกลุ่มคนที่ มองว่าเรื่องเพศหรือเรื่องเซ็กส์ เป็นสิ่งที่น่าสนใจ	57 (5.8)	105 (10.6)	263 (26.6)	307 (31.0)	258 (26.0)	2.39 (1.14)	ต่ำ

9. การเห็นคุณค่าในตนเอง

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 63.5 รองลงมาอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 24.5 รายละเอียดดังตาราง 25

ตาราง 25 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง
(n = 990)

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	243	24.5
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	629	63.5
ระดับต่ำ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	118	11.9
คะแนนเต็ม 50, Mean = 35.6, S.D. = 5.44, Min = 14, Max = 50		

ผลการจำแนก การเห็นคุณค่าในตนเอง ตามรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ
ฉันตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตที่สดใสของฉัน ($\bar{X} = 4.29 \pm 0.74$) รองลงมาคือ ฉันมีความรู้สึกดีต่อตัว
ฉันเอง ($\bar{X} = 4.05 \pm 0.83$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ฉันรู้สึกว่าคุณทำอะไรก็ไม่มีใครชมหรือ
ชื่นชอบ ($\bar{X} = 2.96 \pm 1.04$) รายละเอียดดังตาราง 26

ตาราง 26 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการเห็นคุณค่า
ในตนเอง จำแนกตามรายข้อ (n = 990)

ข้อคำถาม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	จริงมาก	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย		
1. ฉันมีความรู้สึกดีต่อตัวฉันเอง	300 (30.3)	492 (49.7)	155 (15.7)	29 (2.9)	14 (1.4)	4.05 (0.83)	สูง
2. ฉันตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตที่ สดใสของฉัน	437 (44.1)	422 (42.7)	113 (11.4)	15 (1.5)	3 (0.3)	4.29 (0.74)	สูง
3. ฉันรู้สึกว่าฉันไม่มีเรื่องราว อะไรมากพอที่จะภาคภูมิใจใน ตัวเอง	132 (13.3)	257 (26.0)	312 (31.5)	209 (21.1)	80 (8.1)	3.15 (1.14)	ปาน กลาง
4. ฉันรู้สึกว่าคุณทำอะไรก็ ไม่มีใครชมหรือชื่นชอบ	82 (8.3)	187 (18.9)	408 (41.2)	232 (23.4)	81 (8.2)	2.96 (1.04)	ต่ำ

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อความถาม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	จริงมาก	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย		
5. ฉันรู้สึกว่าเป็นเพื่อนๆ ในกลุ่ม มักจะเห็นด้วยเวลาที่ฉันแนะนำ อะไรไป	77 (7.8)	332 (33.5)	476 (48.1)	80 (8.1)	25 (2.5)	3.36 (0.83)	ปาน กลาง
6. ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นบุคคล หนึ่งที่มีความสำคัญใน ครอบครัว	347 (35.1)	393 (39.7)	188 (19.0)	40 (4.0)	22 (2.2)	4.01 (0.95)	สูง
7. ฉันรู้สึกว่าครอบครัวภูมิใจ เสมอในผลการเรียนของฉัน ไม่ ว่าจะได้เกรดมากหรือน้อยก็ ตาม	350 (35.4)	306 (30.9)	227 (22.9)	65 (6.6)	42 (4.2)	3.87 (1.10)	ปาน กลาง
8. ฉันรู้สึกว่าฉันเป็นตัวอย่างที่ดี ให้กับครอบครัวหรือคนอื่นๆ	141 (14.2)	269 (27.3)	444 (44.8)	93 (9.4)	43 (4.3)	3.38 (0.98)	ปาน กลาง
9. ฉันรู้สึกว่าผู้ปกครองให้ความ ยุติธรรมแก่ฉัน	272 (27.5)	379 (38.3)	253 (25.6)	52 (5.2)	34 (3.4)	3.81 (1.00)	ปาน กลาง
10. ฉันรู้สึกว่าอาจารย์มัก มอบหมายหน้าที่ให้ฉันเป็น ผู้รับผิดชอบงานหรือกิจกรรมใน ห้องเรียน	86 (8.7)	206 (20.8)	388 (39.2)	229 (23.1)	81 (8.2)	2.99 (1.05)	ต่ำ

10. ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ผลการวิจัย พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนมีความถี่ในการบริโภคสื่อ
กระตุ้นอารมณ์ทางเพศอยู่ในระดับต่ำ เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.6 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง
ร้อยละ 11.4 รายละเอียดดังตาราง 27

ตาราง 27 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความถี่ในการบริโภคสื่อ
กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (n = 990)

ระดับความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	79	8.0
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	113	11.4
ระดับต่ำ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	798	80.6
คะแนนเต็ม 35, Mean = 13.42, S.D. = 7.73, Min = 7, Max = 35		

ผลการจำแนก ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ตามรายชื่อ พบว่า
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเปิดดูภาพ/หนังสือ เปลือย ลามก ($\bar{X} = 2.24 \pm 1.53$)
รองลงมาคือ เข้าดูภาพยนตร์แนวขั้วอารมณ์ทางเพศ ($\bar{X} = 2.15 \pm 1.42$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ย
ต่ำสุดคือ อ่านนิตยสาร/ วารสารประเภทโป๊ เปลือย ลามก ($\bar{X} = 1.57 \pm 1.17$) รายละเอียดดัง
ตาราง 28

ตาราง 28 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความถี่ในการ
บริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จำแนกตามรายชื่อ (n = 990)

ข้อคำถาม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือน ละครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย		
1. อ่านหนังสือพิมพ์คอร์ต ลับที่สื่อหรือกระตุ้น อารมณ์ทางเพศ	57 (5.7)	63 (6.4)	54 (5.5)	116 (11.7)	700 (70.7)	1.65 (1.18)	ต่ำ
2. เข้าดูภาพยนตร์แนว ขั้วอารมณ์ทางเพศ	117 (11.8)	100 (10.1)	88 (8.9)	192 (19.4)	493 (49.8)	2.15 (1.42)	ต่ำ
3. อ่านหนังสือการ์ตูน โป๊ เปลือย ลามก	100 (10.1)	71 (7.2)	64 (6.5)	123 (12.4)	632 (63.8)	1.87 (1.37)	ต่ำ
4. อ่านนิตยสาร/ วารสาร ประเภทโป๊ เปลือย ลามก	66 (6.7)	36 (3.6)	54 (5.5)	84 (8.5)	750 (75.7)	1.57 (1.17)	ต่ำ

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อความถาม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	สัปดาห์ละเดือนละ ครั้ง หรือ มากกว่า	2-3 เดือน ครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย			
5. ดูซีดี วีซีดี ดีวีดี ที่ปลุกเร้า อารมณ์ทางเพศ เช่น หนังสือ เปลือยต่างๆ	107 (10.8)	82 (8.3)	67 (6.8)	125 (12.6)	609 (61.5)	1.94 (1.40)	ต่ำ
6. เข้าอินเทอร์เน็ตเพื่อเปิดดู ภาพหนังสือเปลือย ลามก	157 (15.9)	94 (9.5)	84 (8.5)	145 (14.6)	510 (51.5)	2.24 (1.53)	ต่ำ
7. เปิดดูทวิตเตอร์/อินสตาแกรม/ เฟสบุ๊ก/ยูทูป ที่เป็นภาพหรือ คลิปเปลือย	123 (12.4)	73 (7.4)	73 (7.4)	145 (14.6)	576 (58.2)	2.01 (1.43)	ต่ำ

11. ความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร

ผลการวิจัย พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนมีความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ มากที่สุดร้อยละ 72.0 รองลงมาอยู่ในระดับสูงร้อยละ 14.6 รายละเอียดดังตาราง 29

ตาราง 29 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร (n = 990)

ระดับความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์ เพื่อการสื่อสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	144	14.6
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	133	13.4
ระดับต่ำ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	713	72.0

คะแนนเต็ม 15, Mean = 6.99, S.D. = 3.68, Min = 3, Max = 15

ผลการจำแนก ความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร ตามรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การใช้โทรศัพท์/ไลน์/เฟสบุ๊ก/บีทอล์ค/วีแชท หรืออื่นๆ ในการค้นหา หรือพูดคุยกับบุคคลอื่นเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพสู่การเป็นแฟน ($\bar{X} = 3.17 \pm 1.64$) รองลงมาคือการกดไลค์ ข่าวสาร/รูปภาพ/คลิปที่สื่ออารมณ์ทางเพศให้กับผู้โพสต์ ($\bar{X} = 2.07 \pm 1.51$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ การใช้โทรศัพท์/ไลน์/เฟสบุ๊ก/บีทอล์ค/วีแชท หรืออื่นๆ พุดคุยกับบุคคลอื่นเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกทางเพศ ($\bar{X} = 1.76 \pm 1.35$) รายละเอียดดังตาราง 30

ตาราง 30 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร จำแนกตามรายข้อ (n = 990)

ข้อคำถาม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือน ละครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย		
1. ใช้โทรศัพท์/ไลน์/เฟสบุ๊ก/ บีทอล์ค/วีแชท หรืออื่นๆ ในการ ค้นหาหรือพูดคุยกับบุคคลอื่น เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพสู่การ เป็นแฟน	362 (36.6)	105 (10.6)	102 (10.3)	179 (18.1)	242 (24.4)	3.17 (1.64)	สูง
2. ใช้โทรศัพท์/ไลน์/เฟสบุ๊ก/ บีทอล์ค/วีแชท หรืออื่นๆ พุดคุย กับบุคคลอื่นเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ	95 (9.6)	62 (6.3)	56 (5.7)	72 (7.3)	705 (71.1)	1.76 (1.35)	ต่ำ
3. กดไลค์ ข่าวสาร/รูปภาพ/ คลิปที่สื่ออารมณ์ทางเพศให้กับ ผู้โพสต์	150 (15.2)	70 (7.1)	66 (6.7)	121 (12.2)	583 (58.8)	2.07 (1.51)	ต่ำ

12. ความถี่ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล

ผลการวิจัย พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาลอยู่ในระดับต่ำ มากที่สุด ร้อยละ 74.6 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 14.7 รายละเอียดดังตาราง 31

ตาราง 31 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความถี่ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล (n = 990)

ระดับความถี่ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	106	10.7
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	146	14.7
ระดับต่ำ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	738	74.6
คะแนนเต็ม 20, Mean = 8.55, S.D. = 4.62, Min = 4, Max = 20		

ผลการจำแนก ความถี่ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล ตามรายชื่อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ไปเที่ยวกลางคืนในงานวันลอยกระทง/วันวาเลนไทน์/วันเกิด/วันสงกรานต์/วันปีใหม่อย่างใดอย่างหนึ่ง กับแฟนหรือคนที่ชอบ ($\bar{X} = 2.77 \pm 1.98$) รองลงมาคือ ไปเที่ยวตามสถานที่ที่เพื่อนนัดช่วงกลางคืน ($\bar{X} = 2.10 \pm 1.37$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ไปเที่ยวร้านเหล้าเบียร์/ผับ/เรค/บาร์/ไนต์คลับ ($\bar{X} = 1.67 \pm 1.17$) รายละเอียดดังตาราง 32

ตาราง 32 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความถี่ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล จำแนกตามรายชื่อ (n = 990)

ข้อความ ความถี่ในการไปเที่ยวสถาน เริงรมย์และเทศกาล	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือน ละครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย		
1. ไปเที่ยวร้านอาหารที่มีดนตรี ประจำร้านช่วงกลางคืน	63 (6.4)	113 (11.4)	121 (12.2)	174 (17.6)	519 (52.4)	2.02 (1.29)	ต่ำ
2. ไปเที่ยวร้านเหล้าเบียร์/ผับ/ เรค/บาร์/ไนต์คลับ	50 (5.1)	64 (6.5)	79 (8.0)	110 (11.1)	687 (69.3)	1.67 (1.17)	ต่ำ
3. ไปเที่ยวตามสถานที่ที่เพื่อน นัดช่วงกลางคืน	92 (9.3)	104 (10.5)	127 (12.8)	158 (16.0)	509 (51.4)	2.10 (1.37)	ต่ำ

ตาราง 32 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	จำนวน (ร้อยละ)		\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ		
4. ไปเที่ยวกลางคืนในงานวันลอยกระทง/วันวาเลนไทน์/วันเกิด/วันสงกรานต์/ วันปีใหม่อย่างใดอย่างหนึ่งกับแฟนหรือคนที่ชอบ	438 (44.2)	552 (55.8)	2.77 (1.98)	ต่ำ

13. ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลการวิจัย พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนมีความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำ มากที่สุด ร้อยละ 57.9 รองลงมาอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 34.3 รายละเอียดดังตาราง 33

ตาราง 33 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n = 990)

ระดับความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	340	34.3
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	77	7.8
ระดับต่ำ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	573	57.9

คะแนนเต็ม 12, Mean = 6.62, S.D. = 3.20, Min = 3, Max = 12

ผลการจำแนก ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลิโอ อาซา ไฮเนเก้น ($\bar{X} = 2.23 \pm 1.16$) รองลงมาคือ การดื่มเครื่องดื่ม เช่น ไวน์ สเปย์ เหล้าปั่น สุราผสมน้ำผลไม้ ($\bar{X} = 2.22 \pm 1.10$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ ฟอร์ดก้า ยาตองเหล้าสาโท ($\bar{X} = 2.17 \pm 1.15$) รายละเอียดดังตาราง 34

ตาราง 34 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความถี่ในการ
 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำแนกตามรายชื่อ (n = 990)

ข้อความ	จำนวน (ร้อยละ)				\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	เดือนละ ครั้ง หรือ มากกว่า	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ดื่มเลย		
1. ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาตองเหล้า สาโท เป็นต้น	191 (19.3)	193 (19.5)	204 (20.6)	402 (40.6)	2.17 (1.15)	ต่ำ
2. ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลีโอ อาซา ไฮเนเก้น เป็นต้น	213 (21.5)	173 (17.5)	233 (23.5)	371 (37.5)	2.23 (1.16)	ต่ำ
3. ดื่มเครื่องดื่ม เช่น ไวน์ สเปย์ เหล้าปั่น สุราผสมน้ำผลไม้	180 (18.2)	202 (20.4)	265 (26.8)	343 (34.6)	2.22 (1.10)	ต่ำ

14. การสูบบุหรี่

ผลการวิจัย พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนไม่เคยสูบบุหรี่เป็นส่วนใหญ่
 ร้อยละ 84.5 และเคยสูบบุหรี่มีเพียงร้อยละ 15.5 รายละเอียดดังตาราง 35

ตาราง 35 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการสูบบุหรี่ (n = 990)

การสูบบุหรี่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยสูบบุหรี่	153	15.5
ไม่เคยสูบบุหรี่	837	84.5

15. พฤติกรรมการเลี้ยงดู

ผลการวิจัย พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ผู้ปกครองของนักเรียนมีพฤติกรรมการ
 เลี้ยงดูอยู่ในระดับสูง มากที่สุด ร้อยละ 50.4 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 38.8
 รายละเอียดดังตาราง 36

ตาราง 36 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับพฤติกรรมการศึกษา

(n = 990)

ระดับพฤติกรรมการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับสูง (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	499	50.4
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	384	38.8
ระดับต่ำ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	107	10.8
คะแนนเต็ม 50, Mean = 38.35, S.D. = 6.35, Min = 16, Max = 50		

ผลการจำแนก พฤติกรรมการศึกษา ตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ปกครองพูดคุยบอกกล่าวให้ฉันตั้งใจเล่าเรียนหนังสือ ($\bar{X} = 4.53 \pm 0.94$) รองลงมาคือ ผู้ปกครองของฉันชักจูงให้ฉันรักตัวเอง รักครอบครัว และรักอนาคตของตัวเอง ($\bar{X} = 4.50 \pm 0.97$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ปกครองของฉันจะคล้อยตามหรืออนุญาตไม่ว่าฉันจะร้องขอเรื่องอะไรก็ตาม ($\bar{X} = 3.11 \pm 1.10$) รายละเอียดดังตาราง 37

ตาราง 37 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการศึกษา จำแนกตามรายชื่อ (n = 990)

ข้อคำถาม พฤติกรรมการศึกษา	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ		
1. ผู้ปกครองของฉันอบรม กิริยามารยาท การประพฤติ ปฏิบัติตัวต่อสังคมให้กับฉัน	570 (57.6)	197 (19.9)	105 (10.6)	72 (7.3)	46 (4.6)	4.18 (1.16)	สูง
2. ผู้ปกครองแนะนำฉันให้รู้จัก ไปทำบุญหรือไปปฏิบัติ ศาสนกิจของศาสนา	535 (54.1)	231 (23.3)	121 (12.2)	63 (6.4)	40 (4.0)	4.17 (1.11)	สูง
3. ผู้ปกครองพูดคุย บอกกล่าว ให้ฉันตั้งใจเล่าเรียนหนังสือ	734 (74.2)	128 (12.9)	66 (6.7)	41 (4.1)	21 (2.1)	4.53 (0.94)	สูง

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อความถาม พฤติกรรมการณ์เลี้ยงดู	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย		
4. ผู้ปกครองของฉันชักจูงให้ฉัน รักตัวเอง รักครอบครัว และ รักอนาคตของตัวเอง	717 (72.5)	142 (14.3)	67 (6.8)	34 (3.4)	30 (3.0)	4.50 (0.97)	สูง
5. ผู้ปกครองของฉันบอกกล่าว แนะนำว่าควรคบหาและไม่ควร คบหากับใคร	453 (45.7)	185 (18.7)	101 (10.2)	81 (8.2)	170 (17.2)	3.68 (1.52)	ปาน กลาง
6. ผู้ปกครองของฉันสั่งสอน ห้ามปรามไม่ให้ฉันดื่มเหล้า สูบบุหรี่ หรือยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติด	539 (54.4)	157 (15.9)	94 (9.5)	90 (9.1)	110 (11.1)	3.93 (1.41)	ปาน กลาง
7. ผู้ปกครองห้ามปรามไม่ให้ ฉันไปเที่ยวนอกบ้านเวลา กลางค่ำกลางคืน	410 (41.4)	168 (17.0)	196 (19.8)	133 (13.4)	83 (8.4)	3.70 (1.34)	ปาน กลาง
8. ผู้ปกครองของฉันจะคล้อย ตามหรืออนุญาต ไม่ว่า ฉันจะร้องขอเรื่องอะไรก็ตาม	96 (9.7)	156 (15.8)	395 (39.9)	234 (23.6)	109 (11.0)	3.11 (1.10)	ปาน กลาง
9. ผู้ปกครองของฉันไม่เคย ลงโทษฉัน เวลาฉันทำผิดหรือ ทำไม่ถูกต้อง	98 (9.9)	96 (9.7)	325 (32.9)	245 (24.7)	226 (22.8)	3.41 (1.22)	ปาน กลาง
10. ผู้ปกครองของฉัน ให้อิสระ กับฉันในการประพฤติปฏิบัติตัว โดยไม่มีกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ ใดๆ	140 (14.1)	152 (15.4)	305 (30.8)	201 (20.3)	192 (19.4)	3.15 (1.29)	ปาน กลาง

16. สัมพันธภาพในครอบครัว

ผลการวิจัย พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนมีสัมพันธภาพในครอบครัว อยู่ในระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 49.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.7 รายละเอียดดัง ตาราง 38

ตาราง 38 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับสัมพันธภาพในครอบครัว (n = 990)

ระดับสัมพันธภาพในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับดี (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	490	49.5
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	393	39.7
ระดับไม่ดี (น้อยกว่าร้อยละ 60)	107	10.8
คะแนนเต็ม 50, Mean = 38.57, S.D. = 7.23, Min = 14, Max = 50		

ผลการจำแนก สัมพันธภาพในครอบครัว ตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือครอบครัวของฉันใส่ใจดูแลกันทั้งในยามปกติและเจ็บป่วย ($\bar{X} = 4.36 \pm 0.94$) รองลงมาคือ ครอบครัวของฉัน คอยเป็นห่วงเป็นใยฉัน ($\bar{X} = 4.29 \pm 0.99$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครอบครัวของฉัน พุดจาขึ้นเสียงหรือทะเลาะกันระหว่างคนในครอบครัว ($\bar{X} = 3.25 \pm 1.14$) รายละเอียดดังตาราง 39

ตาราง 39 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสัมพันธภาพในครอบครัว จำแนกตามรายชื่อ (n = 990)

ข้อคำถาม สัมพันธภาพในครอบครัว	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย		
1. ครอบครัวของฉัน กล่าวชื่นชมฉัน เวลาที่ฉันทำในสิ่งที่ดี เช่น ช่วยเหลืองานครอบครัว หรือได้รับรางวัลจากโรงเรียน	268 (27.1)	298 (30.1)	271 (27.4)	111 (11.2)	42 (4.2)	3.65 (1.11)	ปานกลาง

ตาราง 39 (ต่อ)

ข้อความถาม สัมพันธภาพในครอบครัว	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย		
2. ครอบครัวของฉัน ให้เกียรติ ให้ความเคารพซึ่งกันและกัน	400 (40.4)	317 (32.0)	187 (18.9)	56 (5.7)	30 (3.0)	4.01 (1.04)	ดี
3. ครอบครัวของฉัน มีกิจกรรม พักผ่อนหย่อนใจร่วมกัน เช่น ดูทีวีร่วมกัน ทำงานร่วมกัน ไปเที่ยวด้วยกัน	322 (32.5)	227 (22.9)	220 (22.2)	170 (17.2)	51 (5.2)	3.61 (1.24)	ปาน กลาง
4. ครอบครัวของฉัน รับประทานอาหารพร้อมหน้า พร้อมตากัน	407 (41.2)	222 (22.4)	194 (19.6)	132 (13.3)	35 (3.5)	3.84 (1.19)	ปาน กลาง
5. ครอบครัวของฉัน คอยเป็น ห่วงเป็นใยฉัน	568 (57.5)	231 (23.3)	128 (12.9)	40 (4.0)	23 (2.3)	4.29 (0.99)	ดี
6. ครอบครัวของฉัน ใส่ใจดูแล กันทั้งในยามปกติและเจ็บป่วย	591 (59.8)	241 (24.3)	100 (10.1)	39 (3.9)	19 (1.9)	4.36 (0.94)	ดี
7. ครอบครัวของฉัน พุดคุยกับ ฉันด้วยถ้อยคำที่ดี	384 (38.8)	303 (30.6)	211 (21.3)	65 (6.6)	27 (2.7)	3.96 (1.05)	ปาน กลาง
8. ครอบครัวของฉัน พุดจาซึน เสียงหรือทะเลาะกันระหว่างคน ในครอบครัว	93 (9.4)	161 (16.3)	255 (25.7)	369 (37.3)	112 (11.3)	3.25 (1.14)	ปาน กลาง
9. ครอบครัวของฉัน จะพุดคุย ปลอบปะโลมให้ฉันมีสติ/ ให้อดทน/ให้อภัย/ให้ระงับ ความโกรธ เมื่อมีเหตุการณ์ไม่ดี หรือมีปัญหาเข้ามาในชีวิต	332 (33.6)	303 (30.6)	213 (21.5)	94 (9.5)	48 (4.8)	3.78 (1.15)	ปาน กลาง
10. เมื่อมีปัญหาในครอบครัว สมาชิกในครอบครัวสามารถ ช่วยคลี่คลายปัญหาในบ้านได้	318 (32.2)	336 (33.9)	213 (21.5)	88 (8.9)	35 (3.5)	3.82 (1.08)	ปาน กลาง

17. การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ

ผลการวิจัย พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศอยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 51.5 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.6 รายละเอียดดังตาราง 40

ตาราง 40 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ (n = 990)

ระดับการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับมาก (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	510	51.5
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	273	27.6
ระดับน้อย (น้อยกว่าร้อยละ 60)	207	20.9
คะแนนเต็ม 45, Mean = 34.21, S.D. = 8.88, Min = 9, Max = 45		

ผลการจำแนก การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ ตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครู อาจารย์ อบรมสั่งสอนว่าทั้งชายและหญิงควรให้เกียรติกัน ไม่ควรล่วงเกินซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 4.29 \pm 1.05$) รองลงมาคือ ครู อาจารย์ อบรมสั่งสอนว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจะทำให้นักเรียนเสียอนาคต ($\bar{X} = 4.24 \pm 1.10$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ปกครองของฉันทบอกฉันทว่าอย่าไปดูรูปโป๊เปลือย คลิป/หนังโป๊เปลือยที่ส่งไปในทางลามก ($\bar{X} = 3.00 \pm 1.72$) รายละเอียดดังตาราง 41

ตาราง 41 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการได้รับการ
อบรมสั่งสอนเรื่องเพศ จำแนกตามรายข้อ (n = 990)

ข้อคำถาม การได้รับการอบรมสั่งสอน เรื่องเพศ	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือน ละครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย		
1. ผู้ปกครองของฉันทนอบรมฉันทน เรื่องการแต่งกายชุดนักเรียน และชุดธรรมดา ควรใส่ชุดที่ ดูสุภาพเหมาะสมกาลเทศะ	530 (53.5)	201 (20.3)	95 (9.6)	68 (6.9)	96 (9.7)	4.01 (1.33)	มาก
2. ผู้ปกครองของฉันทนอบรมสั่ง สอนว่าอย่าซิงสุกก่อนห้าม และ ให้รู้จักรักษานวลสงวนตัว	513 (51.8)	189 (19.1)	103 (10.4)	99 (10.0)	86 (8.7)	3.95 (1.34)	ปาน กลาง
3. ผู้ปกครองของฉันทนอบรม สั่งสอนว่าหากไปไหนมาไหน อย่าไปเดสไดลวงเกินใครหรือ อย่าให้ใครมาแตะเนื้อต้องตัว	585 (59.0)	187 (18.9)	98 (9.9)	66 (6.7)	54 (5.5)	4.19 (1.18)	มาก
4. ผู้ปกครองของฉันทนตักเตือนว่า ไม่ควรพูดจาออกไปในทางลามก เพราะจะทำให้ผู้อื่นมองเราไม่ดี	476 (48.1)	190 (19.2)	112 (11.3)	79 (8.0)	133 (13.4)	3.81 (1.44)	ปาน กลาง
5. ผู้ปกครองของฉันทนบอกฉันทนว่า อย่าไปดูรูปโป๊เปลือย คลิป/ หนังโป๊เปลือยที่ส่งไปในทาง ลามก	323 (32.6)	141 (14.2)	87 (8.8)	87 (8.8)	352 (35.6)	3.00 (1.72)	ปาน กลาง
6. ผู้ปกครองของฉันทน บอกกับ ฉันทนว่าไม่ควรมีแฟนในวัยเรียน	281 (28.4)	168 (17.0)	121 (12.2)	137 (13.8)	283 (28.6)	3.03 (1.60)	ปาน กลาง
7. ผู้ปกครองของฉันทนบอกฉันทนว่า อย่าไปมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เพราะจะทำให้เรียนไม่จบ	458 (46.3)	175 (17.7)	102 (10.3)	107 (10.8)	148 (14.9)	3.69 (1.50)	ปาน กลาง
8. ครู อาจารย์ อบรมสั่งสอนว่า ทั้งชายและหญิงควรให้เกียรติ กัน และไม่ควรถ่วงเกินซึ่งกัน และกัน	583 (58.9)	220 (22.3)	108 (10.9)	46 (4.6)	33 (3.3)	4.29 (1.05)	มาก

ตาราง 41 (ต่อ)

ข้อความ การได้รับการอบรมสั่งสอน เรื่องเพศ	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือน ละครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย		
9. ครู อาจารย์ อบรมสั่งสอนว่า การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จะทำให้นักเรียนเสียอนาคต	570 (57.7)	224 (22.6)	104 (10.5)	48 (4.8)	44 (4.4)	4.24 (1.10)	มาก

18. การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน

ผลการวิจัย พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนได้รับอิทธิพลจากเพื่อนอยู่ในระดับน้อย มากที่สุด ร้อยละ 70.2 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 17.4 รายละเอียดดังตาราง 42

ตาราง 42 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน
(n = 990)

ระดับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับมาก (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	123	12.4
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60-79)	172	17.4
ระดับน้อย (น้อยกว่าร้อยละ 60)	695	70.2

คะแนนเต็ม 45, Mean = 21.75, S.D = 9.93, Min = 9, Max = 45

ผลการจำแนก การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ตามรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เพื่อนของฉันที่มีแฟน จับมือถือแขน และเนื้อสัมผัสตัวแฟนเขาให้ฉันเห็น ($\bar{X} = 3.21 \pm 1.61$) รองลงมาคือ เพื่อนของฉันชอบพูดเรื่องลามกหรือหนังเซ็กซี่ให้ฉันฟัง ($\bar{X} = 3.04 \pm 1.62$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เพื่อนของฉันทำท่ายให้ฉันมีเพศสัมพันธ์ ($\bar{X} = 1.79 \pm 1.37$) รายละเอียดดังตาราง 43

ตาราง 43 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการได้รับ
อิทธิพลจากเพื่อน จำแนกตามรายชื่อ (n = 990)

ข้อคำถาม การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือน ละครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย เลย		
1. เพื่อนของฉันชวนฉันดู หนังสือโป๊ คลิปโป๊ หรือเว็บไซต์ โป๊เปลือย	468 (47.3)	134 (13.5)	101 (10.2)	123 (12.4)	164 (16.6)	2.37 (1.55)	น้อย
2. เพื่อนของฉันชวนฉันไปดู ภาพยนตร์ที่สื่ออารมณ์ทางเพศ	86 (8.7)	93 (9.4)	66 (6.7)	96 (9.7)	649 (65.5)	1.86 (1.36)	น้อย
3. เพื่อนของฉันชวนให้ฉันหา กิ๊กหรือแฟนทางการแซท ออนไลน์หรือเว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต	143 (14.4)	118 (11.9)	104 (10.5)	126 (12.7)	499 (50.5)	2.27 (1.52)	น้อย
4. เพื่อนของฉันชอบพูดเรื่อง ลามกหรือหนังเช็กส์ให้ฉันฟัง	298 (30.2)	147 (14.8)	130 (13.1)	130 (13.1)	285 (28.8)	3.04 (1.62)	ปาน กลาง
5. เพื่อนของฉัน ชุยมง แะแนะนำ จับคู่ให้ฉันมีแฟน	177 (17.9)	141 (14.2)	134 (13.5)	146 (14.7)	392 (39.7)	2.56 (1.54)	ปาน กลาง
6. เพื่อนของฉันที่มีแฟน จับมือ ถือแขน แตะเนื้อสัมผัสตัวแฟน เขาให้ฉันเห็น	334 (33.7)	163 (16.5)	122 (12.3)	118 (11.9)	253 (25.6)	3.21 (1.61)	ปาน กลาง
7. เพื่อนของฉันทำท่ายให้ฉันมี เพศสัมพันธ์	100 (10.1)	62 (6.3)	66 (6.7)	64 (6.5)	698 (70.4)	1.79 (1.37)	น้อย
8. เพื่อนของฉัน บอกฉันว่าการ มีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา ใครๆ ก็ทำกัน	154 (15.6)	112 (11.3)	94 (9.5)	109 (11.0)	521 (52.6)	2.26 (1.55)	น้อย
9. เพื่อนของฉันเล่า ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ของเขาหรือของคนอื่นให้ฉันฟัง	168 (17.0)	122 (12.3)	104 (10.5)	124 (12.5)	472 (47.7)	2.38 (1.56)	น้อย

19. การมีแฟนหรือคู่รัก

ผลการวิจัย พบว่า ณ ปัจจุบันนักเรียนไม่เคยมีแฟนเลยมากที่สุด ร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว ร้อยละ 33.3 และน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีแฟนในปัจจุบัน ร้อยละ 31.2 รายละเอียดดังตาราง 44

ตาราง 44 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการมีแฟนหรือคู่รัก (n = 990)

การมีแฟนหรือคู่รัก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยมีแฟน	351	35.5
เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว	330	33.3
มีแฟนในปัจจุบัน	309	31.2

20. การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง

ผลการวิจัย พบว่า ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ร้อยละ 58.5 และเคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ร้อยละ 41.5 รายละเอียดดังตาราง 45

ตาราง 45 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง (n = 990)

การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง	579	58.5
เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง	411	41.5

21. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 20.8 โดยในจำนวนนี้เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดในช่วง 1 - 3 เดือนที่ผ่านมามากที่สุด ร้อยละ 77.7 ซึ่งในจำนวนผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ใน 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า มีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรักมากที่สุด ร้อยละ 91.2 โดยมีการคุมกำเนิด ร้อยละ 81.6 และวิธีคุมกำเนิดที่นักเรียนใช้มากที่สุด คือ การใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 80.4 รายละเอียดดังตาราง 46

ตาราง 46 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์
ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (เก็บข้อมูลช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา (n = 990)		
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	784	79.2
เคยมีเพศสัมพันธ์	206	20.8
ช่วงเวลาการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด (n = 148)		
ภายใน 1 - 3 เดือน	115	77.7
ภายใน 4 - 6 เดือน	19	12.8
ภายใน 7 - 9 เดือน	8	5.4
ภายใน 10 - 12 เดือน	6	4.1
(Mean = 2.54, S.D. = 2.53, Min = 1, Max = 11)		
บุคคลที่นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งล่าสุด (n = 206)		
แฟนหรือคนรัก	188	91.2
เพื่อน	14	6.8
ชาย/หญิง ขายบริการ	3	1.5
นักเรียนรุ่นน้อง	1	0.5
การคุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด (n = 206)		
ไม่ใช้การคุมกำเนิด	38	18.4
ใช้การคุมกำเนิด	168	81.6
วิธีการคุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด (n = 168)		
ถุงยางอนามัย	135	80.4
น้บระยะปลอดภัย	3	1.8
ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน	13	7.7

ตาราง 46 (ต่อ)

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (เก็บข้อมูลช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ถุงยางอนามัย, น้บระยะปลอดภัย	1	0.6
ถุงยางอนามัย, ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน	11	6.5
ถุงยางอนามัย, น้บระยะปลอดภัย, ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน	2	1.2
หลังภายนอก	1	0.6
ยาคุมกำเนิดแบบ 21 เม็ด/ 28 เม็ด	2	1.2

22. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา

การวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยสถิติการถดถอยโลจิสติกแบบทวิ (Binary logistic regression analysis) ซึ่งมีลำดับการนำเสนอ ดังนี้

22.1 กำหนดตัวแปรและการวัดระดับตัวแปร

ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรและการวัดระดับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแสดงรายละเอียด ดังตาราง 47

ตาราง 47 แสดงตัวแปรและการวัดระดับตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับการวัดตัวแปร
ตัวแปรอิสระ	
เพศ	นามบัญญัติ (สร้างเป็นตัวแปรหุ่น) (เพศชาย = 1, เพศหญิง = 0)
อายุ	จัดอันดับ (สร้างเป็นตัวแปรหุ่น) (อายุ ≥ 17 ปี = 1, อายุ ≤ 16 = 0)

ตาราง 47 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับการวัดตัวแปร
ระดับชั้นการศึกษา	จัดอันดับ (สร้างเป็นตัวแปรหุ่น) (ม.5 - 6 = 1, ม.3 - 4 = 0)
เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด	จัดอันดับ (สร้างเป็นตัวแปรหุ่น) (เกรดเฉลี่ย < 3.00 = 1, เกรดเฉลี่ย \geq 3.00 = 0)
สถานภาพของบิดามารดา	นามบัญญัติ (สร้างเป็นตัวแปรหุ่น) (สถานภาพบิดามารดาแยก/อย่า/เสียชีวิต = 1, สถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกัน = 0)
บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน	นามบัญญัติ (สร้างเป็นตัวแปรหุ่น) อยู่กับบิดามารดา (ตัวแปรอ้างอิง) อยู่กับบิดาหรือมารดา (อยู่กับบิดาหรือมารดา = 1, อื่นๆ = 0) อยู่กับบุคคลอื่นๆ (อยู่กับบุคคลอื่นๆ = 1, อื่นๆ = 0)
ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย	นามบัญญัติ (สร้างเป็นตัวแปรหุ่น) (ไม่พอใช้ต่อวัน = 1, พอใช้ต่อวัน = 0)
ความรู้เรื่องเพศศึกษา	ระดับช่วง
เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	ระดับช่วง
ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน	ระดับช่วง
การรับรู้ผลกระทบจากการมี เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	ระดับช่วง
การรับรู้ความสามารถตนเองในการ ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	ระดับช่วง
การรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตน	ระดับช่วง
ความอยากรู้อยากลองในการมี เพศสัมพันธ์	ระดับช่วง

ตาราง 47 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับการวัดตัวแปร
การเห็นคุณค่าในตนเอง	ระดับช่วง
ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	ระดับช่วง
ความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร	ระดับช่วง
ความถี่ในการไปเที่ยวสถานเชิงรมย์และเทศกาล	ระดับช่วง
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ระดับช่วง
การสูบบุหรี่	นามบัญญัติ (สร้างเป็นตัวแปรหุ่น) (เคยสูบบุหรี่ = 1, ไม่เคยสูบบุหรี่ = 0)
พฤติกรรมการเล่นดู	ระดับช่วง
สัมพันธภาพในครอบครัว	ระดับช่วง
การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ	ระดับช่วง
การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน	ระดับช่วง
การมีแฟนหรือคู่อุปถัมภ์	นามบัญญัติ (สร้างเป็นตัวแปรหุ่น) ไม่เคยมีแฟน (ตัวแปรอ้างอิง) เคยมีแต่เลิกกันแล้ว (เคยมีแต่เลิกกันแล้ว = 1, อื่นๆ = 0) มีแฟนในปัจจุบัน (มีแฟนในปัจจุบัน = 1, อื่นๆ = 0)
การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง	นามบัญญัติ (สร้างเป็นตัวแปรหุ่น) (เคยอยู่ตามลำพัง = 1, ไม่เคยอยู่ตามลำพัง = 0)
ตัวแปรตาม	
พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	นามบัญญัติ (เคยมีเพศสัมพันธ์ = 1, ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ = 0)

22.2 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและความเหมาะสม (Goodness-of-fit test) ของสมการถดถอยโลจิสติก

1. การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่า ไม่เกิดภาวะ Multicollinearity หรือว่าไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใดมีความสัมพันธ์กันสูงเกิน 0.9 ตามเกณฑ์ของ Tabachnick & Fidell (2012)

2. การทดสอบ Omnibus Test of Model Coefficients เป็นการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยโลจิสติกในรูปของค่าสถิติ Chi-square (χ^2 - test) พบว่า ค่า Chi-square ในช่อง Step, Block, และ Model มีค่าเท่ากันทั้ง 3 ค่า คือ 403.28 และค่า p-value = 0.00 แสดงว่า ตัวแปรอิสระที่จะใช้ทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีความเหมาะสม

3. การพิจารณาสถิติทดสอบความเหมาะสมของ Hosmer and Lemeshow โดยสมมติฐานการทดสอบ ดังนี้

H_0 = โมเดลทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีความเหมาะสม

H_1 = โมเดลทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ไม่เหมาะสม

จากการทดสอบทางสถิติ พบว่า ค่า Chi-square เท่ากับ 8.91 และค่า p-value = 0.34 นั่นคือ ยอมรับ H_0 แสดงว่า โมเดลทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีความเหมาะสม

22.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกแบบทวิ (Binary logistic regression) ด้วยเทคนิค Enter เป็นการเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยโลจิสติกในขั้นตอนเดียว ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ อายุ 17 ปี ขึ้นไป (Adj.OR = 2.335, 95%CI = 1.01-5.36) เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดน้อยกว่า 3.00 (Adj.OR = 1.546, 95%CI = 1.00-2.37) ความอยากรู้ อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ (Adj.OR = 1.098, 95%CI = 1.04-1.15) ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (Adj.OR = 1.037, 95%CI = 1.00-1.07) ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Adj.OR = 1.100, 95%CI = 1.01-1.19) การสูบบุหรี่ (Adj.OR = 2.551, 95%CI = 1.51-4.29) การเคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว (Adj.OR = 3.487, 95%CI = 1.17-10.33)

การมีแฟนในปัจจุบัน (Adj.OR = 5.172, 95%CI = 1.71-15.57) และการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง (Adj.OR = 6.407, 95%CI = 3.38-12.11) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งปัจจัยทั้งหมดข้างต้นทำนายโอกาสเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้ร้อยละ 52.20 และสามารถอธิบายปัจจัยทำนายได้ดังนี้

1. อายุ พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 17 ปีขึ้นไป มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี ถึง 2.335 เท่า
2. เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดน้อยกว่า 3.00 มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด มากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 ถึง 1.546 เท่า
3. ความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า นักเรียนที่มีความอยากรู้อยากลองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.098 เท่า
4. ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ พบว่า นักเรียนที่บริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.037 เท่า
5. ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า นักเรียนที่มีความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.100 เท่า
6. การสูบบุหรี่ พบว่า นักเรียนที่เคยสูบบุหรี่ มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยสูบบุหรี่ ถึง 2.551 เท่า
7. การเคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว พบว่า นักเรียนที่เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีแฟน ถึง 3.487 เท่า
8. การมีแฟนในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนที่มีแฟนในปัจจุบัน มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีแฟน ถึง 5.172 เท่า
9. การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง พบว่า นักเรียนที่อยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ถึง 6.407 เท่า

ผู้วิจัยสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด รายละเอียดดังตาราง 48

ตาราง 48 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาด้วยสถิติการถดถอยโลจิสติก (n = 990)

ตัวแปรอิสระ	B	Adj.OR	95% CI		p-value
			Lower	Upper	
เพศ					
เพศหญิง (ตัวแปรอ้างอิง)					
เพศชาย	0.227	1.255	0.75 - 2.08		0.383
อายุ					
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี (ตัวแปรอ้างอิง)					
17 ปี ขึ้นไป	0.848	2.335	1.01 - 5.36		0.046
ระดับชั้นการศึกษา					
ม.3 - 4 (ตัวแปรอ้างอิง)					
ม.5 - 6	-0.169	0.845	0.36 - 1.94		0.692
เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด					
มากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 (ตัวแปรอ้างอิง)					
น้อยกว่า 3.00	0.435	1.546	1.00 - 2.37		0.047
สถานภาพของบิดามารดา					
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ตัวแปรอ้างอิง)					
บิดามารดาแยก/อย่า/เสียชีวิต	-0.411	0.663	0.33 - 1.32		0.245
บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน					
อยู่กับบิดามารดา (ตัวแปรอ้างอิง)					
อยู่กับบิดาหรือมารดา	0.592	1.808	0.75 - 4.34		0.185
อยู่กับบุคคลอื่นๆ	0.587	1.799	0.96 - 3.34		0.063
ความเพียงพอของค่าใช้จ่าย					
พอใช้ต่อวัน (ตัวแปรอ้างอิง)					
ไม่พอใช้ต่อวัน	0.351	1.421	0.59 - 3.40		0.431

ตาราง 48 (ต่อ)

Independent Variable	B	Adj.OR	95% CI		p-value
			Lower-	Upper	
ความรู้เรื่องเพศศึกษา	0.011	1.011	0.93 - 1.09		0.790
เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	0.013	1.013	0.97 - 1.05		0.542
ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน	-0.038	0.963	0.90 - 1.02		0.214
การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน	-0.042	0.959	0.90 - 1.01		0.170
การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกัน การมีเพศสัมพันธ์	-0.018	0.982	0.94 - 1.02		0.373
การรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตน	-0.021	0.979	0.99 - 1.05		0.132
ความอยากถู้อายากหลงในการมีเพศสัมพันธ์	0.093	1.098	1.04 - 1.15		0.001
การเห็นคุณค่าในตนเอง	0.014	1.014	0.96 - 1.06		0.585
ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	0.037	1.037	1.00 - 1.07		0.031
ความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อ การสื่อสาร	-0.026	0.975	0.91 - 1.04		0.450
ความถี่ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล	0.007	1.007	0.95 - 1.06		0.809
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	0.096	1.100	1.01 - 1.19		0.019
การสูบบุหรี่					
ไม่เคยสูบบุหรี่ (ตัวแปรอ้างอิง)					
เคยสูบบุหรี่	0.937	2.551	1.51 - 4.29		0.001
พฤติกรรมการเล่นดู	0.017	1.017	0.97 - 1.06		0.439
สัมพันธ์ภาพในครอบครัว	0.004	1.004	0.96 - 1.04		0.816
การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ	0.003	1.003	0.97 - 1.03		0.868
การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน	-0.004	0.996	0.97 - 1.02		0.746

ตาราง 48 (ต่อ)

Independent Variable	B	Adj.OR	95% CI		p-value
			Lower-	Upper	
การมีแฟนหรือคู่อีก					
ไม่เคยมีแฟน (ตัวแปรอ้างอิง)					
เคยมีแต่เลิกกันแล้ว	1.249	3.487	1.17 - 10.33		0.024
มีแฟนในปัจจุบัน	1.643	5.172	1.71 - 15.57		0.003
การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง					
ไม่เคยอยู่ตามลำพัง (ตัวแปรอ้างอิง)					
เคยอยู่ตามลำพัง	1.857	6.407	3.38 - 12.11		0.001
Percentage correct = 85.90%, Nagelkerke R ² = 0.622					

ผลการวิจัยระยะที่ 2 ผลการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) ผลการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร และ 2) ผลการกำหนดเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รายละเอียดแสดงดังต่อไปนี้

1. ผลการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร

ผู้วิจัยทำการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรซึ่งให้ผลการวิจัยระยะที่ 1 ในการกำหนดค่าน้ำหนัก โดยผลการวิจัยของตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 49

ตาราง 49 แสดงค่า Adj.OR, 95%CI และ p - value จำแนกตามตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตัวแปรรายด้าน	Adj.OR	95% CI Lower-Upper	p-value
อายุ \leq 16 ปี (ตัวแปรอ้างอิง)			
17 ปี ขึ้นไป	2.335	1.01 - 5.36	0.046
เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด \geq 3.00 (ตัวแปรอ้างอิง)			
< 3.00	1.546	1.00 - 2.37	0.047
ความอยากรู้ข่ากลองต่อกรรมมีเพศสัมพันธ์	1.098	1.04 - 1.15	0.001
ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	1.037	1.00 - 1.07	0.031
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1.100	1.01 - 1.19	0.019
การสูบบุหรี่ ไม่สูบบุหรี่ (ตัวแปรอ้างอิง)			
เคยสูบบุหรี่	2.551	1.51 - 4.29	0.001
การมีแฟน ไม่เคยมีแฟน (ตัวแปรอ้างอิง)			
เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว	3.487	1.17 - 10.33	0.024
มีแฟนในปัจจุบัน	5.172	1.71 - 15.57	0.003

ตาราง 49 (ต่อ)

ตัวแปรรายด้าน	Adj.OR	95% CI Lower-Upper	p-value
การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง			
ไม่เคย (ตัวแปรอ้างอิง)			
เคย	6.407	3.38 - 12.11	0.001

1.1 ผลขั้นที่ 1 การหาค่าน้ำหนักของตัวแปรรายด้าน

ผลการวิจัย พบว่า อายุ 17 ปีขึ้นไป มีค่าน้ำหนัก 10.99 เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดน้อยกว่า 3.00 มีค่าน้ำหนัก 7.28 ความอยากรู้ อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าน้ำหนัก 5.17 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีค่าน้ำหนัก 4.88 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าน้ำหนัก 5.18 เคยสูบบุหรี่ มีค่าน้ำหนัก 12.01 เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว มีค่าน้ำหนัก 16.41 มีแฟนในปัจจุบัน มีค่าน้ำหนัก 24.34 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีค่าน้ำหนัก 30.15 รายละเอียดดังตาราง 50

ตาราง 50 แสดงค่าน้ำหนักของตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตัวแปรรายด้าน	Adj.OR	ค่าน้ำหนัก
อายุ \leq 16 ปี (ตัวแปรอ้างอิง)		0
17 ปีขึ้นไป	2.335	10.99
เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด \geq 3.00 (ตัวแปรอ้างอิง)		0
น้อยกว่า 3.00	1.546	7.28
ความอยากรู้ อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์	1.098	5.17
ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	1.037	4.88
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1.100	5.18
การสูบบุหรี่ ไม่เคยสูบบุหรี่ (ตัวแปรอ้างอิง)		0
เคยสูบบุหรี่	2.551	12.01

ตาราง 50 (ต่อ)

ตัวแปรรายด้าน	Adj.OR	ค่าน้ำหนัก
การมีแฟนหรือคู่รัก		
ไม่เคยมีแฟน (ตัวแปรอ้างอิง)		0
เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว	3.487	16.41
มีแฟนในปัจจุบัน	5.172	24.34
การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง		
ไม่เคยอยู่ตามลำพัง (ตัวแปรอ้างอิง)		0
เคยอยู่ตามลำพัง	6.407	30.15
รวม	21.246	

หลังจากเสร็จสิ้นการหาค่าน้ำหนักตัวแปรรายด้านจะพบว่า ตัวแปรที่มีการวัดระดับนามบัญญัติและจัดอันดับจะทราบค่าน้ำหนักทันที ได้แก่ อายุ ≤ 16 ปี, อายุ 17 ปีขึ้นไป, เกรดเฉลี่ย ≥ 3.00 , เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00, ไม่เคยสูบบุหรี่, เคยสูบบุหรี่, ไม่เคยการมีแฟน, เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว, มีแฟนในปัจจุบัน, ไม่เคยอยู่ตามลำพัง, และเคยอยู่ตามลำพัง แต่ตัวแปรที่มีการวัดเป็นระดับช่วงและจำนวนข้อคำถามมากกว่า 1 ข้อ จะต้องทำการหาค่าน้ำหนักตัวแปรรายข้อและรายละเอียดการวัด ได้แก่ ความอยากรู้ อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์, ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ, และความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอผลการหาค่าน้ำหนักตัวแปรรายข้อและรายละเอียดการวัดในลำดับถัดไป

1.2 ผลขั้นที่ 2 การหาค่าน้ำหนักของตัวแปรรายข้อ

ขั้นแรกผู้วิจัยนำตัวแปรรายด้านที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) มาวิเคราะห์หาอิทธิพลตัวแปรรายข้อโดยวิเคราะห์หาอิทธิพลระหว่างตัวแปรรายข้อกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรด้วยสถิติวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Binary logistic regression) ทั้งนี้การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระไม่พบภาวะ Multicollinearity หรือว่าไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใดมีความสัมพันธ์กันสูงเกิน 0.9 ตามเกณฑ์ของ Tabachnick, & Fidell (2012) พร้อมกับทดสอบ Omnibus Test of Model Coefficients พบว่า ค่า Chi-square ในช่อง Step, Block, และ Model มีค่าเท่ากันทั้ง 3 ค่า คือ 403.28 และค่า $p\text{-value} = 0.00$ และพิจารณาสถิติทดสอบความเหมาะสมของ Hosmer and Lemeshow พบว่า

ค่า Chi-square เท่ากับ 9.724 และค่า p-value = 0.285 แสดงว่า Model ในการวิเคราะห์มีความเหมาะสม หลังจากนั้นพิจารณาคัดเลือกเฉพาะค่า p - value < 0.05

ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรรายชื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ดังต่อไปนี้ 1) ความอยากรู้ อยากลอง ในการมีเพศสัมพันธ์ มี 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 ฉันทาจะมีเพศสัมพันธ์เพราะว่าฉันอยากรู้ อยากลอง อยากทดสอบ หากมีโอกาส (Adj.OR = 1.616, 95%CI = 1.25-2.07) 2) ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มี 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5 ดูซีดี วีซีดี หรือสื่อต่างๆ ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น หนังสือ เปลือยลามก (Adj.OR = 1.802, 95%CI = 1.67-1.94) และ 3) ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มี 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาแดงเหล้า สาโท เป็นต้น (Adj.OR = 1.715, 95%CI = 1.28-2.28) และข้อ 2 ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลีโอบ อชาฮา ไฮเนเก้น เป็นต้น (Adj.OR = 1.569, 95%CI = 1.15-2.13) รายละเอียดดังตาราง 51

ตาราง 51 แสดงค่า Adj.OR, 95%CI และ p - value จำแนกตามตัวแปรรายชื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตัวแปรรายชื่อ	Adj.OR	95% CI Lower-Upper	p-value
ความอยากรู้ อยากลอง ในการมีเพศสัมพันธ์			
ข้อ 1 ฉันทาจะมีเพศสัมพันธ์เพราะว่าฉันอยากรู้ อยากลอง อยากทดสอบ หากมีโอกาส	1.616	1.25 - 2.07	0.001
ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ			
ข้อ 5 ดูซีดี วีซีดี หรือ สื่อต่างๆ ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น หนังสือ เปลือยลามก	1.802	1.67 - 1.94	0.009
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
ข้อ 1 ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาแดงเหล้า สาโท เป็นต้น	1.715	1.28 - 2.28	0.001
ข้อ 2 ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลีโอบ อชาฮา ไฮเนเก้น เป็นต้น	1.569	1.15 - 2.13	0.004

ผลการหาค่าน้ำหนักตัวแปรรายชื่อ พบว่า 1) ความอยากรู้/อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ มี 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 ฉันอาจจะมีเพศสัมพันธ์เพราะว่าฉันอยากรู้/อยากลอง/อยากทดสอบหากมีโอกาส มีค่าน้ำหนัก 5.17 2) ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มี 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5 ดูซีดี วีซีดี หรือสื่อต่างๆ ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น หนังโป๊ เปลือยลามก มีค่าน้ำหนัก 4.88 และ 3) ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มี 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาดองเหล้า สาโท เป็นต้น มีค่าน้ำหนัก 2.70 และข้อ 2 ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลีโอ อาซา ไฮเนเก้น เป็นต้น มีค่าน้ำหนัก 2.48 รายละเอียดดังตาราง 52

ตาราง 52 แสดงค่าน้ำหนักของตัวแปรรายชื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตัวแปรรายชื่อ	Adj.OR	ค่าน้ำหนัก
ความอยากรู้/อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์		5.17
ข้อ 1 ฉันอาจจะมีเพศสัมพันธ์เพราะว่าฉันอยากรู้/อยากลอง/อยากทดสอบ หากมีโอกาส	1.616	5.17
รวม	1.616	
ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ		4.88
ข้อ 5. ดูซีดี วีซีดี หรือ สื่อต่างๆ ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น หนังโป๊ เปลือยลามก	1.802	4.88
รวม	1.802	
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		5.18
ข้อ 1. ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาดองเหล้า สาโท เป็นต้น	1.715	2.70
ข้อ 2. ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลีโอ อาซา ไฮเนเก้น เป็นต้น	1.569	2.48
รวม	3.284	

1.3 ผลชั้นที่ 3 การหาค่าน้ำหนักรายสเกลการวัด

ผู้วิจัยสามารถหาค่าน้ำหนักรายสเกลการวัดได้จากค่าน้ำหนักตัวแปรรายชื่อ โดยมีวิธีคิดดังนี้

$$\text{ค่าน้ำหนักสเกลการวัด} = \frac{\text{คะแนนสเกลการวัดที่เลือกตอบ} \times \text{ค่าน้ำหนักตัวแปรรายชื่อ}}{\text{คะแนนสเกลการวัดที่สูงสุด}}$$

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความอยากรู้หรืออยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ มี 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 ฉันอาจจะมีการมีเพศสัมพันธ์เพราะว่าฉันอยากรู้ อยากลอง อยากทดสอบหากมีโอกาส มีค่าน้ำหนักสเกลการวัด ดังนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าน้ำหนัก 5.17, เห็นด้วย มีค่าน้ำหนัก 4.13, ไม่แน่ใจ มีค่าน้ำหนัก 3.10, ไม่เห็นด้วย มีค่าน้ำหนัก 2.07 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าน้ำหนัก 1.03
2. ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มี 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5 ดูซีดี วีซีดี หรือสื่อต่างๆ ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น หนังสือ เปลือยลามก มีค่าน้ำหนักสเกลการวัด ดังนี้ สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า มีค่าน้ำหนัก 4.88, เดือนละครั้ง มีค่าน้ำหนัก 3.90, 2 - 3 เดือน/ครั้ง มีค่าน้ำหนัก 2.93, 5 - 6 เดือน/ครั้ง มีค่าน้ำหนัก 1.95 และไม่เคยปฏิบัติเลย มีค่าน้ำหนัก 0.98
3. ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มี 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาตองเหล้า สาโท เป็นต้น มีค่าน้ำหนักสเกลการวัด ดังนี้ เดือนละครั้งหรือมากกว่า มีค่าน้ำหนัก 2.70, 2 - 3 เดือน/ครั้ง มีค่าน้ำหนัก 2.02, 5 - 6 เดือน/ครั้ง มีค่าน้ำหนัก 1.35 และไม่เคยดื่มเลย มีค่าน้ำหนัก 0.67 ส่วนที่ข้อ 2 ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลีโอ อาซา ไฮเนเก้น เป็นต้น มีค่าน้ำหนักสเกลการวัด ดังนี้ เดือนละครั้งหรือมากกว่า มีค่าน้ำหนัก 2.48, 2 - 3 เดือน/ครั้ง มีค่าน้ำหนัก 1.86, 5 - 6 เดือน/ครั้ง มีค่าน้ำหนัก 1.24 และไม่เคยดื่มเลย มีค่าน้ำหนัก 0.62 รายละเอียดดังตาราง 53

ตาราง 53 แสดงค่าน้ำหนักของสเกลการวัดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์
ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตัวแปร	ค่าน้ำหนัก ตัวแปร รายข้อ	สเกลการวัด	คะแนน สเกลการวัด	ค่าน้ำหนัก สเกลการวัด
ความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์				
ข้อ 1 ฉันอาจจะมีเพศสัมพันธ์	5.17	- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	5.17
เพราะว่าฉันอยากรู้ อยากลอง		- เห็นด้วย	4	4.13
อยากทดสอบ หากมีโอกาส		- ไม่แน่ใจ	3	3.10
		- ไม่เห็นด้วย	2	2.07
		- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	1.03
ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ				
ข้อ 5 ดูซีดี วีซีดี หรือ สื่อต่างๆ ที่	4.88	- สัปดาห์ละครั้ง	5	4.88
ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น		หรือมากกว่า		
หนังโป๊ เปลือยลามก		- เดือนละครั้ง	4	3.90
		- 2-3 เดือน/ครั้ง	3	2.93
		- 5-6 เดือน/ครั้ง	2	1.95
		- ไม่เคยปฏิบัติเลย	1	0.98
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์				
ข้อ 1 ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว	2.70	- เดือนละครั้งหรือ	4	2.70
เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้		มากกว่า		
วอดก้า ยาแดงเหล้า สาโท		- 2-3 เดือน/ครั้ง	3	2.02
เป็นต้น		- 5-6 เดือน/ครั้ง	2	1.35
		- ไม่เคยดื่มเลย	1	0.67
ข้อ 2 ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์	2.48	- เดือนละครั้งหรือ		
สีโอ อาชา ไฮเนเก้น เป็นต้น		มากกว่า	4	2.48
		- 2-3 เดือน/ครั้ง	3	1.86
		- 5-6 เดือน/ครั้ง	2	1.24
		- ไม่เคยดื่มเลย	1	0.62

2. เกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

การกำหนดเกณฑ์ระดับความเสี่ยงสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดการประเมินพฤติกรรมทางสุขภาพของ กองสุศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (2556) ซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์พฤติกรรมทางสุขภาพเพื่อใช้ในการคัดกรองพฤติกรรมเสี่ยง จึงนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวของกองสุศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุขที่สร้างขึ้น มาประยุกต์ใช้เป็นเกณฑ์เพื่อคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมสุขภาพดังกล่าว มีดังนี้ คะแนนร้อยละ 30 และต่ำกว่า อยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำ คะแนนร้อยละ 30.01 - 69.99 อยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง และคะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป อยู่ในระดับความเสี่ยงสูง แสดงข้อมูล ดังตาราง 54 และสามารถทำการ กำหนดระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควรของกลุ่มตัวอย่างมาจากการ นำผลรวมค่าน้ำหนัก (ร้อยละ) ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มีการลงข้อมูลหรือตอบคำถามไว้มาเทียบกับเกณฑ์ระดับความเสี่ยง

ตาราง 54 แสดงร้อยละและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ร้อยละคะแนนความเสี่ยง	เกณฑ์ระดับความเสี่ยง
0 - 30.00	ความเสี่ยงต่ำ
30.01 - 69.99	ความเสี่ยงปานกลาง
70.00 - 100	ความเสี่ยงสูง

ที่มา: กองสุศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข, 2556

ผลการวิจัยระยะที่ 3 ผลการสร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การสร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเทคนิคกลุ่มสมมติ (Nominal Group Technique) โดยมีวิธีการดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 สร้างประเด็นความคิดเห็น (Silent ideas) ขั้นตอนที่ 2 รวบรวมข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (Round - robin) ขั้นตอนที่ 3 อภิปรายกลุ่มโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ (Serial discussion) และขั้นตอนที่ 4 ตัดสินความคิดเห็นด้วยตนเอง (Vote on item importance) ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้เชี่ยวชาญ

คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า เพศชาย ร้อยละ 55.6 เพศหญิง ร้อยละ 44.4 โดยมีอายุเฉลี่ย 43.22 ± 16.42 อายุต่ำสุด 16 ปี อายุสูงสุด 59 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุดร้อยละ 44.5 รองลงมาคือ ปริญญาเอกและมัธยมศึกษา ร้อยละ 22.2 เท่ากัน มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 55.6 ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทเกี่ยวข้องกับอนามัยเจริญพันธุ์ในโรงเรียนด้านปฏิบัติการดูแลนักเรียน มากที่สุดร้อยละ 44.5 รองลงมาคือ ตัวแทนผู้มีประสบการณ์ตรง ร้อยละ 22.2 รายละเอียดดังตาราง 55

ตาราง 55 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

(n = 9)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	5	55.6
หญิง	4	44.4
อายุ		
15 - 30 ปี	2	22.2
31 - 45 ปี	3	33.3
46 - 59 ปี	4	44.5
(Mean = 43.22, S.D. = 16.42, Min = 16, Max = 59)		

ตาราง 55 (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา	2	22.2
ปริญญาตรี	4	44.5
ปริญญาโท	1	11.1
ปริญญาเอก	2	22.2
สถานภาพ		
โสด	4	44.4
สมรส	5	55.6
บทบาทเกี่ยวข้องกับทางอนามัยเจริญพันธุ์ในโรงเรียน		
ด้านการบริหารและนโยบาย	1	11.1
ด้านวิชาการอนามัยเจริญพันธุ์	1	11.1
ด้านปฏิบัติการดูแลนักเรียน	4	44.5
ผู้ดูแลนักเรียนผู้มีประสบการณ์ตรง	1	11.1
ตัวแทนนักเรียนผู้มีประสบการณ์ตรง	2	22.2

2. ปัจจัยนำเข้าในการทำกลุ่มสมมติ

แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ (Nominal Group Technique) สำหรับการสร้างหรือพัฒนาแนวทางกิจกรรมเฝ้าระวัง โดยนำปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เป็นปัจจัยนำเข้าซึ่งประกอบด้วย อายุ เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด ความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ ความดีในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ความดีในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การมีแฟนหรือคูรััก และการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ซึ่งสามารถแสดงการอ่านผลปัจจัยนำเข้า ได้ดังตาราง 56

ตาราง 56 แสดงปัจจัยนำเข้าในการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างแนวทางเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อ
พฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ปัจจัยนำเข้า	การอ่านผลปัจจัยนำเข้า
อายุ	นักเรียนที่มีอายุ 17 ปีขึ้นไป จะมีโอกาสเสี่ยงต่อ กรรมมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่มีอายุ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี ถึง 2.335 เท่า
เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด	นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดน้อยกว่า 3.00 จะมีโอกาสเสี่ยงต่อกรรมมีเพศสัมพันธ์ มากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด มากกว่าหรือ เท่ากับ 3.00 ถึง 1.546 เท่า
ความอยากรู้ อยากลอง ในการมีเพศสัมพันธ์	นักเรียนที่มีความอยากรู้ อยากลอง เพิ่มขึ้น 1 สเกล มีโอกาสเสี่ยงต่อกรรมมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.098 เท่า
ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ ทางเพศ	นักเรียนที่บริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เพิ่มขึ้น 1 สเกล มีโอกาสเสี่ยงต่อกรรม มีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.037 เท่า
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	นักเรียนที่มีความถี่ในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น 1 สเกล มีโอกาสเสี่ยงต่อ กรรมมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.100 เท่า
การสูบบุหรี่	นักเรียนที่เคยสูบบุหรี่จะมีโอกาสเสี่ยงต่อกรรม มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยสูบบุหรี่ ถึง 2.551 เท่า
การมีแฟนหรือคู่รัก	- นักเรียนที่เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้วจะมีโอกาส เสี่ยงต่อกรรมมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ ไม่เคยมีแฟนเลย ถึง 3.487 เท่า โดยมีค่าน้ำหนัก ความเสี่ยงร้อยละ 16.41

ตาราง 56 (ต่อ)

ปัจจัยนำเข้า	การอ่านผลปัจจัยนำเข้า
การมีแฟนหรือคู่รัก (ต่อ)	- นักเรียนที่มีแฟนในปัจจุบัน มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีแฟนเลย ถึง 5.172 เท่า
การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง	นักเรียนที่อยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ถึง 6.407 เท่า โดยมีค่าน้ำหนักความเสี่ยง ร้อยละ 30.15

3. แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการสร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ 1) แนวทางเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำหรับครู และ 2) แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำหรับนักเรียน ซึ่งสามารถนำเสนอได้ดังต่อไปนี้

3.1 แนวทางเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำหรับครู

การสร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาครั้งนี้เพื่อให้ครูนำไปใช้ในการดูแลนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดในการเฝ้าระวัง ดังต่อไปนี้

3.1.1 แนวทางเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ

ผลการวิจัย พบว่า สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำ จะมีแนวทางการเฝ้าระวัง 6 ข้อ ซึ่งทำการเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากกิจกรรมลำดับที่ 1 ไปถึงลำดับที่ 6 ดังต่อไปนี้

1) สำรวจและประเมินนักเรียนเกี่ยวกับการมีแฟน การเคยมีแฟน การอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การเสพยาเสพติด เหตุการณ์วิกฤตในชีวิต การใช้สื่อโซเชียลสื่อสารกับเพศตรงข้าม และสำรวจพื้นที่สุ่มเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เช่น รีสอร์ทร้าง ม่านรูดโดยประสานความร่วมมือกับทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เพื่อช่วยจัดทำฐานข้อมูลในการนำไปวางแผนจัดการเชิงระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 54 คะแนน จากคะแนนเต็ม 54 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 1)

2) จัดทำแผนงานและกิจกรรมการดูแลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ร่วมกับภาคีเครือข่ายประกอบด้วย เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แกนนำนักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยปฏิบัติตามแผนงาน กิจกรรม และติดตามประเมินผล เพื่อประเมินความสำเร็จ (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 45 คะแนน จากคะแนนเต็ม 54 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 2)

3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวกับความสนใจในเพศตรงข้ามของวัยรุ่น การมีแฟนหรือเคยมีแฟน ความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ เรียนรู้วิธีการคุมกำเนิดโดยเน้นนักเรียนอายุ 17 ปีขึ้นไป เช่น ม.5, ม.6 และเป็นห้องเรียนที่มีผลการเรียนภาพรวมต่ำกว่า 3.00 ก่อนลำดับแรก (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 54 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 3)

4) เฝ้าระวังสอดส่องพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการจับคู่แฟนอยู่ตามลำพัง สองต่อสอง การแอบสูบบุหรี่หรือดื่มแอลกอฮอล์ การแอบดูคลิปโป๊เปลือย หรือพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ด้วยมาตรการที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 54 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 4)

5) พัฒนาการเรียนการสอนเพศศึกษามุ่งเน้นกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ ที่นำไปสู่การปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมโดยให้ฝึกวิเคราะห์เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดในหัวข้อ เช่น 1) ผลเสียของการมีแฟนในวัยเรียน 2) เรื่องเพศที่วัยรุ่นอยากรู้อยากลอง: ผลที่เกิดจากการกระทำ 3) พิษภัยของสูบบุหรี่ที่ส่งผลต่อร่างกาย เป็นต้น (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 19 คะแนน จากคะแนนเต็ม 54 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 5)

6) แนะนำให้ผู้ปกครองดูแลนักเรียนให้ความรัก ความอบอุ่น โอบกอด บุตรหลาน ให้ความใกล้ชิดบุตรด้วยการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น รับประทานข้าวร่วมกัน ดูโทรทัศน์ร่วมกัน ไปเที่ยวนอกบ้านหรือเดินห้างสรรพสินค้าร่วมกัน และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุตร

(ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 17 คะแนน จากคะแนนเต็ม 54 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 6)

3.1.2 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลาง

ผลการวิจัย พบว่า การเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงปานกลาง จะใช้การดูแลเฝ้าระวังเหมือนกับนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่ำตาม 6 ข้อแรกที่กล่าวแล้วข้างต้น และจะให้การดูแลเฝ้าระวังเพิ่มเติมอีก 4 ข้อ โดยการจัดลำดับความต้องการจำเป็นเพื่อการเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงปานกลางจะมุ่งเน้น 4 ข้อที่เพิ่มมาก่อนเป็นลำดับแรก ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอ ดังต่อไปนี้

1) ให้ความรู้และยกตัวอย่างของปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากสถานการณ์ข่าว เช่น การตั้งครรภ์ไม่พร้อม การทำแท้งบุตร การทอดทิ้งทารก การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 28 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 1)

2) อบรม ตักเตือนหรือมีมาตรการจัดการที่เหมาะสมหาก พบว่า มีพฤติกรรมแต่งกายล่อแหลม แอบสูบบุหรี่หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดูคลิปโป๊เปลือย เป็นต้น (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 2)

3) อธิบายให้เกิดความตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรรวมถึงให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการความรู้สึกความต้องการทางเพศ เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในพื้นที่ส่วนตัว (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 19 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 3)

4) แนะนำให้มีการเปิดใจพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศแก่ผู้ปกครองและนักเรียน เช่น การเปิดใจพูดคุยเรื่องการมีแฟนหรือเคยมีแฟนของนักเรียน ในวันที่โรงเรียนนัดพบผู้ปกครองหรือตามโอกาสเหมาะสม (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 18 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 4)

3.1.3 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูง

ผลการวิจัย พบว่า การเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงสูงจะใช้การดูแลเฝ้าระวังเหมือนกับนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่ำและปานกลาง รวม 10 ข้อที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และจะให้การดูแลเฝ้าระวังเพิ่มเติมอีก 5 ข้อ โดยการจัดลำดับความต้องการจำเป็นเพื่อการเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงสูงจะมุ่งเน้น 5 ข้อที่เพิ่มมาก่อนเป็นลำดับแรก ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอ ดังต่อไปนี้

1) จัดทำแผนการดูแลนักเรียนเฉพาะราย เช่น มีการให้คำปรึกษารายบุคคล การส่งต่อบริการแก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นต้น (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 38 คะแนน จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 1)

2) กระตุ้นส่งเสริมและให้คำปรึกษาในการใช้ทักษะปฏิเสธ เช่น การปฏิเสธ การดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่ การปฏิเสธที่จะอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง การปฏิเสธที่จะเสพสื่อลามก (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 35 คะแนน จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 2)

3) กระตุ้นทบทวนวิธีใช้การคุมกำเนิดและสร้างความตระหนักใช้การคุมกำเนิดโดยเริ่มในนักเรียนอายุ 17 ปีขึ้นไปและมีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00 ก่อนเป็นลำดับแรก (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 33 คะแนน จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 3)

4) เป็นที่ปรึกษาตลอด 24 ชั่วโมง ให้กับนักเรียน (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 17 คะแนน จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 4)

5) แนะนำผู้ปกครองให้หลักการพูดคุยสื่อสารเชิงบวกให้กำลังใจโดยหลีกเลี่ยงการตำหนิและเป็นผู้ฟังที่ดีสำหรับบุตร (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 12 คะแนน จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 5)

3.2 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำหรับนักเรียน

การสร้างแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในครั้งนี้ เพื่อให้ให้นักเรียนใช้ในการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีรายละเอียดการปฏิบัติตนของนักเรียน ดังต่อไปนี้

3.2.1 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ

ผลการวิจัย พบว่า สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำ จะมีแนวทางให้นักเรียนปฏิบัติตน 4 ข้อ ซึ่งทำการเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากกิจกรรมลำดับที่ 1 ไปถึงลำดับที่ 4 ดังต่อไปนี้

1) พัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันสถานการณ์พฤติกรรมการณ์การเสเพลสื่อลามก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และผลเสียอื่นๆ (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 29 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 1)

2) สร้างความเข้าใจในผลเสียและผลกระทบของการมีแฟนที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนโดยสังเกตจากเพื่อนหรือผู้มีประสบการณ์ที่ตนรู้จัก (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 28 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 2)

3) ฝึกคิดวิเคราะห์สร้างความเข้าใจในการจัดการตนเอง เพื่อลดความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 18 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 3)

4) ควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 4)

3.2.2 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลาง

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางปฏิบัติสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงปานกลาง จะใช้แนวทางการปฏิบัติเหมือนกับนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่ำตาม 4 ข้อแรกที่กล่าวแล้วข้างต้น และจะให้แนวทางการปฏิบัติเพิ่มเติมอีก 4 ข้อ โดยการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงปานกลางจะมุ่งเน้น 4 ข้อที่เพิ่มมาก่อนเป็นลำดับแรก ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอ ดังต่อไปนี้

1) หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ และสูบบุหรี่ การเสเพลสื่อลามก การอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 32 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 1)

2) ศึกษาเรียนรู้และฟังตระหนักในผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เช่น การตั้งครรภ์ไม่พร้อม การลาออกโรงเรียนกลางคันจากภาวะบีบคั้นทางจิตใจที่มีต่อสังคม การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 26 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 2)

3) รู้จักควบคุมความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศด้วยการหาทางระบายหรือจัดการอารมณ์ทางเพศ เช่น วิธีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นต้น (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 18 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 3)

4) ควรเปิดใจพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองและครู เช่น การมีแฟน การเคยมีแฟน เป็นต้น (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 4)

3.2.3 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูง

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางปฏิบัติสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงสูงจะใช้แนวทางการปฏิบัติเหมือนกับนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่ำและปานกลาง ตาม 8 ข้อแรกที่กล่าวแล้วข้างต้น และจะให้แนวทางการปฏิบัติเพิ่มเติมอีก 2 ข้อ โดยการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงสูงจะมุ่งเน้น 2 ข้อที่เพิ่มมาก่อนเป็นลำดับแรก ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอ ดังต่อไปนี้

1) ใช้ทักษะปฏิเสธในพฤติกรรมเสี่ยงต่อไปนี้ เช่น ปฏิเสธการดื่มแอลกอฮอล์ และสูบบุหรี่ ปฏิเสธที่จะอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง ปฏิเสธในการเสพเสื้อผ้ามาก ด้วยคำพูดน้ำเสียงที่จริงจังทุกครั้ง (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 1)

2) เรียนรู้ให้เข้าใจพร้อมฟังตระหนักใช้การคุมกำเนิด (ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 18 คะแนน และความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับ 2)

ในการนี้ แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับครูและแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียน จะนำเข้าสู่การวิจัยระยะที่ 4 เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเขียนหรือพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อไป

ผลการวิจัยระยะที่ 4 ผลการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาของระยะนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ซึ่ง 3 ส่วนแรกเป็นข้อมูลนำเข้าเพื่อการพัฒนาโปรแกรม ได้แก่ 1) ผลการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร 2) เกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งมาจากการวิจัยระยะที่ 2 และ 3) ผลแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งมาจากการวิจัยระยะที่ 3 และส่วนที่ 4 คือ ผลการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา รายละเอียดผู้วิจัยขอแนะนำเสอดังต่อไปนี้

1. ผลการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยสามารถสรุปผลค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งจะใช้เป็นแบบสอบถามสำหรับกรอกข้อมูลของนักเรียน ดังต่อไปนี้

1. อายุ

อายุ

- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี (น้ำหนัก 0) 17 ปี ขึ้นไป (น้ำหนัก 10.99)

2. เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด

เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด

- น้อยกว่า 3.00 (น้ำหนัก 7.28) มากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 (น้ำหนัก 0)

ภาพ 9 แสดงผลการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร

3. ความอยากรู้้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (น้ำหนัก)	เห็นด้วย (น้ำหนัก)	ไม่แน่ใจ (น้ำหนัก)	ไม่เห็นด้วย (น้ำหนัก)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (น้ำหนัก)
1. ฉันอาจจะมีเพศสัมพันธ์ เพราะว่าฉันอยากรู้ อยากลอง อยากทดสอบ หากมีโอกาส	(5.17)	(4.13)	(3.10)	(2.07)	(1.03)

4. ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ข้อความ	สัปดาห์ละครั้ง หรือมากกว่า (น้ำหนัก)	เดือนละ ครั้ง (น้ำหนัก)	2-3 เดือน ต่อครั้ง (น้ำหนัก)	5-6 เดือน ต่อครั้ง (น้ำหนัก)	ไม่เคย ปฏิบัติเลย (น้ำหนัก)
1. ดูซีดี วีซีดี หรือ สื่อต่างๆ ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น หนังโป๊ เปลือยลามก	(4.88)	(3.90)	(2.93)	(1.95)	(0.98)

5. ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อความ	เดือนละครั้ง หรือมากกว่า (น้ำหนัก)	2-3 เดือน ต่อครั้ง (น้ำหนัก)	5-6 เดือน ต่อครั้ง (น้ำหนัก)	ไม่เคย ดื่มเลย (น้ำหนัก)
1. ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาตองเหล้า สาโท เป็นต้น	(2.70)	(2.02)	(1.35)	(0.67)
2. ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลีโ ออาชา ไฮเนเก้น เป็นต้น	(2.48)	(1.86)	(1.24)	(0.62)

6. การสูบบุหรี่

การสูบบุหรี่ เคยสูบบุหรี่ (น้ำหนัก 10.99) ไม่เคยสูบบุหรี่ (น้ำหนัก 0)

7. การมีแฟนหรือคู่อรัก

การมีแฟนหรือคู่อรัก ไม่เคยมีแฟน (น้ำหนัก 0) เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว (น้ำหนัก 16.41) มีแฟนในปัจจุบัน (น้ำหนัก 24.34)

8. การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง

การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง (น้ำหนัก 0) เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง (น้ำหนัก 30.15)

ภาพ 9 (ต่อ)

2. เกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยสามารถแสดงเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ได้ดังนี้

คะแนนร้อยละ 0 - 30.00 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำ

คะแนนร้อยละ 30.01 - 69.99 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง

คะแนนร้อยละ 70.00 - 100 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง

3. ผลแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลข้อมูลการวิจัยเพื่อใช้ในการเขียนหรือพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูป แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับครู และ 2) แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียน

3.1 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับครู

แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

3.1.1 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ มีจำนวน 6 ข้อ

3.1.2 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลาง มีจำนวน 10 ข้อ โดย 4 ข้อแรกเป็นแนวทางการเฝ้าระวังเพิ่มเติมขึ้นมา ส่วน 6 ข้อหลังเป็นแนวทางการเฝ้าระวังเดิมในความเสี่ยงต่ำ

3.1.3 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูง มีจำนวน 15 ข้อ โดย 5 ข้อแรกเป็นแนวทางการเฝ้าระวังเพิ่มเติมขึ้นมา ส่วน 10 ข้อหลังเป็นแนวทางการเฝ้าระวังเดิมในความเสี่ยงปานกลางและความเสี่ยงต่ำ

3.2 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียน

แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

3.2.1 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ มีจำนวน 4 ข้อ

3.2.2 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลาง มีจำนวน 8 ข้อ โดย 4 ข้อแรกเป็นแนวทางการปฏิบัติตนที่เพิ่มเติมขึ้นมา ส่วน 4 ข้อหลังเป็นแนวทางการปฏิบัติตนของเดิมในความเสี่ยงต่ำ

3.2.3 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูง มีจำนวน 10 ข้อ โดย 2 ข้อแรกเป็นแนวทางการปฏิบัติตนที่เพิ่มเติมขึ้นมา ส่วน 8 ข้อหลังเป็นแนวทางการปฏิบัติตนเดิมในความเสี่ยงปานกลางและความเสี่ยงต่ำ

ทั้งนี้ สามารถย้อนกลับไปดูรายละเอียดแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาทั้งหมดได้ในผลการวิจัยระยะที่ 3

4. ผลการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

จากข้อมูลนำเข้าที่กล่าวมาข้างต้น สามารถเขียนหรือพัฒนาเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยสามารถแสดงลำดับภาพหน้าต่างโปรแกรม คำอธิบายหน้าต่างโปรแกรม และตัวอย่างการใช้งาน ดังต่อไปนี้

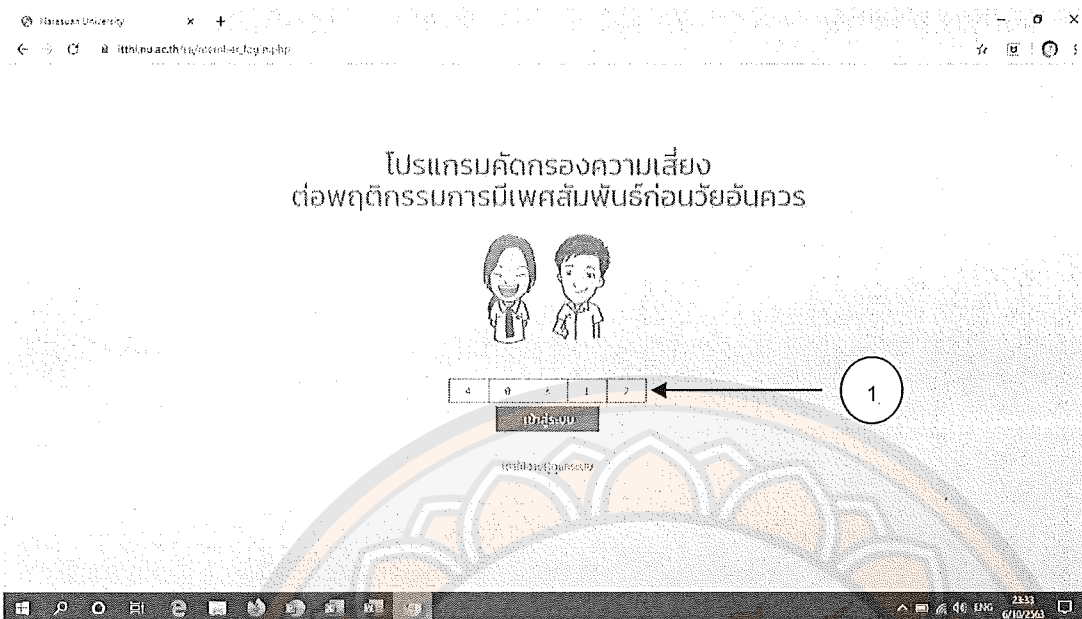
4.1 คำอธิบายหน้าต่างโปรแกรม ลำดับภาพหน้าต่างโปรแกรม และตัวอย่างการใช้งาน สำหรับนักเรียน

คำอธิบายหน้าต่างโปรแกรม เป็นการอธิบายเพื่อให้เข้าใจถึงหน้าต่างโปรแกรม แต่ละส่วนถึงวัตถุประสงค์การใช้งานและรายละเอียดของหน้าต่างโปรแกรม

ลำดับภาพหน้าต่างโปรแกรม เป็นการแสดงภาพหน้าจอของหน้าต่างโปรแกรม ตามลำดับการใช้งานในส่วนต่าง ๆ

ตัวอย่างการใช้งาน เป็นการยกตัวอย่างข้อมูลนักเรียนผู้เข้าใช้โปรแกรม ซึ่งผู้วิจัยยกตัวอย่างข้อมูล ดังนี้ นักเรียนเพศหญิง อายุ 16 ปี เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด 3.25 มีรสนิยมชอบต่างเพศ ไม่แน่ใจว่าตนเองอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ เคยดูภาพโป๊เปลือยกระตุ้นอารมณ์ทางเพศบ้าง 5 - 6 เดือนต่อครั้ง ไม่เคยดื่มเหล้าเลย แต่มีดื่มเบียร์บ้าง 5 - 6 เดือนต่อครั้ง ไม่เคยสูบบุหรี่ ปัจจุบันมีแฟน แต่ไม่เคยอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง เข้าใช้โปรแกรมด้วยรหัส (Code) 40317

ส่วนของการเข้าสู่ระบบสำหรับนักเรียน เป็นหน้าต่างโปรแกรมเพื่อให้นักเรียนกรอกรหัส (Code) การเข้าใช้ของตนซึ่งจะไม่ซ้ำกับของบุคคลอื่นโดยช่องการกรอกรหัสประกอบด้วย 5 ช่อง โดยช่องแรก หมายถึง ระดับชั้น ช่องที่ 2 และ 3 หมายถึง ห้องเรียน และช่องที่ 4 และ 5 หมายถึง เลขที่ของนักเรียน ตัวอย่างเช่น รหัส 40317 เลข 4 หมายถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เลข 03 หมายถึง ห้องเรียนที่ 3 หรือทับ 3 เลข 17 หมายถึง นักเรียนเลขที่ 17 เป็นต้น หรือนอกจากนี้สามารถกำหนดใช้รหัสแบบอื่นได้ตามความเหมาะสมของบริบทโรงเรียน ตัวอย่างแสดงดังภาพ 10

ภาพ 10 แสดงหน้าต่างการเข้าสู่ระบบสำหรับนักเรียน

หมายเหตุ: 1. กรอกรหัส (Code) ของนักเรียน 40317 เข้าโปรแกรม แล้ว Click เข้าสู่ระบบ

ส่วนของ คำอธิบายสำหรับโปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นหน้าต่างโปรแกรมเพื่อต้องการชี้แจงอธิบายให้นักเรียนได้รับทราบถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าใช้โปรแกรมในครั้งนี้ แสดงดังภาพ 11

หน้าหลัก แบบสอบถาม

โปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

การคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นการช่วยเหลือผู้เรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งบุคคลที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงอาจเกิดความพลาดพลั้งเพื่อการดำเนินชีวิตในช่วงวัยเรียนได้จึงขอแนะนำกิจกรรมที่พร้อมในวัยเรียนหรือดัดแปลงต่อกิจกรรมสัมพันธ์ได้ ดังนั้น การได้รับการคัดกรองความเสี่ยงดังกล่าวในระยะเวลาอันสั้นจะช่วยให้ได้รับการช่วยเหลือและเฝ้าระวังในวัยเรียนอย่างเหมาะสมต่อไป

ศูนย์วิจัยสุขภาพสตรี
มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทางสายด่วนฟรีให้บริการ
กรมสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2

ภาพ 11 แสดงคำอธิบายสำหรับโปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

หมายเหตุ: 2. อ่านคำอธิบายของโปรแกรมแล้ว Click แบบสอบถาม เพื่อเข้าสู่หน้าต่างโปรแกรมคำถาม

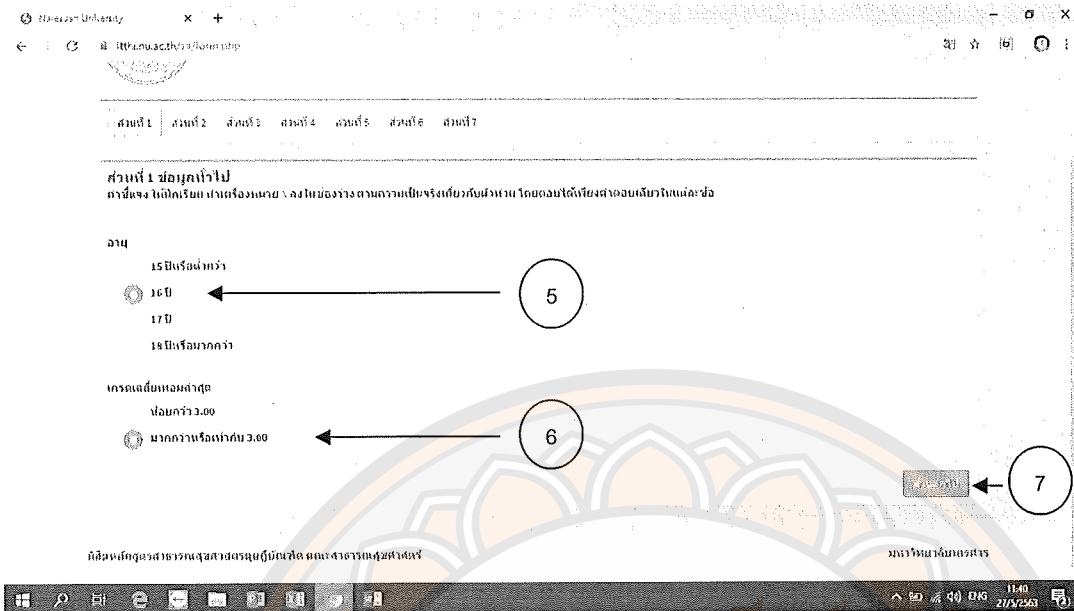
ส่วนของ ข้อมูลคัดกรองเพื่อคัดเลือกนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เป็นหน้าต่างโปรแกรมเพื่อคัดเลือกกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย (การมีเพศสัมพันธ์และเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์) ซึ่งผู้เข้าใช้จะเลือกตอบตัวเลือก ขอบต่างเพศ หรือถ้าหากเลือกตอบ ชอบเพศเดียวกัน ก็จะมีคำถามต่อไปว่า ท่านสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้หรือไม่ ซึ่งถ้าหากผู้เข้าใช้เลือกตอบได้ก็จะเข้าสู่หน้าต่างประเมินความเสี่ยงต่อไป แสดงดังภาพ 12 และถ้าหากผู้เข้าใช้เลือกตอบ ไม่ได้ ก็จะเข้าสู่หน้าต่างโปรแกรมคำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจะแสดงในลำดับ (ภาพ 21) ถัดไป

ภาพ 12 ข้อมูลคัดกรองเพื่อคัดเลือกนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

- หมายเหตุ: 3. หน้าต่างข้อมูลคัดกรอง คำถาม: ท่านมีรสนิยมทางเพศแบบใด Click เลือก ชอบชาย
ต่างเพศ
4. Click ที่ ส่วนต่อไป เพื่อเข้าสู่หน้าต่างถัดไป

ส่วนของ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นหน้าต่างโปรแกรมให้ผู้เข้าใช้ตอบข้อคำถาม ข้อมูลทั่วไปเพื่อเป็นข้อมูลใช้ในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยมีข้อคำถาม 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 อายุ มี 4 ตัวเลือก ดังนี้ ตัวเลือกที่ 1 อายุ 15 ปีหรือต่ำกว่า และตัวเลือกที่ 2 อายุ 16 ปี มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 0 ในส่วนของตัวเลือกที่ 3 อายุ 17 ปี และตัวเลือกที่ 4 อายุ 18 ปีหรือมากกว่า มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 10.99 และข้อที่ 2 เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด มี 2 ตัวเลือก ดังนี้ ตัวเลือกที่ 1 เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดน้อยกว่า 3.00 มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 7.28 และตัวเลือกที่ 2 เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดมากกว่า 3.00 มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 0

แสดงดังภาพ 13

ภาพ 13 แสดงส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- หมายเหตุ: 5. คำถาม: อายุ Click เลือก 16 ปี
 6. คำถาม: เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด Click เลือก มากกว่าหรือเท่ากับ 3.00
 7. Click ที่ ส่วนต่อไป เพื่อเข้าสู่หน้าต่างถัดไป

ส่วนของ ส่วนที่ 2 ความอยากรู้หรืออยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ เป็นหน้าต่างโปรแกรมให้ผู้เข้าใช้ตอบเกี่ยวกับความอยากรู้หรืออยากลองในการมีเพศสัมพันธ์เพื่อเป็นข้อมูลใช้ในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งข้อคำถามมี 1 ข้อ คือฉันอาจจะมมีเพศสัมพันธ์เพราะว่าฉันอยากรู้ อยากลอง อยากทดสอบหากมีโอกาส โดยให้ผู้เข้าใช้เลือกตอบได้ 1 ตัวเลือกจากทั้งหมด 5 ตัวเลือก ดังนี้ ตัวเลือกที่ 1 เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 5.17 ตัวเลือกที่ 2 เห็นด้วย มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 4.13 ตัวเลือกที่ 3 ไม่แน่ใจ มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 3.10 ตัวเลือกที่ 4 ไม่เห็นด้วย มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 2.07 และตัวเลือกที่ 5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 1.03 แสดงดังภาพ 14

หน้าหลัก ระบบสอบภายใน

หน้าจอต้อนรับ - 40317

โปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 ส่วนที่ 4 ส่วนที่ 5 ส่วนที่ 6 ส่วนที่ 7

ส่วนที่ 2 ความอยากรู้ อยากลอง อยากดู ในการมีเพศสัมพันธ์
ฉันอาจจะไม่มีเพศสัมพันธ์เพราะว่าฉันอยากรู้ อยากลอง อยากทดสอบ นานที โอกาส

คลิกเลือกคำตอบของคุณในวงกลมสีแดงที่คำตอบที่ถูกต้อง

การขยับเมาส์ของเรา

23:26 6/10/2560

ภาพ 14 ส่วนที่ 2 ความอยากรู้ อยากลอง ในการมีเพศสัมพันธ์

- หมายเหตุ: 8. คำถาม: ฉันอาจจะไม่มีเพศสัมพันธ์เพราะว่าฉันอยากรู้ อยากลอง อยากทดสอบหากมี
โอกาส Click เลือก ไม่แน่ใจ
9. Click ที่ ส่วนต่อไป เพื่อเข้าสู่หน้าต่างถัดไป

ส่วนของ ส่วนที่ 3 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เป็น
หน้าต่างโปรแกรมให้ผู้เข้าใช้ตอบเกี่ยวกับความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเพื่อเป็น
ข้อมูลใช้ในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งข้อคำถามมี
1 ข้อ คือ ดูซีดี วีซีดี หรือ สื่อต่างๆ ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น นนังโป๊ เปลือยลามก โดยให้
ผู้เข้าใช้เลือกตอบได้ 1 ตัวเลือกจากทั้งหมด 5 ตัวเลือก ดังนี้ ตัวเลือกที่ 1 สัปดาห์ละครั้งหรือ
มากกว่า มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 4.88 ตัวเลือกที่ 2 เดือนละครั้ง มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ
3.90 ตัวเลือกที่ 3 2 - 3 เดือนต่อครั้ง มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 2.93 ตัวเลือกที่ 4 5 - 6 เดือน
ต่อครั้ง มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 1.95 และตัวเลือกที่ 5 ไม่เคยปฏิบัติเลย มีคะแนนความเสี่ยง
เท่ากับ 0.98 แสดงดังภาพ 15

โปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ส่วนที่ 3 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
หรือแรง โต้แย้ง หรือการโต้เถียงเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยคนแสดงหรือชมด้วย อย่าง 12 เรื่องต่อไปนี้

ข้อ	ข้อความ	คลิก	คลิก	คลิก	คลิก	คลิก
1	ดูซีดี วีซีดี หรือสื่อที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น นนังโป๊ เปลือยต่างๆ					
	คอนแทค					

10

11

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

22:37 6/10/2563

ภาพ 15 แสดงส่วนที่ 3 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

หมายเหตุ: 10. คำถาม: ดูซีดี วีซีดี หรือสื่อที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น นนังโป๊ เปลือยต่างๆ
Click เลือก 5 - 6 เดือนต่อครั้ง

11. Click ที่ ส่วนต่อไป เพื่อเข้าสู่หน้าต่างถัดไป

ส่วนของ ส่วนที่ 4 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นหน้าต่างโปรแกรมให้ผู้เข้าใช้ตอบเกี่ยวกับความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเป็นข้อมูลใช้ในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งข้อคำถามมี 2 ข้อ ประกอบด้วยข้อที่ 1 ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาดองเหล้าสาโท เป็นต้น โดยให้ผู้เข้าใช้เลือกตอบได้ 1 ตัวเลือกจากทั้งหมด 4 ตัวเลือก ดังนี้ ตัวเลือกที่ 1 เดือนละครั้งหรือมากกว่า มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 2.70 ตัวเลือกที่ 2 2-3 เดือนต่อครั้ง มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 2.02 ตัวเลือกที่ 3 5 - 6 เดือนต่อครั้ง มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 1.35 และตัวเลือกที่ 4 ไม่เคยดื่มเลย มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 0.67 และในส่วนข้อที่ 2 ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลีโอ อาซา ไฮเนเก้น เป็นต้น โดยให้ผู้เข้าใช้เลือกตอบได้ 1 ตัวเลือกจากทั้งหมด 4 ตัวเลือก ดังนี้ ตัวเลือกที่ 1 เดือนละครั้งหรือมากกว่า มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 2.48 ตัวเลือกที่ 2 2 - 3 เดือนต่อครั้ง มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 1.86 ตัวเลือกที่ 3 5-6 เดือนต่อครั้ง มีคะแนน

ความเสี่ยงเท่ากับ 1.24 และตัวเลือกที่ 4 ไม่เคยดื่มเลย มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 0.62 แสดงดัง
ภาพ 16

มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

โปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 ส่วนที่ 4 ส่วนที่ 5 ส่วนที่ 6 ส่วนที่ 7

ส่วนที่ 4 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
หาซื้อง่าย ไปได้ที่เดียว เป็นเครื่องดื่มยอดนิยม ดื่มไม่ยั้ง ใจจามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน โดยตอบได้เพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

คำถาม	มีเพศสัมพันธ์ หรือไม่	ดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ เป็นประจำ	ดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ เป็นครั้งคราว	ไม่เคยดื่มเลย
1 ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาตองเหล้า สารโท เป็นต้น	☐	☐	☐	☐
2 ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลีโอ อาซา ไฮเนเก้น เป็นต้น	☐	☐	☐	☐

ถัดไป

เว็บไซต์ของกระทรวงสาธารณสุขที่เผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารสุขภาพ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ภาพ 16 แสดงส่วนที่ 4 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- หมายเหตุ: 12. คำถาม: ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาตองเหล้า สารโท เป็นต้น Click เลือก ไม่เคยดื่มเลย
13. คำถาม: ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลีโอ อาซา ไฮเนเก้น เป็นต้น Click เลือก 5 - 6 เดือนต่อครั้ง
14. Click ที่ ส่วนต่อไป เพื่อเข้าสู่หน้าต่างถัดไป

ส่วนของ ส่วนที่ 5 การสูบบุหรี่ เป็นหน้าต่างโปรแกรมให้ผู้เข้าใช้ตอบเกี่ยวกับความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเพื่อเป็นข้อมูลใช้ในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งข้อคำถามมี 1 ข้อ คือ สูบบุหรี่ เช่น กรองทิพย์ สายฝน วันเดอร์ SMS มาร์ลโบโร่ เป็นต้น โดยให้ผู้เข้าใช้เลือกตอบได้ 1 ตัวเลือกจาก 2 ตัวเลือก ดังนี้ ตัวเลือกที่ 1 สูบบุหรี่ มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 10.99 และตัวเลือกที่ 2 ไม่เคยสูบบุหรี่ มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 0 แสดงดังภาพ 17

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

หน้าหลัก แบบสอบถาม

โปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ส่วนที่ 5 การสูบบุหรี่

ส่วนที่ 5 การสูบบุหรี่

คำถาม	คำตอบ	คะแนน	หมายเหตุ
สูบบุหรี่ เช่น กรองทิพย์ สายฝน วันเอเดิร์ฟ SMS มาร์ลโบโร่ เป็นต้น Click เลือก ไม่เคยสูบบุหรี่	☒	15	16

ต้องการดูผลการตรวจคัดกรองผู้ปกครองคลิกที่นี่

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

22:30 6/10/2563

ภาพ 17 แสดงส่วนที่ 5 การสูบบุหรี่

- หมายเหตุ: 15. คำถาม: สูบบุหรี่ เช่น กรองทิพย์ สายฝน วันเอเดิร์ฟ SMS มาร์ลโบโร่ เป็นต้น Click เลือก ไม่เคยสูบบุหรี่
16. Click ที่ ส่วนต่อไป เพื่อเข้าสู่หน้าต่างถัดไป

ส่วนของ ส่วนที่ 6 การมีแฟนหรือคูรััก เป็นหน้าต่างโปรแกรมให้ผู้เข้าใช้ตอบเกี่ยวกับการมีแฟนหรือคูรัักเพื่อเป็นข้อมูลใช้ในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งข้อคำถามมี 1 ข้อ คือ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนมีแฟนหรือคูรัักหรือไม่ โดยให้ผู้เข้าใช้เลือกตอบได้ 1 ตัวเลือกจาก 3 ตัวเลือก ดังนี้ ตัวเลือกที่ 1 มีแฟนในปัจจุบัน มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 24.34 ตัวเลือกที่ 2 เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 16.41 และตัวเลือกที่ 3 ไม่เคยมีแฟน มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 0 แสดงดังภาพ 18

หน้าหลัก | แบบสอบถาม

ผู้ใช้งานสอบ : 40317

โปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 ส่วนที่ 4 ส่วนที่ 5 ส่วนที่ 6 ส่วนที่ 7

ส่วนที่ 6 การมีแฟนหรือคู่อุปการ

สงวนลิขสิทธิ์ © 2015 โดยโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ กรุงเทพมหานคร

ชื่อ	ชื่อจริง	ชื่อเล่น	ชื่อภาษาอังกฤษ	ชื่ออื่น
ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนมีแฟนหรือคู่อุปการหรือไม่				

เลือก

ติดต่อแอดมินวิชาการ โทร. 0-2554-2000 ต่อ 101 โทร. 0-2554-2000 ต่อ 102

มหาวิทยาลัยเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ

23:39 6/10/2563

ภาพ 18 แสดงส่วนที่ 6 การมีแฟนหรือคู่อุปการ

- หมายเหตุ: 17. คำถาม: ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนมีแฟนหรือคู่อุปการ หรือไม่ Click เลือก มีแฟนในปัจจุบัน
18. Click ที่ ส่วนต่อไป เพื่อเข้าสู่หน้าต่างถัดไป

ส่วนของ ส่วนที่ 7 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง เป็นหน้าต่าง โปรแกรมให้ผู้เข้าใช้ตอบเกี่ยวกับการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังเพื่อเป็นข้อมูลใช้ในการ คัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งข้อคำถามมี 1 ข้อ คือ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังในที่ลับตาคนหรือไม่ โดยให้ ผู้เข้าใช้เลือกตอบได้ 1 ตัวเลือกจาก 2 ตัวเลือก ดังนี้ ตัวเลือกที่ 1 เคย มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 30.15 และตัวเลือกที่ 2 ไม่เคย มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 0 แสดงดังภาพ 19

ส่วนที่ 7 การอยู่กับแฟนหรือคนที่คุณชอบตามลำพัง
หมายถึง นักเรียนมีแฟนหรือชอบใครในชื่อว่าง ขอความกรุณาเลือกคำตอบโดยคลิกเลือกเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ

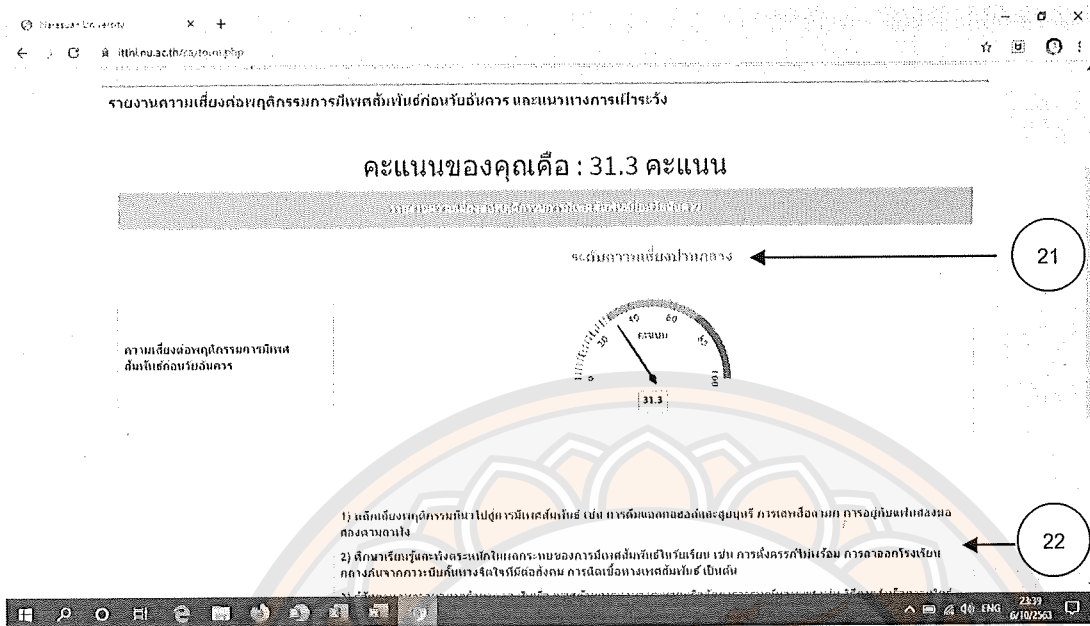
ชื่อ	นามสกุล	เลข	ปีเรียน
1	ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยอยู่กับแฟนหรือคนที่คุณชอบตามลำพัง		

ส่งแบบสอบถาม

ภาพ 19 แสดงส่วนที่ 7 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง

- หมายเหตุ: 19. คำถาม: ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังในที่ลับตาคนหรือไม่ Click เลือก ไม่เคย
20. Click ที่ ส่งแบบสอบถาม เพื่อเข้าสู่หน้าต่างการรายงานผล

ส่วนของ หน้าต่างการรายงานผลระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและแนวทางการปฏิบัติตนสำหรับนักเรียน เป็นหน้าต่างโปรแกรมรายงานผลการตอบข้อคำถามของผู้เข้าใช้ ซึ่งรายงานผลออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 รายงานผลระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และส่วนที่ 2 รายงานแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ตามรายละเอียดดังนี้ ส่วนที่ 1 รายงานผลระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มี 3 ระดับความเสี่ยง คือ 1) ระดับความเสี่ยงต่ำ มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 0 - 30.00 คะแนน 2) ระดับความเสี่ยงปานกลาง มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 30.01 - 69.99 คะแนน และ 3) ระดับความเสี่ยงสูง มีคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ 70.00 - 100 คะแนน และส่วนที่ 2 รายงานแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งจะแบ่งแนวทางการปฏิบัติตนออกเป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับความเสี่ยงต่ำ มีแนวทางการปฏิบัติตน 4 ข้อ 2) ระดับความเสี่ยงปานกลาง มีแนวทางการปฏิบัติตน 8 ข้อ และ 3) ระดับความเสี่ยงสูง มีแนวทางการปฏิบัติตน 10 ข้อ แสดงดังภาพ 20

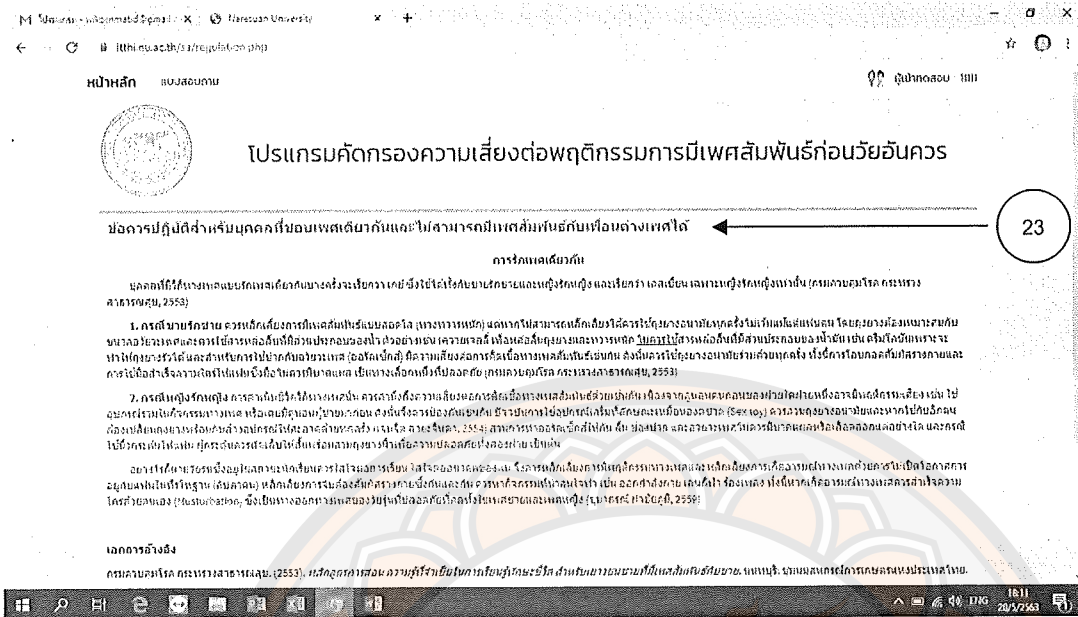

ภาพ 20 แสดงหน้าต่างการรายงานผลระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและแนวทางการปฏิบัติตนสำหรับนักเรียน

หมายเหตุ: 21. รายงานผล: นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรระดับปานกลาง โดยมีคะแนนร้อยละ 31.3

22. คำอธิบาย การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในระดับปานกลาง

ส่วนของ หน้าต่างคำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เป็นหน้าต่างโปรแกรมสำหรับผู้เข้าใช้ซึ่งคัดกรองมาจากการตอบข้อคำถามในหน้าต่างข้อมูลคัดกรองเพื่อคัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย ตามภาพ 11 ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยผู้เข้าใช้ตอบว่า ชอบเพศเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ (การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์) ซึ่งหน้าต่างนี้จะเป็นคำอธิบายหรือข้อเสนอแนะปฏิบัติสำหรับบุคคลที่ชอบเพศเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ แสดงดังภาพ 21

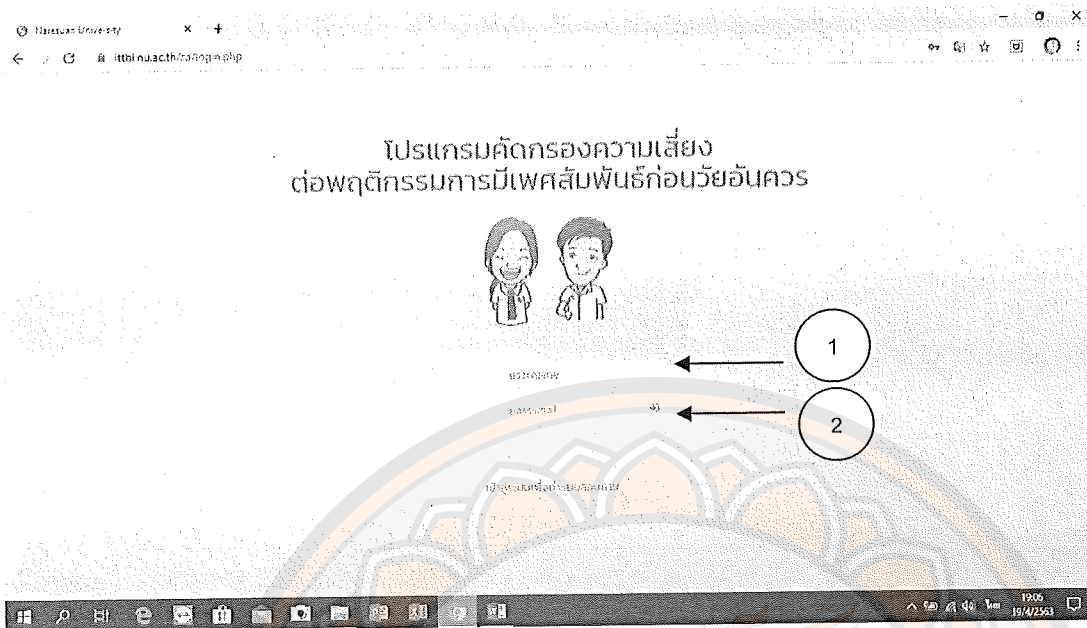

ภาพ 21 แสดงหน้าต่างคำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

หมายเหตุ: 23. คำอธิบาย ข้อเสนอแนะปฏิบัติสำหรับบุคคลที่ขอบเพศเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ (คำอธิบายในภาคผนวก ค)

4.2 คำอธิบายหน้าต่างโปรแกรม ลำดับภาพหน้าต่างโปรแกรม และตัวอย่างการใช้งาน สำหรับครู

ส่วนของ หน้าต่างการเข้าสู่ระบบสำหรับครู เป็นหน้าต่างโปรแกรมเพื่อให้ครูเข้าใช้งานโดยกรอก Username และ Password ของตนเองไป ทั้งนี้ครูผู้เข้าใช้จะต้องได้รับอนุมัติ Username และ Password จากผู้วิจัยก่อนถึงจะสามารถเข้าใช้งานได้ ตัวอย่างแสดงดังภาพ 22

ภาพ 22 แสดงหน้าต่างการเข้าสู่ระบบสำหรับครู

- หมายเหตุ: 1. กรอก Username ของครู
2. กรอก Password ของครู แล้ว Click ที่ Enter

ส่วนของ หน้าต่างรายงานผล 1 สถิติการเข้าใช้ของนักเรียนสำหรับครู เป็นหน้าต่างโปรแกรมรายงานผลเพื่อให้ครูผู้ใช้งานดูสถิติการเข้าใช้ของนักเรียน ซึ่งหน้าต่างโปรแกรมจะรายงานจำนวนคนการเข้าใช้และร้อยละ ตามประเด็นการรายงานดังนี้ 1) การขอบเขต และ 2) การขอบเขตเดียวกัน ซึ่งหากนักเรียนผู้เข้าใช้ตอบขอบเขตเดียวกันก็จะมีกรรายงานเพิ่มเติมอีกดังนี้คือ 1) ขอบเขตเดียวกันและสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ และ 2) ขอบเขตเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ แสดงดังภาพ 23

หน้าหลัก รายงานผล 1 รายงานผล 2 รายงานผล 3 admin nu 3

โปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

รายงานผลการดำเนินงาน

หน้าปี/ใจ | 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58 | 59 | 60 | 61 | 62 | 63 | 64 | 65 | 66 | 67 | 68 | 69 | 70 | 71 | 72 | 73 | 74 | 75 | 76 | 77 | 78 | 79 | 80 | 81 | 82 | 83 | 84 | 85 | 86 | 87 | 88 | 89 | 90 | 91 | 92 | 93 | 94 | 95 | 96 | 97 | 98 | 99 | 100

ชนิดการรายงาน	จำนวน (คน)	จำนวน (%)
ชนิดการรายงาน	128	89.51
ชนิดการรายงาน	15	10.49
รวม	143	100

ชนิดการรายงาน	จำนวน (%)
ชนิดการรายงานที่สามารถมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้	9 60.00
ชนิดการรายงานที่ไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้	6 40.00

11:50 7/7/2561

ภาพ 23 แสดงหน้าต่างรายงานผล 1 สถิติการเข้าใช้ของนักเรียนสำหรับครู

หมายเหตุ: 3. Click ที่ รายงานผล 1 เพื่อดูสถิติการเข้าใช้งานของนักเรียน

ส่วนของ หน้าต่างรายงานผล 2 ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และแนวทางการเฝ้าระวังสำหรับครู เป็นหน้าต่างโปรแกรมรายงานซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 รายงานระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนผู้เข้าใช้ว่าแต่ละคนมีความเสี่ยงระดับใด ซึ่งแบ่งความเสี่ยงออกเป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับความเสี่ยงต่ำ 2) ระดับความเสี่ยงปานกลาง และ 3) ระดับความเสี่ยงสูง และส่วนที่ 2 รายงานแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรซึ่งแบ่งแนวทางการเฝ้าระวังออกเป็น 3 ระดับ ล้อตามความเสี่ยงของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย 1) ระดับความเสี่ยงต่ำ มีแนวทางการเฝ้าระวัง 6 ข้อ 2) ระดับความเสี่ยงปานกลาง มีแนวทางการเฝ้าระวัง 10 ข้อ และ 3) ระดับความเสี่ยงสูง มีแนวทางการเฝ้าระวัง 15 ข้อ แสดงดังภาพ 24

หน้าหลัก รายงานผล 1 รายงานผล 2 รายงานผล 3

โปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

รายงานผลการคัดกรองความเสี่ยง และแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน

บันทึกชื่อโรงเรียน *

ระดับความเสี่ยง	รายงาน (คำ)	รหัสผู้สอน
50	50	40517, 40518, 40527, 40526, 40537, 40521, 40538, 40530, 40518, 40533, 40516, 40525, 50534, 40512, 60609, 60621, 50513, 50531, 50505, 60606, 60607, 50533, 50509, 60615, 50521, 60625, 60610, 60623, 60631, 60620, 40531, 40529, 30436, 30422, 30426, 30432, 30430, 30403, 30410, 30417, 30412, 30427, 30402, 30419, 30406, 30415, 30420, 30405, 30414, 30412, 30416, 30407, 30414, 30425, 50510, 50515, 50501, 50525, 50512, 50530

แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนในระดับความเสี่ยงสูง

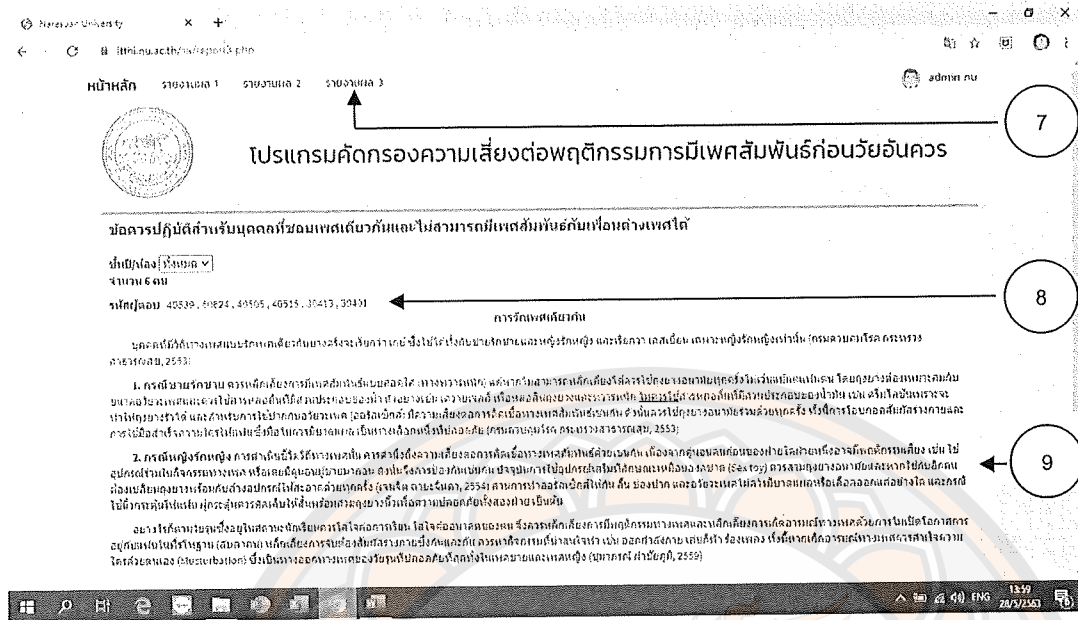
แนวทางการเฝ้าระวังสำหรับผู้ดูแล

1) ดำรงและปรับปรุงทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยม การเชยที่เชย การอยู่เป็นกลุ่มของคณาจารย์ การส่งเสริมและกล่อมเกลี้ยง การดูแลเห็น การดูแลติดตาม การดูแลติดตามในชั้น การใช้สื่อโซเชียลมีเดียของคณาจารย์ และสร้างพื้นที่ให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นของครู เช่น วิทยุโรงเรียน ยานุกูล โดยประกาศความรับผิดชอบของคณาจารย์ส่วนไม่ชัดเจนแจ้งมาให้ สรรพคุณเพื่อจะตรงเป้าหมายให้ดูใจเข้าไปข้างบนไว้ครบถ้วนครบถ้วนไว้ด้วย

ภาพ 24 แสดงหน้าต่างรายงานผล 2 ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และแนวทางการเฝ้าระวังสำหรับครู

- หมายเหตุ: 4. Click ที่ รายงานผล 2 เพื่อดูระดับความเสี่ยงของนักเรียนและแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับครู
5. รหัส (Code) ของนักเรียนที่เข้าใช้โปรแกรมโดยถูกจำแนกตามระดับความเสี่ยง
6. แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ส่วนของ หน้าต่างรายงานผล 3 คำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายสำหรับครู เป็นหน้าต่างโปรแกรมรายงานผลให้ครูผู้เข้าใช้โปรแกรมได้รับทราบนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายทั้งนี้เพื่อครูจะได้ให้สุขศึกษาทางเพศและสร้างความตระหนักให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตนทางเพศอย่างถูกต้องเหมาะสมตามวัย แสดงดังภาพ 25

ภาพ 25 แสดงหน้าต่างรายงานผล 3 คำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย สำหรับครู

- หมายเหตุ: 7. Click ที่ รายงานผล 3 เพื่อดูรายงานข้อควรปฏิบัติสำหรับบุคคลที่ขอบเขตเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้
8. รายงานรหัส (Code) ของนักเรียนที่มีรสนิยมขอบเขตเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ (มีเพศสัมพันธ์และไม่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์)
9. ข้อควรปฏิบัติสำหรับบุคคลที่ขอบเขตเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้เพื่อให้ครูใช้เป็นข้อมูลแนะนำนักเรียนต่อไป

ผลการวิจัยระยะที่ 5 ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยครู และ 2) ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยนักเรียน เสนอดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยครู

การเก็บข้อมูลครูจำนวน 18 คน แบ่งเป็นเพศชาย ร้อยละ 50.0 เพศหญิง ร้อยละ 50.0 มีอายุ 30 ปี และต่ำกว่า ร้อยละ 11.1 อายุ 31 - 40 ปี ร้อยละ 44.4 อายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 27.8 และอายุ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 16.7 (Mean = 40.78, S.D. = 8.96, Min = 26, Max = 59) ซึ่งเป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียน ครูฝ่ายปกครอง ครูอนามัยโรงเรียน และครูประจำชั้น ร้อยละ 5.6, 38.9, 11.1 และ 44.4 เรียงตามลำดับ

ครูประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป พบว่า ผลประเมินการใช้โปรแกรมอยู่ในระดับดีมากที่สุด ร้อยละ 72.2 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.8 แสดงดังตาราง 57

ตาราง 57 แสดงจำนวนและร้อยละของครู จำแนกตามผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยครู (n = 18)

ระดับผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยครู	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับดี (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	13	72.2
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	5	27.8
ระดับพอใช้ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	0	0.0

คะแนนเต็ม 95, Mean = 79.05, S.D. = 7.36, Min = 63, Max = 91

ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป จำแนกรายข้อ ในด้านความสะดวกต่อการใช้งานพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรวดเร็วในการแปลผล ($\bar{X} = 4.44 \pm 0.61$) ด้านเนื้อหาพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความเหมาะสมในการจัดเรียงลำดับเนื้อหาต่อการตอบคำถาม ($\bar{X} = 4.39 \pm 0.77$) ด้านการออกแบบโปรแกรม พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สีสันทัดอักษรอ่านสบายตา ($\bar{X} = 4.11 \pm 0.67$) ด้านแนวทางการเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่ำ พบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความง่ายต่อการนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.56 \pm 0.61$) ด้านแนวทางการเฝ้าระวัง สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงปานกลาง พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้ ($\bar{X} = 4.39 \pm 0.69$) ด้านแนวทางการเฝ้าระวัง สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงสูง พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้ ($\bar{X} = 4.17 \pm 0.70$) และสุดท้ายด้านการนำไปใช้ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โปรแกรมสามารถนำไปใช้ได้จริง ($\bar{X} = 4.17 \pm 0.70$) รายละเอียดดังตาราง 58

ตาราง 58 แสดงผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยครู จำแนกรายข้อ (n = 18)

ข้อคำถาม ความคิดเห็นในการใช้ โปรแกรม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงอย่างมาก		
ความสะดวกต่อการใช้งาน							
1. สามารถปฏิบัติได้ง่าย ไม่ซับซ้อน	8 (44.4)	7 (38.9)	3 (16.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.28 (0.75)	ดี
2. ความรวดเร็วในการแสดงผล	9 (50.0)	8 (44.4)	1 (5.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.44 (0.61)	ดี
เนื้อหา							
3. เนื้อหาทุกส่วนอ่านแล้ว เข้าใจง่าย	9 (50.0)	6 (33.3)	3 (16.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.33 (0.76)	ดี
4. มีความเหมาะสมของเนื้อหา	4 (22.2)	9 (50.0)	5 (27.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.94 (0.72)	ปานกลาง
5. มีความเหมาะสมในการจัด เรียงลำดับเนื้อหาต่อการ ตอบคำถาม	10 (55.5)	5 (27.8)	3 (16.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.39 (0.77)	ดี
การออกแบบโปรแกรม							
6. ขนาดตัวอักษรมองเห็นชัด อ่านง่าย	4 (22.2)	9 (50.0)	5 (27.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.94 (0.72)	ปานกลาง

ตาราง 58 (ต่อ)

ข้อความ ความคิดเห็นในการใช้ โปรแกรม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงอย่างมาก		
7. สีสันตัวอักษรชัดเจน	5	10	3	0	0	4.11	ดี
อ่านสบายตา	(27.8)	(55.5)	(16.7)	(0.0)	(0.0)	(0.67)	
8. รูปภาพประกอบมี ความเหมาะสม	6	6	6	0	0	4.00	ดี
	(33.3)	(33.3)	(33.3)	(0.0)	(0.0)	(0.84)	
9. การใช้สีสันของโปรแกรม มีความดึงดูดน่าสนใจต่อ การเข้าใช้งาน	5	7	6	0	0	3.94	ปานกลาง
	(27.8)	(38.9)	(33.3)	(0.0)	(0.0)	(0.80)	
10. มีความเหมาะสมของปุ่ม ช่องที่คลิก	3	10	5	0	0	3.89	ปานกลาง
	(16.7)	(55.6)	(27.8)	(0.0)	(0.0)	(0.67)	
แนวทางการเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่ำ							
11. สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้	11	5	2	0	0	4.50	ดี
	(61.1)	(27.8)	(11.1)	(0.0)	(0.0)	(0.70)	
12. ความง่ายต่อการนำไปใช้	11	6	1	0	0	4.56	ดี
	(61.1)	(33.3)	(5.6)	(0.0)	(0.0)	(0.61)	
แนวทางการเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงปานกลาง							
13. สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้	9	7	2	0	0	4.39	ดี
	(50.0)	(38.9)	(11.1)	(0.0)	(0.0)	(0.69)	
14. ความง่ายต่อการนำไปใช้	5	10	3	0	0	4.11	ดี
	(27.8)	(55.5)	(16.7)	(0.0)	(0.0)	(0.67)	

ตาราง 58 (ต่อ)

ข้อความ ความคิดเห็นในการใช้ โปรแกรม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงอย่างมาก		
แนวทางการเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงสูง							
15. สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้	6 (33.3)	9 (50.0)	3 (16.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.17 (0.70)	ดี
16. ความง่ายต่อการนำไปใช้	4 (22.2)	7 (38.9)	7 (38.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.83 (0.78)	ปานกลาง
การนำไปใช้							
17. ความน่าเชื่อถือของผลการ รายงาน	4 (22.2)	11 (61.1)	3 (16.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.06 (0.63)	ดี
18. โปรแกรมสามารถนำไปใช้ ได้จริง	6 (33.3)	9 (50.0)	3 (16.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.17 (0.70)	ดี
19. โปรแกรมมีประโยชน์ควร นำไปใช้	5 (27.8)	8 (44.4)	5 (27.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.00 (0.76)	ดี

2. ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยนักเรียน

จากการเก็บข้อมูลนักเรียน จำนวน 137 คน แบ่งเป็นเพศชาย ร้อยละ 35.8 เพศหญิง ร้อยละ 64.2 มีอายุ 15 ปี และต่ำกว่า ร้อยละ 20.4 อายุ 16 ปี ร้อยละ 30.7 อายุ 17 ปี ร้อยละ 24.8 และอายุ 18 ปีขึ้นไป ร้อยละ 24.1 (Mean = 16.51, S.D. = 1.20, Min = 14, Max = 19) โดยเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 ร้อยละ 23.4, 25.5, 27.0 และ 24.1 เรียงตามลำดับ

นักเรียนประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป พบว่า ผลประเมินการใช้โปรแกรมอยู่ในระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 54.0 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 45.3 แสดงดังตาราง 59

ตาราง 59 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยนักเรียน (n = 137)

ระดับผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับดี (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	74	54.0
ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60 - 79)	62	45.3
ระดับพอใช้ (น้อยกว่าร้อยละ 60)	1	0.7
คะแนนเต็ม 75, Mean = 61.06, S.D. = 6.54, Min = 43, Max = 75		

ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป จำแนกรายข้อ ในด้านความสะดวกต่อการใช้งาน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถปฏิบัติได้ง่าย ไม่ซับซ้อน ($\bar{X} = 4.14 \pm 0.75$) ด้านเนื้อหา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาทุกส่วนอ่านแล้วเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.16 \pm 0.72$) ด้านการออกแบบโปรแกรมข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ขนาดตัวอักษรมองเห็นชัด อ่านง่าย ($\bar{X} = 4.26 \pm 0.76$) ด้านวิธีการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้ ($\bar{X} = 4.11 \pm 0.73$) และด้านการนำไปใช้พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โปรแกรมมีประโยชน์ควรนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.22 \pm 0.76$) รายละเอียดดังตาราง 60

ตาราง 60 แสดงผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยนักเรียน จำแนกรายข้อ (n = 137)

ข้อคำถาม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงอย่างมาก		
ความสะดวกต่อการใช้งาน							
1. สามารถปฏิบัติได้ง่าย ไม่ซับซ้อน	49 (35.8)	59 (43.1)	28 (20.4)	1 (0.7)	0 (0.0)	4.14 (0.75)	ดี
2. ความรวดเร็วในการแปลผล	51 (37.2)	50 (36.5)	32 (23.4)	4 (2.9)	0 (0.0)	4.08 (0.84)	ดี

ตาราง 60 (ต่อ)

ข้อความ ความคิดเห็นในการใช้ โปรแกรม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงอย่างมาก		
เนื้อหา							
3. เนื้อหาทุกส่วนอ่านแล้ว เข้าใจง่าย	46 (33.6)	69 (50.4)	20 (14.6)	2 (1.5)	0 (0.0)	4.16 (0.72)	ดี
4. มีความเหมาะสมของเนื้อหา	41 (29.9)	65 (47.4)	28 (20.5)	3 (2.2)	0 (0.0)	4.05 (0.77)	ดี
5. มีความเหมาะสมในการจัด เรียงลำดับเนื้อหาต่อการ ตอบคำถาม	37 (27.0)	65 (47.4)	33 (24.1)	2 (1.5)	0 (0.0)	4.00 (0.75)	ดี
การออกแบบโปรแกรม							
6. ขนาดตัวอักษรมองเห็นชัด อ่านง่าย	59 (43.1)	58 (42.3)	17 (12.4)	3 (2.2)	0 (0.0)	4.26 (0.76)	ดี
7. สีสีนตัวอักษรชัดเจน อ่านสบายตา	51 (37.2)	63 (46.0)	18 (13.2)	5 (3.6)	0 (0.0)	4.17 (0.79)	ดี
8. รูปภาพประกอบมีความ เหมาะสม	33 (24.1)	63 (46.0)	38 (27.7)	3 (2.2)	0 (0.0)	3.92 (0.77)	ปานกลาง
9. การใช้สีสีนของโปรแกรมมี ความดึงดูดน่าสนใจต่อการ เข้าใช้งาน	32 (23.4)	62 (45.3)	41 (29.9)	2 (1.5)	0 (0.0)	3.91 (0.76)	ปานกลาง
10. มีความเหมาะสมของปุ่ม ช่องที่คลิก	32 (23.4)	73 (53.3)	31 (22.6)	1 (0.7)	0 (0.0)	3.99 (0.70)	ปานกลาง
วิธีการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์							
11. สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้	45 (32.8)	62 (45.3)	30 (21.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.11 (0.73)	ดี
12. ความง่ายต่อการนำไปใช้	35 (25.5)	68 (49.7)	34 (24.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.01 (0.71)	ดี

ตาราง 60 (ต่อ)

ข้อคำถาม ความคิดเห็นในการใช้ โปรแกรม	จำนวน (ร้อยละ)					\bar{X} (S.D.)	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงอย่างมาก		
การนำไปใช้							
13. ความน่าเชื่อถือของผลการ รายงาน	31 (22.6)	73 (53.3)	33 (24.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	3.99 (0.68)	ปานกลาง
14. โปรแกรมสามารถนำไปใช้ ได้จริง	42 (30.6)	62 (45.3)	33 (24.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.07 (0.74)	ดี
15. โปรแกรมมีประโยชน์ควร นำไปใช้	58 (42.3)	51 (37.2)	28 (20.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.22 (0.76)	ดี

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เป็นการศึกษาวิธีการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed methods research) แบ่งการวิจัยออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional survey) เก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 จำนวน 990 คน ทั้งนักเรียนชายและหญิงที่ขอบต่างเพศและหากขอบเพศเดียวกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ (มีเพศสัมพันธ์และเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์) ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ Enter binary logistic regression

การวิจัยระยะที่ 2 กำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เป็นการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ด้วยการใช้ค่า Adj.OR และกำหนดระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาด้วยการรวมคะแนน (ร้อยละ) ที่ตอบได้ไปเทียบเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่ได้กำหนดซึ่งนำมาประยุกต์ใช้จากการประเมิน/เฝ้าระวังสุขภาพของผู้ป่วยโรคเรื้อรัง

การวิจัยระยะที่ 3 สร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ (Nominal group technique) ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่านในการร่วมอภิปรายหาแนวทางการเฝ้าระวัง และหาลำดับความต้องการจำเป็นด้วยการลงคะแนนเสียง (Vote) รายชื่อของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านซึ่งแบ่งแนวทางการเฝ้าระวัง ออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สำหรับครู และ 2) แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สำหรับนักเรียน

การวิจัยระยะที่ 4 พัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เป็นการนำผลข้อมูลการวิจัยจาก ระยะที่ 2 ซึ่งได้แก่ 1) คำนำนักตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 2) เกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และนำผลข้อมูลการวิจัยระยะที่ 3 ซึ่งได้แก่ 1) แนวทางการเฝ้าระวัง ความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สำหรับครู และ 2) แนวทางการปฏิบัติตน เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สำหรับนักเรียน มาใช้เป็นข้อมูลในการเขียนหรือ พัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาด้วยภาษา PHP และ MySQL โดยนักเขียนโปรแกรม (Programmer) และผู้วิจัย

การวิจัยระยะที่ 5 ทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยง ต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งลักษณะการทดลอง เป็นแบบการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-experimental design) ชนิดศึกษากลุ่มเดียว วัดหลังการ ทดลอง (The one-shot case study) ซึ่งนำโปรแกรมสำเร็จรูปไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 137 คน ทั้งนักเรียนชายและหญิงที่ชอบต่างเพศและหากชอบเพศกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน ต่างเพศได้ (มีเพศสัมพันธ์และเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์) และครูจำนวน 18 คน ด้วยวิธีคัดเลือกแบบ เฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

สำหรับบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอ สรุปผลการวิจัย โดยแบ่งตามระยะการวิจัยซึ่งประกอบด้วย 5 ระยะ ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย อันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

1. ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 990 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 58.2 และร้อยละ 41.8 ตามลำดับโดยมีอายุเฉลี่ย 16.36 ± 1.22 อายุต่ำสุด 14 ปี อายุสูงสุด 20 ปี กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 26.6 รองลงมาคือ กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 25.1 มีระดับผลการเรียนเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป ร้อยละ 60.7 โดยนักเรียนมีสถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 67.5 และสถานะแยก/หย่าร้าง/เสียชีวิต ร้อยละ 32.5 ทั้งนี้บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียนมากที่สุด คือ บิดามารดา ร้อยละ 55.4 รองลงมาคือ อยู่กับบิดาหรือมารดา ร้อยละ 16.7 และนักเรียนได้รับเงินค่าใช้จ่ายพอใช้ต่อวัน ร้อยละ 94.8 และไม่พอใช้ต่อวัน ร้อยละ 5.2

2. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 20.8 โดยในจำนวนนี้เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดในช่วง 1 - 3 เดือนที่ผ่านมามากที่สุด ร้อยละ 77.7 ซึ่งในจำนวนผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ใน 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า มีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรักมากที่สุด ร้อยละ 91.2 โดยมีการคุมกำเนิด ร้อยละ 81.6 และวิธีคุมกำเนิดที่นักเรียนใช้มากที่สุดคือ การใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 80.4

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน ความเพียงพอของค่าใช้จ่ายต่อวัน ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การรับรู้ต่อรูปลักษณ์ภายนอกของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง การไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล การใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร พฤติกรรมการเลี้ยงดู การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ และการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ร้อยละ 62.20 มีดังต่อไปนี้

3.1 อายุ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีอายุ 17 ปีขึ้นไป มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี ถึง 2.335 เท่า (Adj.OR = 2.335, 95%CI = 1.01-5.36, p - value = 0.046)

3.2 เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดน้อยกว่า 3.00 มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดมากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 ถึง 1.546 เท่า (Adj.OR = 1.546, 95%CI = 1.00-2.37, p - value = 0.047)

3.3 ความอยากรู้้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีความอยากรู้้อยากลองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.098 เท่า (Adj.OR = 1.098, 95%CI = 1.04-1.15, p - value = 0.001)

3.4 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่บริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.037 เท่า (Adj.OR = 1.037, 95%CI = 1.00-1.07, p - value = 0.031)

3.5 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.100 เท่า (Adj.OR = 1.100, 95%CI = 1.01-1.19, p - value = 0.019)

3.6 การสูบบุหรี่ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เคยสูบบุหรี่ มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยสูบบุหรี่ ถึง 2.551 เท่า (Adj.OR = 2.551, 95%CI = 1.51-4.29, p - value = 0.001)

3.7 การมีแฟนหรือคู่อีก

3.7.1 นักเรียนที่เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีแฟนเลย ถึง 3.487 เท่า (Adj.OR = 3.487, 95%CI = 1.17-10.33, p - value = 0.024)

3.7.2 นักเรียนที่มีแฟนในปัจจุบัน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีแฟนในปัจจุบัน มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีแฟนเลย ถึง 5.172 เท่า (Adj.OR = 5.172, 95%CI = 1.71-15.57, p - value = 0.003)

3.8 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่อยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ถึง 6.407 เท่า (Adj.OR = 6.407, 95%CI = 3.38-12.11, p - value = 0.001)

การวิจัยระยะที่ 2 กำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร และ 2) เกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร

ผลการวิจัย พบว่า ค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีค่าน้ำหนัก ดังนี้

1.1 อายุ พบว่า อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0 และอายุ 17 ปีขึ้นไป มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 10.99

1.2 เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด พบว่า เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 7.28 และเกรดเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0

1.3 ความอยากรู้หรืออยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5.17 เมื่อแบ่งเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 1 ฉันอาจจะจะมีเพศสัมพันธ์ เพราะว่าฉันอยากรู้ อยากลอง อยากทดสอบหากมีโอกาส

มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5.17 และเมื่อแบ่งเป็นรายสเกลการวัด พบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5.17 เห็นด้วย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4.13 ไม่แน่ใจ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3.10 ไม่เห็นด้วย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2.07 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1.03

1.4 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4.88 เมื่อแบ่งเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 5 ดูซีดี วีซีดี หรือ สื่อต่างๆ ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น หนังสือเปลือยลามก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4.88 และเมื่อแบ่งเป็นรายสเกลการวัด พบว่า สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4.88 เดือนละครั้ง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3.90 2-3 ครั้งต่อเดือน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2.93 5-6 ครั้งต่อเดือน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1.95 และไม่เคยปฏิบัติเลย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.98

1.5 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5.18 เมื่อแบ่งเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 1 ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาตองเหล้า สาโท เป็นต้น มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2.70 และเมื่อแบ่งเป็นรายสเกลการวัด พบว่า เดือนละครั้งหรือมากกว่า มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2.70 2 - 3 ครั้งต่อเดือน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2.02 5 - 6 ครั้งต่อเดือน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1.35 และไม่เคยดื่มเลย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.67 และข้อที่ 2 ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลีโอ อาซา ไฮเนเก้น เป็นต้น มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2.48 เมื่อแบ่งเป็นรายสเกลการวัด พบว่า เดือนละครั้งหรือมากกว่า มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2.48 2-3 ครั้งต่อเดือน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1.86 5-6 ครั้งต่อเดือน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1.24 และไม่เคยดื่มเลย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.62

1.6 การสูบบุหรี่ พบว่า เคยสูบบุหรี่ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 10.99 และไม่เคยสูบบุหรี่ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0

1.7 การมีแฟนหรือคู่อุปถัมภ์ พบว่า ไม่เคยมีแฟนเลย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0 เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 16.41 และมีแฟนในปัจจุบัน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 24.34

1.8 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง พบว่า ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0 และเคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 30.15

2. การกำหนดเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งประกอบด้วย อายุ เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด ความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การเคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว การมีแฟนในปัจจุบัน และการอยู่กับแฟน

หรือคนที่ชอบตามลำพัง เมื่อกำหนดค่าน้ำหนักจะมีค่าน้ำหนักที่ไม่เท่ากัน ทั้งนี้จะต้องมีการเลือกตอบข้อคำถามเพื่อนำคะแนนรวม (ร้อยละ) ที่เลือกตอบไปเทียบเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อบอกระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งกำหนดการเลือกตอบมีรายชื่อ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ถ้าเลือกตอบ อายุ 17 ปีขึ้นไป มีคะแนนเท่ากับ 10.99

ถ้าเลือกตอบ เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 มีคะแนนเท่ากับ 7.28

ส่วนที่ 2 ความอยากรู้ อยากลอง ในการมีเพศสัมพันธ์ ค่าน้ำหนักเท่ากับ 5.17

ข้อที่ 1 (ค่าคะแนนสเกลการวัดที่เลือกตอบ X 5.17) / 5

ส่วนที่ 3 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ค่าน้ำหนักเท่ากับ 4.88

ข้อที่ 5 (ค่าคะแนนสเกลการวัดที่เลือกตอบ X 4.88) / 5

ส่วนที่ 4 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5.18

ข้อที่ 1 (ค่าคะแนนสเกลการวัดที่เลือกตอบ X 2.70) / 4

ข้อที่ 2 (ค่าคะแนนสเกลการวัดที่เลือกตอบ X 2.48) / 4

ส่วนที่ 5 การสูบบุหรี่ พบว่า เคยสูบบุหรี่ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 10.99

ถ้าเลือกตอบ เคยสูบบุหรี่ มีคะแนนเท่ากับ 10.99

ส่วนที่ 6 การมีแฟนหรือคู่อรัก

ถ้าเลือกตอบ เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว มีคะแนนเท่ากับ 16.41

ถ้าเลือกตอบ มีแฟนในปัจจุบัน มีคะแนนเท่ากับ 24.34

ส่วนที่ 7 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง

ถ้าเลือกตอบ เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีคะแนนเท่ากับ 30.15

นำผลคะแนนรวม (ร้อยละ) ทุกข้อมาเทียบเกณฑ์ระดับความเสี่ยงที่กำหนดไว้ เพื่อบอกระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเกณฑ์ที่บอกระดับความเสี่ยงใช้เกณฑ์ของกองสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (2556) ดังนี้

คะแนนร้อยละ 0 - 30.00 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำ

คะแนนร้อยละ 30.01 - 69.99 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง

คะแนนร้อยละ 70.00 - 100 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง

การวิจัยระยะที่ 3 สร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อสร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับครู และ 2) แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียน ตามสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำหรับครู

แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1.1 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ ประกอบด้วย 6 ข้อ ดังนี้

1.1.1 สำรวจและประเมินนักเรียนเกี่ยวกับการมีแฟน การเคยมีแฟน การอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การเสพยาเสพติด เหตุการณ์วิกฤตในชีวิต การใช้สื่อโซเชียลสื่อสารกับเพศตรงข้าม และสำรวจพื้นที่สุ่มเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เช่น รีสอร์ทร้าง ม่านรูดโดยประสานความร่วมมือกับทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพื่อช่วยจัดทำฐานข้อมูลในการนำไปวางแผนจัดการเชิงระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.1.2 จัดทำแผนงานและกิจกรรมการดูแลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนร่วมกับภาคีเครือข่ายประกอบด้วย เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แกนนำนักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยปฏิบัติตามแผนงาน กิจกรรม และติดตามประเมินผลเพื่อประเมินความสำเร็จ

1.1.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ซึ่งเนื้อหาเกี่ยวกับความสนใจในเพศตรงข้ามของวัยรุ่น การมีแฟนหรือเคยมีแฟน ความอยากรู้ อยากลองในเรื่องเพศ เรียนรู้วิธีการคุมกำเนิด โดยเน้นนักเรียนอายุ 17 ปีขึ้นไป เช่น ม.5, ม.6 และเป็นห้องเรียนที่มีผลการเรียนภาพรวมต่ำกว่า 3.00 ก่อนลำดับแรก

1.1.4 เฝ้าระวังสอดส่องพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการจับคู่แฟนอยู่ตามลำพัง สองต่อสอง การแอบสูบบุหรี่หรือดื่มแอลกอฮอล์ การแอบดูคลิปโป๊เปลือย หรือพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ด้วยมาตรการที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

1.1.5 พัฒนาการเรียนการสอนเพศศึกษามุ่งเน้นกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ ที่นำไปสู่การปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมโดยให้ฝึกวิเคราะห์เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดในหัวข้อ เช่น 1) ผลเสียของการมีแฟนในวัยเรียน 2) เรื่องเพศที่วัยรุ่นอยากรู้ อยากลอง: ผลที่เกิดจากการกระทำ 3) พิษภัยของสุราหรือที่ส่งผลกระทบต่อร่างกาย เป็นต้น

1.1.6 แนะนำให้ผู้ปกครองดูแลนักเรียนให้ความรัก ความอบอุ่น โอบกอดบุตรหลาน ให้ความใกล้ชิดบุตรด้วยการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น รับประทานอาหารร่วมกัน ดูโทรทัศน์ร่วมกัน ไปเที่ยวนอกบ้านหรือเดินห้างสรรพสินค้าร่วมกัน และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุตร

1.2 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลาง ประกอบด้วยแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ 6 ข้อ และเพิ่มเติมอีก 4 ข้อ รวมเป็น 10 ข้อ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอสรุปเฉพาะข้อที่เพิ่มเติมขึ้นมา 4 ข้อ ดังนี้

1.2.1 ให้ความรู้และยกตัวอย่างของปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากสถานการณ์ข่าว เช่น การตั้งครรภ์ไม่พร้อม การทำแท้งบุตร การทอดทิ้งทารก การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

1.2.2 อบรม ตักเตือนหรือมีมาตรการจัดการที่เหมาะสมหากพบว่า มีพฤติกรรมแต่งกายล่อแหลม แอบสูบบุหรี่หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดูคลิปโป๊เปลือย เป็นต้น

1.2.3 อธิบายให้เกิดความตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากความอยากรู้ อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรรวมถึงให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการความรู้สึก ความต้องการทางเพศ เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในพื้นที่ส่วนตัว

1.2.4 แนะนำให้มีการเปิดใจพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศแก่ผู้ปกครองและนักเรียน เช่น การเปิดใจพูดคุยเรื่องการมีแฟนหรือเคยมีแฟนของนักเรียน ในวันที่โรงเรียนนัดพบผู้ปกครอง หรือตามโอกาสเหมาะสม

1.3 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูง ประกอบด้วย แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลาง และต่ำ 10 ข้อ และเพิ่มเติมอีก 5 ข้อ รวมเป็น 15 ข้อ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอสรุปเฉพาะข้อที่เพิ่มเติมขึ้นมา 5 ข้อ ดังนี้

1.3.1 จัดทำแผนการดูแลนักเรียนเฉพาะราย เช่น การให้คำปรึกษารายบุคคล การส่งต่อบริการแก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นต้น

1.3.2 กระตุ้นส่งเสริมและให้คำปรึกษาในการใช้ทักษะปฏิเสธ เช่น การปฏิเสธ การดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่ การปฏิเสธที่จะอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง การปฏิเสธที่จะเสฟสื่อลามก

1.3.3 กระตุ้นทบทวนวิธีใช้การคุมกำเนิดและสร้างความตระหนักใช้การคุมกำเนิดโดยเริ่มในนักเรียนอายุ 17 ปีขึ้นไป และมีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00 ก่อนเป็นลำดับแรก

1.3.4 เป็นที่ปรึกษาตลอด 24 ชั่วโมง ให้กับนักเรียน

1.3.5 แนะนำผู้ปกครองใช้หลักการพูดคุยสื่อสารเชิงบวกให้กำลังใจโดยหลีกเลี่ยงการตำหนิและเป็นผู้ฟังที่ดีสำหรับบุตร

2. แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำหรับนักเรียน

• แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

2.1 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ ประกอบด้วย 4 ข้อ

2.1.1 พัฒนานตนเองให้รู้เท่าทันสถานการณ์พฤติกรรมกาเสฟสื่อลามก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และผลเสียอื่นๆ

2.1.2 ทำความเข้าใจในผลเสียและผลกระทบของการมีแฟนที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยสังเกตจากเพื่อนหรือผู้มีประสบการณ์ที่ตนรู้จัก

2.1.3 ฝึกคิดวิเคราะห์สร้างความเข้าใจในการจัดการตนเองเพื่อลดความอยากรู้ อยากลองในเรื่องเพศ

2.1.4 ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด

2.2 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลาง ประกอบด้วย แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ 4 ข้อ และเพิ่มเติมอีก 4 ข้อ รวมเป็น 8 ข้อ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอสรุปเฉพาะข้อที่เพิ่มเติมขึ้นมา 4 ข้อ ดังนี้

2.2.1 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ และสูบบุหรี่ การเสเพล ลามก การอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง

2.2.2 ศึกษาเรียนรู้และฟังตระหนักในผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เช่น การตั้งครภไม่พร้อม การลาออกโรงเรียนกลางคันจากภาวะบีบคั้นทางจิตใจที่มีต่อสังคม การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

2.2.3 รู้จักควบคุมความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศด้วยการหาทางระบายหรือจัดการอารมณ์ทางเพศ เช่น วิธีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในพื้นที่ส่วนตัว เป็นต้น

2.2.4 เปิดใจพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองและครู เช่น การมีแฟน การเคยมีแฟน เป็นต้น

2.3 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูง ประกอบด้วย แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลางและต่ำ 8 ข้อ และเพิ่มเติมอีก 2 ข้อ รวมเป็น 10 ข้อ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอสรุปเฉพาะข้อที่เพิ่มเติมขึ้นมา 2 ข้อ ดังนี้

2.3.1 ใช้ทักษะปฏิเสธในพฤติกรรมเสี่ยงต่อไปนี เช่น ปฏิเสธการดื่มแอลกอฮอล์ และสูบบุหรี่ ปฏิเสธที่จะอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง ปฏิเสธในการเสเพล ลามก ด้วยคำพูดนำเสียงที่จริงจังทุกครั้ง

2.3.2 เรียนรู้ให้เข้าใจพร้อมฟังตระหนักใช้การคุมกำเนิด

การวิจัยระยะที่ 4 พัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยการใช้งานเป็น 2 ส่วน คือ 1) รายการข้อมูลสำหรับนักเรียน และ 2) รายการข้อมูลสำหรับครู ดังต่อไปนี้

1. รายการข้อมูลสำหรับนักเรียน

1.1 หน้าต่างการเข้าสู่ระบบสำหรับนักเรียน

1.2 คำอธิบายสำหรับโปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์

ก่อนวัยอันควร

1.3 ข้อมูลคัดกรองเพื่อคัดเลือกนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

1.4 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.5 ส่วนที่ 2 ความอยากรู้ อยากลอง ในกรรมกรมีเพศสัมพันธ์

1.6 ส่วนที่ 3 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

1.7 ส่วนที่ 4 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1.8 ส่วนที่ 5 การสูบบุหรี่

1.9 ส่วนที่ 6 กรรมกรมีแฟนหรือคู่อุป

1.10 ส่วนที่ 7 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง

1.11 รายงานผลระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

และแนวทางการปฏิบัติตนสำหรับนักเรียน

1.12 หน้าต่างคำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มเป้าหมาย

2. รายการข้อมูลสำหรับครู

2.1 หน้าต่างการเข้าสู่ระบบสำหรับครู

2.2 หน้าต่างรายงานผล 1 สถิติการเข้าใช้โปรแกรมของนักเรียนสำหรับครู

2.3 หน้าต่างรายงานผล 2 ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน

ควรของนักเรียน และแนวทางการเฝ้าระวังสำหรับครู

2.4 หน้าต่างรายงานผล 3 คำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มเป้าหมาย

สำหรับครู

การวิจัยระยะที่ 5 ทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยครู และ 2) ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยนักเรียน สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยครู

ผลการวิจัย พบว่า ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ส่วนของครู อยู่ในระดับดีมากที่สุด ร้อยละ 72.2 รองลงมา อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.8

2. ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยนักเรียน

ผลการวิจัย พบว่า ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ส่วนของนักเรียน อยู่ในระดับดีมากที่สุด ร้อยละ 54.0 รองลงมา อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 45.3 และอยู่ในระดับพอใช้ น้อยที่สุด ร้อยละ 0.7

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอการอภิปรายผลแบ่งตามระยะการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระยะ ตามการเสนอต่อไปนี้

การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 20.8 โดยเป็นข้อมูลตัวแปรตามเพื่อเข้าสู่การวิเคราะห์ทางสถิติ Binary logistic regression และพิจารณาพบว่า มีจำนวนร้อยละที่แตกต่างกัน แต่พบว่าผลการวิจัยมีความใกล้เคียงกับการวิจัยของ Srijaiwong, Sindhu, Ratinthorn, & Viwatwongkasem (2017, p. 171, 177) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในหมู่วัยรุ่นไทย อายุ 15 - 19 ปี จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 3,192 คน พบว่า เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 24.09 อย่างไรก็ตามหากพิจารณาการใช้สถิติเชิงอนุมาน Binary logistic regression ถึงข้อตกลงเบื้องต้น (Assumptions) ซึ่งมีดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่าง (Sample size) หากมีกลุ่มตัวอย่างน้อย และจำนวนตัวแปรจะทำให้เกิดปัญหาในโมเดลวิเคราะห์ 2) ตัวแปรอิสระจะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกิดปัญหาที่มีความสัมพันธ์กันสูง (Multicollinearity) และ 3) ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนเป็น 0 (Outliers) $e = 0$ (Pallant, 2013, p.176) จะเห็นว่าข้อมูลตัวแปรตาม (นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 20.8) ไม่ได้จัดอยู่ในข้อตกลงเบื้องต้นในการใช้สถิติ Binary logistic regression ซึ่งเป็นเหตุผลว่าข้อมูลการวิจัยครั้งนี้สามารถเลือกใช้สถิติ Binary logistic regression ได้ นอกจากนี้เมื่อตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดลการวิเคราะห์ (Goodness-of-fit test) ด้วยวิธี Hosmer and Lemeshow test ซึ่งเป็นการตรวจสอบความเหมาะสมโมเดลการวิเคราะห์ของสถิติ Binary logistic regression โดยโมเดลทดสอบจะต้องยอมรับ H_0 (p - value > 0.05) ชุดโมเดลการวิเคราะห์จึงจะมีความเหมาะสม (เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย, 2549, น. 126) และเมื่อทำการทดสอบด้วยข้อมูลการวิจัย

ในครั้งนี พบว่า ค่า Chi-square เท่ากับ 8.91 และค่า p - value = 0.34 นั่นคือ ยอมรับ H_0 แสดงว่า โมเดลทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในครั้งนี มีความเหมาะสมสามารถทำการวิเคราะห์ข้อมูลได้

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรใน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ประกอบด้วย อายุ เกรดเฉลี่ย เทอมล่าสุด ความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ ทางเพศ ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การมีแฟนหรือคูรััก และการอยู่กับ แฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ซึ่งผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. อายุ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีอายุ 17 ปีขึ้นไป มีโอกาสเสี่ยงต่อการมี เพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี ถึง 2.335 เท่า อาจเป็นเพราะอายุ ที่มากขึ้นย่อมมีพัฒนาการทางเพศด้านร่างกายที่เจริญสมบูรณ์เต็มทีจึงเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม ได้มากขณะเดียวกันก็มีโอกาสพบเจอเพื่อนต่างเพศมากขึ้นอันเป็นไปตามอิทธิพลภายในตัวบุคคล (Intrapersonal influences) ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะส่วนบุคคลซึ่งก็คือวัยรุ่นที่มีอายุมากขึ้น ก็มีโอกาสดูรับประสบการณ์ใหม่ๆ ทางเพศมากขึ้นอันส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดและนำไปซึ่งการ ตกกลางใจที่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น แต่ทั้งนี้ปัจจัยด้านอายุเพียง อย่างเดียวไม่เพียงพอต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ต้องได้รับปัจจัยด้านอื่นร่วมด้วย (พจนานา หอมสินธุ์, 2558, น. 88-89) และผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวาร์ตน์ แก้วเวียงเดช และคณะ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม พบว่า อายุเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.003$)

2. เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรใน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด น้อยกว่า 3.00 มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด มากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 ถึง 1.546 เท่า อธิบายได้ว่า เกรดเฉลี่ยเป็นตัวชี้วัดความเอาใจต่อการเรียน หากนักเรียนมีสิ่งเหล่านี้สูงผลการเรียนก็ย่อมดีแต่หากนักเรียนมีความเอาใจใส่ต่ำผลการเรียน ก็ย่อมลดลงเช่นกันซึ่งเป็นไปตามอิทธิพลภายในตัวบุคคล (Intrapersonal influences) ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะส่วนบุคคลด้านสติสัมปชัญญะที่มีต่อความรู้สึกนึกคิดและการควบคุมตนเองของนักเรียน ที่มีเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุดต่ำเพราะความรู้สึกนึกคิดรวมถึงการควบคุมตนเองอาจมุ่งไปเรื่องอื่น

มากกว่าเรื่องเรียน เช่น ความรักและความใส่ใจในเพศตรงข้ามเนื่องจากยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงสามารถที่จะเกิดความรู้สึกนึกคิดอยู่กับเรื่องเพศได้มากอันสามารถส่งกระทบต่อผลการเรียนต่ำลงได้ แต่ทั้งนี้ปัจจัยด้านเกรดเฉลี่ยเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศต้องมีปัจจัยด้านอื่นร่วมด้วย (พรนภา หอมสินธุ์, 2558, น. 88-89) และผลการวิจัยด้านเกรดเฉลี่ยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุमितตา สว่างทุกข์, และปาริชาติ ทาโน (2558, น. 51-53) ที่ศึกษาการตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ต่างกันกล่าวคือนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูงจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลางและต่ำ

3. ความอยากรู้ อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีความอยากรู้ อยากลองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.098 เท่า อาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่นเริ่มมีการผลิตฮอร์โมนเพศจึงทำให้เกิดแรงขับทางเพศที่ส่งผลไปยังพัฒนาการด้านอารมณ์สังคมให้มีความสนใจในเพศตรงข้ามและความต้องการทางเพศทำให้มีความคิดจิตใจอยากรู้ อยากลอง อยากหาประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยกระตุ้นการปฏิบัติ (Cues to action) ประเภทปัจจัยกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล (จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ, 2562, น. 75) หากเมื่อระดับความเข้มในความต้องการทางเพศมากพอและอยู่ในสถานที่เหมาะสมก็จะแสดงพฤติกรรมออกมาได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพา เสงจำรัส และคณะ (2556, น. 1) ศึกษาการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาครกล่าวในผลการวิจัยว่า สาเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นนักเรียนเกิดจากความอยากรู้ อยากลองเป็นส่วนใหญ่

4. ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่บริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.037 เท่า อาจเป็นเพราะสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศไม่ว่าจะเป็นนิตยสาร ซีดี ีพีเปลือย และยิ่งปัจจุบันสามารถเสฟสื่อีพีเปลือย เช่น ภาพหรือคลิปหนังีพีเปลือยผ่านอินเทอร์เน็ตออนไลน์ในโทรศัพท์มือถือได้ง่ายและมีความเป็นส่วนตัวสูง ซึ่งการเสฟสื่อีพีเปลือยเหล่านี้ส่งผลให้สะสมในความรู้สึกนึกคิดและก่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้ง่ายจึงมีความพร้อมที่จะแสดงออกในพฤติกรรมทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งเป็นไปตามปัจจัยกระตุ้นการปฏิบัติ (Cues to action)

ประเภทปัจจัยกระตุ้นที่อยู่ภายนอกตัวบุคคล (จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ, 2562, น. 75) เช่น คลิปหนังและภาพโป๊เปลือยบนโลกออนไลน์ทั้งในโทรศัพท์มือถือหรือคอมพิวเตอร์หากเสพสื่อในความเข้มอย่างเพียงพอและอยู่ในสถานการณ์และมีคู่ร่วมเพศอย่างเหมาะสมก็สามารถทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วรณศิริ ประจันโน, รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์, และพรนภา หอมสินธุ์ (2560, น. 39) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายตามแนวคิดการให้ข้อมูลข่าวสาร แรงจูงใจ และทักษะพฤติกรรม กล่าวว่าการเข้าถึงสื่อช่วยความรู้สึทางเพศ ($\beta = .242$) สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศร่วมกับปัจจัยอื่นๆ ได้ ร้อยละ 30.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น 1.100 เท่า ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเมื่อดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณเหมาะสมก็จะทำให้ขาดการยับยั้ง ชั่งใจ ขาดการควบคุมตนเอง กล่าวทำในสิ่งที่ไม่ควรทำรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งเป็นไปตามอิทธิพลภายในตัวบุคคล (Intrapersonal influences) ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มีการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ และต้องการปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับสังคมจึงมีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และหากมีสิ่งเร้าอื่นร่วมเช่นมีคู่มิตรและอยู่ในสถานที่ยุติฐานก็อาจเกินเลยถึงการมีเพศสัมพันธ์ได้ ทั้งนี้เพราะทฤษฎีอิทธิพลสามทาง กล่าวว่า ปัจจัยหนึ่งปัจจัยเดียวไม่เพียงพอต่อการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศต้องมีปัจจัยด้านอื่นร่วมด้วย (พรนภา หอมสินธุ์, 2558, น. 88-89) และบทความของ ลำเจียก กำธร (2557, น. 97) ยังกล่าวว่า ในรายงานเรื่องวัยรุ่น...วัยรุ่นกับปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม...ป้องกันอย่างไร กล่าวว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเที่ยวสถานเริงรมย์โดยมีการดื่มแอลกอฮอล์ การถูกยั่วยุอารมณ์จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

6. การสูบบุหรี่ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เคยสูบบุหรี่ มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยสูบบุหรี่ ถึง 2.551 เท่า ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่สูบบุหรี่จะมีพฤติกรรมของปัจจัยอื่นร่วมด้วยจึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ซึ่งเป็นไปตามอิทธิพลภายในตัวบุคคล (Intrapersonal influences) ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ต้องการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ ต้องการเปิดเผยความเป็นตัวตนและต้องการปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับสังคมจึงส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดและตกลงใจกระทำพฤติกรรม เช่น การสูบบุหรี่และหากมีสิ่งเร้าอื่นร่วมด้วยเช่นการดื่มแอลกอฮอล์ (แอลกอฮอล์มักมาคู่กับบุหรี่) มีคู่มิตรและอยู่ใน

สถานที่ลับตาคนก็อาจถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งทฤษฎีอิทธิพลสามทาง กล่าวว่า ปัจจัยหนึ่งปัจจัยเดียวไม่เพียงพอต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมต้องมีปัจจัยด้านอื่นร่วม (พรนภา ห่อมสินธุ์, 2558, น. 88-89) และการศึกษาของ ยูพา พูนขำ และคณะ (2555, น. 50) กล่าวว่า การบริโภคยาสูบในวัยรุ่นมีความเกี่ยวเนื่องกับการใช้แอลกอฮอล์และพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งมีลักษณะพหุพฤติกรรมเสี่ยง โดยวัยรุ่นหนึ่งคนจะทำพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่าหนึ่งพฤติกรรม (พิมพ์รัตน์ ธรรมรักษา, และอาภาพร เฝ้าวัฒนา, 2561, น. 175) และมีงานวิจัยของ Gwon & Lee (2014) สนับสนุนว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในหมู่นักเรียนมัธยมศึกษา: โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นเกาหลี พบว่า อิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีปัจจัยการสูบบุหรี่และดื่มแอลกอฮอล์ร่วมด้วย

7. การมีแฟนหรือคูรัก

7.1 นักเรียนที่มีแฟนในปัจจุบัน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่มีแฟนในปัจจุบัน มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีแฟนเลย ถึง 5.172 เท่า เพราะว่าการมีแฟนหรือคูรักเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่เรียกว่า ความรักโดยทฤษฎีสถิตนิยมของความรักรักของ Sternberg มีองค์ประกอบของความรักรักอยู่ 3 ส่วน คือ ความสนิทสนม (Intimacy) ความหลงใหลในกาม (Passion) และพันธะสัญญา (Commitment) ซึ่งด้านความหลงใหลในกามจะมีลักษณะเป็นแรงดึงดูดระหว่างเพศให้เกิดความหลงใหลระหว่างกัน (สัญญาศักดิ์ อรรถยากร, 2551, น. 222; พนิดาพร จงราเชนทร์, 2560, น. 200-203) อันนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งงานวิจัยของ ชลลดา ไชยกุลวัฒนา, ชลลดา ไชยกุลวัฒนา, ชนิตา ประดิษฐ์สุธาพร, และเววดาว คำเขียว (2556, น. 104) ที่ศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น จังหวัดพะเยา ยังกล่าวสนับสนุนว่าสาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน คือ ความรักต่อแฟนหรือคูรักของตน

7.2 นักเรียนที่เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยมีแฟนเลยถึง 3.487 เท่า ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในช่วงที่มีแฟนหรือคูรักนักเรียนเคยมีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์อันพึงพอใจในพฤติกรรมนั้นแต่เมื่อเลิกกับแฟนด้วยความพึงพอใจในพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นจึงทำให้ง่ายที่จะเกิดพฤติกรรมนั้นซ้ำได้อีกซึ่งเป็นไปตามกฎแห่งผล (The law of effect) ของ ธอร์นไดค์ ที่กล่าวว่า ความสมหวังและความพึงพอใจจะช่วยส่งเสริมให้มีการกระทำต่อพฤติกรรมนั้นได้อีก (กิตติพงษ์ พุ่มพวง, 2558, น. 5) และมีงานวิจัยของ พิชานัน หนูวงษ์ (2562) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผล

ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพักจังหวัดพิษณุโลก กล่าวว่า การเคยมีแฟนหรือคูรัก ซึ่งในปัจจุบันไม่มี ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่อยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง ถึง 6.407 เท่า เพราะว่าการอยู่ตามลำพังจะเป็นการเปิดโอกาสให้ทั้งนักเรียนและแฟนกระทำพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างอิสระโดยเฉพาะหากอยู่ในสถานการณ์ที่ลับตาคน (กิตติ ปรมัตถผล, 2556, น. 103) โอกาสเกิดพฤติกรรมทางเพศ การหอมแก้ม โอบกอด สัมผัสร่างกายก็ยังมีสูงจนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ก็อาจเป็นไปได้ซึ่งเป็นไปตามอิทธิพลของสถานการณ์ (Situation influences) เพราะสถานการณ์หรือเหตุการณ์แวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมสุขภาพ (อากาศ ฝน ฟ้าผ่า ฝน, สุรินทร์ กลัมพากร, สุเน็ย ละกำป็น, และทัศนีย์ ธีววิฑูล, 2561, น. 65) และการวิจัยของ วีระชัย สิทธิปิยะสกุล และคณะ (2556, น. 979) ได้สำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทยให้เหตุผลว่า การอยู่ตามลำพังสองต่อสองเป็นเหตุจูงใจมากที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศครั้งแรก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฏา เหล็กเพชร และคณะ (2558, น. 163-174) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่กล่าวว่า การมีโอกาสอยู่ตามลำพังกับแฟนมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งมีโอกาสมากกว่าผู้ที่ไม่มีโอกาสถึง 2.55 เท่า

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีอำนาจการทำนาย ร้อยละ 62.20 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มตัวอย่างใส่ใจพิจารณาตอบแบบสอบถามตามธรรมชาติของตนเองแตกต่างกันอันเนื่องมาจากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จึงทำให้ตัวอย่างบางรายคับข้องใจต่อการตอบแบบสอบถามและแม้ว่าการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ใช้วิธีจัดโต๊ะสอบแต่นักเรียนเพียงบางรายแอบดูการตอบข้อมูลของเพื่อนอันเป็นเหตุการณ์รบกวนและส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในการตอบแบบสอบถามของบุคคลอื่น ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวอาจส่งผลต่อข้อมูลและมีผลต่อค่าอำนาจการทำนายได้เนื่องจากพบว่า สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยความคลาดเคลื่อนที่สามารถเกิดขึ้นได้ คือ มีการรบกวนจากตัวแปรเกิน ซึ่งส่งผลต่อความตรงภายในของงานวิจัย (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2550, น. 6) และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบอำนาจการทำนายงานวิจัยทำนองเดียวกันของ ธีัญญาพัฒน์ คำสีหา, จุไรรัตน์ อาจแก้ว, และภัทราพร เกษสังข์ (2562, น. 30) ปัจจัยที่

ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19: การวิเคราะห์พหุระดับ พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยระดับนักเรียน ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ประกอบด้วย อิทธิพลจากสื่อและเทคโนโลยี ค่านิยมทางเพศ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และลักษณะมุ่งอนาคต โดยพบว่า สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ร้อยละ 39.6 และการวิจัยของ Mai, & Kittisuksathit (2019, p.146) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในหมู่ วัยรุ่นที่ยังไม่ได้แต่งงาน ประเทศกัมพูชา พบว่า อายุ เพศ สถานที่พักอาศัย ประสบการณ์ทางบ้าน และการสูบบุหรี่ มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 โดยพบว่า สามารถร่วมกันทำนายการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในหมู่วัยรุ่นได้เพียง ร้อยละ 31.06 เป็นต้น

การวิจัยระยะที่ 2 กำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรและเกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยแบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร และ 2) เกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา

1. การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร

การกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ จะมีค่าน้ำหนักของตัวแปรแต่ละตัว ที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากค่า Adj.OR มีค่าแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร ที่จะต้องมีความแตกต่างกันออกไปในการวิจัย ผู้วิจัยทำการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรจากข้อมูล เชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์ทางสถิติแล้วทำการถ่วงค่าน้ำหนักตัวแปรให้มีความแตกต่างกันตาม แนวคิดของ สมศรี ศิริขวัญชัย (2548) ซึ่งกล่าวว่า สามารถเลือกกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร ด้วยวิธีการคัดเลือกตัวแปรที่ศึกษา จากนั้นทำการถ่วงค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรให้มีความ แตกต่างกันโดยพิจารณาตัดสินการถ่วงน้ำหนักด้วยวิธีการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งผู้วิจัยใช้ข้อมูล เชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์ทางสถิติ Binary logistic regression แล้วใช้ค่า Adj.OR มาทำการ กำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) เนื่องจากค่า Adj.OR เป็นตัวบ่งชี้ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสี่ยงกับภาวะทางสุขภาพหรือเป็นการบอกค่าอัตราส่วนของการสัมผัส หรือกระทำปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อโอกาสเกิดผลลัพธ์ (เป็นโรค) เป็นก็เท่าของการไม่สัมผัสหรือ กระทำปัจจัยเสี่ยง (วิชัย เอกพลากร, 2554, น. 138) และ กัลยา วานิชย์บัญชา (2548, น. 462) กล่าวว่า การอ่านผลค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรทำความเข้าใจได้ยาก ควรศึกษาจากค่า Adj.OR

เพราะเข้าใจได้ง่ายและนำมาประยุกต์ใช้ได้มากกว่าซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎา เหล็กเพชร (2557) ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่นำไปสู่การติดเชื้อ เอชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ทำการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรด้วยค่า Adj. OR แต่มีบางงานวิจัยเช่นของ เตือนใจ ภูสระแก้ว (2556, น. 82-83) ศึกษาการคัดกรองความเสี่ยงของการเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำในผู้ป่วยเบาหวานของโรงพยาบาลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ทำการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปรด้วยค่า Beta coefficient อย่างไรก็ตามการพิจารณากำหนด ค่าน้ำหนักตัวแปรขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้วิจัยในการเลือกใช้

2. เกณฑ์ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรใน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การกำหนดระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาในครั้งนี้ เป็นการรวมผลคะแนน (ร้อยละ) ที่ได้ทำการลงคะแนนไว้มาเทียบกับ เกณฑ์เพื่อบอกระดับความเสี่ยงว่า ผลรวมคะแนนที่ได้ลงไว้อยู่ในความเสี่ยงระดับใด โดยมีการ กำหนดเกณฑ์ระดับความเสี่ยงเพื่อเทียบคะแนน ดังนี้

คะแนนร้อยละ 0 - 30.00 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำ

คะแนนร้อยละ 30.01 - 69.99 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง

คะแนนร้อยละ 70.00 - 100 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง

เกณฑ์การเทียบคะแนนดังกล่าวเป็นการประยุกต์ใช้ซึ่งนำมาจากกองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข (2556) ใช้ในการประเมิน/เฝ้าระวังพฤติกรรม สุขภาพเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มปกติ/เสี่ยง/ป่วย ของโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง กลุ่มโรคเรื้อรัง ซึ่งผู้วิจัยนำเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้ในการแบ่งระดับเนื่องจากเป็นหลักเกณฑ์ทาง พฤติกรรมสุขภาพเช่นกันและสร้างขึ้นโดยบริบทของคนไทยจึงน่าจะมีความเหมาะสมในการใช้ หลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

การวิจัยระยะที่ 3 สร้างแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยแบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับครู และ 2) แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียน

1. แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับครู

แบ่งแนวทางการเฝ้าระวังออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1.1 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ ประกอบด้วย 6 ข้อ

1.2 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลาง ประกอบด้วย 10 ข้อ ผู้วิจัยขออภิปรายผลส่วนที่เพิ่มขึ้นมา 4 ข้อ เนื่องจากอีก 6 ข้อ ได้อภิปรายไปแล้วในความเสี่ยงต่ำ

1.3 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูง ประกอบด้วย 15 ข้อ และผู้วิจัยขออภิปรายผลส่วนที่เพิ่มขึ้นมา 5 ข้อ เนื่องจากอีก 10 ข้อ ได้อภิปรายไปแล้วในความเสี่ยงต่ำและความเสี่ยงปานกลาง

ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับครู ดังต่อไปนี้

1. แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ

ครูควรมีการสำรวจและประเมินนักเรียนเกี่ยวกับการมีแฟน การเคยมีแฟน การอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การเสพยาเสพติด เหตุการณ์วิกฤตในชีวิต การใช้สื่อโซเชียลมีเดียสื่อสารกับเพศตรงข้าม เหตุผลของการสำรวจนักเรียนเพื่อทราบสถานะ ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนในปัจจุบัน ซึ่งมีความสำคัญ และผลของการสำรวจจะได้ข้อมูลที่มีประโยชน์เพื่อการติดตามเฝ้าระวังพฤติกรรมสุขภาพได้ (ธนรักษ์ ผลิตพัฒน, 2559, น. 158) นอกจากนี้ควรสำรวจพื้นที่สูงเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เช่น ม่านรูด ริสอร์ทร้าง โดยประสานความร่วมมือกับทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพื่อช่วยจัดทำฐานข้อมูลในการนำไปวางแผนจัดการเชิงระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยูพา เฮงจาร์ต และคณะ (2558, น. ๘-๙)

ที่ศึกษาการพัฒนาาระบบเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนในจังหวัดสมุทรสาคร กล่าวว่า ในระบบเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนควรมีหน่วยงานให้ความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกับครูในโรงเรียน เช่น บ้าน หน่วยงานในชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น โดยกระบวนการเฝ้าระวังต้องมีการสำรวจเพื่อจัดทำฐานข้อมูลและรายงานผลด้วย

จากนั้นข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนจะต้องนำเข้าสู่การจัดทำแผนงานและกิจกรรมการดูแลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนร่วมกับภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้ปกครอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แกนนำนักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยปฏิบัติตามแผนงาน กิจกรรม และติดตามประเมินผลเพื่อประเมินความสำเร็จ เนื่องจากผลรายงานข้อมูลเสร็จสิ้นสิ่งที่จะต้องดำเนินการต่อคือการทำให้แผนงานและกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนที่เกิดขึ้น โดยบทบาทหน้าที่การทำแผนงาน กิจกรรม ติดตามประเมินผลมิใช่ของครูแต่เพียงฝ่ายเดียวแต่ควรเป็นการทำงานร่วมกันแบบภาคีเครือข่ายทั้งการทำแผนกิจกรรมและร่วมกันดูแลเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน โดยครูควรมีการนำเสนอข้อมูลนักเรียน วางแผนกิจกรรมให้การดูแลช่วยเหลือเฝ้าระวังในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ในส่วนเจ้าหน้าที่สาธารณสุขควรร่วมเป็นกรรมการวิเคราะห์ปัญหาสุขภาพ ร่วมวางแผนแก้ไขปัญหา ให้ความรู้ด้านสุขภาพทางเพศ ขณะที่บทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องร่วมวิเคราะห์ปัญหาแผนงานกิจกรรม สนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณในการดำเนินงาน ช่วยสร้างสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและชุมชนให้มีความปลอดภัยจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆของวัยรุ่น และบทบาทของผู้ปกครองจะต้องให้ความร่วมมือในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น (วราภรณ์ บุญเชี่ยง, 2558, น. 62-65) และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงคือนักเรียนเพราะถือเป็นกระบอกเสียงตัวแทนของวัยรุ่นจะต้องให้ความร่วมมือในการวางแผนงานกิจกรรม ช่วยดูแลเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงและแนะนำเพื่อนวัยรุ่นในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิลาวัณย์ ชมนิรัตน์ และสมจิต แดนสีแก้ว (2559, น. 52) ที่ศึกษาการพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น โดยการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ที่กล่าวว่า การดำเนินงานการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กลุ่มวัยรุ่น ครอบครัว ครู ผู้แทนองค์กรในชุมชน และเจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นต้น อย่างไรก็ตามในการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งมีการวางแผนงานกิจกรรมอยู่แล้วนั้น ในบริบทของโรงเรียน ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่นักเรียนอยู่ร่วมกัน

จำนวนมาก นักเรียนมีความแตกต่างหลากหลาย ครูในฐานะผู้ให้ความรู้ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งในเรื่องวิชาการ ทักษะชีวิตและเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ รวมถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การเฝ้าระวังเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษาก็มีความสำคัญซึ่งควรควรสนับสนุนให้นักเรียนหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์โดยให้ความรู้ เรื่องเพศศึกษา เช่น ผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น (บุญยิ่ง มานะบริบูรณ์, และจริยา ทะรักษา, 2557, น. 281) รวมถึงนักเรียนควรเรียนรู้ในเรื่องความสนใจในเพศตรงข้ามของวัยรุ่น การมีแฟนหรือเคยมีแฟน ความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ เรียนรู้วิธีการคุมกำเนิดซึ่งเน้นนักเรียน อายุ 17 ปีขึ้นไป เช่น ม.5, ม.6 และเป็นห้องเรียนที่มีผลการเรียนภาพรวมต่ำกว่า 3.00 ก่อนลำดับแรก เนื่องจากหากนักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสนใจในเพศตรงข้ามก็จะเข้าใจว่ามัน คือ สาเหตุ ชักนำไปสู่การเป็นแฟนหรือการเคยเป็นแฟนกันและเมื่อคบแล้วทั้งก็จะทราบว่าคุณรักในวัยเรียน เป็นความรักขาดรอยไม่ยั่งยืนและที่สำคัญความสนใจในเพศตรงข้ามที่นำไปสู่การเป็นแฟนหรือ คู่รักก็จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอันเป็นเหตุให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พร้อมและติดเชื้อ ทางเพศสัมพันธ์ได้ นอกจากนี้ความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศก็ชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์อัน ทำให้เกิดผลกระทบดังกล่าวได้เช่นกันเพราะจากงานวิจัยของ ชลลดา ไชยกุลวัฒนา, ชณิตา ประดิษฐ์สถาพร, และแววดาว คำเขียว (2556, น. 104) ศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศของวัยรุ่น จังหวัดพะเยา อ้างว่าวัยรุ่นต้องการมีเพศสัมพันธ์เนื่องมาจากการมีความรักกับแฟน ของตนมากที่สุด (ร้อยละ 73.40) รองลงมาคือ ความอยากรู้อยากลอง (ร้อยละ 41.80) ดังนั้น วิธีการคุมกำเนิดจึงเป็นสิ่งที่นักเรียนควรเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตในการป้องกันการ เกิดการตั้งครรภ์ และสามารถป้องกันการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ได้ เช่น การใช้ถุงยางอนามัย อย่างถูกวิธี เป็นต้น (กิตติ ปรมัตถผล, 2556, น. 145) และทั้งนี้ควรให้ความรู้เพศศึกษาในนักเรียน อายุ 17 ปีขึ้นไป เช่น ม.5, ม.6 และเป็นห้องเรียนที่มีผลการเรียนภาพรวมต่ำกว่า 3.00 ก่อนลำดับ แรกเนื่องจากวัยรุ่นตอนปลายมีการเจริญเติบโตทางร่างกายและการเปลี่ยนแปลงทางเพศเต็มที่ พร้อมทั้งโอกาสทางสังคมที่ได้พบเจอพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ มากขึ้นจากการพบปะผู้คนหลากหลาย การดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่จึงมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศสูง (บุญยิ่ง มานะบริบูรณ์, และจริยา ทะรักษา, 2557, น. 282) และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้วยเช่นกัน (สุมิตตา สว่างทุกข์, และ ปาริชาติ ทาโน, 2558, น. 51)

ขณะเดียวกันครูควรมีการเฝ้าระวังสอดส่องพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนไม่ว่าจะเป็นการจับคู่แฟนอยู่ตามลำพังสองต่อสองตามมุมตึกอาคาร การแอบสูบบุหรี่ในห้องน้ำหรือแอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามร้านค้าข้างโรงเรียน การแอบดูคลิปโป๊เปลือยหรือพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ด้วยมาตรการที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ด้วยเพราะเป็นอีกบทบาทหน้าที่ของครูในโรงเรียน ควรให้การดูแลสอดส่องเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน (ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2557, น. 16, 23) หากขาดการสอดส่องติดตามเฝ้าระวัง นักเรียนจะมีพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้งจนทำให้ติดเป็นนิสัยและง่ายต่อการกระทำพฤติกรรมทางลบรวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร นอกจากนี้บทบาทหลักที่ครูควรมุ่งเน้น เพื่อช่วยป้องกันความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียน คือการพัฒนาการเรียนการสอนเพศศึกษามุ่งเน้นกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมโดยให้ฝึกวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิดในหัวข้อ เช่น 1) ผลเสียของการมีแฟนในวัยเรียน 2) เรื่องเพศที่วัยรุ่นนอยากรู้อยากลอง: ผลที่เกิดจากการกระทำ 3) พิษภัยของสูราบบุหรี่ที่ส่งผลกระทบต่อร่างกาย เป็นต้น เนื่องจากถ้ามีการเรียนการสอนโดยส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมเน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์จากสถานการณ์มากกว่าการฟังบรรยายจากครูก็จะทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองนำไปสู่การปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมได้ (พิมพ์วิทย์ บุญมงคล และคณะ, 2559, น. 46) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา สายพานิชย์, ธร สุนทรายุทธ, และปริญญา ทองสอน (2555, น. 163) ศึกษารูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าสถานศึกษาควรมีการจัดหลักสูตรเนื้อหาวิชาเน้นปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยให้รู้จักฝึกการคิดวิเคราะห์ สร้างวินัยให้รู้จักควบคุมตนเองและจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนดำเนินกิจกรรมร่วมด้วย

ครูนอกจากให้การดูแลนักเรียนแล้วควรให้คำแนะนำผู้ปกครองด้วย เมื่อมีโอกาสได้พบเช่น วันประชุมผู้ปกครองควรแนะนำผู้ปกครองดูแลให้ความรัก ความอบอุ่น โอบกอดบุตรหลาน ให้ความใกล้ชิดบุตรด้วยการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น รับประทานอาหารร่วมกัน ดูโทรทัศน์ร่วมกัน ไปเที่ยวนอกบ้านหรือเดินห้างสรรพสินค้าร่วมกัน และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุตร เนื่องจาก การให้ความรัก ความอบอุ่น โอบกอดบุตรหลานรวมถึงทำกิจกรรมร่วมกันจะเป็นการล้อมรั้วด้วยความรักเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันกลายเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับวัยรุ่น (พิมพ์รัตน์ ธรรมรักษา, และอาภาพร เผ่าวัฒนา, 2561, น. 182) และสอดคล้องกับบทความของ พลิศรา อังศุสิงห์ (2555, น. 82) ในตำราพฤติกรรมศาสตร์ทางการแพทย์ เรื่องพฤติกรรมเสี่ยง ว่าในการป้องกันการตั้งครรภ์

ในวัยรุ่นโดยทั่วไปควรส่งเสริมให้ครอบครัวมีความรักความอบอุ่น มีการเลี้ยงดูที่เหมาะสมแก่นุทร
หลานของตน

1.2 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรใน
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลาง

การเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลางซึ่งมีคะแนนความเสี่ยงอยู่ที่ร้อยละ 30.01 - 69.99
เป็นคะแนนที่มากขึ้น ซึ่งบ่งชี้ว่านักเรียนมีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น ดังนั้นนอกจากการ
เฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่
มีความเสี่ยงต่ำแล้ว การเฝ้าระวังจึงควรมีแนวทางการเฝ้าระวังเพิ่มเติม คือ ครูควรอธิบายให้ความรู้
และยกตัวอย่างของปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจากสถานการณ์ข่าว เช่น
การตั้งครรภ์ไม่พร้อม การทำแท้งบุตร การทอดทิ้งทารก การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ จะทำ
ให้นักเรียนเข้าใจในผลกระทบที่เกิดขึ้นเพื่อตระหนักถึงไม่กล้ามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามหลักการ
รับรู้ถึงสิ่งที่คุกคามต่อสุขภาพโดยหากรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคจะทำให้บุคคลมีการตัดสินใจ
ว่าถ้าไม่ปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายก็จะทำให้ตนเกิดโรคได้ (Mackay, & Campbell, 1992
อ้างอิงใน จำรัสลักษณ์ เจริญแสน, 2551, น. 25-31) และสอดคล้องกับบทความของ อภาพร
เผ่าวัฒนา, สุรินทร์ กลัมพากร, สุณีย์ ละกะปັນ, และทัศนีย์ ธีวรวงศ์ (2561, น. 191) ในหัวข้อการใช้
หลักฐานเชิงประจักษ์ในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในชุมชน กล่าวว่า ครูต้องสอนให้วัยรุ่น
เกิดความตระหนักในผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

มีการอบรม ดักเตือนหรือมีมาตรการจัดการที่เหมาะสมหากพบว่า นักเรียนมี
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น แต่งกายล่อแหลม แอบสูบบุหรี่หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดูคลิป
โป๊เปลือย ซึ่งเมื่อเกิดพฤติกรรมเสี่ยงแล้วเพื่อลดโอกาสเสี่ยงเหล่านี้จึงควรมีมาตรการจัดการ เช่น
ให้การอบรมดักเตือน ส่งเสริมการยึดถือตามหลักคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ถูกต้อง (กลุ่มพัฒนา
การศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค 1 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 48-49)
ทั้งนี้การเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทั้งในและนอกโรงเรียน
ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ ดังนั้นครูควรแนะนำให้นักเรียนรู้จักตระหนักถึง
ผลเสียที่เกิดจากความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศรวมถึงแนะนำเกี่ยวกับการระบายหรือจัดการกับ
อารมณ์ทางเพศ เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ซึ่งเรียกว่า Mutual masturbation ถือเป็น
เรื่องปกติที่สามารถปฏิบัติได้ จะทำมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการทางเพศในแต่ละคน
ซึ่งไม่เท่ากัน (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2559, น. 25)

และสอดคล้องกับบทความของ กิตติ ปรมัตถผล (2556, น. 56) เรื่องการจัดการกับอาชรมณ์ทางเพศ กล่าวว่า ถ้าเกิดอาชรมณ์ทางเพศมากขึ้นการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองสามารถทำได้ทั้งหญิงและชายและเป็นเรื่องธรรมชาติของคนแต่ไม่ควรกระทำบ่อยนัก นอกจากนี้หากครูทราบว่ามีนักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องเพศ เช่น การมีแฟนหรือเคยมีแฟน การเคยอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง ครูควรแนะนำและส่งเสริมแนวคิดการเปิดใจพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศให้นักเรียนรวมถึงผู้ปกครองได้รับรู้ด้วย เนื่องจากการพูดคุยเรื่องเพศกับวัยรุ่นเป็นสิ่งจำเป็นที่วัยรุ่นควรรู้และเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของตนเองตามวัย สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมไม่เกิดปัญหาทางเพศและรู้จักหลีกเลี่ยงป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (กิตติ ปรมัตถผล, 2556, น. 156-159) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรฤดี นิธิรัตน์ (2551, น. 55) ศึกษาสถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในครอบครัวไทย กล่าวว่า หากไม่มีการสื่อสารเรื่องเพศศึกษากับบุตรวัยรุ่นอย่างเปิดใจ ครอบถ้วนและถูกต้องอาจส่งผลให้บุตรขาดความรู้ในการดูแลตนเองให้พ้นจากปัญหาอันเนื่องมาจากพฤติกรรมทางเพศได้

1.3 แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูง

การเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูงซึ่งมีคะแนนความเสี่ยงร้อยละ 70 ขึ้นไปและเป็นคะแนนที่สูง อันบ่งชี้ได้ว่านักเรียนสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ดังนั้นนอกจากการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำและปานกลางแล้ว การเฝ้าระวังควรมีแนวทางการเฝ้าระวังเพิ่มเติมเพื่อความเหมาะสมกับนักเรียน ดังนี้ จัดทำแผนการดูแลนักเรียนเฉพาะราย เช่น การให้คำปรึกษารายบุคคล การส่งต่อบริการแก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เนื่องจากจะช่วยให้การดูแลเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดและมีความเหมาะสมตามรายบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น การให้คำปรึกษารายบุคคลจะช่วยให้นักเรียนผู้เผชิญปัญหามองเห็น รู้จัก เข้าใจ วิเคราะห์สาเหตุปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ตามความจริงและยังเป็นวิธีการสร้างสัมพันธภาพเชิงบำบัดอีกด้วย (สายฝน เอกวางกูร, 2556, น. 23) อย่างไรก็ตามนักเรียนกลุ่มนี้มีโอกาสเจอสถานการณ์เสี่ยงทางเพศได้ง่าย การกระตุ้นส่งเสริมให้มีการใช้ทักษะปฏิเสธ เช่น การปฏิเสธการดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่ การปฏิเสธที่จะเสพสื่อลามก การปฏิเสธที่จะอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะถือเป็นทักษะชีวิตสำคัญที่จะทำให้เกิดความปลอดภัยและป้องกันความสูญเสียซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ (ชูมาภรณ์ ฝาชัยภูมิ, 2559, น. 135) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภรภาดา อรุณรัตน์ (2551) ศึกษาทวิวิธีในการปฏิเสธการมี

เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตามประสบการณ์ของวัยรุ่นชาย กล่าวว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาและป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ดีที่สุด คือ การให้วัยรุ่นหญิงได้รู้ถึงกลวิธีในการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ตามประสบการณ์ของวัยรุ่นชาย

นักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงหากอยู่ในสถานการณ์ที่คับขันเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์หรือเป็นไปเพราะความต้องการของตนเอง สิ่งที่คุณควรเฝ้าระวังคือ กระตุ้นให้นักเรียนทบทวนวิธีใช้การคุมกำเนิดและสร้างความตระหนักใช้การคุมกำเนิดโดยเริ่มในนักเรียนอายุ 17 ปีขึ้นไปและมีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00 ก่อนเป็นลำดับแรก เนื่องจากการคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ถุงยางอนามัยร่วมกับยาคุมกำเนิดจะช่วยป้องกันผลกระทบบกจากการตั้งครรภ์ไม่พร้อมและการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ได้ดียิ่งขึ้น (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2559, น. 25) และควรเน้นในนักเรียนอายุ 17 ปีขึ้นไปและมีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00 ก่อนลำดับแรกเนื่องจากวัยรุ่นตอนปลายมีการเจริญเติบโตทางร่างกายและการเปลี่ยนแปลงทางเพศเต็มที่พร้อมทั้งโอกาสทางสังคมที่ได้พบเจอพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ มากขึ้นจากการพบปะผู้คนหลากหลายความเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศจึงสูงขึ้น (บุญยิ่ง มานะบริบูรณ์, และจริยา ทะรักษา, 2557, น. 282) และพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนปานกลางมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอีกด้วย (สุมิตตา สว่างทุกข์ และปาริชาติ ทาโน, 2558, น. 51)

วัยรุ่นกลุ่มนี้ย่อมมีโอกาสเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ซึ่งบางครั้งพวกเขาอาจต้องการคำปรึกษาในการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นหรือคำชี้แนะในการดำเนินชีวิต ครูในฐานะผู้นำทางให้แก่ศิษย์และเปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่ 2 ควรมีบทบาทเป็นที่ปรึกษาให้กับนักเรียนได้ตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่ง วงศ์เทพ แก้วแกมแซ, และเจสตา ธนวิภาคะนนท์ (2555, น. 34) ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหายุติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวังโป่งศึกษา อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่า ควรมีการจัดบริการให้คำปรึกษากับนักเรียนโดยจัดตั้งคลินิกบริการที่เป็นมิตรกับวัยรุ่นเพื่อเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายุติกรรมเสี่ยงทางเพศ และนอกจากนี้คุณควรแนะนำผู้ปกครองให้หลักการพูดคุยสื่อสารเชิงบวก ให้กำลังใจ หลีกเลี่ยงการตำหนิและเป็นผู้ฟังที่ดีสำหรับบุตร เนื่องจากถ้าหากผู้ปกครองพูดจาประชานให้วัยรุ่นอับอายพูดประศดประชัน จู้จี้บ่น ตำว่าเป็นคนไม่ดี ไม่ควรเกิดมาอยู่ในครอบครัวเดียวกันอาจจะเป็นการกระตุ้นให้วัยรุ่นโกรธ และมีพฤติกรรมต่อต้าน (ยุพา จิวพัฒน์กุล, 2559, น. 170) นำไปสู่พฤติกรรมประศดโดยหนีออกจากบ้าน ก็อาจเป็นได้

2. แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียน

แบ่งแนวทางการปฏิบัติตนออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

2.1 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ ประกอบด้วย 4 ข้อ

2.2 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลาง ประกอบด้วย 8 ข้อ ผู้วิจัยขออภิปรายผลส่วนที่เพิ่มขึ้นมา 4 ข้อ เนื่องจากอีก 4 ข้อได้อภิปรายไปแล้วในความเสี่ยงต่ำ

2.3 แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูง ประกอบด้วย 10 ข้อ และผู้วิจัยขออภิปรายผลส่วนที่เพิ่มขึ้นมา 2 ข้อ เนื่องจากอีก 8 ข้อได้อภิปรายไปแล้วในความเสี่ยงต่ำและความเสี่ยงปานกลาง

ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียน ดังต่อไปนี้

1. แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำ

นักเรียนควรพัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันสถานการณ์การเสพยาเสพติด การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังซึ่งอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และผลเสียอื่นๆ ได้ ดังนั้นการพัฒนาตนเอง พัฒนาทักษะชีวิตเป็นหนึ่งวิธีที่มีประสิทธิภาพในการทำให้ตนเองสามารถลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (ภาสิต ศิริเทศ, 2561, น. 13) โดยหากเรารู้ว่าสื่อลามกมาในรูปแบบอินเทอร์เน็ตมากขึ้นสิ่งที่ทำได้คือการฝึกควบคุมจิตใจตนเอง รู้จักใช้เหตุผลเลือกรับสื่อ ใช้สติรู้คิดวิเคราะห์ รู้พอเหมาะพอดี (ศิริพร เสรีตานนท์, 2554, น. IV) หากเข้าใจว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่มาจากต้องการให้สังคมกลุ่มเพื่อนยอมรับก็ควรปรับตัวด้วยวิธีใช้ทักษะปฏิเสธหรือการเลือกคบเพื่อน (ยุพา จิวพัฒนกุล, อุบลวรรณ เรือนทองดี, และฐิติรัตน์ ทับแก้ว, 2556, น. 44) หรือหากรู้ว่าการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังเพื่อต้องการให้เขาสนใจ ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นก็ควรปลูกจิตสำนึกให้เขารับรู้ถึงความไม่เหมาะสมและใช้ทักษะปฏิเสธพร้อมด้วย (ชุกรภรณ์ ฝาชัยภูมิ, 2559, น. 130-134) ขณะเดียวกันนักเรียนควรทำความเข้าใจในผลเสียและผลกระทบของการมีแฟนที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนโดยสังเกตจากเพื่อนหรือผู้มีประสบการณ์ที่ตนรู้จัก ซึ่งถ้าหากตนเองรู้จักแยกแยะสิ่งดี สิ่งไม่ดีได้อย่างถูกต้อง เข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น เช่น การเรียนตกต่ำ ตั้งครรภ์ในวัยเรียน ก็จะสามารถลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (ลัดดา สายพานิชย์, ธร สุนทรายุทธ, และ

ปริญญา ทองสอน (2555, น. 168) อย่างไรก็ตามวัยรุ่นยังเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลอง ดังนั้นหากเป็นไปได้นักเรียนก็ควรฝึกคิดวิเคราะห์สร้างความเข้าใจในการจัดการตนเองเพื่อลดความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ ตัวอย่างเช่น ฝึกพิจารณาความแก่ชราความไม่สวยงามของมนุษย์เพื่อผ่อนคลายความกำหนัด เนื่องจากการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ จะทำให้นักเรียนเข้าใจตนเองซึ่งถ้านักเรียนเกิดความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศและหากลองใช้สติปัญญาพิจารณาความแก่ชรา ซากศพ ซึ่งเป็นความไม่สวยไม่งามไม่เที่ยงเมื่อพิจารณาเข้าใจแล้วก็จะเกิดความเบื่อหน่ายไปสู่การคลายความกำหนัด (พระครูวินัยธร, 2557) ความอยากก็จะลดลง นอกจากนี้ความรู้รอบตัวที่นักเรียนควรมีในยุคปัจจุบันคือความรู้เกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด ซึ่งนักเรียนควรเรียนรู้วิธีการคุมกำเนิดที่หลากหลายวิธีและรู้อย่างถูกต้องเนื่องจากปัจจุบันสิ่งแวดล้อมที่ยั่วยุให้นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีอยู่รอบตัวดังนั้นหากสมมติว่านักเรียนเกิดความผิดพลาดในชีวิตจะได้ใช้การคุมกำเนิดเพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรัณยู เรือนจันทร์ (2556, น. 107) ศึกษาสถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในพื้นที่พัฒนาต้นแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น จังหวัดอุดรธานี กล่าวว่า วัยรุ่นควรมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการคุมกำเนิดเนื่องจากปัจจุบันเรื่องเพศสัมพันธ์กับวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่เรื่องน่าอาย

2. แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลาง

การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงปานกลางซึ่งมีคะแนนความเสี่ยงร้อยละ 30.01 - 69.99 และเป็นคะแนนที่บ่งชี้ว่านักเรียนมีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น ดังนั้น นอกจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำแล้ว การปฏิบัติตนจึงควรมีแนวทางการปฏิบัติเพิ่มเติม คือ นักเรียนควรหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เช่น การดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่ การเสพยาเสพติด การอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง เนื่องจากพฤติกรรมเหล่านี้ล้วนแต่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ซึ่งมีความสอดคล้องกับบทความของ ลำเจียก กำธร (2557, น. 101) เรื่องวัยรุ่น...วัยรุ่นกับปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม...ป้องกันอย่างไร กล่าวว่า วัยรุ่นควรปิดโอกาสต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น หลีกเลี่ยงการเที่ยวสถานเริงรมย์ไม่ดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่ หลีกเลี่ยงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ไม่แต่งกายรักรูปแสดงท่าทางยั่วชวนไม่เหมาะสม เช่น การถูกเนื้อต้องตัวหรือโอบกอดกัน และยังคงสอดคล้องกับงานเขียนของ ชูมาภรณ์ ฝาชัยภูมิ (2559, น. 113-114) กล่าวว่า ควรหลีกเลี่ยง

การร่วมเพศ โดยการไม่อยู่ในสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ขณะเดียวกัน การเรียนรู้และพึงตระหนักในผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เช่น การตั้งครรภ์ไม่พร้อม การลาออกจากโรงเรียนกลางคันจากภาวะบีบคั้นทางจิตใจที่มีต่อสังคม การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ก็มีความสำคัญเนื่องจากหากนักเรียนมีความตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นว่าก่อให้เกิดผลเสียต่อตนเอง อนาคต และครอบครัว เช่น หากมีการตั้งครรภ์เกิดขึ้นอาจต้องออกจากโรงเรียนเนื่องจากการบีบคั้นทางสังคม มีภาวะแทรกซ้อนทางสุขภาพขณะตั้งครรภ์ หรือติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ซึ่งทำให้เกิดความอับอายต่อสังคมรอบข้าง (สุวรรณี คำมั่น และคณะ, 2556, น. 41-44) ทำให้นักเรียนไม่กล้ากระทำพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ และเนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้มีความเสี่ยงระดับปานกลาง หากมีพฤติกรรมเสี่ยงมีความอยากรู้อยากลองทางเพศควรคิดทบทวนกับตัวเอง และหาทางออกวิธีอื่นอย่างเหมาะสมโดยพยายามหลีกเลี่ยงความรู้สึกอยากรู้อยากลองด้วยการจัดการอารมณ์ทางเพศ เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเพื่อช่วยลดความต้องการทางเพศลง ซึ่งเป็นวิธีการที่ปลอดภัยและไม่ใช่เรื่องน่าอาย ไม่ใช่เรื่องของโรคจิต แต่ผลเสียก็มีบ้าง ซึ่งจะทำให้อ่อนเพลียหากบ่อยเกินไป (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2560ค, น. 20) อย่างไรก็ตามหากนักเรียนมีความเสี่ยงเกิดขึ้นเช่นการมีแฟน เคยมีแฟน นักเรียนควรเปิดใจพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองและครู เนื่องจากหากมีการพูดคุยสื่อสารอย่างเปิดใจจะทำให้เกิดความเข้าใจทั้งสองฝ่าย และทั้งครู ผู้ปกครองจะได้ให้การดูแล ช่วยเหลือนักเรียนได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ผู้ปกครองควรได้รับการอบรมเกี่ยวกับเพศศึกษา ปรับทัศนคติเรื่องเพศจากทางโรงเรียนด้วย (วงศ์เทพ แก้วแกมแซ, และเจสดา ธนวิภาคะนนท์, 2555, น. 34)

3. แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูง

การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงสูงซึ่งมีคะแนนความเสี่ยงร้อยละ 70 ขึ้นไปและเป็นคะแนนที่สูงอันบ่งชี้ได้ว่านักเรียนเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ดังนั้นนอกจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความเสี่ยงต่ำและปานกลางแล้ว การปฏิบัติตนจึงควรมีแนวทางการปฏิบัติเพิ่มอีก ด้วยการให้ทักษะปฏิเสธในพฤติกรรมเสี่ยงต่อไปนี้ เช่น ปฏิเสธการดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่ ปฏิเสธที่จะอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง ปฏิเสธในการเสฟสื่อลามก ด้วยคำพูดน้ำเสียงที่จริงจัง เข้มแข็ง และมั่นคง เช่น คำว่าไม่ หยุด อย่า ทั้งนี้ต้องมาจากความตั้งใจจริงที่จะหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเอง พร้อมแสดงท่าทางในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ขณะนั้นเพื่อให้มีความจริงจัง (ลำเจียก กำธร, 2557, น. 101) ซึ่งมีสอดคล้องกับ

บทความของ (พิมพ์วิรัตน์ ธรรมรักษา และอาภาพร เผ่าวัฒนา, 2561, น. 179-180) เรื่องการป้องกัน พหุพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นไทยทำได้จริงหรือไม่? กล่าวว่า หากวัยรุ่นรู้จักการปฏิเสธการชักชวนของ เพื่อนหรือสังคมจะช่วยลดโอกาสในการทำพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ได้ อย่างไรก็ตามในความเป็นจริง แล้วการปฏิเสธการชักชวนของเพื่อนไม่ใช่เรื่องง่ายดังนั้นวัยรุ่นจึงควรฝึกฝนทักษะการปฏิเสธกับ เพื่อนในสถานการณ์ต่างๆ ให้เกิดความมั่นใจ ขณะเดียวกันนักเรียนก็ควร เรียนรู้ให้เข้าใจพร้อม ตระหนักใช้การคุมกำเนิดเนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้มีโอกาสเจอสถานการณ์เสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มอื่น ดังนั้นความเข้าใจในการใช้ที่ถูกต้องและตระหนักใช้การ คุมกำเนิดอยู่เสมอจึงมีความสำคัญมากเพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น เช่น การตั้งครรภ์ไม่พร้อม และการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ โดยการคุมกำเนิดอาจใช้ 2 วิธี (Dual protection) ร่วมกันได้ เช่น การใช้ถุงยางอนามัยร่วมกับวิธีอื่นๆ เช่น ยาเม็ดคุมกำเนิดหรือแผ่นแปะฉีดยาคุมกำเนิด เป็นต้น เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการป้องกันการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้มากขึ้น (กองอนามัย การเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2550, น. 14)

การวิจัยระยะที่ 4 พัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน ควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นด้วยภาษา PHP และ MySQL เป็นโปรแกรมที่ พัฒนาในรูปแบบโปรแกรมสำเร็จรูปใช้งานผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งประกอบด้วยเป็น 2 ส่วน คือ 1) ส่วนของนักเรียน และ 2) ส่วนของครู เหตุผลที่ประกอบด้วย 2 ส่วนเนื่องจาก ในการ ใช้งาน ส่วนของนักเรียนเพื่อต้องการให้นักเรียนได้ใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นนี้ประเมินตนเองเพื่อรับรู้ สถานะของตนเองว่ามีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับใดทั้งนี้นักเรียนจะได้มีความตระหนักต่อ การประพฤติตนที่เหมาะสมในทางเพศและยังมีแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควรเสนอแนะให้นักเรียนได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศอันจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์อีกด้วย

ขณะที่การใช้งานในส่วนของคุณจะเป็นการรายงานผลการคัดกรองของโปรแกรมที่ นักเรียนได้ใช้เพื่อทราบระดับสถานะความเสี่ยงของนักเรียนและจะได้ให้การดูแลเฝ้าระวังความเสี่ยง ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาได้อย่างเหมาะสม ตามแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงที่ได้เสนอไว้ในโปรแกรมเพื่อให้นักเรียนได้มีความปลอดภัยต่อ พฤติกรรมทางเพศมากที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยสามารถอธิบายส่วนประกอบของโปรแกรมได้ดังนี้

1. รายการข้อมูลสำหรับนักเรียน

1.1 หน้าต่างการเข้าสู่ระบบสำหรับนักเรียน เป็นหน้าต่างที่ให้นักเรียนกรอกรหัส (Code) ของตนเอง เป็นตัวเลขจำนวน 5 หลักเข้าสู่โปรแกรม ซึ่งรหัสที่ใช้กำหนดโดยผู้วิจัย

1.2 คำอธิบายสำหรับโปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นคำอธิบายเพื่อให้นักเรียนรับทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการเข้าใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในครั้งนี้

1.3 ข้อมูลคัดกรองเพื่อคัดเลือกนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เป็นหน้าต่างคำถามเพื่อใช้ในการคัดเลือกนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเข้าสู่การใช้โปรแกรมในส่วนถัดไป ส่วนนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ก็จะเข้าสู่อีกหน้าต่างเพื่อรับคำแนะนำในการปฏิบัติตนต่อไป

1.4 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นหน้าต่างคำถามเกี่ยวกับอายุและเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด คำถาม ประกอบด้วย ข้อที่ 1 คำถามอายุ ตัวเลือก คือ อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี และอายุ 17 ปีขึ้นไป และข้อที่ 2 คำถามเกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด ตัวเลือก คือ เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.00 และเกรดเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 โดยให้นักเรียนตอบคำถามตามความเป็นจริงของตนเองในปัจจุบัน และผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเอาไว้ในตัวเลือกซึ่งสามารถย้อนกลับไปได้ในสรุปผลการวิจัยระยะที่ 2

1.5 ส่วนที่ 2 ความอยากรู้ อยากลอง ในการมีเพศสัมพันธ์ เป็นหน้าต่างคำถามเกี่ยวกับความอยากรู้ อยากลอง ในการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ซึ่งข้อคำถาม คือ ฉันอาจจะมีเพศสัมพันธ์ เพราะว่าฉันอยากรู้ อยากลอง อยากทดสอบหากมีโอกาส มีตัวเลือก 5 สเกลการวัดให้เลือกตอบ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยให้นักเรียนตอบคำถามตามความเป็นจริงของตนเอง และผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเอาไว้ในตัวเลือก ซึ่งสามารถย้อนกลับไปได้ในสรุปผลการวิจัยระยะที่ 2

1.6 ส่วนที่ 3 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เป็นหน้าต่างคำถามเกี่ยวกับความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งข้อคำถาม คือ ดูซีดี วีซีดี หรือสื่อต่างๆ ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น หนังสือ เปลือยลามก มีตัวเลือก 5 สเกลการวัดให้เลือกตอบ คือ สัปดาห์ละครั้งหรือมากกว่า, เดือนละครั้ง, 2 - 3 ครั้งต่อเดือน, 5 - 6 ครั้งต่อเดือน และไม่เคยปฏิบัติเลย โดยให้นักเรียนตอบคำถามตามความเป็นจริงของตน และผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเอาไว้ในตัวเลือก ซึ่งสามารถย้อนกลับไปได้ในสรุปผลการวิจัยระยะที่ 2

1.7 ส่วนที่ 4 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นหน้าต่างคำถามเกี่ยวกับความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีคำถามอยู่ 2 ข้อ ดังนี้ ข้อที่ 1 คือ ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาแดงเหล้า สาโท และข้อที่ 2 คือ ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลิโอ อาซาไฮเนกัน ทั้ง 2 ข้อมีตัวเลือก 4 สเกลการวัดให้เลือกตอบคือ เดือนละครั้งหรือมากกว่า, 2 - 3 ครั้งต่อเดือน, 5 - 6 ครั้งต่อเดือน และไม่เคยดื่มเลย โดยให้นักเรียนตอบคำถามตามความเป็นจริงของตน และผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเอาไว้ในตัวเลือก ซึ่งสามารถย้อนกลับไปได้ในสรุปผลการวิจัยระยะที่ 2

1.8 ส่วนที่ 5 การสูบบุหรี่ เป็นหน้าต่างคำถามเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ซึ่งคำถามมีตัวเลือกดังนี้ เคยสูบบุหรี่ และไม่เคยสูบบุหรี่ โดยให้นักเรียนตอบคำถามตามความเป็นจริงของตนเอง และผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเอาไว้ในตัวเลือก ซึ่งสามารถย้อนกลับไปได้ในสรุปผลการวิจัยระยะที่ 2

1.9 ส่วนที่ 6 การมีแฟนหรือคู่อรัก เป็นหน้าต่างคำถามเกี่ยวกับการมีแฟนหรือคู่อรัก ซึ่งคำถามมีตัวเลือกดังนี้ ไม่เคยมีแฟนเลย, เคยมีแฟนแต่เลิกกันแล้ว และมีแฟนในปัจจุบัน โดยให้นักเรียนตอบคำถามตามความเป็นจริงของตนเองในปัจจุบัน และผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเอาไว้ในตัวเลือกซึ่งสามารถย้อนกลับไปได้ในสรุปผลการวิจัยระยะที่ 2

1.10 ส่วนที่ 7 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง เป็นหน้าต่างคำถามเกี่ยวกับการมีแฟนหรือคู่อรัก ซึ่งคำถามมีตัวเลือกดังนี้ ไม่เคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง และเคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง โดยให้นักเรียนตอบคำถามตามความเป็นจริงของตน และผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเอาไว้ในตัวเลือกซึ่งสามารถย้อนกลับไปได้ในสรุปผลการวิจัยระยะที่ 2

1.11 รายงานผลระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และแนวทางการปฏิบัติตนสำหรับนักเรียน เป็นหน้าต่างรายงานผลให้นักเรียนได้ทราบถึงระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของตน ประกอบด้วยระดับความเสี่ยง 3 ระดับ คะแนนความเสี่ยงเต็ม 100 คะแนน ดังนี้ คะแนนร้อยละ 0 - 30.00 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำ คะแนนร้อยละ 30.01 - 69.99 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง และคะแนนร้อยละ 70.00 - 100 หมายถึง นักเรียนมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง นอกจากนี้โปรแกรม

ยังรายงานแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรให้นักเรียนได้รับทราบ อีกด้วย ซึ่งสามารถย้อนกลับไปได้ในสรุปผลการวิจัยระยะที่ 3

1.12 หน้าต่างคำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เป็นหน้าต่างคำอธิบาย การปฏิบัติตนสำหรับนักเรียนที่ชอบเพศเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ (มีเพศสัมพันธ์และไม่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์)

2. รายการข้อมูลสำหรับครู

2.1 หน้าต่างการเข้าสู่ระบบสำหรับครู เป็นหน้าต่างที่ให้ครูกรอกรหัส (Code) ของตนเอง เพื่อเข้าสู่โปรแกรม ซึ่งรหัสที่ใช้กำหนดโดยผู้วิจัย

2.2 หน้าต่างรายงานผล 1 สถิติการเข้าใช้ของนักเรียนสำหรับครู เป็นหน้าต่างรายงานผลสถิติการเข้าใช้ของนักเรียน ซึ่งการรายงานประกอบด้วย 1) ชอบต่างเพศ และ 2) ชอบเพศเดียวกัน และถ้าหากชอบเพศเดียวกันจะรายงานออกเป็น 2 กรณี คือ 1) ชอบเพศเดียวกันและสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ และ 2) ชอบเพศเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้

2.3 หน้าต่างรายงานผล 2 ระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และแนวทางการเฝ้าระวังสำหรับครู เป็นหน้าต่างรายงานผลการเข้าใช้โปรแกรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย คือ 1) นักเรียนที่ชอบต่างเพศ และ 2) นักเรียนที่ชอบเพศเดียวกันและสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ (มีเพศสัมพันธ์และเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์) ซึ่งลักษณะการรายงานผลจะรายงานเป็นรหัส (Code) ของนักเรียนที่เข้าใช้โปรแกรมว่าอยู่ในระดับความเสี่ยงใด พร้อมกับเสนอแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาให้ครูได้รับทราบเพื่อใช้เป็นแนวทางดูแลนักเรียนซึ่งสามารถย้อนกลับไปได้ในสรุปผลการวิจัยระยะที่ 3

2.4 หน้าต่างรายงานผล 3 คำแนะนำสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย สำหรับครู เป็นหน้าต่างรายงานรหัส (Code) ของนักเรียนที่ชอบเพศเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้ (มีเพศสัมพันธ์และไม่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์) พร้อมแนวทางการปฏิบัติตนสำหรับนักเรียน

ทั้งนี้ โปรแกรมคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการคัดกรอง หรือประเมินพฤติกรรมทางเพศที่ต่างจากเครื่องมือประเมินพฤติกรรมทางเพศชนิดอื่น เช่น แบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงด้านจิตสังคมของวัยรุ่น (HEEADSSS Interview) ซึ่งมีเนื้อหา การประเมินประกอบด้วย H: Home, E: Education, E: Eating, A: Activities, D: Drugs and alcohol, S: Safety,

S: Sexuality, และ S: Suicide โดยมี S: Sexuality ซึ่งเป็นการประเมินด้านเพศ พฤติกรรมทางเพศ และการวางแผนครอบครัวรวมอยู่ในการประเมินนี้ด้วย เป็นการประเมินจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ด้วยวิธีซักประวัติและสัมภาษณ์ แล้วทำการรวมข้อมูลทั้งหมดนำมาประเมินร่วมกันว่าวัยรุ่นมีปัญหาทางด้านอารมณ์ สังคม และพฤติกรรมเสี่ยงอะไร (กรมอนามัย กรมควบคุมโรค กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2559, น. 21-26) เมื่อเปรียบเทียบกับโปรแกรมสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่าโปรแกรมของผู้วิจัยพัฒนามาเฉพาะด้านใช้คัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะ ซึ่งนักเรียนตอบข้อมูลคัดกรองด้วยตนเองจึงมีความเป็นส่วนตัวสูงและมีการผลบอกระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์อีกด้วย ซึ่งแตกต่างจากแบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงด้านจิตสังคมของวัยรุ่นที่ประเมินหลายด้านและต้องใช้การซักประวัติสัมภาษณ์จากเจ้าหน้าที่ ซึ่งเสียเวลาและไม่เป็นส่วนตัว

ทั้งนี้โปรแกรมโทรศัพท์มือถือเพื่อเก็บข้อมูลเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน ประเทศไทย ของ สำนักกระบวนวิชา กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นการเฝ้าระวังแบบเก็บข้อมูลและรายงานผลพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัย การติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การเข้าถึงบริการตรวจทางคลินิก ความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ และการประเมินความเสี่ยงตนเองต่อการติดเชื้อเอชไอวี (สำนักกระบวนวิชา กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2562, น. 1-3, 52-57) และเมื่อเปรียบเทียบกับโปรแกรมสำเร็จรูปของผู้วิจัย พบว่าโปรแกรมของผู้วิจัยมีความแตกต่างคือเป็นโปรแกรมที่คัดกรองจากลักษณะส่วนบุคคล ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมกระทำของนักเรียน เพื่อประเมินบอกระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ให้นักเรียนแต่ละบุคคลได้รับทราบ เพื่อกระตุ้นสร้างตระหนักรู้ และพยายามหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งแตกต่างจากโปรแกรมโทรศัพท์มือถือ เพื่อเก็บข้อมูลเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน ประเทศไทย ของสำนักกระบวนวิชาที่เป็นเพียงการเก็บข้อมูลเพื่อรายงานพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนเป็นภาพรวมรายปี เท่านั้น

นอกจากนี้หากเปรียบเทียบกับโปรแกรมเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่นำไปสู่ การติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ กฤษฎา เหล็กเพชร (2557, น. 207-210) ที่เป็นโปรแกรมมุ่งเน้นคัดกรองเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่นำไปสู่การติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนซึ่งโปรแกรมนี้จะรายงานระดับความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่นำไปสู่การติดเชื้อเอชไอวีให้นักเรียนและครูได้รับทราบ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับโปรแกรมสำเร็จรูปของผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่า โปรแกรมของผู้วิจัยมุ่งเน้นคัดกรองเฝ้าระวังเฉพาะนักเรียนชายหญิงที่คาดว่าสามารถมี

เพศสัมพันธ์อันเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยเรียนโดยไม่ได้มุ่งเน้นคัดกรองเฝ้าระวังนักเรียนเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่นำไปสู่การติดเชื้อเอชไอวี และทั้งนี้โปรแกรมของผู้วิจัยก็มีการรายงานระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ให้นักเรียนและครูทราบเช่นเดียวกันแต่สิ่งที่เพิ่มเติมคือโปรแกรมของผู้วิจัยมีแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สำหรับนักเรียน และแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนสำหรับครูเพิ่มเติมอีกด้วย

เมื่อศึกษาโปรแกรมสำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในต่างประเทศ ซึ่งจากการศึกษาของ Nuwamanya, Nuwasiima, Babigumira, J. U., Aslimwe, Lubinga, & Babigumira, J. B. (2018, pp. 3-4) พบว่า มีการใช้ Mobile phone application เพื่อส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจสุขภาวะทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ในหมู่วัยรุ่น ประเทศอุกันดา เป็นการใช้งานแอปพลิเคชันบนมือถือโดยให้บริการสุขภาวะทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ เช่น สามารถสั่งซื้อถุงยางอนามัย ยาคุมกำเนิด ยาคุมฉุกเฉิน ชุดตรวจการตั้งครรภ์ผ่านแอปพลิเคชันและมีบริการส่งสินค้าให้ผู้ซื้อ ณ จุดที่ต้องการ ขณะเดียวกันแอปพลิเคชันจะทำการเชื่อมต่อไปกับคลินิกบริการสุขภาพทางเพศใกล้เคียงที่ผู้ใช้ต้องการเพื่อให้บริการตรวจเอชไอวี โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ การตั้งครรภ์ การให้คำปรึกษาและการคุมกำเนิด เป็นต้น และแอปพลิเคชันนี้ยังติดตามสอบถามรอบเดือนของผู้หญิงเพื่อติดตามการตกไข่เพื่อสร้างความเข้าใจต่อภาวะเสี่ยงในการตั้งครรภ์และให้คำแนะนำรวมถึงมีกล่องแชทให้ผู้ใช้แชทถามโดยไม่ต้องระบุตัวตนด้วยเมื่อเปรียบเทียบกับโปรแกรมสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นพบว่ามีความแตกต่างโดยโปรแกรมของผู้วิจัยจะให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเพื่อคัดกรองบอกระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นนักเรียนพร้อมแนะนำแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์และยังรายงานให้ครูทราบเพื่อช่วยดูแลเฝ้าระวังพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนร่วมด้วยทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันหรือหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนซึ่งเป็นวิธีป้องกันการตั้งครรภ์ที่ดีที่สุดแต่สำหรับแอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจสุขภาวะทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ในหมู่วัยรุ่น ประเทศอุกันดา นี้มุ่งเน้นให้ผู้ดูแลตนเองด้วยวิธีอื่น เช่น ถุงยางอนามัย ยาคุมกำเนิดหรือการรับบริการทางคลินิกเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ส่วนการศึกษาของ Nielsen et al. (2019, pp. 1-2) ทำการทดลองใช้ Smartphone application ต่อภาวะสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นในกรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน เป็นแอปพลิเคชันส่งเสริมความปลอดภัยต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนซึ่งเรียกว่า "Skyddslog" โดยแอปพลิเคชันนี้จะส่งข้อมูลการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้กับผู้ใช้ และมีฟังก์ชัน

เพื่อการโต้ตอบกับผู้ใช้ เช่น เกมส์รายสัปดาห์ และแบบทดสอบเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย การใช้ถุงยางอนามัย และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ พร้อมกับฟังก์ชันการเล่าเรื่องราวพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของจิตอาสา (Peers) ให้ผู้ใช้ได้รับทราบ เมื่อเปรียบเทียบกับโปรแกรมสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่า โปรแกรมของผู้วิจัยมุ่งเน้นให้วัยรุ่นนักเรียนทราบระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของตนเพื่อให้นักเรียนตระหนักและนำแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ตามที่โปรแกรมแนะนำมาใช้และครูยังร่วมใช้โปรแกรมนี้เพื่อช่วยดูแลเฝ้าระวังพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนด้วย ซึ่งต่างจากแอปพลิเคชันต่อภาวะสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นในกรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ที่มุ่งเน้นให้วัยรุ่นผู้ใช้รู้จักการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมากกว่า

สรุปจุดแข็งของโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในครั้งนี้เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ผู้ใช้ประกอบด้วยนักเรียนและครู โดยในส่วนของนักเรียนเป็นการให้นักเรียนตอบแบบสอบถามตามโปรแกรมเพื่อประเมินตนเองเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพื่อให้นักเรียนได้ทราบสถานะระดับความเสี่ยงของตนเพื่อเกิดความตระหนักในการดูแลตนเองด้วยการพยายามหลีกเลี่ยงป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนโดยนำคำแนะนำจากโปรแกรมที่เสนอแนะไว้มาปรับใช้กับตน และในส่วนของครูสำหรับโปรแกรมนี้ใช้เป็นเครื่องมือคัดกรองบอกระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนพร้อมกับให้คำแนะนำในการเฝ้าระวังพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนสำหรับครูเพื่อเป็นแนวทางให้ครูใช้ดูแลพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพยายามป้องกันหรือช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายหญิงอันเป็นสาเหตุให้เกิดผลกระทบที่สำคัญ คือ "การตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยเรียน"

ข้อควรพิจารณา ครูผู้ใช้ควรทำการเก็บรักษาความลับข้อมูลการเข้าใช้และผลการรายงานของนักเรียนเนื่องจากการประมวลผลของโปรแกรมเป็นการรายงานระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน

การวิจัยระยะที่ 5 ทดลองและประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

การอภิปรายผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยแบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยครู และ 2) ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยนักเรียน ดังต่อไปนี้

1. ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยครู

ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในส่วนของครูอยู่ในระดับดี (คะแนนประเมินร้อยละ 80 ขึ้นไป) เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.2 จากผลประเมินการใช้โปรแกรม แสดงให้เห็นว่า ครูโดยส่วนใหญ่มองว่าเป็นโปรแกรมที่อยู่ในระดับที่ดี ทั้งนี้เนื่องมาจากด้านความสะดวกต่อการใช้งานครูมองว่ามีความรวดเร็วในการแปลผล ($\bar{X} = 4.44 \pm 0.61$) ด้านเนื้อหาครูมองว่ามีความเหมาะสมในการจัดเรียงลำดับเนื้อหาต่อการตอบคำถามเป็นลำดับขั้นตอน ($\bar{X} = 4.39 \pm 0.77$) ด้านการออกแบบโปรแกรมครูมองว่าสีสันทัวอักษรอ่านสบายตา ($\bar{X} = 4.11 \pm 0.67$) ด้านแนวทางการเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่ำครูมองว่าสามารถนำไปใช้ได้ง่าย ($\bar{X} = 4.56 \pm 1.61$) ด้านแนวทางการเฝ้าระวังสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงปานกลาง ($\bar{X} = 4.39 \pm 0.69$) และความเสี่ยสูง ($\bar{X} = 4.17 \pm 0.70$) ครูมองว่าสามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้ และสุดท้ายด้านการนำโปรแกรมไปใช้ครูมองว่าสามารถนำไปใช้งานได้จริง ($\bar{X} = 4.17 \pm 0.70$) เป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาของ กฤษญา เหล็กเพชร (2557, น. 196) ที่ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเช่นกัน โดยพัฒนาโปรแกรมเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่นำไปสู่การติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในส่วนของครูในภาพรวมมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง ร้อยละ 83

2. ผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยนักเรียน

ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมผลประเมินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในส่วนของนักเรียนอยู่ในระดับดี (คะแนนประเมินร้อยละ 80 ขึ้นไป) มากที่สุด ร้อยละ 54.0 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าด้านความสะดวกต่อการใช้งานนักเรียนมองว่าสามารถปฏิบัติได้ง่าย ไม่ซับซ้อน ($\bar{X} = 4.14 \pm 0.75$) ด้านเนื้อหาเด็กมองว่าเนื้อหาทุกส่วนอ่านแล้วเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.16 \pm 0.72$) ด้านการออกแบบโปรแกรมเด็กมองว่าขนาดตัวอักษรมองเห็นชัด อ่านง่าย ($\bar{X} = 4.26 \pm 0.76$) ด้านวิธีการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เด็กมองว่าสามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้ ($\bar{X} = 4.11 \pm 0.73$) และสุดท้ายในด้านการนำโปรแกรมไปใช้ เด็กมองว่าโปรแกรมมีประโยชน์ควรนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.22 \pm 0.76$) และจากเหตุผลที่กล่าวมาว่าโปรแกรมอยู่ในระดับที่ดี วิธีการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้และโปรแกรมมีประโยชน์ควรนำไปใช้ อาจเป็นไปได้ว่าโปรแกรมสำเร็จรูปที่ศึกษานี้ได้กระตุ้นให้นักเรียนถูกคิดและมีความตระหนักถึงการปกป้อง/ป้องกันตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศเนื่องจากรับทราบความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของ

ตน ซึ่งเป็นไปตามการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรค (Perceived susceptibility) จากทฤษฎีแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief Model) ที่ยกตัวอย่างในผู้หญิงว่าผู้หญิงจะให้ความสำคัญกับการทำ Mammogram มากขึ้นหากเขารู้ว่าเสี่ยงที่จะเป็นมะเร็งเต้านม (Champion, & Skinner, 2008, p.47) และโปรแกรมสำเร็จรูปที่ศึกษานี้เป็นไปในทิศทางเดียวกับการศึกษาของเพชรรัตน์ อ้นโต, กุหลาบ รัตนัสัจจธรรม, วสุธร ต้นวัฒนกุล, และสุนิศา แสงจันทร์ (2562, น. 96,107) ศึกษา "SUKPRA" เว็บแอปพลิเคชันเพื่อการดูแลตนเองของพระสงฆ์ในสังคม 4.0 พบว่า ผลประเมินภาพรวมความพึงพอใจต่อการใช้ออปพลิเคชันของพระสงฆ์จำนวน 72 รูป อยู่ในระดับดี เช่นกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และ 2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1.1 ข้อมูลปัจจัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งประกอบด้วย อายุ เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด ความอยากรู้อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์ ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การมีแฟนหรือคู่อีก และการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง เป็นข้อมูลที่ควรนำไปเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงเรียน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อประชุมหารือสร้างแนวนโยบายหรือกำหนดมาตรการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้เหมาะสมตามสภาพสาเหตุปัญหาของนักเรียนอย่างตรงประเด็น

1.1.2 ผลข้อมูลวิจัยของแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสามารถนำไปเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เพื่อพิจารณานำแนวทางการเฝ้าระวังไปประยุกต์ในการทำแผนหรือกิจกรรมการดูแลเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นตามความเหมาะสมสอดคล้องกับแนวนโยบายของภาครัฐที่กำหนดมา

1.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1.2.1 โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยเป็นเครื่องมือสำหรับครูอาจารย์ใช้ในการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมี

เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนและช่วยเป็นแนวทางสำหรับครูอาจารย์ในการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน

1.2.2 โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยเป็นเครื่องมือบอกระดับความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนเพื่อให้นักเรียนทราบระดับสถานะความเสี่ยงของตน เพื่อเกิดความตระหนักในการดูแลตนเองต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

1.2.3 ผลข้อมูลวิจัยด้านความรู้เรื่องเพศศึกษา เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างตอบถูก ร้อยละ 55.8 วิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ดีที่สุด ตอบถูก ร้อยละ 56.2 แนวคิดเกี่ยวกับถุงยางอนามัย ตอบถูก ร้อยละ 54.7 หากเทียบกับเกณฑ์ของ Bloom (1964) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ถูกต้องอยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่าร้อยละ 60) ดังนั้น ข้อมูลนี้จึงควรนำไปเสนอแนะต่อเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและครูในโรงเรียนเพื่อร่วมกันจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น วิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ และแนวคิดเกี่ยวกับถุงยางอนามัยเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ถูกต้องในเรื่องดังกล่าวมากยิ่งขึ้น

1.3 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

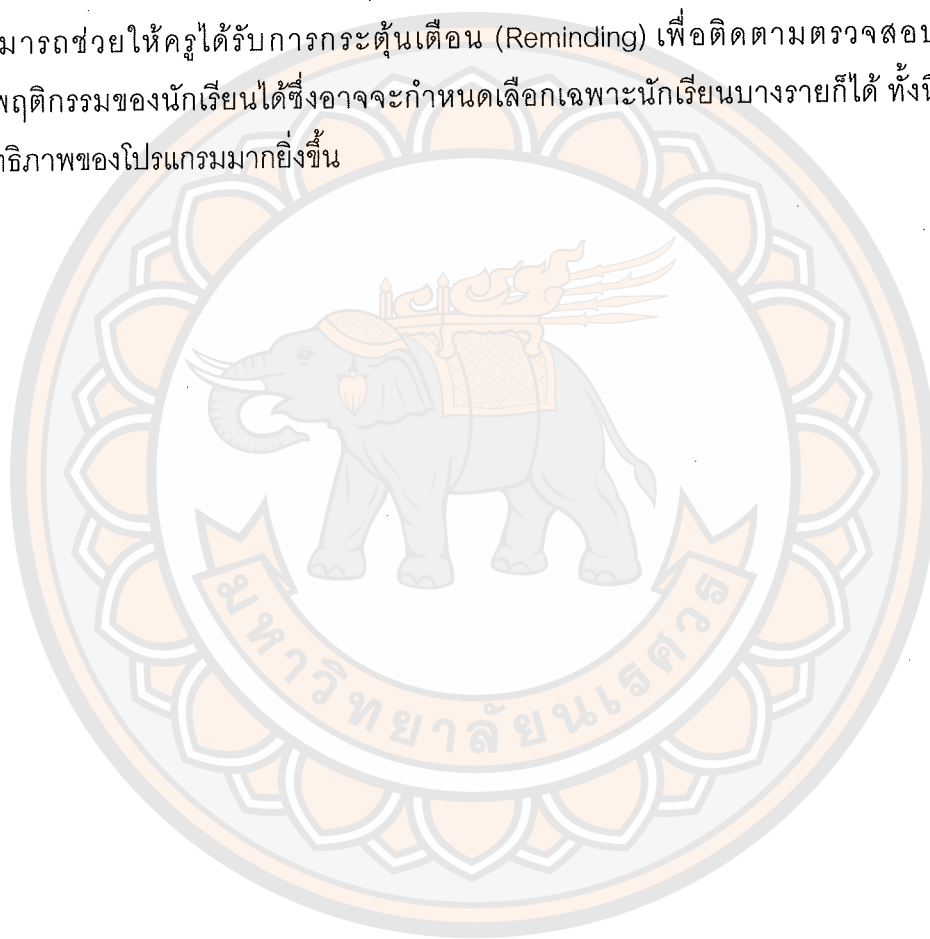
องค์ความรู้วิธีการที่ได้จากกระบวนการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาทั้งวิธีการกำหนดค่าน้ำหนักตัวแปร การกำหนดเกณฑ์ระดับความเสี่ยง การสร้างแนวทางการเฝ้าระวังสามารถนำไปเสนอแนะต่อบุคลากรทางสาธารณสุขเพื่อการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเครื่องมือคัดกรองเฝ้าระวังดูแลปัญหาสุขภาพของประชาชนที่เกี่ยวข้องในงานสาธารณสุขด้านอื่นๆต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมกรามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาไปทดลองใช้โดยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยคัดเลือกนักเรียนที่มีระดับความเสี่ยงสูงต่อพฤติกรรมกรรมกรามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเข้าร่วมโปรแกรมเพื่อประเมินประสิทธิผลของโปรแกรมสำเร็จรูปที่พัฒนาขึ้นเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน

2.2 ควรนำระเบียบวิธีวิจัยหรือแนวทางการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมสุขภาพและปัญหาสาธารณสุขด้านอื่นๆ ต่อไป

2.3 การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูป (Application) ครั้งต่อไป ควรมีการพัฒนาระบบโปรแกรมคัดกรองและเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียน โดยระบบสามารถช่วยให้ครูได้รับการกระตุ้นเตือน (Reminding) เพื่อติดตามตรวจสอบ (Monitoring) พฤติกรรมของนักเรียนได้ซึ่งอาจจะกำหนดเลือกเฉพาะนักเรียนบางรายก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของโปรแกรมมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2559). *สรุปแนวทางการวิเคราะห์ระบบเฝ้าระวัง 5 กลุ่มโรค 5 มิติ ปี พ.ศ. 2559*. กรุงเทพฯ: ทีเอส อินเทอร์เน็ต.
- กรมอนามัย กรมควบคุมโรค กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2559). *แนวทางพัฒนาการจัดบริการสุขภาพที่เป็นมิตรสำหรับวัยรุ่นและเยาวชนของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษฎา เหล็กเพชร, ปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์, ภูติพิ เตชาดิวัฒน์, และสำราญ มีแจ้ง. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพ*, 8(1), 163-174.
- กฤษฎา เหล็กเพชร. (2557). *การพัฒนาโปรแกรมเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่นำไปสู่การติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี)* (บัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กลุ่มพัฒนาการศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค 1 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *การศึกษาพฤติกรรมและแนวทางการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาตามโครงการค่ายเยาวชนคนรุ่นใหม่ใจคุณธรรม ศูนย์เสมารักษ์ ประจำสำนักงานศึกษาธิการภาค 1 (ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม)*. สืบค้น 21 กันยายน 2563, จาก <http://www.reo2.moe.go.th/web/images/download/2560-reo1-dv-std-research.pdf>
- กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. (2556). *การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ*. นนทบุรี: โรงพิมพ์กองสุขศึกษา.
- กองอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2550). *การคุมกำเนิดสำหรับวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). *การวิเคราะห์หลายตัวแปร*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2549). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- กิตติ ประมัตถผล, ปรีชา ไวยโกคา, กำไลทิพย์ ระน้อย, ศิริรัตน์ สีเหลือง, วิชาญ มะวิญธร, และประภาพร บุญมา. (2557). *หนังสือรายวิชาพื้นฐาน สุขศึกษา 4*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.

- กิตติ ปรมัตถผล. (2556). *เพศวิถีศึกษา*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- กิตติพงษ์ พุ่มพวง. (2558). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยทฤษฎีเชื่อมโยงความรู้ (Connectivism) ผ่านสื่อสังคมออนไลน์. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์*, 10(19), 1-13.
- กุสุมาวดี คำเกลี้ยง, กำไลทิพย์ ระน้อย, อาคม ทิพย์เนตร, และศิริรัตน์ สีเหลือง. (2558). *หนังสือรายวิชาพื้นฐาน สุขศึกษา 5*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- คมกริช อุदारักษ์. (2558). พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันกลุ่มเมฆของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารวิชาการการตลาดและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*, 2(2), 25-38.
- จรรยาพร วุฒิเวทย์, สุวรรณี ลัคณวณิช, มัลลิกา ผลอนันต์, และวัฒนา สุนทรธัย. (2557). รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ทักษะคิด และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. ใน *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิต ครั้งที่ 15* (น. 2993-3004). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ. (2562). *พฤติกรรมสุขภาพ แนวคิด และการประยุกต์ใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 3). พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จารุวรรณ ศรีเวียงยา, และทวีศักดิ์ กสิผล. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ. ใน *การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6* (น. 114-122). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- จำรัสลักษณ์ เจริญแสน. (2551). *ผลของการสอนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์หมอลำต่อแรงจูงใจเพื่อการป้องกันโรคไข้เลือดออกในเด็กของผู้ดูแลเด็ก* (การศึกษาอิสระปริญญามหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิราภรณ์ อรุณากูร, และบุญยิ่ง มานะบริบูรณ์. (2557). การคัดกรองวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยง. ใน *พงษ์ศักดิ์ น้อยพยัคฆ์, วินัดดา ปิยะศิลป์, วันดี นิงสานนท์, และประสพศรี อึ้งถาวร* (บ.ก.), *Guideline in Child Health Supervision* (น. 205-210). กรุงเทพฯ: สรรพสาร.
- เจตสรร นามวาท. (2559). การเฝ้าระวังทางสาธารณสุข. ใน *คำนวนณ อึ้งชูศักดิ์, ปฐม สวรรค์ปัญญาเลิศ, วิทยา สวัสดิวุฒิพงศ์, และชุลีพร จิระพงษา* (บ.ก.), *พื้นฐานระบาดวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 2) (น. 227-229). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แคนนา กราฟฟิค.

- ชฎารัตน์ แก้วเวียงเดช, และพัชชา หิรัญวัฒน์กุล. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 17(3), 168-177.
- ชลลดา ไชยกุลวัฒนา, ชณิตา ประดิษฐ์สุธาทพร, และแววดาว คำเขียว. (2556). ปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น จังหวัดพะเยา. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 6(ฉบับพิเศษ), 104-115.
- ชูมาภรณ์ ฟ้าชัยภูมิ. (2559). *เพศวิถีศึกษา*. กรุงเทพฯ: วี.พรินท์ (1991).
- ณัฐจาพร พิชัยณรงค์, และวิศิษฐ์ จวีพจน์กำจร. (2557). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในกลุ่มวัยรุ่นหญิง: การศึกษาแบบภาคตัดขวาง ภาคกลาง ประเทศไทย. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 34(2), 171-179.
- ดำรัส ช่อนเฉลียง. (2558). ภัยจากสื่อลามกที่มากับเทคโนโลยีสารสนเทศ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 9(20), 87-98.
- เดือนใจ ภูสระแก้ว. (2556). *การคัดกรองความเสี่ยงของการเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำในผู้ป่วยเบาหวานของโรงพยาบาลยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต)*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โทมัส, เอฟ.บี., จอห์น, ซี.เอชบี., จอห์น, บี.เอส., และมารีสเตล่า, จี.เอ็ม. (2552). *แบบประเมินปัญหาการดื่มสุรา แนวปฏิบัติสำหรับสถานพยาบาลปฐมภูมิ [The alcohol use disorders identification test : guidelines for use in primary care]* (ปริทรรศน์ศิลปกิจ, และพันธู์ภา กิตติรัตน์ไพบูลย์, ผู้แปลและเรียบเรียง) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ทานตะวันเปเปอร์. (ต้นฉบับพิมพ์ ปี ค.ศ. 2001).
- ธนรักษ์ ผลิพัฒน์. (2559). การเฝ้าระวังทางสาธารณสุข. ใน คำนวนณ อึ้งชูศักดิ์, ปฐม สวรรค์ปัญญาเลิศ, วิทยา สวัสดิ์วุฒิมงคล, และชูลีพร จิระพงษา (บ.ก.), *พื้นฐานระบาดวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 2) (น. 142-174). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แคนนา กราฟฟิค.
- ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร. (2556). เหตุปัจจัยของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น: การศึกษาเชิงคุณภาพ. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 12(1), 64-72.

- ธัญญาพัฒน์ คำสีหา, จุไรรัตน์ อาจแก้ว, และภัทราพร เกษสังข์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 : การวิเคราะห์พหุระดับ. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 13(3), 26-33.
- ธัญญา ซาติสุภาพ. (2560). *สถิติพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นนจังหวัดบุรีรัมย์ ปี พ.ศ. 2557-2559*. บุรีรัมย์: กลุ่มงานควบคุมโรค (งานควบคุมเอดส์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์.
- ธีรวัฒน์ วลัยเสถียร. (2559, 1 กุมภาพันธ์). สคร.9 เผย 'ซีฟิลิส-หนองใน' พุ่ง 2 เท่าในรอบ 10 ปี เยาวชนติดโรคเพิ่มขึ้น. *ไทยรัฐออนไลน์*. สืบค้น 10 ตุลาคม 2560, จาก <https://www.thairath.co.th/content/571143>
- นภัชญา โพประยูร, พัชราภรณ์ เกษะประกอ, และมัลลิกา ผลอนันต์. (2557). รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา*, 6(1), 236-249.
- นิทรา กิจธีระวุฒิวงษ์. (2560). *การวิจัยทางสาธารณสุข: จากหลักการสู่การปฏิบัติ*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- นิพนธ์ ดาราวุฒิมหาประภรณ์. (2558). วัยรุ่นใช้สื่อออนไลน์อย่างไรในการหาคู่. ใน อารี จำปากลาง, ปัทมา ว่าพัฒน์วงศ์, และกาญจนา ตั้งชลทิพย์ (บ.ก.), *ความหลากหลายทางประชากรและสังคมในประเทศไทย ณ ปี 2558*. (น. 29-41). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิยม จันทน์นวล, เมธีรัตน์ มั่นวงศ์, พลากร สืบสำราญ, และสุบรรณ สิงห์โต. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแห่งหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*, 9(2), 56-65.
- เนตรชนก แก้วจันทา. (2555). *ภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่นตั้งครรภ์: ปัจจัย ผลกระทบ และการป้องกัน*. *วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ*, 35(1), 83-90.
- เนตรนภา พรหมมา, จรวัยพร สุภาพ, กนิษฐา จำบุญสวัสดิ์, พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์, และสุปรียา ตันสกุล. (2556). ปัจจัยคาดทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย. *วารสารนเรศวร พะเยา*, 6(2), 157-167.
- บุญช่วย นาสูงเนิน. (2560). *สถิติพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นนจังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2557-2559*. นครราชสีมา: กลุ่มงานควบคุมโรคและป้องกันโรคติดต่อ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา.

- บุญยิ่ง มานะบริบูรณ์, และจรรยา ทะรักษา. (2557). Adolescence (11-18 ปี). ใน พงษ์ศักดิ์ น้อยพยัคฆ์, วินัดดา ปิยะศิลป์, วันดี นิงสานน์, และประสพศรี อึ้งถาวร (บ.ก.), *Guideline in Child Health Supervision* (น. 275-286). กรุงเทพฯ: สรรพสาร.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2550). ทำวิจัยอย่างไรให้มีคุณภาพ: ความคลาดเคลื่อนในการทำงานวิจัยทางการศึกษา. ใน *การประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง "กระบวนการวิจัยกับการพัฒนาทางการศึกษา"* ในการเสวนาเรื่อง "ผิดเป็นครู: ประสบการณ์ตรงจากการประเมินงานวิจัย" (น.1-8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประทวน วันนิจ. (2558). แนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนก่อนวัยอันควรเพื่อการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน ในเขตพื้นที่ห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 10(1), 78-88.
- ประภัศรา ศิริกาญจน์, และยุพา ถาวรพิทักษ์. (2559). คะแนนความเสี่ยงสำหรับทำนายภาวะไม่ใคร่อดมุนินในปัสสาวะในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*, 25(4), 650-656.
- ประภัศร ลือโสภา, บัณฑิต ศรีชัยกุล, และสุรียา รัตนปริญญา. (2557). ผลของโปรแกรมประยุกต์การเฝ้าระวังตนเองทางทันตสุขภาพพร้อมกับการดูแลโดยกลุ่มเพื่อนต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดูแลทันตสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุในตำบลสระบัวอำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 33(1), 46-54.
- ปริศนา มัชฌิมา. (2556). *การจัดการฐานข้อมูล*. สืบค้น 12 กุมภาพันธ์ 2561, จาก http://dusithost.dusit.ac.th/~prisana_mut/download/A_Book_DB_Total.pdf
- พนม เกตุมาน. (2559). พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น. ใน นันทวัช ลิทธิรักษ์, กมลเนตร วรณเสวก, กมลพร วรณฤทธิ์, ปณิต ผู้กฤตยาคามิ, สุพร อภินันทเวช, และพนม เกตุมาน (บ.ก.), *จิตเวช ศิริราช* (น. 327-332) (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ประยูรสาส์นไทย การพิมพ์.
- พนิดา จันทโสภีพันธ์, ณัฐวรรณ สุวรรณ, ยุพิน เพ็ชรมงคล, และจุฑาล ศรีสมบูรณ์. (2554). ความรู้และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HPV และมะเร็งปากมดลูกของนักศึกษาหญิง: ข้อเสนอแนะต่อการสอนเพศศึกษาและนโยบายสุขภาพ. *วารสารสภาการพยาบาล*, 26(3), 48-63.
- พนิดาพร จงราเชนทร์. (2560). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบบุคลิกภาพกับมิติของความรัก. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 25(47), 199-205.

- พรนภา หอมสินธุ์. (2558). *แนวคิด และทฤษฎีสู่การปฏิบัติ: การป้องกันการสูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น*. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- พรฤดี นิธิรัตน์. (2551). สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในประเทศไทย. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี*, 19(1), 42-57.
- พระครูวินัยธร. (2557). ผู้เดินตามมรรค-บนทางสู่ความรู้แจ้ง. สืบค้น 12 พฤษภาคม 2563, จาก <https://makkanuka.wordpress.com/2015/02/20>
- พลิศรา อังศุสิงห์. (2555). พฤติกรรมเสี่ยง. ใน มาโนช หล่อตระกูล, ธนิตา หิรัญเทพ, และนิตา ลิ้มสุวรรณ (บ.ก.), *ตำราพฤติกรรมศาสตร์ทางการแพทย์* (น. 79-88). กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิชานันท์ หนองษ์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและเยาวชนในหอพักจังหวัดพิษณุโลก. สืบค้น 12 พฤษภาคม 2563, จาก <http://hpc2.anamai.moph.go.th/researchhpc2/view.php?id=108#>
- พิมพ์ขวัญ เพนเทศ, และสุพัฒนา คำสอน. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์*, 11(2), 62-79.
- พิมพ์รัตน์ ธรรมรักษา, และอาภาพร เผ่าวัฒนา. (2561). การป้องกันพหุพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นไทยทำได้จริงหรือ?. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ*, 34(2), 173-188
- พิมพ์วัลย์ บุญมงคล, เพชรรัตน์ พรหมนารท, ณัฐรัชต์ ลาเมาะ, ติโหมะ โอะหะยะเน็น, โธมัส กวาดามูซ, เจมส์ เบอร์ฟอร์ด, ...ซุติกันต์ สังข์ศรีเพชร. (2559). รายงานผลการวิจัยเพื่อทบทวนการสอนเพศวิถีศึกษาในสถานศึกษาไทย. สืบค้น 23 พฤษภาคม 2563, จาก https://www.unicef.org/thailand/sites/unicef.org.thailand/files/2018-08/comprehensive_sexuality_education%20EN.pdf
- พีรภาส พงศ์กิตติยศ. (2558). *ภาษา PHP*. สืบค้น 23 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <http://pasaphp.blogspot.com>
- เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย. (2549). *หลักการและการใช้สถิติการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางการแพทย์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สงขลา: ชาญเมืองการพิมพ์.
- เพชรรัตน์ อ้นโต, กุหลาบ รัตนสังข์ธรรม, วสุธร ตันวัฒน์กุล, และสุนิศา แสงจันทร์. (2562). "SUKPRA" เว็บแอปพลิเคชันเพื่อการดูแลตนเองของพระสงฆ์ในสังคม 4.0. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 7(1), 96-110.

- ไพบูลย์ ไล่ห์สุนทร. (2547). *ระบาดวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภรภาดา อรุณรัตน์. (2551). *กลวิธีในการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตามประสบการณ์
ของวัยรุ่นชาย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภัทรา ชูริค. (2560). *การสร้างเสริมสุขภาพ: แนวคิด ทฤษฎี และนวัตกรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: กรีนไลฟ์ พรินติ้ง เฮาส์.
- ภาสิต ศิริเทศ. (2561). การพัฒนาทักษะชีวิตกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น.
วารสารพยาบาลทหารบก, 19(ฉบับพิเศษ), 10-15.
- มานิช หล่อตระกูล, ธนิตา หิรัญเทพ, และนิตา ลิ้มสุวรรณ. (บ.ก.). (2555). *ตำราพฤติกรรมศาสตร์
ทางการแพทย์*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาล
รามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ยุทธชัย ไชยสิทธิ์, และประเสริฐ ไพบูลย์รุ่งโรจน์. (2556). ตราบาป: การประยุกต์ใช้ทางการ
พยาบาลเพื่อลดผลกระทบสำหรับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์. *วารสารกองการพยาบาล*,
40(3), 115-125.
- ยุพเยาว์ วิศพรณ์, และสมจิต ยาใจ. (2559). ผลกระทบด้านสุขภาพ ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ
จากการตั้งครรภ์ของแม่วัยรุ่น จังหวัดจันทบุรี. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า
จันทบุรี*, 27(1), 1-16.
- ยุพา จิวพัฒน์กุล, อุบลวรรณ เรือนทองดี, และฐิติรัตน์ ทับแก้ว. (2556). แนวทางการเฝ้าระวัง
จากบิดา-มารดาเพื่อลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน.
วารสารพยาบาลศาสตร์, 31(1), 38-47.
- ยุพา จิวพัฒน์กุล. (2559). *การพยาบาลครอบครัว*. นครปฐม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ยุพา พูนขำ, ประกายดาว พรหมประพัฒน์, กอบกุล ไพศาลอัมพงษ์, และรณภูมิ สามีคศิริการมย์.
(2555). การศึกษาแนวทางการส่งเสริมสุขภาพป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงและปัญหาสุขภาพ
เยาวชน. *Thailand journal of health promotion and environmental health*, 35(2),
48-65.
- ยุพา เสงจำรัส, กุลธิดา เริงฉลาด, ชลัช ภิรมย์, ศิริลักษณ์ จันทรวงศ์, พัชรา เลิศประเสริฐศิริ, และ
ลัดดาวัลย์ แย้มอุบล. (2556). การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนใน
สถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา*, 5(3), 1-16.

- ยุพา เสงจำรัส, ชลัช ภิรมย์, เพ็ญพรรณ มังกรไชยา, ศิริพร รุ่งเรือง, และภัทริศา บุญเสริมส่ง.
(2558). การพัฒนาระบบเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนในจังหวัด
สมุทรสาคร. ชลบุรี: สถาบันการพลศึกษา.
- ยุพิน พิมพ์สวัสดิ์, นภาพรณ สันพนวัฒน์, และเผ่าไทย วงศ์เหลา. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์
กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน
เขตจังหวัดมุกดาหาร. วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี,
3(2), 100-118.
- รชวันต์ อารีมิตร. (2559). พัฒนาการทางด้านจิตใจและสังคม. ใน รชวันต์ อารีมิตร, สุภิญญา
อินฉิว, บุญยิ่ง มานะบริบูรณ์, ศิริไชย หงส์สงวนศรี, และสมจิตร จารูตันศิริกุล (บ.ก.),
ตำราเวชศาสตร์วัยรุ่น (น. 116-130). นนทบุรี: ภาพพิมพ์.
- ริเมอร์, บี. เค., และแกลนซ์, เค. (2558). ทฤษฎีการสร้างเสริมสุขภาพ ฉบับสรุปสาระสำคัญ
[Theory at a Glance: A Guide for Health Promotion Practice] (ดิดงค์ดิซนัม อุ่นพรมมี,
และศรีเสาวลักษณ์ อุ่นพรมมี, ผู้แปลและเรียบเรียง) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
ธนาเพลส.
- รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์, และพรนภา หอมสินธุ์. (2557). การสื่อสารของบุตรสาวกับมารดาเกี่ยวกับ
ความเสี่ยงทางเพศและปัจจัยด้านจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของ
นักเรียนหญิง. วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา, 9(2), 33-44
- ลัชชา ฉายศรี, จรวัยพร สุภาพ, ปิยะธิดา ขจรชัยกุล, และปรารถนา สถิตยวิภาวี. (2553). ปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารสาธารณสุขศาสตร์, 40(2), 161-174.
- ลัญจณ์ศักดิ์ อรรถขยายกร. (2551). จิตวิทยาความรัก. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย.
53(2). 211-223.
- ลัดดา สายพานิชย์, ธร สุนทรายุทธ, และปริญญา ทองสอน. (2555). รูปแบบการป้องกัน
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาในเขตภาคตะวันออก.
วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 6(1), 157-170.
- ลำเจียก กำธร. (2557). วัยรุ่น...วัยรุ่นกับปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม...ป้องกันอย่างไร.
วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ, 30(3), 97-105.

- วงเดือน สุวรรณศิริ, นันทนา น้ำฝน, และวรวรรณ ทิพย์วาริรมย์. (2551). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. *วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(2), 147-155.
- วงศ์เทพ แก้วแกมแซ, และเจสตา ธนวิภาคะนนท์ (2555). แนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวังโป่งศึกษา อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์. *วารสารบัณฑิตวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*, 3(2), 25-38.
- วนิดา ภูพันธ์, กฤษณา วุฒิสินธ์, และธวัชวงศ์ชัย ไตรทิพย์. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 3(2), 54-72.
- วรรณศิริ ประจันโน, รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์, และพรนภา หอมสินธุ์. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายตามแนวคิดการให้ข้อมูลข่าวสารแรงจูงใจและทักษะพฤติกรรม. *วารสารพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 29(2), 39-51.
- วรา เหลืองชัยกุล. (2555). *กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส: กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ) กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- วราภรณ์ บุญเชียง. (2558). *อนามัยโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- วิชัย เอกพลากร. (2548). *การพัฒนาดัชนีความเสี่ยงต่อเบาหวาน (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: ศูนย์เวชศาสตร์ชุมชน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- วิชาการณ์ คันทะมูล. (2559). *การพัฒนาโปรแกรมประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- วิลาวัลย์ ชมนิรัตน์, และสมจิต แดนสีแก้ว. (2559). การพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นโดยการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน. *วารสารพยาบาลและสุขภาพ*, 39(3), 44-53.
- วีระชัย สิทธิปิยะสกุล, พิษานัน หนูวงษ์, รัชณี ลักษิตานนท์, และเบ็ญจา ยมสาร. (2556). การสำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในประเทศไทย. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*, 22(6), 979-987.

- ศรัณยู เวื่อนจันทร์. (2556). สถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในพื้นที่พัฒนาต้นแบบ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น จังหวัดอุตรดิตถ์. *วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 6(1), 101-110.
- ศรีเพ็ญ ตันติเวสส, ทงยศ พิลาสันต์, อินทิรา ยมาภัย, ยศ ตีระวัฒนานนท์, ชลัญชร โยธาสุมทร, อภิญญา มัดเดช, และณัฐจรัส เองมหัสสกุล. (2556). *สถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นในประเทศไทย 2556*. นนทบุรี: โครงการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายด้านสุขภาพ.
- ศิริพร เสริทานนท์. (2554). ผลของการเปิดรับสื่อออนไลน์ต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัย: การประยุกต์เทคนิคการตอบสนองเชิงสุ่มและแนวทางแก้ไขป้องกันปัญหา การเปิดรับสื่อออนไลน์. สืบค้น 20 พฤษภาคม 2562, จาก <http://research.culture.go.th/index.php/research/item/917-bk130.html>
- ศิริรัตน์ ศรีสอาด. (2542). การศึกษาประเภทของบุคลิกภาพของสมาชิกและขนาดของกลุ่มที่ส่งผล ต่อการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิคกลุ่มสมมติ (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชिरดา บุญโนนแต่. (2560). *สถิติพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจังหวัดชัยภูมิปี พ.ศ. 2557-2559*. ชัยภูมิ: กลุ่มงานควบคุมโรคติดต่อ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยภูมิ.
- สกุณา บุญนรากร. (2554). *การสร้างเสริมสุขภาพแบบองค์รวมทุกช่วงวัย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. สงขลา: เหมการพิมพ์.
- สมบุญ ศิลป์รุ่งธรรม. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตปริญญาตรี สาขา พลศึกษาและสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 16(1), 104-119.
- สมศรี ศิริขวัญชัย. (2548). การสร้างตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตจากมุมมองของประชาชนในหมู่บ้าน จัดสรร. *วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา*, 8(2), 61-77.
- สัจจา ทาโต. (2550). การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควรของวัยรุ่นไทย. *วารสารพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 1(2), 19-29.
- สายฝน เอกวางกูร. (2556). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน. *วารสารเกื้อการุณย์*, 20(2), 16-26.

- สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2556). ผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2555. นนทบุรี: สำนักกระบาดวิทยา.
- สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2557). ผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2556. นนทบุรี: สำนักกระบาดวิทยา.
- สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2562). รายงานผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียน ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรกราฟิกแอนด์ดีไซน์.
- สำนักโรคเอดส์ วัณโรคและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. (2549). รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ยืนยันไม่พบการระบาดของเชื้อเอดส์สายพันธุ์ใหม่. สืบค้น 24 พฤศจิกายน 2558, จาก <http://www.aidsthai.org/th/contents/view/85>
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2555). รายงานการเฝ้าระวังการแท้งในประเทศไทย ปี 2554. กรุงเทพฯ: กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2557ก). การตั้งครรภในวัยรุ่น: นโยบายแนวทางการดำเนินงานและติดตามประเมินผล (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2557ข). สถิติการคลอดของแม่วัยรุ่นประเทศไทย ปี พ.ศ. 2556. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2557ค). รายงานเฝ้าระวังการแท้งประเทศไทย พ.ศ.2560. สืบค้น 13 กุมภาพันธ์ 2561, จาก http://rh.anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=268
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2558). คู่มือการจัดการอบรมเรื่องเพศคุยได้ในครอบครัว (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม.
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2559). คู่มือพัฒนาทักษะการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นกับครอบครัว. กรุงเทพฯ: ปิยอนต์ พับลิชชิง.

สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2560ก). รายงานเฝ้าระวังการแท้ง
ประเทศไทย พ.ศ. 2560. สืบค้น 20 มีนาคม 2563, จาก

http://rh.anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=268

สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2560ข). สถิติการคลอดของแม่
วัยรุ่น ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2558. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.

สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2560ค). คู่มือพัฒนาศักยภาพ
แกนนำวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2561). สถิติการคลอดของแม่
วัยรุ่นประเทศไทย ปี พ.ศ. 2561. สืบค้น 3 ธันวาคม 2562, จาก

http://rh.anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=331

สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2562ก). รายงานการเฝ้าระวังการ
ตั้งครรภ์แม่วัยรุ่น พ.ศ. 2562. สืบค้น 19 มีนาคม 2563, จาก

http://rh.anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=329

สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2562ข). Fact Sheet 2562
สถานการณ์การตั้งครรภ์แม่วัยรุ่น. สืบค้น 14 กันยายน 2563, จาก

http://rh.anamai.moph.go.th/download/all_file/index/situation/FactSheet@62.pdf

สิทธิชัย ชูสำโรง. (2558). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา 104333 การจัดการฐานข้อมูลและ
ฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศ. พิษณุโลก: คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สีลม แจ่มอุลิตร์ตัน. (2554). ระบาดวิทยาพื้นฐาน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้ง.

สุภาภรณ์ สูดหนองบัว. (2558). เอกสารประกอบการสอน เรื่อง *Foundation of research:
paradigms*. พิษณุโลก: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุมิตตา สว่างทุกข์, และปาริชาติ ทาโน. (2558). การศึกษาการตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น. *วารสารเกื้อการุณย์*, 22(2), 41-56.

สุวรรณา เรื่องกาญจนเศรษฐ์. (2559). ระบาดวิทยาการตายและการเจ็บป่วยของวัยรุ่นไทย. ใน
รศวันต์ อาริมิตร, สุภิญญา อินฉิว, บุญยี่ มานะบริบูรณ์, ศิริไชย หงส์สงวนศรี, และ
สมจิตร จารูรัตน์ศิริกุล (บ.ก.), *ตำราเวชศาสตร์วัยรุ่น* (น. 22-36). นนทบุรี: ภาพพิมพ์.

- สุวรรณณี คำมัน, ชุตินาฏ วงศ์สุบรรณ, เจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์, ภััสสร ลิมานนท์, ศิริเกียรติ เหลียงกอบกิจ, ... บุญลภ ภูสุวรรณ. (2556). *แม่ข่ายไซ ความท้าทายการตั้งครม.ในวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: แอดวานส์ปรีนติ้ง.
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2551). *การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุกรรมการสุขภาพวัยรุ่น ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย และชมรมสุขภาพวัยรุ่น. (2559). *ตำราเวชศาสตร์วัยรุ่น*. นนทบุรี: ภาพพิมพ์.
- อภิญา อิงอาจ, นิสาชล รัตนสาขล, และณัฐสรวงพร ทองเนื่อนนวล. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ. *วารสารไอซีทีศิลปากร*, 2(2), 11-26.
- อาทิตยา วรรณธาดา. (2560). *สถิติพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจังหวัดสุรินทร์ ปี พ.ศ. 2557-2559*. สุรินทร์: งานควบคุมโรคติดต่อ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์.
- อภาพร เผ่าวัฒนา, นฤมล เอี่ยมณีกุล, และสุนีย์ ละกำปັນ. (2561). *การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น: แนวคิดและการจัดการหลายระดับ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- อภาพร เผ่าวัฒนา, สุรินทร์ กลัมพากร, สุนีย์ ละกำปັນ, และขวัญใจ อำนาจสัตย์ชื่อ. (2555). *การสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคในชุมชน: การประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ขอนแก่น: โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- อภาพร เผ่าวัฒนา, สุรินทร์ กลัมพากร, สุนีย์ ละกำปັນ, และทัศนีย์ ธีรวิมล. (2561). *การสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคในชุมชน: การประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีสู่การปฏิบัติ* (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: เอ็มเอ็น คอมพิวเตอร์.
- ไอทีจีเนียส เอ็นจิเนียริง (IT Genius). (2558). *ความหมายของภาษา SQL และลักษณะคำสั่งต่างๆ*. สืบค้น 13 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <https://www.itgenius.co.th/article.html>

- Aji, J., Aji, M. O., Ifeadike, C. O., Emelumadu, O. F., Ubajaka, C., Nwabueze, S. A., ... Azuike, E. C. (2013). Adolescent sexual behaviour and practices in Nigeria: A twelve year review. *AFRIMEDIC Journal*, 4(1), 10-16.
- Anatale, K., & Kelly, S. (2015). Factors Influencing Girls' Sexual Behavior: A secondary analysis of the 2011 youth risk behavior survey. *Journal of Issues in Mental Health Nursing*, 36(3), 217-221.
- Bloom, B. S. (1964). *Taxonomy of educational objectives: The classification of Educational goals, Handbook II Affective Domain*. London: Longman.
- Boer, H., & Seydel, E. R. (1996). Protection motivation theory. In M. Conner, & P. Norman (Eds.), *Predicting Health Behaviour: Research and practice with social cognition models* (pp. 95-120). Buckingham, UK: Open University Press.
- Boislard, P. M. A., & Poulin, F. (2011). Individual, familial, friends-related and contextual predictors of early sexual intercourse. *Journal of Adolescence*, 34, 289-300.
- Centers for Disease Control and Prevention. (2006). *Evaluation briefs: Gaining consensus among stakeholder through the Nominal Group Technique*. Retrieved August 20, 2017, from <https://www.cdc.gov/healthyyouth/evaluation/pdf/brief7.pdf>
- Centers for Disease Control and Prevention. (2019). Reproductive health: Teen pregnancy. March 24, 2020, from <https://www.cdc.gov/teenpregnancy/about/index.htm>
- Champion, V. L., & Skinner, C. S. (2008). The health belief model. In K. Glanz, B. K. Rimer, & K. Viswanath (Eds.), *Health behavior and health education: Theory, research, and practice* (4th ed.) (pp. 45-50). San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Creswell, J. W. (2014). *Research design: Qualitative, Quantitative, and Mixed method approaches* (4th ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W. (2015). *A concise introduction to mixed methods research*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- DeVellis, R. F. (2012). *Scale development: Theory and applications*. Thousands Oak, CA: Sage Publications.

- Envuladu, E. A., Kwaak, A. V., Zwanikken, P., & Zoakah, A. I. (2017). Exploring the factors influencing adolescent sexual behavior in Plateau State Nigeria. *American Journal of Medicine and Medical Sciences*, 7(1), 1-6.
- European Centre for Disease Prevention and Control. (2013). *Surveillance of communicable disease in the European Union*. Retrieved February 12, 2018, from https://ecdc.europa.eu/sites/portal/files/media/en/aboutus/Key%20Documents/08-13_KD_Surveillance_of_CD.pdf
- Fadem, B. (2014). *Behavioral science* (6th ed.). Philadelphia, PA: Lippincott Williams & Wilkins.
- Flay, B. R., Snyder, F., & Petraitis, J. (2009). The theory of triadic influence. In R. J. DiClemente, R. A. Crosby, & M. C. Kegler (Eds.), *Emerging theories in health promotion practice and research* (2nd ed.) (pp. 451-510). New York: Jossey-Bass.
- Garriguet, D. (2005). Early sexual intercourse. *Health reports*, 16(3), 9-18.
- Ghaffari, M., Gharghani, Z. G., Mehrabi, Y., Ramezankhani, A., & Movahed, M. (2016). Premarital sexual intercourse-related individual factors among Iranian Adolescents: A qualitative study. *Journal of Iran Red Crescent Med*, 18(2), 1-7.
- Gielen, A. C., McDonald, E. M., Gary, T. L., & Bone, L. R. (2008). Using the PRECEDE-PROCEED Model to apply health behavior theories. In K. Glanz, B. K. Rimer, & K. Viswanath (Eds.), *Health behavior and health education: Theory, Research, and Practice* (4th ed.) (pp. 407-433). San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Gwon, S. H., & Lee, C. Y. (2014). Factors that influence sexual intercourse among middle school students: Using data from the 8th (2012) Korea Youth Risk Behavior Web-based Survey. *Journal of Korean Acad Nurs*, 45(1), 76-83.
- Hagell, A., Coleman, J., & Brooks, F. (2015). *Key data on adolescence 2015* (10th.). London: Association for Young People's Health.
- Hagell, A., Shah, R., & Coleman, J. (2017). *Key data on adolescence 2017*. London: Association for Young People's Health.

- Hamamura, B. K. (2015). *The effect of television on gay, lesbian, and bisexual adolescent sexual behaviors: A survey of college students* (Master's thesis). Sacramento. University of California State.
- Irala, J. D. (2016). Safe sex belief and sexual risk behaviors among adolescents: Project YOURLIFE. *Issues in Law and Medicine*, 31(2), 185-190.
- Islam, R. (2011). Nominal group technique and its applications in managing quality in Higher Education. *Pakistan Journal of Commerce and Social Sciences*, 5(1), 81-99.
- Jee, Y-J. (2015). Influencing factors on sexual experience among Korean adolescents. *Journal of Healthcare and Nursing*, 88, 12-18.
- Jones, S. C. (2004). Using the nominal group technique to select the most appropriate topics for postgraduate research students' seminars. *Journal of University Teaching and Learning Practice*, 1(1), 20-34.
- Kassa, G. M., Degu, G., Yitayew, M., Misganaw, W., Muche, M., Demelash, T., ... Ayehu, M. (2016). Risky sexual behaviors and associated factors among Jiga high school and Preparatory school students, Amhara region, Ethiopia. *International scholarly research notices*, 2016, 1-7.
- Kaufman, Z. A., Braunschweig, E. N., Feeney, J., Dringus, S., Weiss, H., Delany-Moretlwe, S., & Ross, D. A. (2014). Sexual risk behavior, alcohol use, and social media use among secondary school students in informal settlements in Cape Town and Port Elizabeth, South Africa. *Journal of AIDS Behavior*, 18, 1661-1674.
- Lee, Y. M., Cintron, A., & Kocher, S. (2014). Factor related to risky sexual behaviors and effective STI/HIV and pregnancy intervention programs for African American Adolescents. *Journal of Public Health Nursing*, 31(5), 414-427.
- Mai, V., & Kittisuksathit, S. (2019). Factors influencing pre-marital sexual intercourse among unmarried young individuals in Cambodia. *Makara Journal of Health Research*, 2019, 23(3), 143-149.

- National Center for Health Statistics. (2020). *Sexual activity and contraceptive use among teenagers age 15 - 19 in the United States, 2015 - 2017*. Retrieved March 24, 2020, from <https://www.cdc.gov/nchs/products/databriefs/db366.htm>
- National Health Committee. (2003). *Screening to improve health in New Zealand: Criteria to assess screening programmes*. Wellington: National Health Committee.
- National Health Service. (2018). *Continuing professional development for screening*. Retrieved February 10, 2018, from <http://cpdscreening.phe.org.uk/induction-resource/screening>
- Ndung'U, W. E. (2015). *Factors associated with early sexual debut among high school adolescence boys and girls in Dagoretti district* (Master's thesis). Nairobi: University of Nairobi.
- Nielsen, A. M., Costa, A. D., Gemzell-Danielsson, K., Marrone, G., Boman, J., Salazar, M., & Diwan, V. (2019). The MOSEXY trial: mobile phone intervention for sexual health in youth - a pragmatic randomised controlled trial to evaluate the effect of a smartphone application on sexual health in youth in Stockholm, Sweden. *Sexually Transmitted Infections*, 1-6.
- Nik Farid, N. D., Dahlui, M., Che' Rus, S., Aziz, N. A., & Al-Sadat, N. (2015). Early sexual initiation among Malaysia adolescents in Welfare Institution: A qualitative study. *Arts and Social Sciences Journal*, 6(4), 1-6.
- Nuwamanya, E., Nuwasiima, A., Babigumira, J. U., Asimwe, F. T., Lubinga, S. J., & Babigumira, J. B. (2018). Study protocol: using a mobile phonebased application to increase awareness and uptake of sexual and reproductive health services among the youth in Uganda. A randomized controlled trial. *Reproductive Health*, 15(216), 1-12.
- Okigbo, C. C., Kabiru, C. W., Mumah, J. N., Mojola, S. A., & Beguy, D. (2015). Influence of parental factors on adolescents' transition to first sexual intercourse in Nairobi, Kenya: a longitudinal study. *Reproductive Health*, 12(73), 1-12.

- Oliveira-Campos, M., Giatti, L., Malta, D., & Barreto, S. M. (2013). Contextual factors associated with sexual behavior among Brazilian adolescents. *Annals of Epidemiology*, 23, 629-635.
- Pallant, J. (2013). *SPSS Survival Manual: A step by step guide to data analysis using IBM SPSS* (5th ed). New York, NY: McGraw Hill.
- Rogers, R. W. (1975). A Protection Motivation Theory of Fear Appeals and Attitude Change. *The Journal of Psychology*, 91(1), 93-114.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Education Research*, 2, 49-60.
- Snyder, F. J. (2011). *Enhancing social-emotional and character development for youths' success: A theoretical orientation and an evaluation using a cluster-randomized design* (Doctoral dissertation). Corvallis: Oregon State University.
- Srijaiwong, S., Sindhu, S., Ratinthorn, A., & Viwatwongkasem, C. (2017). Factors influencing sexual behaviors among Thai adolescents. *Journal of Population and Social Studies*, 25(3), 171-193.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2102). *Using multivariate statistics* (6th ed.). Boston, MA: Pearson.
- Tricia Aquino. (February 6, 2014). 1 in 3 Filipino youth aged 15-24 has engaged in premarital sex-survey. *Inter Aksyon.com: The online news portal of TV5*. Retrieved December 1, 2016, from <http://interaksyon.com/article/80226/1-in-3-filipino-youth-aged-15-24-has-engaged-in-premarital-sex---survey>
- Udigwe, I. B., Adogu, P. O., Nwabueze, A. S., Adinma, E. D., Ubajaka, C. F., & Onwasigwe, C. (2014). Factors influencing sexual behavior among female adolescents in Onitsha, Nigeria. *Open Journal of Obstetrics and Gynecology*, 4(16), 987-995.
- United Nations Children's Fund. (2011). *The state of the world's children 2011: Adolescence an Age of Opportunity*. NY: Hatteras press.

Wayne, W. D., (1995). *Biostatistics: A foundation of analysis in the health sciences* (6th ed.). New York: John Wiley & Sons.

World Health Organization. (2018). *Adolescent health*. Retrieved February 8, 2018, from http://who.int/topics/adolescent_health/en/

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

ภาคผนวก ก เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถาม

โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรม
การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
การวิจัยระยะที่ 1

ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ท่านไม่ต้องระบุชื่อ - สกุล และสถานที่โรงเรียน ของท่านแต่อย่างใด

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตามความเหมาะสมต่อไป ซึ่งแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย 1) รสนิยมทางเพศ 2) ข้อมูลส่วนบุคคล 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และ 4) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่านโดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลโดยภาพรวม ซึ่งจะไม่มีการระบุชื่อ - สกุลและโรงเรียนของท่าน ทั้งนี้หากท่านมีความอึดอัดไม่สบายใจในการตอบคำถาม สามารถข้ามการตอบคำถามในข้อนั้นได้หรือยุติการตอบคำถามทั้งหมดได้โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่าน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ปัญญากรินทร์ หอยรัตน์

นิสิตหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิต
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ส่วนที่ 1 รสนิยมทางเพศ

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ท่านมีรสนิยมทางเพศแบบใด

() ชอบเพศเดียวกัน () ชอบต่างเพศ (หากตอบ ชอบต่างเพศ ให้ข้ามไปตอบส่วนที่ 2)

2. ท่านคิดว่า ท่านสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้หรือไม่

() ได้ () ไม่ได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ () 1.ชาย () 2.หญิง

2. อายุปัจจุบันปีเต็ม

3. ระดับชั้นที่ศึกษา () 1.ม.3 () 2.ม.4 () 3.ม.5 () 4.ม.6

4. เกรดเฉลี่ยเทอมล่าสุด (ทศนิยม 2 ตำแหน่ง)

5. สถานภาพการอยู่ร่วมกันของบิดามารดา

() 1.บิดามารดาอยู่ด้วยกัน () 2.บิดามารดาแยกกันอยู่
() 3.บิดามารดาหย่าร้างกัน () 4.บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
() 5.บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่ () 6.อื่นๆ.....

6. บุคคลที่ท่านพักอาศัยอยู่ด้วยขณะเรียน

() 1.อยู่คนเดียว () 2.อยู่กับบิดามารดา
() 3.อยู่กับบิดา () 4.อยู่กับมารดา
() 5.อยู่กับญาติ () 6.อยู่กับปู่ ย่า หรือ ตา ยาย
() 7.อยู่กับเพื่อน () 8.อื่นๆ.....

7. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครองพอใช้ต่อวันหรือไม่

() 1.พอใช้ต่อวัน () 2.ไม่พอใช้ต่อวัน

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ส่วนที่ 3.1 ความรู้เรื่องเพศศึกษา (Knowledge)

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่าง () หน้าคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ข้อใด ไม่ใช่ แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น
 - () 1. ผู้ชายอ้วนทะขายใหญ่ ผู้หญิงเต้านมเริ่มเนินสูง
 - () 2. มีอารมณ์มั่นคงในการคิดและตัดสินใจ
 - () 3. ฮอโมนเอสโตรเจนจะมีอิทธิพลมากในเพศหญิง
 - () 4. เป็นวัยที่เริ่มให้ความสนใจต่อเพศตรงข้าม
2. ข้อใดกล่าวถึง วัยรุ่น ไม่ถูกต้อง
 - () 1. เป็นวัยที่ผู้ชายเริ่มมีฝันเปียก
 - () 2. เป็นวัยที่ผู้หญิงสามารถตั้งครรภ์ได้
 - () 3. เป็นวัยที่เริ่มใส่ใจดูแลรูปร่างหน้าตาของตน
 - () 4. เป็นวัยที่เรียกร้องให้ผู้ปกครองใส่ใจเป็นพิเศษ
3. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
 - () 1. ความอยากรู้ อยากลอง
 - () 2. อิทธิพลจากเพื่อน
 - () 3. ความเข้าใจในศาสนา
 - () 4. สัมพันธภาพของครอบครัว
4. วัยรุ่นในข้อใด ปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการยั่วยุทางเพศได้เหมาะสม
 - () 1. ทรยวักกล่าวเพื่อนชายที่ชอบมาจับมือถือแขน
 - () 2. เบิร์ดชอบใส่เสื้อปลดกระดุมเปิดหน้าอก
 - () 3. ไล่ไล่กางเกงหลวมๆ หลุดตุ๊ด
 - () 4. นึกแต่งหน้าทาปากตามความต้องการ
5. ข้อใดเป็นการกระทำที่ฝ่ายชายควรปฏิบัติต่อฝ่ายหญิงตามประเพณีไทย
 - () 1. แสดงความสนิทสนมโดยการถูกเนื้อต้องตัวจับมือถือแขน
 - () 2. พุดคุยให้เกียรติไม่ล่วงเกินเพื่อนด้วยกัน
 - () 3. พยายามอยู่ตามลำพังสองต่อสอง
 - () 4. เป็นสุภาพบุรุษด้วยการส่งสายตาวานให้กับผู้หญิงทุกๆ คนที่คุยด้วย
6. ทักษะการปฏิเสธทางเพศที่แสดงความรู้สึกละอายอย่างจริงจัง คือข้อใด
 - () 1. "หยุดนะ เธอไม่ควรทำแบบนี้"
 - () 2. "อย่าเลย เดี่ยวผู้ใหญ่เขาจะว่าเอารีเปลา"
 - () 3. "ถ้าไม่มีถุงยางอนามัย ก็ไม่ควรนะ"
 - () 4. "ขอเป็นวันวาเลนไทน์จะดีกว่าไหม"

7. สิ่งที่ยุ้ยรุ่นควรคำนึงถึง หากมีแฟนในวัยเรียน คือข้อใด
- () 1. การใช้ชีวิตคู่ร่วมกันในแต่ละวันตามความต้องการ
 - () 2. แต่งกายให้ดูหล่อสวยเพื่อให้แฟนตนเองหลงใหล
 - () 3. รู้จักเคารพและให้เกียรติทางเพศ ไม่ล่วงเกินซึ่งกันและกัน
 - () 4. เลียนแบบพฤติกรรมทางเพศตามค่านิยมตะวันตก
8. ข้อใดเป็นสิ่งที่ควรยึดถือเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น
- () 1. ฝ่ายหญิงพูดอ่อน แสดงความอ่อนแอให้ฝ่ายชายช่วยเหลือ
 - () 2. ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงทำตัวสนิทเหมือนเพื่อนเพศเดียวกัน
 - () 3. ฝ่ายชายมองและหาทางเข้าใกล้ฝ่ายหญิงทุกครั้งเมื่อมีโอกาส
 - () 4. แต่งกายสุภาพและรักษาวลสงวนตัวทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง
9. ข้อใด ไม่ใช่ วิธีการป้องกันการเกิดอารมณ์ทางเพศ
- () 1. โทรศัพท์ไปหาเพื่อนที่ตนชอบ
 - () 2. เล่นกีฬาหลังเลิกเรียน
 - () 3. ซ้อมดนตรีกับเพื่อนๆ
 - () 4. ศึกษาธรรมะ นั่งสมาธิยามว่าง
10. ข้อใด ไม่ใช่ สถานการณ์เสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
- () 1. การดื่มสุราร่วมกัน
 - () 2. การไปเที่ยวงานลอยกระทงร่วมกับผู้ปกครอง
 - () 3. การไปรับประทานอาหารนอกบ้านยามค่ำคืน
 - () 4. การไปด้วยกันตามลำพังสองต่อสอง
11. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
- () 1. การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกทั้งชายและหญิงไม่จำเป็นต้องใช้ถุงยางอนามัย
 - () 2. การมีเพศสัมพันธ์ควรใช้ถุงยางอนามัยหล่อลื่นด้วยควายเจลลี่แทนครีมหรือโลชั่น
 - () 3. การมีเพศสัมพันธ์ช่วงที่ผู้หญิงมีประจำเดือนจะทำให้โอกาสติดเชื้อลดลง
 - () 4. การมีเพศสัมพันธ์ซึ่งฝ่ายชายไม่จำเป็นต้องเลือกขนาดถุงยางอนามัยในการนำไปใช้
12. ข้อใดเป็นวิธีป้องกันการตั้งครรภ์ที่ดีที่สุด
- () 1. ใช้ยาคุมกำเนิด
 - () 2. ใช้ถุงยางอนามัย
 - () 3. ละเว้นการมีเพศสัมพันธ์
 - () 4. นับวันปลอดภัย จากการมีรอบเดือนของฝ่ายหญิง

13. ข้อใดเป็นผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

- () 1. ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์
- () 2. ติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์
- () 3. ทำให้ผู้ปกครองรู้สึกอับอาย
- () 4. ถูกทุกข้อ

14. แนวคิดเกี่ยวกับถุงยางอนามัยข้อใดไม่ถูกต้อง

- () 1. ขนาดของถุงยางอนามัยมีความสำคัญต่อการนำไปใช้
- () 2. ถุงยางอนามัยไม่ควรหล่อลื่นด้วยครีมหรือโลชั่นเพราะมีส่วนผสมของน้ำมันซึ่งจะทำให้รั่วง่าย
- () 3. ถุงยางอนามัยป้องกันการตั้งครรภ์หรือการติดเชื้อได้ 100 เปอร์เซ็นต์ทุกครั้ง
- () 4. ห้ามใช้ถุงยางอนามัยซ้ำในทุกกรณี

15. ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน

- () 1. ควรรับประทานยาเม็ดแรกให้เร็วที่สุดหรือไม่เกิน 72 ชั่วโมง และเม็ดที่สองหลังจากเม็ดแรกไม่เกิน 12 ชั่วโมง
- () 2. ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินช่วยป้องกันการตั้งครรภ์ได้ทุกครั้งโดยไม่ผิดพลาด
- () 3. ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินสามารถป้องกันโรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ได้
- () 4. ผู้หญิงทุกคนสามารถรับประทานยาคุมกำเนิดฉุกเฉินได้โดยไม่มีอาการข้างเคียงใดๆ

ส่วนที่ 3.2 เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

คำชี้แจง ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความแต่ละข้อความตามความคิดเห็นของท่านเพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสามารถทำได้เพราะเป็นเรื่องปกติทั่วไปของวัยรุ่น					
2. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสามารถทำได้เพราะจะทำให้ผู้ที่มีใจแฟนไว้นานๆ					
3. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสามารถทำได้เพราะต่างประเทศเขายังทำกัน					
4. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสามารถทำได้ไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ ในสังคมยุคปัจจุบัน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่อง ส่วนบุคคลสามารถทำได้เพราะ ไม่เดือดร้อนใคร					
6. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่อง ที่ไม่ควรทำเพราะนักเรียนเป็นวัยที่ควร ตั้งใจเรียนเพื่ออนาคต					
7. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่อง ที่ไม่ควรทำเพราะเป็นพฤติกรรมที่ ไม่เหมาะสมกับวัยเรียน					
8. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่อง ที่ไม่ควรทำเพราะอาจจะตั้งครรภ์หรือ ติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ได้					
9. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่อง ที่ไม่ควรทำเพราะอาจจะเสียตัวให้อีก ฝ่ายโดยไม่จำเป็น					
10. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่อง ที่ไม่ควรทำเพราะจะทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเสียใจ					

ส่วนที่ 3.3 ค่านิยมทางเพศในวัยเรียน

คำชี้แจง ท่านยึดถือในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โดยให้เขียนเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างหลังข้อความแต่ละ
ข้อตามที่ท่านยึดถือปฏิบัติเพียงคำตอบเดียว

ค่านิยม	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ฉันให้ความสำคัญกับการไม่มี เพศสัมพันธ์จนกว่าจะเรียนจบ					
2. คำว่า "ไม่ควรหมกมุ่นในเรื่องกาม" เป็นสิ่งที่ฉันถือปฏิบัติ					
3. ความรักของฉันจะต้องมีเพศสัมพันธ์ ฉันจึงจะถือว่าเป็นความรักที่แท้จริง					

ค่านิยม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ฉันยังยึดถือในคำแนะนำของผู้ปกครองที่ว่า "อย่าชิงสุกก่อนห่าม"					
5. ฉันให้เกียรติเพื่อนต่างเพศด้วยการปฏิบัติตนเป็นสุภาพบุรุษ/สุภาพสตรี ด้วยการไม่ล่วงเกินทางเพศเขา					
6. ฉันยึดถือปฏิบัติตัวตามวัยรุ่นฝรั่งที่ชายและหญิงจับมือ โอบกอด หอมแก้มกันได้					
7. ฉันถือปฏิบัติในการพูดคุยกับคนอื่นว่า "ไม่ควรพูดจาลามกจกเปรตหรือพูดเรื่องอปรีchy"					
8. ฉันถือว่าการใส่กางเกงขาสั้นๆ ใส่เสื้อรัดรูปเอวลอย หรือผู้ชายใส่เสื้อปลดกระดุมโชว์หน้าอก เป็นเรื่องที่ไม่ควรทำ					

ส่วนที่ 3.4 การรับรู้ผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

คำชี้แจง ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความแต่ละข้อความตามความคิดเห็นของท่านเพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจะส่งผลให้นักเรียนมีความวิตกกังวล ไม่สบายใจ					
2. แม้จะมีเพศสัมพันธ์โดยสวมถุงยางอนามัยก็เสี่ยงที่จะตั้งครรภ์ได้					
3. การตั้งครรภ์ไม่พร้อมขณะเรียนจะเป็นอุปสรรคในการเรียน จนอาจต้องลาออกจากโรงเรียนกลางคัน					
4. แม้จะมีเพศสัมพันธ์โดยสวมถุงยางอนามัยก็เสี่ยงที่จะติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. การติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น เชื้อเอชไอวีจะรักษาไม่หายขาด ตลอดชีวิต					
6. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่มี ผลกระทบใดๆ ต่อนักเรียน					
7. หากมีคนรู้ว่านักเรียนมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียนจะทำให้พ่อ แม่ ผู้ปกครองรู้สึก อับอายขายหน้า					
8. ชื่อเสียงของโรงเรียนจะเสื่อมเสียได้ หากพบว่านักเรียนมีประวัติเคยมี เพศสัมพันธ์					

ส่วนที่ 3.5 การรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ท่านคิดว่าท่านสามารถปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้ได้มากน้อยเพียงใด (หากท่านมีแฟน หรือ สมมติว่ามีแฟน หรือคนที่ชอบ) โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความแต่ละข้อความตามความคิดของท่านเพียง คำตอบเดียว

ข้อความ	ทำได้ แน่นอน	ทำได้	ไม่แน่ใจ	ทำไม่ได้	ทำไม่ได้ แน่นอน
1. ฉันกล้าที่จะต่อว่าแฟนหรือคนที่ชอบ หากเขามาพูดจาลามกใส่ฉัน					
2. ฉันสามารถปฏิเสธการสนทนาในเรื่อง เพศหรือเรื่องเซ็กส์ได้ หากแฟนหรือคนที่ ชอบชวนคุย					
3. ฉันสามารถปฏิเสธแฟนหรือคนที่ชอบ ได้ หากเขาชวนฉันไปบ้านเขา เวลาไม่มี ใครอยู่ที่บ้าน					
4. ฉันสามารถต่อว่าและขัดขืน หากแฟน หรือคนที่ชอบมาแตะเนื้อต้องตัว โอบกอด หรือหอมแก้ม					

ข้อความ	ทำได้ แน่นอน	ทำได้	ไม่แน่ใจ	ทำไม่ได้	ทำไม่ได้ แน่นอน
5. ฉันสามารถปฏิเสธแฟนหรือคนที่ชอบได้ หากเขาชวนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ยามค่ำคืน					
6. ฉันสามารถปฏิเสธการอยู่ตามลำพัง สองต่อสองกับแฟนหรือคนที่ชอบได้					
7. ฉันสามารถยับยั้งซึ่งใจในความ ต้องการทางเพศได้ หากแฟนหรือคนที่ ชอบเปิดโอกาสให้ฉัน					
8. ฉันสามารถบอกเลิกแฟนหรือคนที่ ชอบได้ หากเขาขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย					

ส่วนที่ 3.6 การรับรู้ต่ออุปนิสัยภายนอกของตน

คำชี้แจง ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความตาม
ความคิดเห็นของท่านเพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	จริงมาก	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. ฉันมองว่าฉันหน้าตาดี					
2. ฉันมองว่าฉันมีผิวพรรณดูดี					
3. ฉันมองว่าฉันหุ่นแมนหรือรูปร่างดี					
4. ฉันมองว่าฉันมีทรงผมเท่หรือสวยงาม					
5. ฉันมองว่าฉันเป็นคนมีบุคลิกดี น่าสนใจ					
6. มีคนชมว่าฉัน หน้าตาดี					
7. มีคนชมว่าฉัน มีผิวพรรณดูดี					
8. มีคนชมว่าฉัน หุ่นแมนหรือรูปร่างดี					
9. มีคนชมว่าฉัน มีทรงผมเท่หรือสวยงาม					
10. มีคนชมว่าฉัน เป็นคนบุคลิกดี น่าสนใจ					

ส่วนที่ 3.7 ความอยากรู้ อยากลองในการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้หรือไม่ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความแต่ละข้อความตามความคิดเห็นของท่านเพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ฉันอาจจะมีเพศสัมพันธ์เพราะว่า ฉันอยากรู้ อยากลอง อยากทดสอบ หากมีโอกาส					
2. เมื่อมีโอกาส ฉันจะตัดสินใจ มีเพศสัมพันธ์ซักครั้งเพราะต้องการ ความสนุกตื่นเต้น ความท้าทายใหม่ๆ					
3. ฉันอยากจะมีเพศสัมพันธ์เพราะ ต้องการสร้างประสบการณ์ชีวิต ในช่วงวัยนี้					
4. อารมณ์เหงา มักจะทำให้ฉันนึกถึง ความสัมพันธ์ทางเพศอยู่เสมอ					
5. หากฉันมีความรู้สึกเศร้า เสียใจ ฉันจะออกไปเที่ยวพบปะผู้คนเพื่อสร้าง สัมพันธภาพความใคร่ไว้กับบุคคลอื่น					
6. สังคมเพื่อนฉันมักเล่าเรื่องลามกให้ฟัง จนฉันอยากลองในเรื่องเหล่านี้					
7. ฉันอยากเข้ากับกลุ่มคนที่มองว่าเรื่อง เพศหรือเรื่องเซ็กส์เป็นสิ่งที่น่าสนใจ					

ส่วนที่ 3.8 การเห็นคุณค่าในตนเอง

คำชี้แจง ท่านรู้สึกว่าคุณค่าต่อไปนี้ เป็นความจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากน้อยเพียงใด โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความแต่ละข้อความตามความคิดเห็นของท่านเพียงคำตอบเดียว

ข้อความ	จริงมาก	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
1. ฉันมีความรู้สึกดีต่อตัวฉันเอง					
2. ฉันตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตที่สดใสของฉัน					
3. ฉันรู้สึกว่าฉันไม่มีเรื่องราวอะไรมาพอที่จะภาคภูมิใจในตัวเอง					
4. ฉันรู้สึกว่าตนเองทำอะไรก็ไม่มีใครชมหรือชื่นชอบ					
5. ฉันรู้สึกว่าเพื่อนๆ ในกลุ่มมักจะเห็นด้วยเวลาที่ฉันแนะนำอะไรไป					
6. ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในครอบครัว					
7. ฉันรู้สึกว่าครอบครัวภูมิใจเสมอในผล การเรียนของฉัน ไม่ว่าจะได้เกรดมากหรือน้อยก็ตาม					
8. ฉันรู้สึกว่าฉันเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับครอบครัวหรือคนอื่นๆ					
9. ฉันรู้สึกว่าผู้ปกครองให้ความยุติธรรมแก่ฉัน					
10. ฉันรู้สึกว่าอาจารย์มักมอบหมายหน้าที่ให้ฉันเป็นผู้รับผิดชอบงานหรือกิจกรรมในห้องเรียน					

ส่วนที่ 3.9 ความถี่ในการบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

คำชี้แจง คำชี้แจง ในรอบ 12 เดือน ที่ผ่านมา ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับกรปฏิบัติของท่าน

การบริโภคสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
1. อ่านหนังสือพิมพ์คอร์รัลัมที่สื่อหรือ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ					
2. เข้าดูภาพยนตร์แนวรัยัอารมณ์ ทางเพศ					
3. อ่านหนังสือการ์ตูน ี๊ เปลือย ลามก					
4. อ่านนิตยสาร/ วารสารประเภที๊ เปลือย ลามก					
5. ดูซีดี วีซีดี หรือ สื่อต่างๆ ที่ปลุก เร้าอารมณ์ทางเพศ เช่น หนังสื๊ เปลือย ลามก					
6. เข้าอินเทอร์เน็ตเพื่อเปิดดูภาพ/หนังสื๊ เปลือย ลามก					
7. เปิดดูทวีตเตอร์/อินสตาแกรม/เฟสบุ้ค /ยูทูบ ที่เป็นภาพหรือคลิปี๊ เปลือย					

ส่วนที่ 3.10 ความถี่ในการใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์เพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง ในรอบ 12 เดือน ที่ผ่านมา ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับกรปฏิบัติของท่าน

การใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์ เพื่อการสื่อสาร	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
1. ใช้โทรศัพท์/ไลน์/เฟสบุ้ค/ปีทอส์ค/ วีแชท หรืออื่นๆ ในการค้นหาหรือพูดคุย กับบุคคลอื่นเพื่อสร้างสัมพันธภาพสุ การเป็นแฟน					

การใช้โทรศัพท์และสื่อออนไลน์ เพื่อการสื่อสาร	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
2. ใช้โทรศัพท์/ไลน์/เฟสบุ๊ก/บีทอล์ค/ วีแชท หรืออื่นๆ พูดคุยกับบุคคลอื่น เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกทางเพศ					
3. กดไลค์ ข่าวดารา/รูปภาพ/คลิปที่สื่อ อารมณ์ทางเพศให้กับผู้โพสต์					

ส่วนที่ 3.11 ความถี่ในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และเทศกาล

คำชี้แจง ในรอบ 12 เดือน ที่ผ่านมา ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของท่าน

การไปเที่ยวสถานเริงรมย์	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ เลย
1. ไปเที่ยวร้านอาหารที่มีดนตรีประจำ ร้านช่วงกลางคืน					
2. ไปเที่ยวร้านเหล้าเบียร์/ผับ/เรค/บาร์/ ไนต์คลับ					
3. ไปเที่ยวตามสถานที่ที่เพื่อนนัด ช่วงกลางคืน					

คำชี้แจง ในรอบ 12 เดือน ที่ผ่านมา ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่ ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ที่ตรงกับการปฏิบัติของท่าน

การไปเที่ยวเทศกาล	การปฏิบัติ	
	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ
4. ไปเที่ยวกลางคืนในงานวันลอยกระทง/วันวาเลนไทน์/วันเกิด/ วันสงกรานต์/ วันปีใหม่อ่างอย่างใดอย่างหนึ่ง กับแฟนหรือคนที่ชอบ		

ส่วนที่ 3.12 ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง ในรอบ 12 เดือน ที่ผ่านมา ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของท่าน

การดื่มแอลกอฮอล์	เดือนละครั้ง หรือมากกว่า	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย ดื่มเลย
1. ดื่มสุรา เช่น เหล้าขาว เหล้าสี แม่โขง หงส์ทอง วิสกี้ วอดก้า ยาตองเหล้า สาโท เป็นต้น				
2. ดื่มเบียร์ เช่น ช้าง สิงห์ ลิโอ อาซา ไฮเนเก้น เป็นต้น				
3. ดื่มเครื่องดื่ม เช่น ไวน์ สเปย์ เหล้าปั่น สุรา ผสมน้ำผลไม้				

ส่วนที่ 3.13 การสูบบุหรี่

คำชี้แจง ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่ ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของท่าน
ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยสูบบุหรี่หรือไม่

() ไม่เคยสูบ

() เคยสูบ

ส่วนที่ 3.14 รูปแบบการเลี้ยงดู

คำชี้แจง ในรอบ 12 เดือน ที่ผ่านมา ผู้ปกครองของท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด ขอให้ท่าน
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

รูปแบบการเลี้ยงดู	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อ ครั้ง	5-6 เดือน ต่อ ครั้ง	ไม่เคย เลย
1. ผู้ปกครองของฉันทบรมกิริยามารยาท การประพฤติ ปฏิบัติตัวต่อสังคมให้กับฉัน					
2. ผู้ปกครองแนะนำฉันให้รู้จักไปทำบุญ หรือ ไปปฏิบัติศาสนกิจของศาสนา					
3. ผู้ปกครองพูดคุย บอกกล่าวให้ฉัน ตั้งใจเล่าเรียนหนังสือ					

รูปแบบการเลี้ยงดู	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อ ครั้ง	5-6 เดือน ต่อ ครั้ง	ไม่เคย เลย
4. ผู้ปกครองของฉันชักจูงให้ฉันรักตัวเอง รักครอบครัว และรักอนาคตของตัวเอง					
5. ผู้ปกครองของฉันบอกกล่าวแนะนำ ว่าควรคบหาและไม่ควรคบหากับใคร					
6. ผู้ปกครองของฉันสั่งสอนห้ามปราม ไม่ให้ฉันดื่มเหล้า สูบบุหรี่ หรือยุ่ง เกี่ยวกับยาเสพติด					

รูปแบบการเลี้ยงดู	ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
7. ผู้ปกครองห้ามปรามไม่ให้ฉันไปเที่ยว นอกบ้านเวลากลางค้ำกลางคืน					
8. ผู้ปกครองของฉันจะคล้อยตามหรือ อนุญาต ไม่ว่าจะร้องขอเรื่องอะไร ก็ตาม					
9. ผู้ปกครองของฉันไม่เคยลงโทษฉัน เวลาฉันทำผิดหรือทำไม่ถูกต้อง					
10. ผู้ปกครองของฉัน ให้อิสระกับฉันใน การประพฤติปฏิบัติตัวโดยไม่มีกฎเกณฑ์ ข้อบังคับใดๆ					

ส่วนที่ 3.15 สัมพันธภาพในครอบครัว

คำชี้แจง ในรอบ 12 เดือน ที่ผ่านมา ครอบครัวของท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

สัมพันธภาพในครอบครัว	ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1. ครอบครัวของฉัน กล่าวชื่นชมฉัน เวลาที่ฉันทำในสิ่งที่ดี เช่น ช่วยเหลืองาน ครอบครัว หรือได้รับรางวัลจากโรงเรียน					
2. ครอบครัวของฉัน ให้เกียรติและให้ความเคารพซึ่งกันและกัน					
3. ครอบครัวของฉัน มีกิจกรรมพักผ่อน หย่อนใจร่วมกัน เช่น ดูทีวีร่วมกัน ทำงานร่วมกัน ไปเที่ยวด้วยกัน					
4. ครอบครัวของฉัน รับประทานอาหารพร้อมหน้าพร้อมตากัน					
5. ครอบครัวของฉัน คอยเป็นห่วงเป็นใยฉัน					
6. ครอบครัวของฉัน ใส่ใจดูแลกันทั้งในยามปกติและเจ็บป่วย					
7. ครอบครัวของฉัน พุดคุยกับฉันด้วยถ้อยคำที่ดี					
8. ครอบครัวของฉัน พุดจาขึ้นเสียงหรือทะเลาะกันระหว่างคนในครอบครัว					
9. ครอบครัวของฉัน จะพุดคุย ปลอบประโลมให้ฉันมีสติ/ให้อดทน/ให้อภัย/ให้ระงับความโกรธ เมื่อมีเหตุการณ์ไม่ดี หรือมีปัญหาเข้ามาในชีวิต					
10. เมื่อมีปัญหาในครอบครัว สมาชิกในครอบครัวสามารถช่วยคลี่คลายปัญหาในบ้านได้					

ส่วนที่ 3.16 การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ

คำชี้แจง ในรอบ 12 เดือน ที่ผ่านมา ผู้ปกครองและอาจารย์ของท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย เลย
1. ผู้ปกครองของฉันอบรมฉัน เรื่องการแต่งกายชุดนักเรียน และชุดธรรมดาคือควรใส่ชุดที่ดูสุภาพเรียบร้อย เหมาะแก่กาลเทศะ					
2. ผู้ปกครองของฉันอบรมสั่งสอนว่าอย่าซิงสุกก่อนห้าม และให้รู้จักรักษานวลสงวนตัว					
3. ผู้ปกครองของฉัน อบรมสั่งสอนว่าหากไปไหนมาไหน อย่าไปเถลไถล ล่วงเกินใครหรืออย่าให้ใครมาแตะเนื้อต้องตัว					
4. ผู้ปกครองของฉันตักเตือนว่าไม่ควรพูดจาออกไปในทางลามก เพราะจะทำให้คนอื่นมองเราไม่ดี					
5. ผู้ปกครองของฉันบอกฉันว่าอย่าไปดูรูปโป๊เปลือย คลิป/หนังโป๊เปลือยที่ออกไปในทางลามก					
6. ผู้ปกครองของฉัน บอกกับฉันว่าไม่ควรมีแฟนในวัยเรียน					
7. ผู้ปกครองของฉันบอกฉันว่าอย่าไปมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเพราะจะทำให้เรียนไม่จบ					
8. ครู อาจารย์ อบรมสั่งสอนว่าทั้งชายและหญิงควรให้เกียรติกัน ไม่ควรล่วงเกินซึ่งกันและกัน					

การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ	สัปดาห์ละ ครั้ง หรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อครั้ง	5-6 เดือน ต่อครั้ง	ไม่เคย เลย
9. ครู อาจารย์ อบรมสั่งสอนว่าการมี เพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจะทำให้นักเรียน เสียอนาคต					

ส่วนที่ 3.17 การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน

คำชี้แจง ในรอบ 12 เดือน ที่ผ่านมา เพื่อนของท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้กับท่านบ่อยครั้งเพียงใด ขอให้ท่าน
ทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน	สัปดาห์ละ ครั้งหรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อ ครั้ง	5-6 เดือน ต่อ ครั้ง	ไม่เคย เลย
1. เพื่อนของฉันชวนฉันดูหนังสื่อโป๊ คลิปโป๊ หรือเว็บไซต์โป๊เปลือย					
2. เพื่อนของฉันชวนฉันไปดูภาพยนตร์ ที่สื่ออารมณ์ทางเพศ					
3. เพื่อนของฉันชวนให้ฉันหากิ๊กหรือ แฟนทางการแชท ออนไลน์หรือเว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต					
4. เพื่อนของฉันชอบพูดเรื่องลามกหรือ หนังเชกส์ให้ฉันฟัง					
5. เพื่อนของฉัน ชวน แนะนำให้ฉัน มีแฟน					
6. เพื่อนของฉันที่มีแฟน จับมือถือแขน แตะเนื้อสัมผัสตัวแฟนเขาให้ฉันเห็น					
7. เพื่อนของฉันทำทนายให้ฉันมี เพศสัมพันธ์					
8. เพื่อนของฉัน บอกฉันว่าการมี เพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดาใดๆ เขาก็ทำกัน					

การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน	สัปดาห์ละ ครั้งหรือ มากกว่า	เดือนละ ครั้ง	2-3 เดือน ต่อ ครั้ง	5-6 เดือน ต่อ ครั้ง	ไม่เคย เลย
9. เพื่อนของฉันเล่าประสบการณ์การมี เพศสัมพันธ์ของเขาหรือของคนอื่น ให้ฉันฟัง					

ส่วนที่ 3.18 การมีแฟนหรือคู่อรัก

คำชี้แจง ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความจริงของท่านเพียงข้อเดียวในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา
นักเรียนมีแฟนหรือคู่อรักหรือไม่

- () 1. ไม่เคย
() 2. เคยมีแต่เลิกกันแล้ว
() 3. มีแฟนในปัจจุบัน

ส่วนที่ 3.19 การอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพัง

คำชี้แจง ท่านได้ปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่ ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของท่าน
ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังในที่ลับตาคนหรือไม่

- () ไม่เคย
() เคย

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงของท่าน

- 4.1 นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หรือไม่
() 1. ไม่เคย (ไม่ต้องตอบข้ออื่นอีกต่อไป)
() 2. เคย (ครั้งล่าสุดให้ระบุว่ากี่เดือนที่ผ่านมา)เดือนที่ผ่านมา
- 4.2 นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับบุคคลใด
() 1. แฟนหรือคนรัก
() 2. เพื่อน
() 3. ชาย/หญิง ขายบริการ
() 4. บุคคลอื่นๆ (ระบุ).....

4.3 ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดนักเรียนใช้วิธีคุมกำเนิดหรือไม่

() 1. ไม่ใช่

() 2. ใช่ (โปรดระบุวิธีคุมกำเนิด ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 2.1 ถุงยางอนามัย

() 2.2 น้บระยะปลอดภ้ย

() 2.3 ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน

() 2.4 วิธีอื่นๆ (โปรดระบุ).....

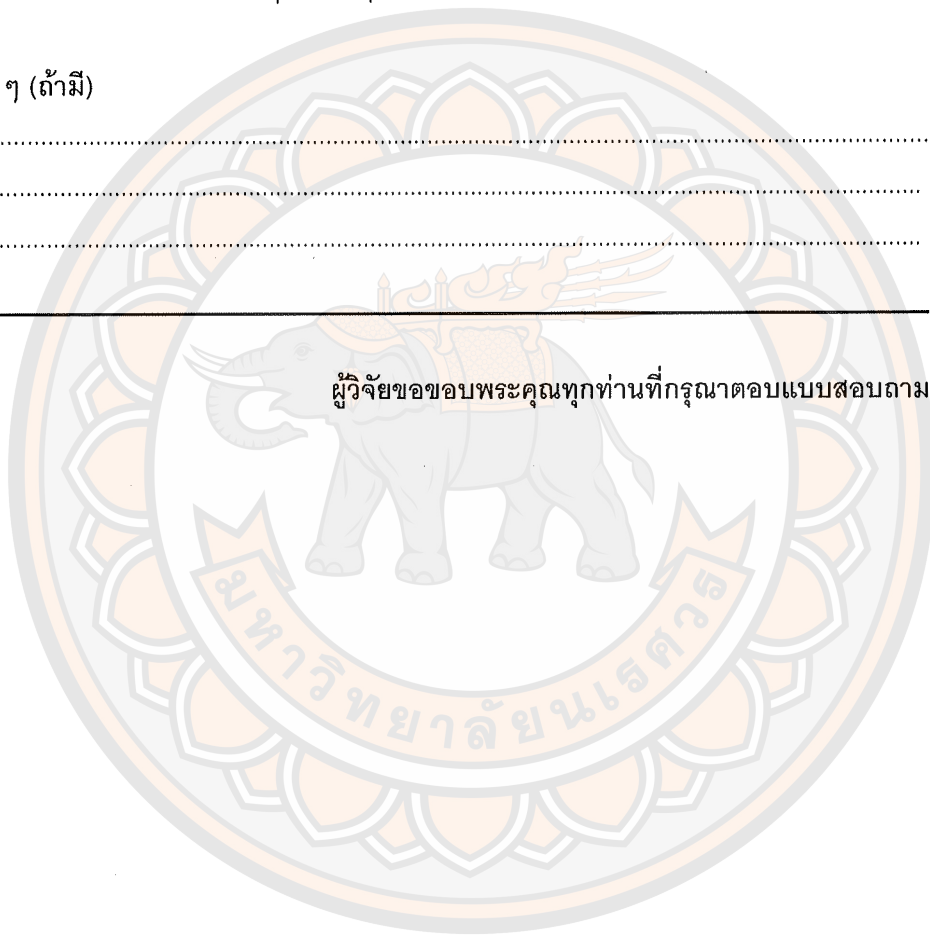
ข้อเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบประเมินผลการใช้โปรแกรม สำหรับครู
โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรม
การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
การวิจัยระยะที่ 4

คำชี้แจง หลังจากท่านได้ทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาแล้ว ขอให้ท่านประเมินการใช้โปรแกรมโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุปัจจุบันปีเต็ม
3. ฝายงานของครู - อาจารย์ () ครูฝ่ายบริหาร () ครูฝ่ายปกครอง () ครูฝ่ายอนามัยโรงเรียน
() ครูประจำชั้น () อื่นๆ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงอย่างมาก
ความสะดวกต่อการใช้งาน					
1. สามารถปฏิบัติได้ง่าย ไม่ซับซ้อน					
2. ความรวดเร็วในการแสดงผล					
เนื้อหา					
3. เนื้อหาทุกส่วนอ่านแล้วเข้าใจง่าย					
4. มีความเหมาะสมของเนื้อหา					
5. มีความเหมาะสมในการจัดเรียงลำดับเนื้อหาต่อการตอบคำถาม					
การออกแบบโปรแกรม					
6. ขนาดตัวอักษรมองเห็นชัด อ่านง่าย					
7. สีเส้นตัวอักษรชัดเจน อ่านสบายตา					
8. รูปภาพประกอบมีความเหมาะสม					
9. การใช้สีเส้นของโปรแกรมมีความดึงดูด น่าสนใจต่อการเข้าใช้งาน					
10. มีความเหมาะสมของปุ่มช่องที่คลิก					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงอย่างมาก
แนวทางการเฝ้าระวังฯ สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงระดับต่ำ					
11. สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้					
12. ความง่ายต่อการนำไปใช้					
แนวทางการเฝ้าระวังฯ สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงระดับปานกลาง					
13. สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้					
14. ความง่ายต่อการนำไปใช้					
แนวทางการเฝ้าระวังฯ สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงระดับสูง					
15. สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้					
16. ความง่ายต่อการนำไปใช้					
การนำโปรแกรมไปใช้					
17. ความน่าเชื่อถือของผลการรายงาน					
18. โปรแกรมสามารถนำไปใช้ได้จริง					
19. โปรแกรมมีประโยชน์ควรนำไปใช้					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบประเมินผลการใช้โปรแกรม สำหรับนักเรียน
โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรม
การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
การวิจัยระยะที่ 4

คำชี้แจง หลังจากท่านได้ทดลองใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการคัดกรองความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาแล้ว ขอให้ท่านประเมินการใช้โปรแกรมโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุปัจจุบันปีเต็ม
3. ระดับชั้นที่ศึกษา () ม.3 () ม.4 () ม.5 () ม.6

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงอย่างมาก
ความสะดวกต่อการใช้งาน					
1. สามารถปฏิบัติได้ง่าย ไม่ซับซ้อน					
2. ความรวดเร็วในการแสดงผล					
เนื้อหา					
3. เนื้อหาทุกส่วนอ่านแล้วเข้าใจง่าย					
4. มีความเหมาะสมของเนื้อหา					
5. มีความเหมาะสมในการจัดเรียงลำดับเนื้อหาต่อการตอบคำถาม					
การออกแบบโปรแกรม					
6. ขนาดตัวอักษรมองเห็นชัด อ่านง่าย					
7. สีเส้นตัวอักษรชัดเจน อ่านสบายตา					
8. รูปภาพประกอบมีความเหมาะสม					
9. การใช้สีเส้นของโปรแกรมมีความดึงดูดน่าสนใจต่อการเข้าใช้งาน					
10. มีความเหมาะสมของปุ่มช่องที่คลิก					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง	ควรปรับปรุงอย่างมาก
วิธีการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์					
11. สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้					
12. ความง่ายต่อการนำไปใช้					
การนำโปรแกรมไปใช้					
13. ความน่าเชื่อถือของผลการรายงาน					
14. โปรแกรมสามารถนำไปใช้ได้จริง					
15. โปรแกรมมีประโยชน์ควรนำไปใช้					

ท่านมีรสนิยมทางเพศแบบใด

- () ชอบต่างเพศ
() ชอบเพศเดียวกัน

หากท่านตอบ ชอบเพศเดียวกัน ท่านสามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้หรือไม่

- () ได้
() ไม่ได้

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ตาราง 61 (ต่อ)

แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีระดับ ความเสี่ยงต่ำ		ผลคะแนนลำดับความต้องการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ									ลำดับ	
แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยง		การจัดลำดับความต้องการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ									ความ	
ลำดับ	ความเสี่ยง	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	รวม	คะแนน
1	สำหรับครู	1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	1
2.	สำรวจและประเมินนักเรียน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	เกี่ยวกับกรณีแฟน การเคมีแฟน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	การอยู่กับแฟนสองต่อสองตามลำพัง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การเสพสื่อลามก เหตุการณ์	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	วิกฤตในชีวิต การใช้สื่อโซเชียลสื่อสาว	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	กับเพศตรงข้าม และสำรวจพื้นที่ดื่ม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	เสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	เช่น วัสดุหรือวัสดุที่ทางองค์กรปกครอง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	ความร่วมมือกับทางองค์กรปกครอง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	ส่วนท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	เพื่อช่วยจัดทำฐานข้อมูลในการนำไป	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	วางแผนจัดการเชิงระบบกับหน่วยงาน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	ที่เกี่ยวข้อง	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

ตาราง 61 (ต่อ)

แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีระดับ ความเสี่ยงต่ำ																					
การจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินการจำเป็นของผู้เกี่ยวข้อง																					
แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยง สำหรับครู	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	ลำดับ ความ สำคัญ								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8	9	คะแนน รวม	คะแนน จำเป็น	จำเป็น	
3. จัดทำแผนงานและกิจกรรมการ ดูแลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นักเรียนร่วมกับภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น แกนนำนักเรียน และผู้มี ส่วนเกี่ยวข้อง โดยปฏิบัติตาม แผนงาน กิจกรรม และติดตาม ประเมินผลเพื่อประเมินความสำเร็จ	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2

ตาราง 61 (ต่อ)

แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีระดับ ความเสี่ยงต่ำ																			
การจัดลำดับความสำคัญของผู้เชี่ยวชาญ																			
แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงสำหรับครู																			
คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	ลำดับความสำคัญ						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8	9	คะแนนรวม	คะแนนจำเป็น
4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเพศศึกษา ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับความสนใจในเพศตรงข้ามของวัยรุ่น การมีแฟนหรือเคยมีแฟน ความอยากรู้อยากลองในสิ่งเพศ เรียนรู้วิธีการคุมกำเนิดโดยเน้นนักเรียนอายุ 17 ปีขึ้นไป เช่น ม.5, ม.6 และเป็นห้องเรียนที่มีผลการเรียนภาพรวมต่ำกว่า 3.00 ก่อนลำดับแรก																			
5. เฝ้าระวังสอดส่องพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการจัดแฟนอยู่ตามลำพัง สอดส่อง การแอบสูบบุหรี่หรือดื่มแอลกอฮอล์ การแอบดูคูไปไม่ได้ย หรือพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ด้วยมาตรการที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน																			

ตาราง 61 (ต่อ)

แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมที่มีระดับความเสียหายต่ำ		ผลคะแนนลำดับความต้องการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ										ลำดับ									
การจำกัดลำดับความเสียหายต่อพฤติกรรมที่มีระดับความเสียหายต่ำ		ผลคะแนนลำดับความต้องการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ										ลำดับ									
แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยง	สำหรับครู	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	รวมคะแนน	ค่าเฉลี่ย
6. พัฒนาการเรียนการสอนเพศศึกษา																					
มุ่งเน้นกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมโดยให้มีความเหมาะสม																					
พัฒนาทักษะกระบวนการคิดในหัวข้อ																					
เช่น 1) ผลลัพธ์ของการมีเพศสัมพันธ์																					
2) เชื้อโรคที่ถ่ายทอดทางเพศ																					
ผลที่เกิดจากการกระทำ 3) พืชไร่ของสุราษฎร์ที่ส่งผลกระทบต่อร่างกาย เป็นต้น																					

ตาราง 62 (ต่อ)

แนวทางทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับนักวิจัยในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีระดับ ความเสี่ยงปานกลาง																				
การจัดลำดับความถี่ของการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ																				
แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยง สำหรับครู	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	รวม คะแนน	ลำดับ ความ ถี่ของการ จำเป็น
3. แนะนำให้นักเรียนผู้ใจดีควบคุม ความอยากรู้อยากลองด้วยระเบียบหรือ จัดการกับอารมณ์ทางเพศ เช่น การสำนึกความใคร่ด้วยตนเอง	3	3	2	4	2	4	3	3	1	2	2	3	1	3	1	2	2	4	19	3
4. ส่งเสริมแนวความคิดการเปิดใจพูดคุย สื่อสารเรื่องเพศแก่ผู้ปกครองและ นักเรียน เช่น การเปิดใจพูดคุยเรื่อง การมีแฟนหรือเคยมีแฟนของนักเรียน ในวันที่โรงเรียนนัดพบผู้ปกครองหรือ ตามโอกาสเหมาะสม	4	4	1	2	3	1	4	4	4	1	1	4	3	2	4	1	1	1	18	4

ตาราง 63 แสดงลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการณ์พิเศษสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีระดับ ความเสี่ยงสูง สำหรับครู

แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยง		ผลคะแนนลำดับความต้องการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ													ลำดับ						
การจัดลำดับความต้องการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ		ผลคะแนนลำดับความต้องการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ													ลำดับ						
แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยง	สำหรับครู	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	รวมคะแนน	ความถี่ของการจำเป็น
1. แนะนำผู้ปกครองใช้หลักการพูดคุย																					
สื่อสารเชิงบวกให้กำลังใจโดย		5	5	5	4	5	4	5	4	1	1	1	2	1	1	1	2	1	2	12	5
หลีกเลี่ยงการตำหนิและเป็นผู้ฟังที่ดี																					
สำหรับบุตร																					
2. กระตุ้นบททวนวิธีใช้การคุมกำเนิด																					
และสร้างความตระหนักรู้ใช้การ																					
คุมกำเนิดโดยเริ่มในนักเรียนอายุ 17 ปี		3	3	1	3	1	2	2	3	3	3	3	5	3	5	4	4	3	3	33	3
ขึ้นไปและมีผลการเรียนต่ำกว่า 3.00																					
ก่อนเป็นลำดับแรก																					

ตาราง 63 (ต่อ)

แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยงต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีระดับ ความเสี่ยงสูง																					
แนวทางการเฝ้าระวังความเสี่ยง สำหรับครู		การจัดลำดับความสำคัญต่อการดำเนินการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ																			
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	คนที่ 10	คนที่ 11	คนที่ 12								
3. กระตุ้นส่งเสริมและให้คำปรึกษาใน																					
การใช้ทักษะพิเศษ เช่น การปฏิเสธ																					
การดื่มแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่ การ	2	1	4	2	2	3	3	1	1	4	5	2	4	4	3	3	5	5	35	2	
ปฏิเสธที่จะอยู่กับแฟนของตอของตาม																					
คำพัง การปฏิเสธที่จะเสพยาเสพติด																					
4. จัดทำแผนการดูแลนักเรียนเฉพาะ																					
ราย เช่น มีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน																					
เป็นกรณีพิเศษ การให้คำปรึกษา	1	2	3	1	3	1	1	2	2	5	4	3	5	3	5	5	4	4	4	38	1
รายบุคคล การส่งต่อบริการแก่																					
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นต้น																					
5. เป็นที่ปรึกษาตลอด 24 ชั่วโมง																					
ให้กับนักเรียน	4	4	2	5	4	4	4	5	4	5	2	2	4	1	2	2	1	2	1	17	4

ตาราง 64 แสดงลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการใช้เพศสัมพันธ์ของ นักเรียน ที่มีความเสี่ยงต่ำ

แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการใช้เพศสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีระดับ ความเสี่ยงต่ำ		การจัดลำดับความต้องการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ									ลำดับ						
แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการใช้เพศสัมพันธ์ของนักเรียน		ผลคะแนนลำดับความต้องการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ									ความ						
การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	รวม	ต้องการ					
1.	ฝึกคิดวิเคราะห์สร้างความเข้าใจในการจัดการตนเองเพื่อลดความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศ	3	3	2	4	4	3	3	2	1	1	2	2	3	18	3	
2.	สร้างความเข้าใจในผลเสียของมีเพศและการมีเพศสัมพันธ์ในช่วงวัยเรียนโดยสังเกตจากเพื่อนหรือผู้มีประสบการณ์ที่ตนรู้จัก	2	1	3	2	3	2	1	1	2	3	4	3	4	4	28	2
3.	พัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันสถานการณ์พฤติกรรมรวมการเสพยาสูบ การดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และการอยู่กับแฟนหรือคนที่ชอบตามลำพังที่นำไปสู่การใช้เพศสัมพันธ์และผลเสียอื่นๆ	1	2	1	1	2	3	2	1	3	4	4	3	2	3	29	1
4.	ควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด	4	4	4	4	1	1	4	4	4	1	1	4	4	1	15	4

ตาราง 65 แสดงลำดับความสำคัญของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการใช้โซเชียลมีเดียที่มีระดับความเสี่ยงปานกลาง

แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการใช้โซเชียลมีเดียที่มีระดับความเสี่ยงปานกลาง	การจัดลำดับความสำคัญของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการใช้โซเชียลมีเดียที่มีระดับความเสี่ยงปานกลาง																			
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	รวมคะแนน	ลำดับความสำคัญ
1. ศึกษาเรียนรู้และพึงตระหนักในผลกระทบของการใช้โซเชียลมีเดียในวัยเรียน เช่น การตั้งครีโอสที่ไม่พร้อม การลาออกโรงเรียนกลางคันจากภาวะบีบคั้นทางจิตใจที่มีต่อสังคม การติดเชื้อมะเร็งโซเชียลมีเดีย เป็นต้น																				
2. หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่นำไปสู่การใช้โซเชียลมีเดีย เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ และสูบบุหรี่ การเสพยาเสพติด การแชทต่อต่อตามลำพัง																				
3. รู้จักควบคุมความอยากรู้อยากลองในเรื่องเพศด้วยการหาทางระบายหรือจัดการอารมณ์ทางเพศ เช่น วิธีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นต้น																				

ตาราง 65 (ต่อ)

แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันกรณีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีระดับ ความเสี่ยงปานกลาง																							
การจัดลำดับความถี่ของการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ																							
การปฏิบัติตนเพื่อป้องกัน																							
กรณีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน																							
คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	ลำดับ								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8	9	รวม	คะแนน	ต้องการ	จำเป็น		
4.	ควรเปิดใจพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศกับ																						
	ผู้ปกครองและครู เช่น การมีแฟน	4	3	4	4	1	4	4	3	4	1	2	1	4	1	1	2	1	14	4			
	การเคยมีแฟน เป็นต้น																						

ตาราง 66 แสดงลำดับความสำคัญของแนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของ นักเรียน ที่มีระดับความเสี่ยสูง

แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีระดับ ความเสี่ยสูง																						
การจัดลำดับความต้องงการจำเป็นของผู้เชี่ยวชาญ																						
แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อป้องกัน	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	ลำดับ								
การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8	9	คะแนน	ต้องการ	จำเป็น	
1. เรียนรู้ให้เข้าใจพร้อมทั้งตระหนักใช้การคุมกำเนิด	2	1	2	2	2	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1	2	1	2	2	2	2	2
2. ใช้ทักษะปฏิเสธในพฤติกรรมเสี่ยงต่อไปนี เช่น ปฏิเสธการดื่มแอลกอฮอล์ และสูบบุหรี่ ปฏิเสธที่จะอยู่กับแฟน ตลอดสองตามลำพัง ปฏิเสธในการเสฟสี่อลามก ด้วยคำพูดน้ำเสี่ยงที่จริงจังทุกครั้ง	1	2	1	1	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	1	2	1	1	1	1	1

ภาคผนวก ค บุคคลที่มีรสนิยมชอบเพศเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้

คำอธิบาย

บุคคลที่มีรสนิยมชอบเพศเดียวกันและไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้

บุคคลที่มีวิถีทางเพศแบบรักเพศเดียวกันบางครั้งจะเรียกว่า เกย์ ซึ่งใช้ได้ทั้งกับชายรักชายและหญิงรักหญิง และเรียกว่า เลสเบียน เฉพาะหญิงรักหญิงเท่านั้น (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553)

1. กรณีชายรักชาย ควรหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์แบบสอดใส่ (ทางทวารหนัก) แต่หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ควรใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งไม่เว้นแม้แต่แฟนตน โดยถุงยางต้องเหมาะสมกับขนาดอวัยวะเพศและควรใช้สารหล่อลื่นที่มีส่วนประกอบของน้ำ ตัวอย่างเช่น เควายเจลลี่ เพื่อหล่อลื่นถุงยางและทวารหนัก ไม่ควรใช้สารหล่อลื่นที่มีส่วนประกอบของน้ำมัน เช่น ครีมโลชั่นเพราะจะทำให้ถุงยางรั่วได้ และสำหรับการใช้ปากกับอวัยวะเพศ (ออรัลเซ็กซ์) มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์เช่นกัน ดังนั้นควรใช้ถุงยางอนามัยร่วมด้วยทุกครั้ง ทั้งนี้การโอบกอดสัมผัสร่างกายและการใช้มือสำเร็จความใคร่ให้แฟน ซึ่งมีอไม่ควรมีบาดแผล เป็นทางเลือกหนึ่งที่ปลอดภัย (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2553)

2. กรณีหญิงรักหญิง การดำเนินชีวิตวิถีทางเพศนั้น ควรคำนึงถึงความเสี่ยงต่อการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ด้วยเช่นกัน เนื่องจากคู่นอนคนก่อนของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจมีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น ใช้อุปกรณ์ร่วมในกิจกรรมทางเพศ หรือเคยมีคู่นอนผู้ชายมาก่อน ดังนั้น จึงควรป้องกันเช่นกัน ปัจจุบันการใช้อุปกรณ์เสริมที่ลักษณะเหมือนองคชาติ (Sex toy) ควรสวมถุงยางอนามัยและหากใช้กับอีกคนต้องเปลี่ยนถุงยางพร้อมกับล้างอุปกรณ์ให้สะอาดด้วยทุกครั้ง (เจนจิต ฉายะจินดา, 2554) ส่วนการทำออรัลเซ็กซ์ให้กัน ลิ้น ช่องปาก และอวัยวะเพศไม่ควรมีบาดแผลหรือเลือดออกแต่อย่างใด และกรณีใช้นิ้วกระตุ้นให้แฟน ผู้กระตุ้นควรตัดเล็บให้สั้นพร้อมสวมถุงยางนิ้วเพื่อความปลอดภัยทั้งสองฝ่าย เป็นต้น

อย่างไรก็ตามวัยรุ่น ซึ่งอยู่ในสถานะนักเรียนควรใส่ใจต่อการเรียน ใส่ใจต่ออนาคตของตน จึงควรหลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมทางเพศและหลีกเลี่ยงการเกิดอารมณ์ทางเพศด้วยการไม่เปิดโอกาสการอยู่กับแฟนในที่สาธารณะ (ลับตาคน) หลีกเลี่ยงการจับต้องสัมผัสร่างกายซึ่งกันและกัน ควรหากิจกรรมที่น่าสนใจทำ เช่น ออกกำลังกาย เล่นกีฬา ร้องเพลง ทั้งนี้หากเกิดอารมณ์ทางเพศ

ควรสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Musturbation) ซึ่งเป็นทางออกทางเพศของวัยรุ่นที่ปลอดภัยที่สุด
ทั้งในเพศชายและเพศหญิง (ชูมาภรณ์ ฝาชัยภูมิ, 2559)

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2553). *หลักสูตรการสอน ความรู้ที่จำเป็นในการเรียนรู้
ทักษะชีวิต สำหรับเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย*. นนทบุรี: ชุมชนสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.

เจนจิต ฉายะจินดา. (2554). *หญิงรักหญิงก็เสี่ยงเป็นโรคติดต่อเชื้อทางเพศสัมพันธ์*. สืบค้นเมื่อ
10 พฤศจิกายน 2562, จาก <https://www.si.mahidol.ac.th/th/healthdetail.asp?aid=902>

ชูมาภรณ์ ฝาชัยภูมิ. (2559). *เพศวิถีศึกษา*. กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์ (1991).

